

แน่วแน่ ต่อ ศรัทธา

สั พ ท า นุ ก ร ม พ ร ะ กิ ต ติ กุ ณ

แนวโน้ม ต่อ ศรัทธา

ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ

จัดพิมพ์โดย

ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย

ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

ภาพปก: *ความสว่างและความจริง* โดย ไชมอน ดิววี
© โดย ไชมอน ดิววี

© 2005 โดย Intellectual Reserve, Inc.
สงวนสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในประเทศไทย

อนุมัติภาษาอังกฤษ: 8/03
อนุมัติการแปล: 8/03
แปลจาก *True to the Faith*
Thai

ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ควบคู่กับการศึกษาพระคัมภีร์และคำสอนของศาสดายุคสุดท้าย ฝ่ายประธานสูงสุดใคร่ขอให้ท่านอ้างอิงหนังสือนี้ขณะศึกษาและประยุกต์ใช้หลักธรรมพระกิตติคุณ ขอให้ใช้เป็นแหล่งช่วยเมื่อท่านเตรียมคำพูดในการประชุม ในการสอนชั้นเรียน และตอบคำถามเกี่ยวกับศาสนาจักร

ขณะที่ท่านเรียนรู้ความจริงพระกิตติคุณ ท่านจะเข้าใจแผนนิรันดร์ของพระบิดาบนสวรรค์ได้ดีขึ้น และเมื่อมีความเข้าใจดังกล่าวเป็นรากฐานของชีวิต ท่านจะมีวิจารณญาณที่ดีในการเลือก ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และพบปิติในการดำเนินชีวิต ประจักษ์พยานของท่านจะแข็งแกร่งขึ้น ท่านจะดำรงความแน่วแน่ต่อศรัทธา

เราให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อเยาวชน หนุ่มสาวโสด และผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ เราสัญญากับท่านว่าโดยการสวดอ้อนวอนส่วนตัวเป็นประจำ ร่วมกับการศึกษาพระคัมภีร์และคำสอนของพระกิตติคุณ ท่านจะพร้อมด้านทานอิทธิพลชั่วร้ายที่คอยหลอกลวงและทำร้ายท่าน

ขอให้หนังสือเล่มนี้เสริมสร้างพลังให้ท่านขณะที่ท่านเพียรพยายามใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้าและดำเนินตามแบบอย่างของพระองค์

ฝ่ายประธานสูงสุด

หัวข้อพระกิตติคุณ

เรียงตามตัวอักษร

กาแอฟ (ดู พระวาจาแห่งปัญญา)

การกลับใจ

การกลับใจเป็นหลักธรรมเบื้องต้นข้อหนึ่งของพระกิตติคุณ (ดู หลักแห่งความเชื่อข้อ 4) จำเป็นต่อความสุขของท่านในชีวิตนี้และตลอดนิรันดร การกลับใจเป็นมากกว่าการยอมรับผิด การกลับใจคือการเปลี่ยนความคิดและจิตใจทำให้ท่านมีวิสัยทัศน์ใหม่เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า เกี่ยวกับตัวท่าน และเกี่ยวกับโลก รวมถึงการหันจากบาปและหันไปหาพระผู้เป็นเจ้าเพื่อการให้อภัย ความรักที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้าและความปรารถนาอย่างจริงจังที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติจะผลักดันให้เกิดการกลับใจ

ความต้องการในการกลับใจ

พระเจ้าทรงประกาศว่า “ไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดกได้เลย” (แอลมา 11:37) บาปของท่านทำให้ท่านไม่สะอาด—ไม่มีค่าควรที่จะกลับไปอยู่ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ และความปวดร้าวมาสู่จิตวิญญาณท่านในชีวิตนี้ด้วย

โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระบิดาบนสวรรค์ทรงเสนอวิธีเดียวให้ท่านได้รับการอภัยบาป (ดู “การให้อภัย” หน้า [88–90]) พระเยซูคริสต์ทรงรับโทษบาปของท่านเพื่อท่านจะได้รับอภัยถ้าท่านกลับใจอย่างจริงจัง เมื่อท่านกลับใจและพึ่งพาพระคุณอันเป็นการช่วย

ให้รอดของพระองค์ ท่านจะได้รับการชำระให้สะอาดจากบาป พระองค์ทรงประกาศว่า

“เราสั่งให้เจ้ากลับใจ—กลับใจ เกลือกเราจะลงทัณฑ์เจ้าโดยไม้แห่งปากของเรา และโดยความโมโหของเรา และโดยความโกรธของเรา และความทุกข์ของเจ้าจะใหญ่หลวง—ใหญ่หลวงเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่ คับ แค้นเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่ แท้จริงแล้ว ยากที่จะทนเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่

“เพราะคุณเกิด เราพระผู้เป็นเจ้าทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน เพื่อเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากเขาจะกลับใจ

“แต่หากเขาจะไม่กลับใจ เขาจะต้องทนทุกข์แม้ดังเรา

“ซึ่งความทุกข์เวทนานี้ทำให้ตัวเรา แม้พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของทุกสิ่งต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวดและเลือดออกจากทุกชุมชน และรับทุกข์เวทนาทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนาที่เราจะได้ไม่ดื่มจอกอันขมขื่น และชะงักอยู่—

“กระนั้นยังขออภัยแก่เรามีแด่พระบิดา และเราเป็นส่วน และทำให้การเตรียมของเราเสร็จเพื่อลูกหลานมนุษย์” (ก.พ. 19:15-19)

อันตรายของการประวิงการกลับใจ

อย่าแก้ตัวให้บาปของท่านหรือถ่วงเวลากลับใจ อมิจเล็กเตือนว่า “ชีวิตนี้เป็นเวลาสำหรับมนุษย์ที่จะเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า แท้จริงแล้ว คุณเกิด วันแห่งชีวิตนี้เป็นวันสำหรับมนุษย์ที่จะทำงานของตน . . . ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านว่า ท่านอย่าผัดวันแห่งการกลับใจของท่านไปจนถึงที่สุดเลย เพราะหลังจากวันแห่งชีวิตนี้ ซึ่งเราได้รับมาเพื่อเตรียมสำหรับนิรันดร คุณเกิด หากเราไม่ปรับปรุงเวลาของเราขณะที่อยู่ในชีวิตนี้ เมื่อนั้นคืนแห่งความมิดย่อมมาถึงซึ่งในความมิดจะมีการทำงานไม่ได้เลย” (แอลมา 34:32-34)

องค์ประกอบของการกลับใจ

การกลับใจเป็นกระบวนการที่เจ็บปวด แต่นำไปสู่การให้อภัยและสันติอันเป็นนิมิต พระเจ้าตรัสผ่านศาสดาอิสยาห์ว่า “ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดง ก็จะกลายเป็นอย่างขนแกะ” (อิสยาห์ 1:18) ในสมัยการประทานนี้ พระเจ้าทรงสัญญาว่า “คนที่กลับใจจากบาปของเขา คนนั้นได้รับการอภัย และเราพระเจ้าไม่จำมันอีก” (ก.พ. 58:42) การกลับใจมีองค์ประกอบดังนี้

ศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ บาปมีพลังมาก เพื่อจะเป็นอิสระจากบาป ท่านต้องหันไปพึ่งพระบิดาบนสวรรค์และสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา ซาตานอาจพยายามทำให้ท่านเชื่อว่าท่านไม่มีค่าควรที่จะสวดอ้อนวอน—พระบิดาบนสวรรค์ไม่พอพระทัยท่านจนพระองค์จะไม่ทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของท่าน นี่คือคำเท็จ พระบิดาบนสวรรค์ทรงพร้อมช่วยท่านตลอดเวลาถ้าท่านมาหาพระองค์ด้วยใจที่สำนึกผิด พระองค์ทรงมีพลังเยียวยาท่านและช่วยให้ท่านเอาชนะบาป

การกลับใจคือการแสดงออกถึงศรัทธาในพระเยซูคริสต์ คือการยอมรับพลังอำนาจแห่งการชดใช้ของพระองค์ จำไว้ว่าท่านจะได้รับการให้อภัยตามเงื่อนไขของพระองค์เท่านั้น เมื่อท่านสำนึกในการชดใช้และพลังอำนาจของพระองค์ที่จะชำระเราให้สะอาดจากบาป ท่านจะสามารถ “ใช้ศรัทธาของท่านจนถึงการกลับใจ” ได้ (แอลมา 34:17)

เสียใจต่อบาป เพื่อจะได้รับการยกโทษ ตัวท่านต้องยอมรับก่อนว่าท่านทำบาป ถ้าท่านพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ การยอมรับเช่นนั้นจะนำไปสู่ “ความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า” ซึ่ง “กระทำให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึงความรอด” (2 โครินธ์ 7:10)

ความเสียใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้ามิได้เกิดขึ้นเพราะผลอันหลีกเลี่ยงไม่ได้ของบาปหรือเพราะกลัวการลงโทษ แต่เกิดจากความรู้ที่ท่านทำให้พระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่พอพระทัย เมื่อท่านประสบความเสียใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้า ท่านยอมปรารถนาอย่างจริงจังที่จะเปลี่ยนและเต็มใจยอมต่อข้อเรียกร้องทั้งหมดของการอภัย

สารภาพ “บุคคลที่ซ่อนการละเมิดของตนจะไม่จำเริญ แต่บุคคลที่สารภาพและทิ้งความชั่วเสียจะได้รับความกรุณา” (สุภาษิต 28:13) ส่วนที่ขาดไม่ได้ของการให้อภัยคือ การที่ท่านยอมเปิดเผยให้พระบิดาบนสวรรค์ทราบทั้งหมดที่ท่านทำ คุณเข้าเบื้องพระพักตร์พระองค์ในการสวดอ้อนวอนที่นอบน้อม โดยยอมรับบาปของท่าน สารภาพความอภัยสวดและความคิดของท่าน จากนั้นก็ทูลขอความช่วยเหลือ

การล่วงละเมิดร้ายแรง เช่น การฝ่าฝืนกฎพรหมจรรย์ อาจเสี่ยงต่อสมาชิกภาพของท่านในศาสนาจักร ด้วยเหตุนี้ จึงต้องสารภาพบาปเหล่านี้ทั้งต่อพระเจ้าและตัวแทนของพระองค์ในศาสนาจักร ท่านทำสิ่งนี้ภายใต้การดูแลของอธิการหรือประธานสาขา และอาจจะเป็นประธานสวดหรือประธานคณะเผยแผ่ ผู้รับใช้เป็นเจ้าหน้าที่รักษาการณ์และผู้พิพากษาในศาสนาจักร แม้พระเจ้าเท่านั้นที่อภัยบาปได้ แต่ผู้นำฐานะปุโรหิตเหล่านี้มีบทบาทสำคัญยิ่งในกระบวนการกลับใจ เขาจะเก็บรักษาคำสารภาพของท่านไว้เป็นความลับและช่วยให้ท่านผ่านกระบวนการกลับใจ จงซื่อสัตย์ต่อเขาอย่างสมบูรณ์ ถ้าท่านสารภาพเพียงบางส่วน โดยพูดเฉพาะความผิดที่เล็กกว่า ท่านจะไม่สามารถแก้ไขการล่วงละเมิดที่ปกปิดไว้และร้ายแรงกว่าได้ ท่านเริ่มกระบวนการเร็วเท่าใด ท่านจะพบสันติและปิติที่มากพร้อมปาฏิหาริย์แห่งการให้อภัยเร็วเท่านั้น

ละทิ้งบาป แม้การสารภาพคือองค์ประกอบจำเป็นของการกลับใจ แต่นั่นไม่พอ พระเจ้าตรัสว่า “โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ หากคนกลับใจจากบาปของเขา—คูเถิด เขาจะสารภาพมันและทิ้งมัน” (ก.พ. 58:43)

จงตั้งใจแน่วแน่ไม่เปลี่ยนแปลงว่าท่านจะไม่ทำการล่วงละเมิดซ้ำอีก เมื่อท่านรักษาคำมั่นสัญญาดังกล่าว ท่านจะไม่ประสบกับความเจ็บปวดของบาปนั้นอีกเลย

จงหนีจากสถานการณ์อันตรายทันที ถ้าสถานการณ์นั้นเป็นเหตุให้ท่านทำบาปหรืออาจเป็นเหตุให้ท่านทำบาป จงออกมา ท่านจะอ้อยอิ่งอยู่ในการล่อลวงพร้อมกับคาดหวังว่าจะเอาชนะบาปไม่ได้

การนำกลับคืนสู่สภาพเดิม ท่านต้องทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเสียหายเพราะการกระทำของท่านกลับคืนดังเดิม ไม่ว่าจะป็นทรัพย์สินหรือชื่อเสียงของเขา ความเต็มใจที่จะนำกลับคืนสู่สภาพเดิม แสดงให้พระเจ้าทรงเห็นว่าท่านจะทำทุกอย่าง ที่ทำได้เพื่อกลับใจ

ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม การพยายามต่อต้านความชั่วร้ายหรือทำชีวิตให้ว่างเว้นจากบาปเท่านั้นยังไม่พอ ท่านต้องเติมชีวิตท่านด้วยความชอบธรรมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ก่อให้เกิดพลังทางวิญญาณ ฝึกใส่พระคัมภีร์ สวดอ้อนวอนทุกวันเพื่อพระเจ้าจะประทานความเข้มแข็งให้มากกว่าที่ท่านมี บางครั้งอาจต้องอดอาหารเพื่อขอพรที่จำเป็น

การเชื่อฟังโดยครบถ้วนจะนำพลังที่สมบูรณ์ของพระกิตติคุณเข้ามาในชีวิตท่าน รวมทั้งความเข้มแข็งที่เพิ่มขึ้นเพื่อเอาชนะความอ่อนแอ การเชื่อฟังเช่นนี้รวมถึงการกระทำที่ท่านอาจไม่ได้คิดแต่แรกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการกลับใจ อาทิ เข้าร่วมการประชุม จ่ายส่วนสิบ รับใช้ และให้อภัยผู้อื่น พระเจ้าทรงสัญญาว่า “คนที่กลับใจและทำตามบัญญัติของพระเจ้ายังจะได้รับการอภัย” (ก.พ. 1:32)

การคุมกำเนิด

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ลูกา 15:11-32; 2 นิไฟ 9:19-24; โมไซยา 4:1-3, 10-13; 26:30-31; ก.พ. 18:10-16

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; บัพติศมา; สภาวินัยของศาสนาจักร; ศรัทธา; การให้อภัย; แผนแห่งความรอด; บาป; การล่อลวง *ด้วย*

การคุมกำเนิด

เมื่อคู่สมรสมีร่างกายแข็งแรง เขาย่อมมีสิทธิพิเศษในการให้ร่างกายมรรคดียแก่ลูกทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ เขามีบทบาทในแผนแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่ง ซึ่งอนุญาตให้ลูกๆ ของพระเจ้าเป็นเจ้าของร่างกายและประสบการณ์เป็นมรรคดีย

ถ้าท่านแต่งงานแล้ว ท่านและคู่ครองควรพูดคุยกันถึงความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ของท่านที่จะนำลูกเข้ามาในโลกและเลี้ยงดูเขาในความชอบธรรม ขณะทำเช่นนี้ จงคิดถึงความศักดิ์สิทธิ์และความหมายของชีวิต ไตร่ตรองถึงปีติที่เกิดขึ้นเมื่อมีเด็กอยู่ในบ้าน พิจารณาถึงพรนิรันดรที่มาจากการมีลูกหลานที่ดี เมื่อมีประจักษ์พยานในหลักธรรมเหล่านี้ ท่านและคู่ครองย่อมพร้อมจะตัดสินใจร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าจะมีบุตรกี่คนและมีเมื่อไร การตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องระหว่างท่านสองคนกับพระเจ้า

ขณะพูดคุยกันถึงเรื่องศักดิ์สิทธิ์นี้ พึงระลึกว่าความสัมพันธ์ทางเพศในชีวิตแต่งงานได้รับความเห็นชอบจากเบื้องบน แม้จุดประสงค์ประการหนึ่งของความสัมพันธ์เหล่านี้คือ ให้ร่างกายแก่ลูกของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่จุดประสงค์อีกประการหนึ่งคือ แสดงความรักต่อกัน เพื่อผูกพันสามีกับภรรยาไว้ด้วยกันในความภักดี ความซื่อสัตย์ ความเห็นอกเห็นใจ และจุดประสงค์ร่วมกัน

การเจาะร่างกาย

ศาสตายุคสุดท้ายห้ามเจาะร่างกายยกเว้นเพื่อจุดประสงค์ทางการแพทย์ ถ้าเด็กสาวหรือสตรีปรารถนาจะเจาะใบหู ขอให้เธอใส่ต่างหูแบบสุขภาพเพียงคู่เดียว

ผู้ที่เลือกไม่นำพาคำแนะนำดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าขาดความเคารพตนเองและพระผู้เป็นเจ้า สักวันหนึ่งเขาจะเสียใจในการตัดสินใจของตน

อัครสาวกเปาโลสอนเรื่องความสำคัญของร่างกายและอันตรายของการมุ่งหมายทำลายร่างกายดังนี้ “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือที่ท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น” (1 โครินธ์ 3:16-17)

ดู สุขภาพ; การสัก *ด้วย*

การใช้ของพระเยซูคริสต์

คำว่า *ชดใช้* หมายถึง คืนดีหรือกลับคืนสู่ความปรองดองดั้งเดิม เราคืนดีกับพระบิดาบนสวรรค์ได้โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ (ดู โรม 5:10-11; 2 นิไฟ 25:23; เจกอบ 4:11) ในที่สุดเราจะได้อยู่ในที่ประทับของพระองค์ตลอดกาล โดย “ถูกทำให้ดีพร้อมโดยทางพระเยซู” (ดู ก.พ. 76:62, 69)

พระเยซูคริสต์ทรง “ถูกเตรียมไว้ นับแต่การวางรากฐานของโลกเพื่อ ‘ไถ่ผู้คน [ของพระองค์]’” (อีเธอร์ 3:14) ในโลกแห่งวิญญานก่อนการเป็นมนุษย์ พระบิดาบนสวรรค์ทรงเสนอแผนนิรันดร์แห่งความรอด ซึ่ง

อาศัยการชดใช้อันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ พระเยซูก่อนจะทรงเป็นมนุษย์ ในนามของเยโฮวาห์ ทรงประกาศด้วยความอ่อนน้อมว่า พระองค์จะทรงทำตามพระประสงค์ของพระบิดาเพื่อให้แผนสำเร็จ (ดู โรม 8:2) ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงได้รับการแต่งตั้งล่วงหน้าให้ดำเนินการชดใช้—เสด็จมายังโลกนี้ รับโทษเพราะบาปของเราสิ้นพระชนม์บนกางเขน และฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ทรงเป็น “พระเมษโปดก ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์...ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก” (วิวรณ์ 13:8; ดู 1 เปโตร 1:19-20; โรม 7:47 ด้วย)

การชดใช้เป็น การแสดงออกขั้นสูงสุดถึงความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเรา (ดู ยอห์น 3:16) อีกทั้งเป็นการแสดงออกครั้งใหญ่สุดถึงความรักที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อพระบิดาและต่อเรา (ดู ยอห์น 14:28-31; 15:9-13; 1 ยอห์น 3:16; ก.พ. 34:3; 138:1-4)

เราต้องการการชดใช้

ในฐานะผู้สืบตระกูลของแอดัมและอีฟ คนทั้งปวงสืบทอดผลของการตก เราทุกคนประสบกับความตายทางวิญญาณ โดยถูกแยกจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า และเราทุกคนจะต้องประสบกับความตายทางโลก ซึ่งก็คือความตายของร่างกาย (ดู แอลมา 42:6-9; ก.พ. 29:41-42)

ในสภาพที่ตกแล้วของเรา เราจะต้องผ่านการตรึงกันข้ามและการล่อลวง เมื่อเราอ่อนข้อให้การล่อลวง เราได้ทำให้ตนเองเหินห่างจากพระผู้เป็นเจ้าและเสื่อมจากพระสิริของพระองค์ (ดู โรม 3:23)

ความยุติธรรมนิรันดร์ต้องการให้ผลของการตกคงอยู่และให้เราถูกลงโทษเพราะการทำผิดของเรา หากไม่มีการชดใช้ ความตายทางวิญญาณและทางโลกคงวางสิ่งกีดขวางระหว่างเรากับพระผู้เป็นเจ้าที่มีอาจ

ข้ามไปได้ เพราะเราจะช่วยตนเองให้รอดจากการตกหรือจากบาปของตนเองไม่ได้ เราจึงถูกพาราจากพระบิดาบนสวรรค์ตลอดกาล เพราะ “ไม่มีสิ่งไม่สะอาดจะอยู่ . . . ในที่ประทับของพระองค์ก็ได้” (โมเสส 6:57)

วิธีเดียวที่เราจะรอดคือ ให้คนอื่นช่วยเรา เราต้องการคนที่สนองข้อเรียกร้องของความยุติธรรมได้ โดยรับภาระของการตกแทนเราและชดใช้บาปให้เรา ตลอดเวลาที่ผ่านมาพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระองค์เดียวที่สามารถเสียสละเช่นนั้นได้

พระเยซูคริสต์ ความหวังเดียวของเรา

ก่อนการสร้างโลก พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นความหวังเดียวของเราสำหรับ “สันติในโลกนี้ และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง” (ค.พ. 59:23)

พระองค์เท่านั้นที่มีอำนาจพลีพระชนม์ชีพและรับคืนมาอีก พระองค์ทรงสืบทอดความเป็นมนุษย์ได้จากแมรีพระมารดาผู้เป็นมนุษย์ พระองค์ทรงสืบทอดพลังเอาชนะความตายจากพระบิดาผู้ทรงเป็นอมตะ พระองค์ทรงประกาศว่า “พระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ได้ทรงประทานให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์ฉันนั้น” (ยอห์น 5:26)

พระองค์เท่านั้นที่ทรงไถ่เราจากบาปได้ พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดาประทานอำนาจดังกล่าวแก่พระองค์ (ดู ฮีลามัน 5:11) พระผู้ช่วยให้รอดทรงสามารถรับอำนาจนี้และดำเนินการชดใช้เพราะพระองค์ทรงรักษาองค์ให้เป็นอิสระจากบาป “พระองค์ทรงทนกับการล่อลวง แต่มิทรงเอาพระทัยใส่กับมัน” (ค.พ. 20:22) โดยที่ทรงมีพระชนม์ชีพที่ดีพร้อมปราศจากบาป พระองค์จึงทรงเป็นอิสระจากข้อเรียกร้องของความ

ยุติธรรม เพราะพระองค์ทรงมีอำนาจแห่งการไถ่ และเพราะพระองค์มีทรงเป็นหนี้ความยุติธรรม พระองค์จึงทรงชำระหนี้แทนผู้กลับใจได้ พระองค์ทูลได้ว่า

“พระบิดาขอทรงเห็นความทุกข์เวทนาและความตายของคนที่มีได้ทำบาปในผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยมาก ขอทรงเห็นโลหิตของพระบุตรของพระองค์ซึ่งหลัง โลหิตของคนที่พระองค์ทรงให้เพื่อพระองค์เองจะได้ทรงبارมี

“ดังนั้น พระบิดา ขอทรงไว้พิน้องเหล่านี้ของข้าพระองค์ที่เชื่อในนามของข้าพระองค์ เพื่อพวกเขาจะมาหาข้าพระองค์และมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์” (ก.พ. 45:4-5)

โดยแท้แล้ว “จะไม่มีนามอื่นใดให้ไว้ หรือทางอื่นใด หรือวิธีที่โดยการนั้นความรอดจะมาสู่ลูกหลานมนุษย์ได้ นอกจากในและโดยพระนามของพระคริสต์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” (โมไซยา 3:17)

การเสียสละอันเป็นการชดใช้

การเสียสละอันเป็นการชดใช้ของพระเยซูเกิดขึ้นในสวนเกทเสมนีและบนกางเขนแห่งคัลวารี ในเกทเสมนี พระองค์ทรงยอมอยู่ใต้พระประสงค์ของพระบิดาและทรงเริ่มรับเอาบาปของคนทั้งปวง พระองค์ทรงเผยให้ทราบบางสิ่งที่พระองค์ทรงประสบขณะทรงชดใช้บาปให้เรา

“เราพระผู้เป็นเจ้าทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน เพื่อเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากเขาจะกลับใจ

“แต่หากเขาจะไม่กลับใจ เขาจะต้องทนทุกข์แม้ดังเรา

“ซึ่งความทุกข์เวทนานี้ทำให้ตัวเรา แม้พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของทุกสิ่งต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวดและเลือดออกจากทุกขุมขน

และรับทุกขเวทนาทั้งร่างกายและวิญญาณ—และปรารถนาที่เราจะได้ไม่
ดื่มน้ำจอกอันขมขื่น และชะงักอยู่—

“กระนั้น ยังขอรับสารภาพจงมีแด่พระบิดา และเรารับส่วนและทำให้
การเตรียมของเราเสร็จเพื่อลูกหลานมนุษย์” (ค.พ. 19:16-19; ดู ลูกา
22:44; โมไซยา 3:7 ด้วย)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทนทุกข์เพราะบาปของเราต่อไปเมื่อพระองค์
ทรงยอมถูกตรึงกางเขน—“ถูกยกขึ้นบนกางเขนและถูกฆ่าเพื่อบาป
ของโลก” (1 นีไฟ 11:33)

บนกางเขน พระองค์ทรงยอมสิ้นพระชนม์ จากนั้นพระวรกายของ
พระองค์ถูกวางไว้ในอุโมงค์จนพระองค์ฟื้นคืนพระชนม์และเป็น “ผล
แรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้สว่างกลับไปแล้วนั้น” (1 โครินธ์ 15:20)
โดยการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ทรงเอาชนะ
ความตายทางร่างกายแทนเราทุกคน พระองค์ตรัสภายหลังว่า

“เรามาในโลกเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาของเรา เพราะ
พระบิดาของเราทรงส่งเรามา

“และพระบิดาของเราทรงส่งเรามาเพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้นบนกาง
เขน และหลังจากที่เราถูกยกขึ้นบนกางเขนแล้ว เพื่อเราจะได้ดึงมนุษย์
ทั้งปวงมาหาเรา เพื่อคั้งที่เราถูกยกขึ้นโดยมนุษย์ฉันใด และแม้ฉันนั้น
มนุษย์ก็จะถูกยกขึ้นโดยพระบิดาเพื่อยืนอยู่ต่อหน้าเรา เพื่อรับการพิ-
พากษาตามงานของเขา ไม่ว่าจะงานดีหรือไม่ว่างานชั่ว

“และเพราะเหตุนี้เราจึงถูกยกขึ้น ฉะนั้น ตามอำนาจของพระบิดา
เราจะดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา เพื่อเขาจะได้รับการพิพากษาตามงาน
ของเขา

“และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ผู้ใดกลับใจและรับบัพติศมาใน

นามของเราจะเต็มเปี่ยม และหากเขาอดทนจนถึงที่สุด คุณเกิดเราจะถือว่าเขาไม่มีความผิดต่อพระพักตร์พระบิดาของเราในวันนั้นเมื่อเราจะขึ้นเพื่อพิพากษาโลก” (3 นีไฟ 27:13-16)

การไถ่คนทั่วไปจากการตก

โดยการชดใช้ พระเยซูคริสต์ทรงไถ่คนทั้งปวงจากผลของการตกคนทั้งปวงที่เคยอยู่บนโลกนี้และจะอยู่บนโลกนี้จะฟื้นคืนชีวิตและถูกนำกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษา (ดู 2 นีไฟ 2:5-10; สีสามัน 14:15-17) โดยของประทานแห่งพระเมตตาและพระคุณแห่งการไถ่ของพระผู้ช่วยให้รอด เราทุกคนจะได้รับของประทานแห่งความเป็นอมตะและมีชีวิตอยู่ตลอดกาลในร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วและมีรัศมีภาพ

ความรอดจากบาปของเรา

แม้เราจะได้รับการไถ่อย่างไม่มีเงื่อนไขจากผลโดยทั่วไปของการตก แต่เราต้องรับผิดชอบบาปของตนเอง เราจะได้รับการยกโทษและสะอาดจากคราบบาปถ้าเรา “ใช้โลหิตที่ชดใช้ของพระคริสต์” (โมไซยา 4:2) เราต้องฝึกใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ กลับใจ รับผิดชอบมาเพื่อการปลดบาป และรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ แอลมาแนะนำว่า

“ท่านต้องกลับใจและเกิดใหม่เพราะพระวิญญาณตรัสว่าหากท่านไม่เกิดใหม่ ท่านจะรับอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นมรดกไม่ได้ ฉะนั้นจงมาเกิด และรับผิดชอบมาไว้กับการกลับใจ เพื่อจะรับการล้างจากบาปของท่าน เพื่อจะมีศรัทธาในลูกแกะของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเอาบาปของโลกไป ผู้ทรงอานาภาพจะช่วยให้รอดได้ และจะชำระจากความไม่ชอบธรรมทั้งหมด” (แอลมา 7:14)

ของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์

พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่าชีวิตนิรันดร์ “ยิ่งใหญ่ที่สุดในของประทานทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า” (ก.พ. 14:7) การได้รับชีวิตนิรันดร์คือการมีค่าควรที่จะอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า โดยได้สืบทอดสถานที่ในระดับสูงสุดของอาณาจักรชั้นสูงเป็นมรดก ของประทานดังกล่าวจะได้มาก็ด้วยทางการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เท่านั้น มอรมอนกล่าวว่า “อะไรเล่าที่ท่านจะหวัง คุณเถิด ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่า ท่านจะมีความหวังโดยทางการชดใช้ของพระคริสต์และอำนาจของการฟื้นคืนชีวิตของพระองค์ เพื่อถูกยกขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์ และนี่เพราะศรัทธาของท่านที่มีในพระองค์ตามสัญญา” (โมโรไน 7:41)

เพื่อจะได้รับของประทานดังกล่าว เราต้องทำตามเงื่อนไขที่กำหนด เราต้องฝึกใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ กลับใจจากบาป และอดทนอย่างซื่อสัตย์จนถึงที่สุด เราต้องรับพิธีการแห่งความรอด ได้แก่ บัพติศมาของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ การวางมือแต่งตั้งฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค (สำหรับผู้ชาย) เอ็นดาวเมนต์และการผนึกการแต่งงานในพระวิหาร โดยรับพิธีการเหล่านี้และรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้อง เราย่อมมาสู่พระคริสต์และได้รับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์ในที่สุด (ดู หลักแห่งความเชื่อข้อ 3)

ในความยุติธรรมและพระเมตตาอันไม่มีขอบเขตของพระองค์ พระเจ้าประทานชีวิตนิรันดร์แก่ “คนทั้งปวงผู้ตายโดยปราศจากความรู้ถึงพระกิตติคุณนี้ ผู้จะรับมันหากเขาได้รับอนุญาตให้อยู่ต่อไป” และ “เด็กๆ ทั้งหมดผู้ตายก่อนถึงอายุที่รับผิดชอบได้” (ก.พ. 137:7, 10)

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเชื่อเชิญเราทุกคนให้รับชีวิตนิรันดร์ “พระองค์ทรงส่งคำเชิญมาถึงมนุษย์ทั้งปวงเพราะพระพาทูแห่งความเมตตา

ขึ้นมาให้เขา และพระองค์ตรัสว่า: จงกลับใจและเราจะรับเจ้าไว้ แท้จริงแล้วพระองค์ตรัสว่า จงมาหาเราเถิด และเจ้าจะรับส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิต แท้จริงแล้วเจ้าจะกินขนมปังและดื่มน้ำแห่งชีวิตโดยอิสระ” (แอลมา 5:33-34)

พบสันติสุขและการเยียวยาโดยการชดใช้

พรแห่งการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดขยายออกไปชั่วนิรันดร์ แต่เกิดขึ้นในชีวิตนี้ด้วย เมื่อท่านมาสู่พระคริสต์ ท่านจะรู้ถึงปีติของการเป็นคนสะอาดต่อพระพักตร์พระเจ้า ท่านจะสามารถพูดได้เช่นเดียวกับแอลมาผู้ประสบกระบวนการอันแสนเจ็บปวดแต่ในอีกด้านหนึ่งก็เป็นกระบวนการเยียวยาของการกลับใจด้วยหลังจากทำบาปและกบฏมามาก หลังจากเขาได้รับการยกโทษ เขาเป็นพยานว่า

“พ่อจำความเจ็บปวดของพ่อไม่ได้อีก แท้จริงแล้ว พ่อไม่ปวดร้าวด้วยความจำถึงบาปของพ่ออีก

“และโอ้ พ่อได้เห็นความสุขอะไร และความสว่างอะไรน้อศรรย เช่นนั้น แท้จริงแล้ว จิตวิญญาณของพ่อเต็มไปด้วยความสุขอย่างยิ่ง เท่ากับความเจ็บปวดของพ่อ

“...ไม่มีอะไรจะเป็นที่สุดและขมขื่นได้เท่ากับความเจ็บปวดของพ่อ...อีกทางหนึ่งนั้น ไม่มีอะไรเลยจะเป็นที่สุดและหอมหวานได้เท่ากับความสุขของพ่อ” (แอลมา 36:19-21)

นอกจากจะมอบการไถ่จากความเจ็บปวดของบาปแล้ว พระผู้ช่วยให้รอดยังทรงมอบสันติสุขในช่วงเวลาของความทุกข์ยากด้วย ส่วนหนึ่งของการชดใช้คือ พระเยซูทรงรับความเจ็บปวด ความป่วยไข้ และความทุพพลภาพของทุกคน (ดู แอลมา 7:11-12) พระองค์ทรงเข้าพระทัยความทุกข์ของท่านเพราะพระองค์เคยประสบมาแล้ว ด้วยความ

เข้าพระทัยอย่างสมบูรณ์นี้ พระองค์จึงทรงทราบว่าช่วยท่านได้อย่างไร ท่านสามารถละ “ความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะ ว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย” (1 เปโตร 5:7)

โดยผ่านศรัทธาและความชอบธรรมของท่าน และโดยทางการเสียสละอันเป็นการชดใช้ของพระองค์ ความอยุติธรรม ภัยอันตราย และความเจ็บปวดทั้งหลายของชีวิตจะได้รับการชดเชยและแก้ไขโดยครบถ้วน พรที่ถูกละเมิดในชีวิตนี้จะประทานให้ในนิรันดร และแม้พระองค์จะบรรเทาทุกข์ของท่านในเวลานี้ได้ไม่หมด แต่พระองค์จะประทานพรท่านด้วยการปลอบโยนและความเข้าใจ และด้วยความเข้มแข็งเพื่อท่าน “ทนภาระ [ของท่าน] ได้ด้วยความง่ายดาย” (โมไซยา 24:15)

“บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา” พระผู้ช่วยให้รอดตรัส “และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” (มัทธิว 11:28) ในอีกวาระหนึ่ง พระองค์ทรงสัญญาอีกครั้งถึงสันติของพระองค์โดยตรัสว่า “ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิดเพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33) นี่คือการชดใช้ ทั้งในชีวิตนี้และชั่วนิรันดร

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อีสยาห์ 49:13-16; 53; มัทธิว 26-28; มาระโก 14-16; ลูกา 22-24; ยอห์น 10:14-15; 11:25-26; 14:6; 15:13; 19-20; 1 โครินธ์ 15:20-22; ฮีบรู 4:14-16; 1 ยอห์น 1:7; 1 นีไฟ 10:6; 2 นีไฟ 2:1-10; 9; 25:23-26; เจคอบ 4:12; โมไซยา 3:1-19; แอลมา 22:14; 34:5-18; 42; ฮีลามัน 5:9-12; 14:13-19; 3 นีไฟ 9:14-22; 27:13-22; มอรมอน 9:10-14; อีเธอร์ 12:27, 41; โมโรไน 8:5-26; 10:32-33; ก.พ. 18:10-12; 19:15-24; 20:17-34; 45:3-5; 76:40-43; โมเสส 1:39

ดู บัพติศมา; ความตาย ทางร่างกาย; ความตาย ทางวิญญาณ; ชีวิตนิรันดร; ศรัทธา; การตก; การให้อภัย; พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา; พระกิตติคุณ; ความยุติธรรม;

การเชื่อฟัง

อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ; ความเมตตา; พิธีการ; แผนแห่งความรอด; การกลับใจ; การฟื้นคืนชีวิต; ความรอดด้วย

การเชื่อฟัง

การดำรงอยู่ในโลกก่อนเกิด พระบิดาบนสวรรค์ทรงควบคุมสภาใหญ่ในสวรรค์ ที่นั่นเรารู้แผนของพระองค์เพื่อความรอดของเรา ซึ่งรวมถึงเวลาของการทดสอบบนแผ่นดินโลกด้วย “เราจะทำแผ่นดินโลก ซึ่งบนนั้นคนเหล่านี้จะอาศัยอยู่ และพวกเขาจะพิสูจน์เขาพร้อมกันนั้นเพื่อดูว่าเขาทำสิ่งทั้งหมดอะไรก็ตามที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเขาจะบัญชาเขาหรือไม่” (เอเบราแฮม 3:24-25) เหตุผลประการหนึ่งที่ท่านมายังโลกนี้คือเพื่อแสดงให้เห็นว่าท่านเต็มใจปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์

คนเป็นอันมากรู้สึกว่าการปฏิบัติตามพระบัญญัติเป็นภาระ อีกทั้งจำกัดเสรีภาพและความเจริญของเขา แต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่าเสรีภาพที่แท้จริงมาจากการทำตามพระองค์เท่านั้น “ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในคำของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเราอย่างแท้จริง และท่านทั้งหลายจะรู้จักสัจจะ และสัจจะจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท” (ยอห์น 8:31-32) พระผู้เป็นเจ้าประทานพระบัญญัติเพื่อประโยชน์ของเรา พระบัญญัติคือคำแนะนำที่เปี่ยมด้วยความรักเพื่อความสุขของท่าน เพื่อความผาสุกทางกายและทางวิญญาณของท่าน

ศาสตราจารย์ สมิธสอนว่า การเชื่อฟังพระบัญญัตินำไปสู่พรจากพระผู้เป็นเจ้า ท่านกล่าวว่า “มีกฎข้อหนึ่งประกาศไว้ในสวรรค์อย่างลับล้าไม่ได้ก่อนการวางรากฐานของโลกนี้ ซึ่งในนั้นกำหนดพรไว้ทุกประการ—และเมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระผู้เป็นเจ้าย่อมเป็นไป

โดยการเชื่อฟังภรรยา ซึ่งในนั้นกำหนดพรไว้” (ค.พ. 130:20-21) กษัตริย์เป็นjaminสอนหลักธรรมนี้ด้วย ท่านแนะนำว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านพิจารณาถึงสภาพอันเป็นพรและความสุขของคนที่ยกย่องภรรยาของพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะคู่อภิเษก เขาได้รับพรในทุกสิ่งทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ และหากเขาอดทนอย่างซื่อสัตย์จนถึงที่สุดแล้ว เขาจะถูกรับเข้าสู่สวรรค์ เพื่อโดยการนั้น เขาจะอยู่กับพระเจ้าในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ โอ้อึ้งจำใจจำไว้ว่าเรื่องเหล่านี้จริง เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้ารับสั่งไว้” (โมไซยา 2:41)

การเชื่อฟังพระบัญญัติเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรักที่เรามีต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15) พระองค์ทรงประกาศในเวลาต่อมาว่า “ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา เหมือนดังที่เราประพฤติตามพระบัญญัติของพระบิดา และยึดมั่นอยู่ในความรักของพระองค์” (ยอห์น 15:10)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: โยชูวา 24:14-15; ปัญญาจารย์ 12:13; มัทธีว 7:21; ยอห์น 7:17; 1 นิไฟ 3:7; ค.พ. 58:21-22; 82:8-10

ดู สิทธิเสรี; แผนแห่งความรอด ด้วย

การดำรงอยู่ก่อนเกิด (ดู แผนแห่งความรอด)

การตก

ในสวนอีเด็น พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า “จากต้นไม้ทุกอย่างแห่งสวน เจ้าจะกินตามใจชอบ แต่จากต้นไม้แห่งความรู้ถึงความดีและความชั่ว เจ้าจะไม่กินจากมัน กระนั้นเจ้าจะยังเลือกเพื่อตัว เพราะให้

มันแก่เข้าแล้ว แต่จำไว้ว่าเราห้ามมันเพราะในวันที่เจ้ากินจากต้นนั้น เจ้าจะตายแน่นอน” (โมเสส 3:16-17) เพราะแอดัมและอีฟล่วงละเมิดพระบัญญัติดังกล่าวและรับส่วนผลจากต้นไม้แห่งความรู้ที่รู้ชั่ว พวกเขายังถูกขับออกจากที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู ก.พ. 29:40-41) หรืออีกนัยหนึ่งคือ เขาประสบกับความตายทางวิญญาณ เขากลายเป็นมรตัย—ซึ่งจำเป็นจะต้องมีความตายทางร่างกาย ความตายทางวิญญาณและทางร่างกายนี้เรียกว่าการตก

สภาพที่ตกแล้วของเรา

ในฐานะผู้สืบตระกูลของแอดัมและอีฟ เราสืบทอดสภาพที่ตกแล้วระหว่างความเป็นมรตัย (ดู แอลมา 42:5-9, 14) เราถูกแยกจากที่ประทับของพระเจ้าและจำเป็นจะต้องมีความตายทางร่างกาย เราถูกวางไว้ในสภาพของการตรงกันข้ามด้วย ซึ่งในสภาพนั้นเราได้รับการทดสอบจากความยุ่งยากของชีวิตและการล่อลวงของฝ่ายตรงข้าม (ดู 2 นีไฟ 2:11-14; ก.พ. 29:39; โมเสส 6:48-49)

ในสภาพที่ตกแล้วนี้ เรามีความขัดแย้งอยู่ในตัว เราเป็นบุตรทางวิญญาณของพระเจ้า มีศักยภาพที่จะเป็นผู้ “รับส่วนในสภาพของพระองค์” (2 เปโตร 1:4) อย่างไรก็ตาม “[เรา] ไม่คู่ควรต่อพระพักตร์ [พระเจ้า] เพราะการตก ธรรมชาติของ [เรา] จึงกลับชั่วอยู่ตลอดเวลา” (อีเธอร์ 3:2) เราจำเป็นจะต้องพยายามอยู่ตลอดเวลาเพื่อเอาชนะความหลงใหลและความปรารถนาที่ไม่ชอบธรรมของเรา

กษัตริย์เป็นเจ้านายผู้ยิ่งใหญ่ของเทพองค์หนึ่งโดยกล่าวว่า “มนุษย์ธรรมดาเป็นศัตรูกับพระเจ้า และเป็นมาแล้วตั้งแต่การตกของแอดัม และจะเป็นไปตลอดกาลและตลอดไป เว้นแต่เขาจะยอมต่อการชักจูงของพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ และทิ้งความเป็นมนุษย์ธรรมดา

และมาเป็นสิทธิชนโดยการชดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า และมาเป็นดั่งเด็กว่าง่าย อ่อนโยน ถ่อมตน อดทน เต็มไปด้วยความรัก เต็มใจยอมในทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงเห็นว่าสมควรที่จะให้เกิดขึ้นกับเขา แม้ดั่งเด็กยินยอมต่อบิดาของตน” (โมไซยา 3:19)

ประโยชน์ของการตก

การตกเป็นส่วนสำคัญยิ่งในแผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์ (ดู 2 นีไฟ 2:15-16; 9:6) การตกมีสองทิศทางคือ ลงต่ำแต่รุดหน้า นอกจากจะนำไปสู่ความตายทางร่างกายและทางวิญญาณแล้ว การตกยังเปิดโอกาสให้เราได้เกิดมาในโลกนี้ ได้เรียนรู้ และเจริญก้าวหน้าด้วย โดยการใช้สิทธิ์เสรีอย่างชอบธรรมและการกลับใจอย่างจริงจัง เมื่อเราทำบาป เราย่อมมาสู่พระคริสต์ได้ และโดยการชดใช้ของพระองค์ เราจะพร้อมรับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์ ศาสดาอิสสอนว่า

“หากแอดัมไม่ล่วงละเมิด ท่านจะไม่ตก แต่ท่านจะคงอยู่ในสวนอีเด็น และทุกสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นต้องคงอยู่ในสภาพเดียวกับที่มันเป็นอยู่หลังจากถูกสร้าง และมันต้องคงอยู่ตลอดกาล และไม่มีที่สิ้นสุด

“และ [แอดัมกับอีฟ] จะไม่มีลูก ดังนั้นท่านจะคงอยู่ในสภาพของความไร้เดียงสา ไร้มีความสุข เพราะท่านไม่รู้จักความทุกข์ยาก ไร้ทำความดีเพราะท่านไม่รู้จักบาป

“แต่ดูเถิด ทุกสิ่งกระทำไปโดยปรีชาญาณของพระองค์ผู้ทรงรู้ทุกเรื่อง

“แอดัมตกเพื่อมนุษย์จะได้เป็นอยู่ และมนุษย์เป็นอยู่เพื่อเขาจะได้มีความสุข

“และพระมาไซยาเสด็จมาในความสมบูรณ์แห่งเวลา เพื่อพระองค์จะได้ทรงไถ่ลูกหลานมนุษย์ให้พ้นจากการตก” (2 นีไฟ 2:22-26; ดู

ข้อ 19-21, 27 ด้วย)

แอดัมและอีฟแสดงความกตัญญูต่อพรที่เกิดขึ้นเนื่องจากการตก
ดังนี้

“แอดัมถวายพระสิริพระผู้เป็นเจ้าและอิมเอิบ และเริ่มพยากรณ์
เกี่ยวกับครอบครัวทั้งหมดของแผ่นดินโลกมีความว่า ขอพระนามของ
พระผู้เป็นเจ้าทรงพระสิริโรจนาเถิด เพราะด้วยการล่วงละเมิดของข้าพ
เจ้า ตาของข้าพเจ้าจึงถูกเปิด และในชีวิตนี้ข้าพเจ้าจะมีความสุข และ
ในเนื้อหนัง ข้าพเจ้าจะเห็นพระผู้เป็นเจ้าอีก

“และอีฟภริยาของท่านได้ยินเรื่องทั้งหมดนี้และยินดี โดยกล่าว:
หากมิใช่เพราะการล่วงละเมิดของเรา เราจะไม่มีลูกหลานและจะไม่
เคยรู้ความดีและความชั่ว และความปีติยินดีของการไถ่ของเรา และ
ชีวิตนิรันดร์ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ผู้ที่เชื่อฟังทั้งปวง” (โมเสส
5:10-11)

การไถ่จากการตก

เพราะธรรมชาติมนุษย์ที่ตกแล้วของเรา และบาปส่วนตัวของเรา
ความหวังเดียวของเราจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์และแผนแห่งการไถ่

โดยทางซดใช้ของพระเยซูคริสต์ ทุกคนจะได้รับการไถ่จากผลของ
การตก เราจะฟื้นคืนชีวิต และเราจะถูกนำกลับไปยังที่ประทับของพระ
เจ้าเพื่อรับการพิพากษา (ดู 2 นิไฟ 2:5-10; แอลมา 11:42-45; อี
ลามัน 14:15-17)

นอกจากจะไถ่เราจากผลอันเป็นสากลงของการตกแล้ว พระผู้ช่วย
ให้รอดจะทรงไถ่เราจากบาปของเราด้วย ในสภาพที่ตกแล้วของเรา เรา
ทำบาปและเหินห่างจากพระเจ้า โดยนำความตายทางวิญญาณมาให้ตัว
เราเอง ดังที่อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “ทุกคนทำบาป และเสื่อมจาก

พระสิริของพระเจ้า” (โรม 3:23) ถ้าเรายังอยู่ในบาป เราจะอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ เพราะ “ไม่มีสิ่งไม่สะอาดจะอยู่...ในที่ประทับของพระองค์ได้” (โมเสส 6:57) จงขอบพระทัยที่การชดใช้ “ทำให้เกิดเงื่อนไขแห่งการกลับใจ” (ฮีลามัน 14:18) ทำให้เราได้รับการอภัยบาปและอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าได้ตลอดไป แอลมาสอนว่า “มีช่วงเวลาที่ประทานให้มนุษย์ ซึ่งในเวลาอันนั้นเขาจะได้กลับใจ ฉะนั้นชีวิตจึงมาเป็นสภาพแห่งการทดลอง เป็นเวลาที่เตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า เป็นเวลาที่เตรียมเพื่อสภาพอันไม่รู้จบ ซึ่งเราพูดมาแล้ว ซึ่งอยู่หลังการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย” (แอลมา 12:24)

กตัญญูต่อการเสียสละอันเป็นการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด

เราไม่ต้องการอาหารจนกว่าเราจะหิวฉันทิด เรายอมไม่ต้องการความรอดนิรันดร์จนกว่าเราจะตระหนักว่าเราต้องการพระผู้ช่วยให้รอด ฉะนั้นการตระหนักเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อเราเข้าใจเรื่องการตกมากขึ้น ดังที่สาสดา ลีไฮสอนว่า “มนุษย์ชาติทั้งปวงจึงอยู่ในสภาพหายนะและตกต่ำ และจะเป็นอยู่เช่นนั้น นอกจากเขาจะวางใจในพระผู้ไถ่องค์นี้” (1 นีไฟ 10:6)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ปฐมกาล 3; มอรมอน 9:12-14; โมเสส 4

ดู สิทธิเสรี; การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; บาบดั้งเดิม; แผนแห่งความรอด; บาบด้วย

การตรึงกางเขน (ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ไม้กางเขน)

การตัดสินใจ

บางครั้งผู้คนรู้สึกว่าจะไม่ถูกต้องที่จะตัดสินใจอื่นไม่ว่าจะด้านใดก็ตาม

แม้จะเป็นความจริงที่ว่าท่านไม่ควรลงความเห็นหรือตัดสินใจอื่นอย่างไม่ชอบธรรม แต่ท่านจะต้องตัดสินใจแนวความคิด สถานการณ์ และผู้คนตลอดชีวิตท่าน พระเจ้าประทานพระบัญญัติมากมายที่ท่านจะรักษาโดยไม่ตัดสินใจไม่ได้ ตัวอย่างเช่น พระองค์ตรัสว่า “จงระวังผู้เผยพระวจนะเท็จ...ท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขา” (มัทธิว 7:15-16) และ “เจ้าจงออกไปจากบรรดาคนชั่วร้าย” (ก.พ. 38:42) ท่านจำเป็นต้องตัดสินใจคนในการตัดสินใจครั้งสำคัญมากมายของท่าน เช่น การเลือกเพื่อน การลงคะแนนเลือกผู้นำรัฐบาล และการเลือกคู่ชีวิตนิรันดร์ของท่าน

การตัดสินใจเป็นการใช้สิทธิ์เสรีครั้งสำคัญและต้องระวังมาก โดยเฉพาะเมื่อท่านตัดสินใจเรื่องผู้อื่น การตัดสินใจทุกครั้งของท่านต้องได้รับการนำทางจากมาตรฐานที่ชอบธรรม ฟังระลึกว่า เฉพาะพระเจ้าเป็นผู้ทรงรู้จักจิตใจแต่ละคนเท่านั้นที่จะทรงตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้ (ดู วิวรรณ์ 20:12; 3 นีไฟ 27:14; ก.พ. 137:9)

พระเจ้าประทานพระคำรัสเตือนเพื่อนำทางเราในการตัดสินใจอื่นดังนี้ “ด้วยการตัดสินใจที่เจ้าตัดสินใจ เจ้าจะถูกตัดสิน และด้วยจำนวนใจที่เจ้าให้ก็จะให้มันกับเจ้าอีก และเหตุใดเจ้าจึงมองเห็นผมที่อยู่ในตาพี่น้องของเจ้า แต่หาพิจารณาที่อนไม้ที่อยู่ในตาของตนเองไม่ หรือเจ้าจะกล่าวกับพี่น้องของเจ้าได้อย่างไรเล่าว่า ให้ข้าพเจ้าเชิญผมออกจากตาท่าน—และคุณเกิด มีที่อนไม้อยู่ในตาของเจ้าเอง เจ้าคนหน้าซื่อใจคด เอาที่อนไม้ออกจากตาของเจ้าเองเสียก่อน และแล้วเจ้าจะมองเห็นชัดเพื่อเอาผมออกจากตาพี่น้องของเจ้า” (3 นีไฟ 14:2-5)

ในพระคัมภีร์ข้อนี้ พระเจ้าทรงสอนว่า ความผิดของผู้อื่นที่เรามองเห็นนั้นมักเปรียบเสมือนธุลีเล็กๆ ในดวงตาคูกลนั้น เมื่อเทียบ

กับความผิดของเราซึ่งเปรียบเสมือนไม้ท่อนใหญ่ในดวงตาเรา บางครั้งเราจึงจับผิดผู้อื่นทั้งที่เราน่าจะปรับปรุงตนเอง

การที่ท่านตัดสินผู้อื่นอย่างชอบธรรมท่านจะให้แนวทางที่จำเป็นแก่คนเหล่านั้น และในบางกรณี จะให้การคุ้มครองท่านและครอบครัว จงตัดสินด้วยความรอบคอบและความเห็นอกเห็นใจ อย่าตัดสินตัวเขา แต่จงตัดสินสถานการณ์ของผู้คนเท่าที่ท่านจะทำได้ หากเป็นไปได้ จงระงับการตัดสินจนกว่าท่านจะรู้ข้อเท็จจริงมากพอ ขอให้ความรู้สึกของท่านไวเสมอต่อพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ผู้จะทรงนำทางการตัดสินใจของท่าน พึงจดจำคำแนะนำที่แอลมาให้โครีแอนทอนบุตรชายดังนี้ “จงดูว่าลูกมีเมตตาต่อพี่น้องของลูก ปฏิบัติโดยเที่ยงธรรม ตัดสินโดยชอบธรรม และทำความดีตลอดเวลา” (แอลมา 41:14)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: 1 ซามูเอล 16:7; โมโรไน 7:14-19; ก.พ. 11:12

ดู ความใจบุญ; การให้อภัย; ความรัก; ความเมตตา *ด้วย*

การแต่งงาน

ในโลกทุกวันนี้ คนเป็นอันมากไม่ยอมรับและเขี่ยหยันการแต่งงานและครอบครัว ท่ามกลางเสียงที่ก่อให้เกิดความสับสนและปอนทำลายนั้น ฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองได้ให้เสียงที่สม่ำเสมอของความจริง ท่าน “ประกาศด้วยความเคารพว่า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงได้รับการแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า และว่าครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระผู้สร้าง เพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของลูกๆ ของพระองค์” (ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” หน้า 96 ในหนังสือเล่มนี้)

ปิติสูงสุดของชีวิตพบในครอบครัว ความสัมพันธ์แนบแน่นของ

ครอบครัวเรียกร้องความพยายาม แต่ความพยายามเช่นนั้นนำมาซึ่งความสุขอันยิ่งใหญ่ในชีวิตนี้และตลอดนิรันดร แม้ท่านจะไม่เคยมีชีวิตครอบครัวที่เป็นสุขมาก่อน แต่ท่านพยายามได้เพื่อให้มีชีวิตแต่งงานนิรันดรที่เป็นสุขและมีความสัมพันธ์อันเปี่ยมด้วยความรักกับสมาชิกในครอบครัว

พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน

ในแผนแห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ชายหญิงผืนเดียวกันเพื่อกาลเวลาและนิรันดรได้ ผู้ที่ผืนกันในพระวิหารมีความมั่นใจว่าความสัมพันธ์ของเขาทั้งสองจะคงอยู่ตลอดไปถ้าเขาแน่วแน่ต่อพันธสัญญา เขารู้ว่าไม่มีสิ่งใดจะพรากเขาทั้งสองจากกันได้ตลอดไป แม้กระทั่งความตาย

พันธสัญญาของการแต่งงานนิรันดรจำเป็นต่อความสูงส่ง พระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านโจเซฟ สมิธว่า “ในรัศมีภาพชั้นสูงมีสวรรค์หรือระดับสามชั้น และเพื่อจะให้บรรลุดังชั้นสูงสุด มนุษย์ต้องเข้าสู่ฐานะนี้ของฐานะปุโรหิต [หมายถึงพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน] และหากเขาไม่ทำเขาจะบรรลุไม่ได้ เขาจะเข้าไปที่อื่น แต่นั่นคือที่สุดของอาณาจักรของเขา เขาจะมีการเพิ่มไม่ได้” (ก.พ. 131:1-4)

หลังจากรับพิธีการผืนกันและทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหารแล้ว ชายหญิงต้องดำเนินต่อไปในความซื่อสัตย์ทั้งนี้เพื่อจะได้รับพรของการแต่งงานนิรันดรและความสูงส่ง พระเจ้าตรัสว่า

“หากชายแต่งภรรยา โดยคำของเรา ซึ่งเป็นกฎของเรา และโดยพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ และผืนกันไว้กับคนทั้งสองโดยพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสั่งสัญญา โดยคนที่รับการขลิบ ผู้ที่เรากำหนดอำนาจนี้และกุญแจฐานะปุโรหิตนี้ให้ . . . และหากเจ้าอยู่ในพันธ

สัญญาของเรา . . มันจะเป็นไปกับเขาในทุกสิ่งอะไรก็ตามที่ผู้รับใช้ของเราให้ไว้กับเขาในกาลเวลา และตลอดชั่วนิรันดร์ และจะมีผลบังคับเต็มที่เมื่อเขาออกไปจากโลก” (ก.พ. 132:19; สำหรับคำอธิบายเกี่ยวกับพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา ดู หน้า 198)

เตรียมการแต่งงาน

ถ้าท่านเป็นโสด จงเตรียมตัวอย่างดีเพื่อแต่งงาน จำไว้ว่าไม่มีอะไรแทนที่การแต่งงานในพระวิหารได้ จงเตรียมตัวแต่งงานกับคนที่ถูกต้องในสถานที่ถูกต้อง ในเวลาที่ถูกต้อง จงดำเนินชีวิตให้สมกับคนที่ท่านอยากแต่งงานด้วย

นัดเที่ยวเฉพาะกับคนที่มีความรู้สูงและในการคบหานั้นท่านสามารถรักษามาตรฐานสูงของท่านได้ วางแผนกิจกรรมที่ดีและสร้างสรรค์อย่างรอบคอบเพื่อท่านและคู่บัดนี้จะไม่ถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังโดยไม่มีอะไรจะทำ จงอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัยซึ่งท่านสามารถควบคุมตนเองได้ง่าย ออย่าร่วมวงสนทนาหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ปลุกเร้าความรู้สึกทางเพศ

มองหาคู่ชีวิตที่นับถือศาสนาเดียวกับท่าน มองหาคนที่ท่านจะยกย่องและเคารพได้ตลอดไป คนที่จะเสริมชีวิตท่านให้สมบูรณ์ ก่อนแต่งงาน จงแน่ใจว่าท่านพบคนที่ท่านสามารถมอบใจทั้งดวง ความรักทั้งหมด ความซื่อสัตย์ทั้งหมด และความภักดีทั้งหมดให้เขาได้

คำแนะนำสำหรับผู้ที่ยังไม่ได้แต่งงาน

สมาชิกบางคนของศาสนจักรรองความเป็นโสดทั้งที่ไม่ใช่ความผิดของเขา แม้เขาจะอยากแต่งงานก็ตาม ถ้าท่านพบตนเองอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น จงมั่นใจว่า “พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้

เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง” (โรม 8:28) トラบที่ท่านมีค่าควร สักวันหนึ่งท่านจะได้รับพรแห่งความสัมพันธ์ที่มั่นคงถาวรครบถ้วน ไม่นในชีวิตนี้ก็ในชีวิตหน้า พระเจ้าทรงทำสัญญาเช่นนี้หลายครั้งหลายคราผ่านศาสตายุคสุดท้ายของพระองค์

ถ้าท่านเป็นโสดและปรารถนาจะแต่งงาน อย่าสิ้นหวัง ขณะเดียวกันอย่าปล่อยให้ตนเองหมกมุ่นกับเป้าหมายนี้ แต่จงขวนขวายในกิจกรรมที่มีคุณค่า หาวิธีรับใช้ญาติพี่น้องและชุมชนของท่าน ยอมรับและขยายการเรียกในศาสนาจักร รักษาตนให้สะอาดทั้งร่างกายและวิญญาณ เรียนรู้ พัฒนา และเจริญก้าวหน้าต่อไปในชีวิตส่วนตัวของท่าน

ประสบความสำเร็จในชีวิตคู่ที่มีความสุข

ถ้าท่านแต่งงานแล้ว จำไว้ว่ามีมิตรภาพและความรักระหว่างท่านกับคู่ครองควรเป็นความสัมพันธ์ทางโลกที่น่าทะนุถนอมมากที่สุด คู่ครองของท่านเป็นบุคคลเดียวนอกเหนือจากพระเจ้าที่ท่านได้รับบัญชาให้รักสุดหัวใจ (ดู ก.พ. 42:22)

จำไว้ว่าความหมายที่ถูกต้องที่สุดของชีวิตคู่คือ การเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน ต้องไม่มีใครข่มใคร แต่ต่างฝ่ายต่างให้กำลังใจ ปลอดภัย และช่วยเหลือกัน

เพราะชีวิตคู่เป็นความสัมพันธ์ที่สำคัญในชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงต้องใช้เวลาและสมควรใช้เวลา อย่าให้คำมั่นสัญญาที่มีความสำคัญน้อยกว่ามาก่อนความสัมพันธ์ดังกล่าว หาเวลาพูดคุยกันและฟังกัน เอาอกเอาใจ และเคารพกัน แสดงความรู้สึกที่อ่อนโยนและความรักที่บ่อยๆ

จงตัดสินใจแน่วแน่ว่าจะไม่ให้สิ่งใดมาทำให้ชีวิตแต่งงานของท่านกับคู่ครองล่มสลาย จงตั้งใจทำให้ชีวิตคู่ของท่านประสบความสำเร็จแม้จะมีการท้าทายเกิดขึ้นก็ตาม

จงรักดีต่อกัน เชื่อสัตย์ในพันธสัญญาแต่งงาน ทั้งในความคิด คำพูด และการกระทำ จำไว้ว่าพระเจ้าตรัสดังนี้ “เจ้าจงรักภริยาของเจ้า ด้วยสุดใจของเจ้า และจงแนบสนิทกับเธอ และไม่มีใครอีก” (ก.พ. 42:22) วลี “ไม่มีใครอีก” สอนว่า ไม่ควรมีบุคคล กิจกรรม หรือทรัพย์สินบิตใด ๆ มาก่อนความสัมพันธ์ของท่านกับคู่ครอง

จงอยู่ห่างจากสิ่งซึ่งจะชักนำท่านไม่ให้เชื่อสัตย์ สื่อลามก ความเพ้อฝัน และความเจ้าชู้จะบั่นทอนบุคลิกภาพของท่านและโจมตีรากฐานชีวิตแต่งงานของท่าน

จงช่วยกันบริหารการเงิน ร่วมมือกันจัดสรรและทำตามงบประมาณ ฝึกวินัยตนเองเรื่องการใช้จ่าย และหลีกเลี่ยงพันธหนี้สิน การบริหารเงินอย่างฉลาดและอิสระจากหนี้สินจะเอื้อต่อความสงบสุขในบ้าน

ให้ชีวิตท่านมีศูนย์กลางในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ช่วยกันรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้ ไปโบสถ์และพระวิหารด้วยกัน ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกัน กูกเข้าสวดอ้อนวอนด้วยกันในตอนเริ่มต้นและสิ้นสุดแต่ละวันเพื่อขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่มีกันและกัน และพร้อมใจกันทูลขอพรจากพระองค์เพื่อชีวิตท่าน ครอบครัว คนที่ท่านรัก และความปรารถนาที่ชอบธรรมของท่าน เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงนำทางท่าน และการสนทนากับพระองค์ทุกวันจะก่อให้เกิดสันติและปีติที่แหล่งอื่นให้ท่านไม่ได้ การครองคู่ของท่านจะหวานชื่นขึ้นเรื่อย ๆ ตามวันเวลาที่ผ่านไป ความรักของท่านจะแนบแน่น ท่านจะเห็นค่าของกันและกันมากขึ้น ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ปฐมกาล 1:27-28; 2:18, 21-24; 1 โครินธ์ 11:11; เอเฟซัส 5:22-23; โมเสส 2:27-28; 3:18, 21-24

ดู พรหมจรรย์; การหย่าร้าง; ครอบครัว; พระวิหาร; ความเป็นหนึ่ง ด้วย

การแต่งตั้งล่วงหน้า

ในโลกแห่งวิญญานก่อนการเป็นมนุษย์ พระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งวิญญานบางดวงให้ปฏิบัติภารกิจที่เฉพาะเจาะจงในระหว่างชีวิตมนุษย์ของเขา นี่เรียกว่าการแต่งตั้งล่วงหน้า

การแต่งตั้งล่วงหน้ามิได้รับประกันว่าบุคคลเหล่านั้นจะได้รับการเรียกหรือความรับผิดชอบตามที่กำหนด โอกาสเช่นนั้นเกิดขึ้นในชีวิตนี้เนื่องจากการใช้สิทธิ์เสรีอย่างชอบธรรม เฉกเช่นการแต่งตั้งล่วงหน้าเกิดขึ้นเนื่องจากความชอบธรรมในการดำรงอยู่ก่อนเป็นมนุษย์

พระเยซูคริสต์ทรงได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้ดำเนินการชดใช้ โดยทรงเป็น “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ซึ่งบันทึกไว้ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก” (วิวรณ์ 13:8; ดู 1 เปโตร 1:19-21 ด้วย) พระคัมภีร์พูดถึงคนอื่นที่ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าด้วย ศาสดาเอบราแฮมรู้ถึงการแต่งตั้งล่วงหน้าของท่านเมื่อท่านได้รับภาพที่มาปรากฏ ซึ่งในภาพนั้นท่านเห็น “ดวงที่สง่าและใหญ่ยิ่งหลายดวง” ท่ามกลางเหล่าวิญญานในโลกแห่งวิญญานก่อนเกิด ท่านกล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นจิตวิญญานเหล่านี้ว่าเขาดีและพระองค์ประทับยืนท่ามกลางพวกเขา และพระองค์ตรัส เราจะทำให้คนเหล่านี้เป็นผู้ปกครองของเรา เพราะพระองค์ประทับยืนในบรรดาคนเหล่านั้นที่เป็นวิญญาน และพระองค์ทรงเห็นว่าเขาดี และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า เอบราแฮม เจ้าเป็นคนหนึ่งของพวกเขา เจ้าถูกเลือกก่อนเจ้าเกิด” (เอบราแฮม 3:22-23) พระเจ้าตรัสกับเยเรมีย์ว่า “เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์ และก่อนที่เจ้าจะคลอดจากครรภ์เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะให้แก่บรรดาประชาชาติ” (เยเรมีย์ 1:5) ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาได้รับการแต่งตั้งล่วงหน้าให้เตรียมผู้คนสำหรับการปฏิบัติศาสน

กิจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดขณะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ (ดู อีสายห์ 40:3; ลูคา 1:13-17; 1 นิโอฟ 10:7-10)

คำสอนเรื่องการแต่งตั้งล่วงหน้าประยุกต์ใช้ได้กับสมาชิกทุกคนของศาสนาจักร ไม่เฉพาะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและศาสดาเท่านั้น ก่อนสร้างโลก สตรีที่ซื่อสัตย์ได้รับความรับผิดชอบบางอย่างและชายที่ซื่อสัตย์ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้ทำหน้าที่บางอย่างของฐานะปุโรหิต แม้ท่านจะจำเวลานั้นไม่ได้ แต่ท่านรับปากแล้วว่าจะทำงานสำคัญในการรับใช้พระบิดาของท่าน ขณะที่ท่านพิสูจน์ความมีค่าควรของตนเอง ท่านจะมีโอกาสทำงานมอบหมายที่ท่านได้รับในคราวนั้น

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: แอลมา 13:1-9; ก.พ. 138:53-56

ดู สิทธิเสรี; แผนแห่งความรอด ด้วย

การทารุณกรรม

การทารุณกรรมคือการทำปฏิบัติต่อผู้อื่นหรือตนเองในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือความโกรธเคือง ทำร้ายจิตใจและความรู้สึก และมักทำให้ร่างกายบาดเจ็บด้วย การทารุณกรรมเป็นต้นเหตุของความสับสน ความสงสัย ความไม่ไว้วางใจ และความกลัว เป็นการฝ่าฝืนกฎของสังคมและตรงข้ามโดยสิ้นเชิงกับคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเจ้าทรงประณามประพฤติกกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทารุณกรรมทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะทางร่างกาย ทางเพศ ทางวาจา หรือทางอารมณ์ ประพฤติกกรรมอันเป็นการทารุณกรรมอาจนำไปสู่การลงโทษทางวินัยของศาสนาจักร

คำแนะนำสำหรับผู้กระทำทารุณกรรม

ถ้าท่านกระทำทารุณกรรมในความสัมพันธ์แบบใดก็ตาม ท่านต้องกลับใจจากบาปของท่าน ทูลวิงวอนขอพระเจ้าให้อภัยท่าน ขอภัยผู้

ที่ท่านทำร้าย พุศุคภัยกับอชิตการหรือประธานสาขาทั้งนี้เพื่อเขาจะช่วยท่านผ่านกระบวนการกลับใจ และช่วยให้ท่านได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมหรือความช่วยเหลืออื่นหากจำเป็น

ถ้าความรู้สึกโกรธส่งผลไปถึงการกระทำทารุณกรรม จงฝึกควบคุมอารมณ์ เข้าเฝ้าพระเจ้าในการสวดอ้อนวอนและขอให้พระองค์ทรงช่วยท่าน ท่านจะเห็นด้วยมุมมองนิรันดร์ว่าความโกรธของท่านตอบสนองต่อเรื่องที่แทบจะไม่มีผลสำคัญเลยเกือบทุกครั้ง

ถ้าท่านเคยทำความผิดฐานกระทำทารุณกรรมทางเพศ จงพยายามควบคุมความคิด จำไว้ว่าความนึกคิดของท่านมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อชีวิตท่าน “[มนุษย์] เป็นเหมือนคนที่คอยนับอยู่ข้างใน” (สุภาษิต 23:7) จงอยู่ห่างจากภาพลามกและสิ่งใดก็ตามที่ปลุกเร้าความปรารถนาที่ผิดศีลธรรมทางเพศ สวดอ้อนวอนเพื่อจะสามารถทำ “ให้คุณธรรมระดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย” (ก.พ. 121:45)

ความช่วยเหลือสำหรับผู้ถูกทารุณกรรม

ถ้าท่านเป็นผู้ถูกทารุณกรรม จงขอความช่วยเหลือทันที พุศุคภัยกับผู้นำฐานะปุโรหิตของท่าน โดยปรกติกคืออชิตการหรือประธานสาขา แต่บางครั้งท่านอาจจะพุดคุยกับสมาชิกในฝ่ายประธานสภาคหรือท้องถิ่น เขาจะช่วยให้ท่านทราบว่าจะต้องทำอะไร

มั่นใจได้เลยว่าท่านไม่ต้องรับผิดชอบความประพฤติที่เป็นภัยของผู้อื่น ท่านต้องไม่รู้สึกผิด ถ้าท่านเคยถูกข่มขืนหรือถูกทารุณกรรมทางเพศ ไม่ว่าจะโดยคนรู้จัก คนแปลกหน้า หรือแม้แต่สมาชิกในครอบครัว ท่านไม่มีความผิดฐานทำบาปทางเพศ จงรู้ว่าท่านบริสุทธิ์และพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่าน

จงสวดอ้อนวอนทูลขอสันติสุขที่เกิดขึ้นโดยพระเยซูคริสต์และ

การชดใช้ของพระองค์เท่านั้น (ดู ยอห์น 14:27; 16:33) พระผู้ช่วยให้รอดทรงประสบความสำเร็จปวดและความทุกข์ทั้งหมดของท่านมาแล้ว แม้ความทุกข์ที่มีสาเหตุมาจากผู้อื่น และพระองค์ทรงทราบว่า จะช่วยท่านอย่างไร (ดู แอลมา 7:11-12) แทนที่จะหาทางแก้แค้น จงสนใจแต่เรื่องที่ท่านควบคุมได้ เช่น ทักษะที่ท่านมีต่อชีวิต จงสวดอ้อนวอนขอความเข้มแข็งเพื่อจะอภัยผู้ที่ทำร้ายท่าน

จงขอความช่วยเหลือจากผู้นำฐานะปุโรหิตต่อไปทั้งนี้เพื่อเขาจะนำทางท่านผ่านกระบวนการเยียวยาทางอารมณ์ โดยผ่านพรของพระกิตติคุณ ท่านจะสามารถตัดวัฏจักรของการทารุณกรรมและหลุดพ้นจากความทุกข์ที่ท่านเคยประสบมาได้

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 18:1-6; ก.พ. 121:34-46

ดู การให้อภัย; การกลับใจ *ด้วย*

การทำแท้ง

ในสังคมปัจจุบัน การทำแท้งกลายเป็นการปฏิบัติที่พบเห็นกันทั่วไป มีการปกป้องด้วยข้อโต้แย้งที่หลอกลวง ถ้าท่านเผชิญคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านมั่นใจได้ในการทำตามพระประสงค์ที่ได้รับการเปิดเผยจากพระเจ้า ศาสดายุคสุดท้ายกล่าวคัดค้านการทำแท้งโดยอ้างคำประกาศของพระเจ้าดังนี้ “เจ้าจะ...ไม่ฆ่า หรือไม่ทำอะไรที่เหมือนกันนี้” (ก.พ. 59:6) คำแนะนำของศาสดาเกี่ยวกับเรื่องนี้ชัดเจนมาก นั่นคือ สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งลัทธิซันยุคสุดท้ายต้อง ไม่ยอมรับ กระทำการ สนับสนุน จ่ายเงินให้ หรือจัดเตรียมเพื่อการทำแท้ง ถ้าท่านสนับสนุนการทำแท้งในด้านใดก็ตาม ท่านจะต้องได้รับโทษทางวินัยของศาสนจักร

ผู้นำศาสนจักรกล่าวว่าอาจมีข้อยกเว้นอยู่บ้างในการทำแท้ง อาทิ

การนมัสการ

เมื่อการตั้งครุฑเป็นผลสืบเนื่องจากการร่วมประเวณีที่ผิดศีลธรรมหรือ การข่มขืน เมื่อแพทย์ผู้เชี่ยวชาญวินิจฉัยว่าชีวิตหรือสุขภาพของมารดา อยู่ในอันตราย หรือเมื่อแพทย์ผู้เชี่ยวชาญวินิจฉัยว่าทารกในครรภ์มีความบกพร่องรุนแรงอันจะทำให้ทารกเสียชีวิตหลังคลอด แต่แม่จะเข้า ข่ายเหล่านี้ก็เชื่อว่าจะทำแท้งได้เลย ผู้อยู่ในกรณีดังกล่าวจะพิจารณาทำแท้งก็ต่อเมื่อได้ปรึกษากับผู้นำศาสนาจักรในท้องถิ่นแล้วและได้รับการ ยืนยันผ่านการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ

เมื่อสตรีตั้งครุฑโดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน ทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับ มารดาและบิดาของเด็กคือแต่งงานกันและพยายามสร้างความสัมพันธ์ จันครอบครัวนิรันดร์ ถ้าชีวิตแต่งงานไม่ประสบความสำเร็จ บิดามารดา ควรยกเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น ถือเป็นความเหมาะสมกว่าถ้า ดำเนินการผ่าน LDS Family Services [หน่วยบริการครอบครัว ศยส.] (ดู “การรับบุตรบุญธรรม” หน้า 61)

การนมัสการ

การนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าคือการถวายความรัก ความคารวะ การ รับใช้ และความภักดีแด่พระองค์ พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสว่า “จง นมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าเพราะเจ้าจะรับใช้พระองค์เท่านั้น” (โมเสส 1: 15) ในสมัยการประทานนี้พระองค์ทรงบัญชาว่า “เจ้าจงรักพระเจ้าพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า ด้วยสุดความสามารถ ความคิดและ กำลังของเจ้า และในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าจงรับใช้พระองค์” (ก.พ. 59:5) หากท่านให้คนใดหรือสิ่งใดมาก่อนความรักของพระเจ้าเป็น เจ้า แสดงว่าท่านกำลังปฏิบัติกรณนมัสการเท็จหรือการนับถือรูปเคารพ (ดู อพยพ 20:3-6)

การสวดอ้อนวอนเป็นวิธีหนึ่งที่ท่านจะนมัสการพระบิดา แอลมาสอนฮีลามันบุตรชายว่า “จงเรียกหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อความช่วยเหลือทั้งหมดของคุณ แต่แท้จริงแล้วขอให้การกระทำทั้งหมดของคุณอยู่กับพระเจ้า และไม่ว่าคุณจะไปที่ไหนก็ขอให้การนั้นอยู่ในพระเจ้าของเจ้า แต่แท้จริงแล้วขอให้ความคิดของคุณมุ่งอยู่กับพระเจ้า แต่แท้จริงแล้วขอให้ความรักของใจลูกวางอยู่กับพระเจ้าตลอดกาล” (แอลมา 37:36)

ท่านควรเข้าร่วมประชุมต่างๆ ของศาสนาจักรด้วยวิญญานแห่งการนมัสการ พระเจ้าทรงบัญชาว่า “เพื่อเจ้าจะรักษาตัวให้หมดจดจากโลกได้เต็มที่ยิ่งขึ้น เจ้าจงไปยังบ้านแห่งการสวดอ้อนวอน และถวายศีลระลึกของเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของเรา เพราะตามจริงแล้วนี่คือวันที่กำหนดไว้ให้เจ้าเพื่อพักผ่อนจากการทำงานของเจ้า และเพื่อถวายความรักของเจ้าแด่พระผู้สูงสุด (ก.พ. 59:9-10)

การมีส่วนร่วมในพิธีการฐานะปุโรหิตเป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการด้วย เมื่อท่านรับส่วนศีลระลึกและเข้าพระวิหาร ท่านระลึกถึงและนมัสการพระบิดาบนสวรรค์และแสดงความกตัญญูต่อพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์

นอกจากการนมัสการที่แสดงออกทางภายนอกแล้ว เราควรมีเจตคติของการนมัสการด้วยไม่ว่าจะไปไหนและทำอะไรใด แอลมาสอนหลักธรรมนี้แก่คนกลุ่มหนึ่งที่ถูกขับออกจากสถานนมัสการของเขา ท่านช่วยให้เขาเข้าใจว่าการนมัสการที่แท้จริงไม่ได้จำกัดเฉพาะวันหนึ่งในสัปดาห์ (ดู แอลมา 32:11) อมिवเล็กสหายของแอลมาพูดกับคนกลุ่มนี้ด้วยโดยกระตุ้นให้เขา “นมัสการพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่ว่าในที่ไหนที่ท่านจะอยู่ด้วยวิญญานและด้วยความจริง” (แอลมา 34:38)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: สดุดี 95:6-7; โโมไซยา 18:25; แอลมา 33:2-11; ก.พ. 20:17-19, 29; หลักแห่งความเชื่อข้อ 11

การบริจาค

ดู การอดอาหารและเงินบริจาคอดอาหาร; พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา; ความรัก; การสวดอ้อนวอน; สะบาโต *ด้วย*

การบริจาค (ดู การอดอาหารและเงินบริจาคอดอาหาร; ส่วนสิบ)

การบริหารศาสนาจักร

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นประมุขของศาสนาจักร พันธกิจของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสืบทอดยุคสุดท้ายคือ ช่วยให้คนทั้งปวงมาสู่พระองค์ (ดู โมโรไน 10:32) เพื่อให้พันธกิจดังกล่าวสัมฤทธิ์ผล ศาสนาจักรจึงได้จัดระเบียบตามแบบฉบับที่พระเจ้าทรงเปิดเผย “เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้เป็นคนที่จะรับใช้... จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้อันถึงพระบุตรของพระเจ้า” (เอเฟซัส 4:12-13; ดู ข้อ 11 *ด้วย*) ประเด็นสำคัญต่อไปนี้เป็นภารกิจของการจัดองค์กรของศาสนาจักรพอสังเขป

บ้านและครอบครัว

ครอบครัวเป็นหน่วยพื้นฐานในศาสนาจักร บ้านเป็นสถานที่สำคัญที่สุดสำหรับการเรียนรู้พระกิตติคุณ ไม่มีองค์กรใดแทนที่ครอบครัวได้ แม้ศาสนาจักรจะเติบโตต่อไป แต่จุดประสงค์ของศาสนาจักรจะยังเหมือนเดิม คือ สนับสนุนและเสริมสร้างครอบครัวตลอดจนบุคคลให้เข้มแข็งขณะพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

การบริหารทั่วไป

พระเจ้าทรงนำทางผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ในทุกวันนี้ผ่านประธานของศาสนาจักร ผู้ที่เราสนับสนุนในฐานะศาสดา ผู้พยากรณ์และผู้เปิดเผย ประธานของศาสนาจักรควบคุมดูแลทั้งศาสนาจักร ท่าน

และที่ปรึกษา ซึ่งเป็นศาสดา ผู้พยากรณ์ และผู้เปิดเผยด้วยนั้นประกอบเป็นโควัรม์ฝ่ายประธานสูงสุด

สมาชิกโควัรม์อัครสาวกสิบสองเป็นศาสดา ผู้พยากรณ์ และผู้เปิดเผยด้วย ฝ่ายประธานสูงสุดและท่านเหล่านั้นเป็น “พยานพิเศษถึงพระนามของพระคริสตในทั่วโลก” (ค.พ. 107:23) พวกท่านดำเนินงานภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุด “ที่จะเสริมสร้างศาสนาจักร และควบคุมธุรกิจทั้งหมดของศาสนาจักรนั้นในประชาชาติทั้งปวง” (ค.พ. 107:33) พวกท่าน “เปิดประตู [ให้ประเทศต่าง ๆ] โดยการประกาศกิตติคุณของพระเยซูคริสต์” (ค.พ. 107:35)

สมาชิกโควัรม์สาวกเจ็ดสิบได้รับเรียกให้ประกาศพระกิตติคุณและเสริมสร้างศาสนาจักร พวกท่านทำงานภายใต้การกำกับดูแลของอัครสาวกสิบสอง สมาชิกในโควัรม์ที่หนึ่งและที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ และอาจได้รับเรียกให้รับใช้ที่ใดก็ได้ในโลกนี้

ฝ่ายอธิการควบคุมคือฝ่ายประธานของฐานะปุโรหิตแห่งแอรันทั่วทั้งศาสนาจักร อธิการควบคุมและที่ปรึกษาของท่านรับใช้ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุดที่จะบริหารงานฝ่ายโลกของศาสนาจักร

องค์การเยาวชนชาย สมาคมสงเคราะห์ เยาวชนหญิง ปฐมวัย และโรงเรียนวันอาทิตย์ล้วนมีฝ่ายประธานในระดับสามัญคอยให้คำแนะนำและแนวทาง

การบริหารระดับภาค

ภาคคือเขตภูมิศาสตร์ใหญ่สุดของศาสนาจักร ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุดและโควัรม์อัครสาวกสิบสอง ฝ่ายประธานภาคจะควบคุมดูแลแต่ละภาค ประธานภาคและที่ปรึกษาได้รับมอบหมาย

จากโควรัมอัครสาวกสิบสองและโควรัมสาวกเจ็ดสิบ

พี่น้องชายบางท่านได้รับการวางมือแต่งตั้งสู่ตำแหน่งสาวกเจ็ดสิบ แต่ไม่ได้รับใช้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ เราเรียกว่าสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ภาค พวกท่านได้รับมอบหมายให้เข้าสู่โควรัมต่างๆ นอกเหนือโควรัมที่หนึ่งหรือที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบตามที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ อำนาจชี้ขาดของพวกท่านจำกัดเฉพาะในเขตที่ท่านอาศัยอยู่ สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ภาคบางท่านรับใช้ในฝ่ายประธานภาคด้วย

การบริหารระดับท้องถิ่น

วอร์ดและสาขา สมาชิกของศาสนาจักรมีการจัดองค์การเป็นกลุ่มคนที่ประชุมกันอยู่เนื่องๆ เพื่อการเสริมสร้างทางวิญญาณและทางสังคม กลุ่มใหญ่เรียกว่าวอร์ด แต่ละวอร์ดมีอธิการเป็นประธาน และมีที่ปรึกษาสองคนเป็นผู้ช่วย

กลุ่มเล็กเรียกว่าสาขา แต่ละสาขามีประธานสาขาเป็นประธานและมีที่ปรึกษาสองคนเป็นผู้ช่วย ศาสนาจักรอาจจัดตั้งสาขาเมื่อมีสมาชิกครบครันอย่างน้อยสองคนอยู่ในบริเวณนั้นและสมาชิกคนหนึ่งเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็คที่มีค่าควรหรือเป็นปุโรหิตที่มีค่าควรในฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน ฝ่ายประธานสเตค ฝ่ายประธานคณะเผยแผ่หรือฝ่ายประธานท้องถิ่นจะจัดระเบียบและสอดส่องดูแลสาขา สาขาจะพัฒนาเป็นวอร์ดได้ถ้าสาขานั้นอยู่ในสเตค

แต่ละวอร์ดหรือสาขาจะครอบคลุมพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ตามที่กำหนด องค์การต่างๆ ในวอร์ดหรือสาขามีส่วนช่วยในงานของพระเจ้าอาทิ กลุ่มมหาปุโรหิต โควรัมเอ็ลเดอร์ สมาคมสงเคราะห์สำหรับสตรีอายุ 18 ปีขึ้นไป โควรัมฐานะปุโรหิตแห่งแอรันสำหรับเยาวชนชายอายุ 12 ถึง 17 ปี โปรแกรมเยาวชนหญิงสำหรับเยาวชนหญิงอายุ 12 ถึง

17 ปี ปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 18 เดือนถึง 11 ปี และโรงเรียนวันอาทิตย์สำหรับสมาชิกทุกคนในศาสนาจักรอายุ 12 ปีขึ้นไป แต่ละองค์การเหล่านี้จะทำบทบาทสำคัญในการสอนพระกิตติคุณ ให้การรับใช้ และสนับสนุนบิดามารดาในหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ของเขาเพื่อช่วยให้ลูกๆ ของเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ องค์การเหล่านี้ทำงานด้วยกันเพื่อช่วยสมาชิกแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่น

สเตค คณะเผยแผ่ และท้องถิ่น พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ส่วนใหญ่ที่ซึ่งศาสนาจักรได้รับการจัดตั้งจะแบ่งออกเป็นสเตค คำว่า *สเตค* มาจากศาสดาอิสยาห์ ผู้พยากรณ์ว่าศาสนาจักรยุคสุดท้ายจะเป็นเหมือนกระโจมที่มั่นคงอยู่ได้เพราะมีหลักหมุดยึดไว้ (ดู อิสยาห์ 33:20; 54:2) โดยปรกติจะมี 5 ถึง 12 วอร์ดและสาขาในหนึ่งสเตค แต่ละสเตคมีประธานสเตคเป็นประธาน และมีที่ปรึกษาสองคนเป็นผู้ช่วยประธาน สเตคจะรายงานและได้รับการนำทางจากฝ่ายประธานภาค

คณะเผยแผ่คือหน่วยหนึ่งของศาสนาจักรที่โดยปรกติจะครอบคลุมพื้นที่มากกว่าสเตค คณะเผยแผ่แต่ละแห่งมีประธานคณะเผยแผ่เป็นประธาน และมีที่ปรึกษาสองคนเป็นผู้ช่วย ประธานคณะเผยแผ่ขึ้นตรงต่อเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

สาขาเล็กกว่าวอร์ดเช่นเดียวกับท้องถิ่นเล็กกว่าสเตค ศาสนาจักรจะจัดตั้งท้องถิ่นเมื่อสมาชิกของสาขาต่างๆ ในพื้นที่นั้นมีมากพอ ติดต่อสื่อสารกันได้ง่าย และเดินทางไปการประชุมท้องถิ่นสะดวก ประธานท้องถิ่นได้รับเรียกให้ดูแลท้องถิ่น โดยมีที่ปรึกษาสองคนคอยช่วยเหลือ ประธานท้องถิ่นจะรายงานต่อฝ่ายประธานคณะเผยแผ่ ท้องถิ่นพัฒนาเป็นสเตคได้

โปรแกรมสำหรับสมาชิกโสด สมาชิกจำนวนมากของศาสนาจักรไม่

เคยแต่งงาน ไม่ก็หย่าร้าง หรือเป็นม่าย สมาชิกเหล่านี้มีอยู่สองกลุ่มคือ หนุ่มสาวโสด (อายุ 18 ถึง 30 ปี) และ ผู้ใหญ่โสด (อายุ 31 ปี ขึ้นไป)

โดยปกติไม่มีโปรแกรมทั่วศาสนาจักรสำหรับหนุ่มสาวโสดและ ผู้ใหญ่โสด แต่เมื่อสมาชิกโสดในพื้นที่นั้นมีมากพอ ผู้นำฐานะบุโรหิต ในท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนให้เรียกตัวแทนสมาชิกโสด ผู้ทำงานภายใต้การกำกับดูแลของเขา ตัวแทนสมาชิกโสดจะวางแผนกิจกรรม เช่น งานเดินร่ำ โครงการรับใช้ และไฟริไซด์ กิจกรรมเหล่านี้จะเปิดโอกาส ให้สมาชิกโสดได้พบปะและเป็นกำลังใจให้กัน ศาสนาจักรขอให้สมาชิก โสดประชุมกับผู้นำฐานะบุโรหิตเป็นประจำด้วยเพื่อพูดถึงความต้องการ และโอกาสของเขาสำหรับการเติบโตทางวิญญาณและการรับใช้

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ก.พ. 107

ดู ฐานะบุโรหิต; สมาคมสงเคราะห์ *ด้วย*

การปกครอง (ดู การปกครองบ้านเมืองและกฎหมาย)

การปกครองบ้านเมืองและกฎหมาย

คำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 134 สรุป “ความเชื่อ” ของสิทธิชนยุคสุดท้าย “เกี่ยวกับการปกครองทางโลกและกฎหมายทั่วไป” (ก.พ. 134 หัวข้อภาค) ภาคดังกล่าวมีถ้อยแถลงดังนี้

“พวกเราเชื่อว่าการปกครองถูกจัดตั้งจากพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อประโยชน์ของมนุษย์ และว่าพระองค์ถือว่ามนุษย์รับผิดชอบการกระทำของเขาเกี่ยวกับมันทั้งในการออกกฎหมายและปฏิบัติมัน เพื่อความดีและความปลอดภัยของสังคม...

“พวกเราเชื่อว่าคนทั้งปวงจำเป็นต้องสนับสนุนและส่งเสริมการปกครองของแต่ละคนในที่ซึ่งเขาอยู่ เมื่อกฎของการปกครองเช่นนั้นคุ้มครองสิทธิโดยกำเนิดและโอนไม่ได้ของเขา และว่าพลเมืองทุกคนที่ได้รับการคุ้มครองดังนั้นไม่สมควรทำการก่อกวนและกบฏ และสมควรถูกลงโทษตามนั้น และว่าทุกการปกครองมีสิทธิ์จะออกกฎเช่นนั้นดังที่ในความพิจารณาของเขาเองเห็นว่าดีที่สุดเพื่อรักษาสาธารณประโยชน์อย่างไรก็ตาม ขณะเดียวกันยึดมั่นเสรีภาพของความรู้สึกผิดชอบไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์

“พวกเราเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนควรได้รับการยกย่องในฐานะของเขาดังเช่นผู้ปกครองและผู้พิพากษาโดยถูกตั้งไว้เพื่อความคุ้มครองคนบริสุทธิ์และการลงโทษคนทำผิด และว่าตามกฎคนทั้งปวงต้องให้ความเคารพและความอ่อนน้อม เพราะปราศจากมันสองสิ่งนี้ ความยุ่งเหยิงและความหวาดกลัวจะเข้ามาแทนที่สันติภาพและความปรองดอง กฎของมนุษย์ถูกตั้งขึ้นเพื่อความมุ่งหมายเฉพาะ อันเป็นการทำให้ผลได้เสียของเรามีระเบียบเป็นส่วนบุคคลกับประชาชาติ ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มีกฎแห่งสวรรค์ให้ไว้จากสวรรค์ กฎที่ออกเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณเพื่อศรัทธาและการนมัสการมนุษย์จะตอบสนองทั้งสองอย่างต่อพระเจ้าผู้สร้างของเขา” (ค.พ. 134:1, 5-6)

องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการแยกศาสนาจักรออกจากรัฐคือ ความรับผิดชอบที่รัฐบาลจะให้เสรีภาพทางศาสนา ศาสดายุคสุดท้ายสนับสนุนหลักธรรมนี้ดังระบุไว้ในหลักแห่งความเชื่อข้อสิบเอ็ดว่า “เราถือสิทธิ์แห่งการนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าของผู้ทรงฤทธานุภาพตามการบอกของความรู้สึกผิดชอบของเราเอง และขอมิให้คนทั้งปวงมีสิทธิ์เช่นเดียวกัน ให้เขานมัสการอย่างไร ที่ใด หรือสิ่งใดที่เขาจะนมัสการ”

เพื่อให้สอดคล้องกับการแยกศาสนาจักรออกจากรัฐ ศาสนาจักรจะไม่สนับสนุนพรรคการเมืองหรือผู้สมัครคนใด อีกทั้งไม่อนุญาตให้ใช้อำนาจและสิ่งอำนวยความสะดวกของศาสนาจักรเพื่อจุดประสงค์ทางการเมือง ศาสนาจักรจะไม่มีส่วนร่วมในการเมืองเว้นแต่จะมีปัญหาทางศีลธรรมที่ต้องชี้ขาด ซึ่งในกรณีนี้ศาสนาจักรมักจะพูดออกมา

แม้ศาสนาจักรจะยังคงเป็นกลางทางการเมือง แต่ผู้นำศาสนาจักรขอให้สมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วมในฐานะพลเมือง ในฐานะลัทธิชนยุคสุดท้าย ท่านควรเข้าใจฐานะและสถานภาพในแผ่นดินที่ท่านอาศัยอยู่ จงเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ การสืบสานประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนกฎหมายของแผ่นดิน ถ้าท่านมีโอกาสดังคะแนนเสียง และมีส่วนร่วมในงานของรัฐบาล จงมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการสนับสนุนและปกป้องหลักธรรมแห่งความจริง ความชอบธรรม และเสรีภาพ

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ค.พ. 98:10; หลักแห่งความเชื่อข้อ 12

การประชุมศิลาจารึก (ดู สะบาโต; ศีลจารึก; การเสียสละ)

การเปลี่ยนใจเลื่อมใส

“ด้วยว่าซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย” อัครสาวกเปาโล ประกาศ “และซึ่งปักใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข” (โรม 8:6; ดู 2 นิไฟ 9:39 ด้วย) ในสถานะที่ตกแล้วของเรา บ่อยครั้งเราต่อสู้กับการล่อลวง และบางครั้งเรายอมตาม “ความประสงค์ของเนื้อหนังและความชั่วซึ่งอยู่ในนั้น” (2 นิไฟ 2:29; ดู “การตก” หน้า 19–23 ในหนังสือเล่มนี้ด้วย) เราสามารถรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ได้ แต่เราต้อง “ปักใจอยู่กับพระวิญญาณ” และเอาชนะความปรารถนา ที่ไม่ชอบธรรมของเรา เราจำเป็นต้องเปลี่ยน ถ้าจะให้ถูกต้องกว่านี้คือ เรา

จำเป็นต้อง *ถูกเปลี่ยน* หรือเปลี่ยนใจเลื่อมใสโดยผ่านพลังอำนาจแห่งการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดและโดยพลังอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระบวนการนี้เรียกว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสรวมถึงการเปลี่ยนพฤติกรรม แต่เปลี่ยนมากกว่าพฤติกรรม นั่นคือการเปลี่ยนกมลสันดานของเรา การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้เองที่พระเจ้าและศาสดาของพระองค์เรียกว่าการเกิดใหม่ การเปลี่ยนแปลงจิตใจ และการบัพติศมาด้วยไฟ พระเจ้าตรัสว่า

“อย่าแปลกใจเลยที่มนุษย์ทั้งปวง แท้จริงแล้ว ชายและหญิง ประชาชาติ ตระกูล ภาษา และผู้คนทั้งปวงต้องเกิดใหม่ แท้จริงแล้วเกิดจากพระผู้เป็นเจ้า ถูกเปลี่ยนจากสภาพผิดและตกของเขา มาสู่สภาพความชอบธรรม รับการไถ่จากพระผู้เป็นเจ้า กลับมาเป็นบุตรและธิดาของพระองค์

“และเขาจึงกลับเป็นคนใหม่ไปดังนี้ และหากเขาไม่ทำอย่างนี้ เขาก็ไม่มีทางได้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก” (โมไซยา 27:25-26)

กระบวนการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นกระบวนการ ไม่ใช่เหตุการณ์ ท่านเปลี่ยนใจเลื่อมใสด้วยสาเหตุจากความพยายามที่ชอบธรรมของท่านที่จะทำตามพระผู้ช่วยให้รอด ความพยายามเหล่านี้รวมถึงการใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ กลับใจจากบาป รับบัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนถึงที่สุดด้วยศรัทธา

แม้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสจะเป็นการเปลี่ยนแปลงชีวิตและนำอัสจรรย์ แต่ก็มีความอัศจรรย์ที่เจียบสงบ การเยือนของเทพและเหตุการณ์อันน่าตื่นตาตื่นใจมิได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนใจเลื่อมใส แม้แต่แอล

มาผู้เห็นเทพก็ยังคงเปลี่ยนใจเลื่อมใสหลังจาก “อดอาหารและสวดอ้อนวอนมาหลายวัน” เพื่อรับพยานของความจริง (แอลมา 5:46) และเปาโล ซึ่งเห็นพระเจ้าช่วยยิวหรือคนผู้ทรงพินาศพระชนม์สอนว่า “ไม่มีผู้ใดอาจพูดว่า พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากผู้ที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (1 โครินธ์ 12:3)

เพราะการเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นกระบวนการที่เรียบง่าย และคงที่ท่านจึงอาจเปลี่ยนใจเลื่อมใสไปแล้วโดยไม่รู้ตัว ท่านอาจเป็นเหมือนชาวเลมันที่ “ได้รับบัพติศมาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะศรัทธาของเขามีต่อเราในเวลาที่เขาเปลี่ยนใจเลื่อมใส และเขาหาไม่รู้” (3 นีไฟ 9:20) ความพยายามอย่างต่อเนื่องของท่านในการใช้ศรัทธาและทำตามพระเจ้าผู้ช่วยยิวหรือคนจะนำท่านไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสได้มากกว่าเดิม

คุณลักษณะของคนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใส

พระคัมภีร์มอรมอนบรรยายถึงคนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้าไว้ดังนี้

เขาปรารถนาจะทำดี ผู้คนของกษัตริย์เป็นjaminประกาศว่า “พระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ซึ่งทรงกระทำการเปลี่ยนแปลงอันใหญ่ยิ่งในเรา หรือในใจของเรา จนเราไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีกต่อไป แต่จะทำความดีโดยตลอด” (โมไซยา 5:2) แอลมาพูดถึงคนที่ “ดูบาปไม่ได้ นอกจากด้วยความซิงซัง” (แอลมา 13:12)

เขาไม่กบฏต่อพระเจ้า มอรมอนพูดถึงชาวเลมันกลุ่มหนึ่งที่เคยชั่วร้ายและกระหายเลือดแต่ “เปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้า” (แอลมา 23:6) คนเหล่านี้เปลี่ยนชื่อเป็นชาวแอนโท-นีไฟ-ลีไฮและ “กลับเป็นคนชอบธรรม เขาได้วางอาวุธแห่งการกบฏของเขาแล้ว คือเขามีได้ต่อสู้

พระผู้เป็นเจ้าของเขา” (แอลมา 23:7)

เขาแบ่งปันพระกิตติคุณ อีนิส แอลมาผู้พ่อ แอลมาผู้บุตร พวกบุตรของโมไชยา อมิวเล็ก และซีเอสรอมอุทิศตนสั่งสอนพระกิตติคุณหลังจากเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้า (ดู อีนิส 1:26; โมไชยา 18:1; โมไชยา 27:32-37; แอลมา 10:1-12; 15:12)

เขาเปี่ยมด้วยความรัก หลังจากพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์เสด็จเยือนผู้คนในอเมริกา “ผู้คนทั้งหมดเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้าทั่วผืนแผ่นดิน ทั้งชาวนีไฟและชาวเลมัน และไม่มีใครขัดแย้งและการโต้เถียงในบรรดาคณะเหล่านั้น และทุกคนได้ปฏิบัติต่อกันโดยเที่ยงธรรม...

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือไม่มีใครขัดแย้งในแผ่นดิน เพราะความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเขาซึ่งได้อยู่ในใจของผู้คน

“และไม่มีใครริษยา หรือการแก่งแย่ง หรือการรุ่มรวย หรือการโสเภณี หรือการพูดเท็จ หรือฆาตกรรม หรือการประพฤติลามกอย่างใด และโดยแน่แท้แล้วจะไม่มีผู้คนใดมีความสุขยิ่งกว่านี้ได้ ในบรรดาผู้คนทั้งปวงที่พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเขาสร้างขึ้น

“ไม่มีโจรหรือฆาตกร ทั้งไม่มีชาวเลมันหรือชาวนีไฟ แต่คนทั้งหลายอยู่เป็นพวกเดียวกัน เป็นลูกของพระคริสต์ และทายาทของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเขา” (4 นีไฟ 1:2, 15-17)

พยายามเปลี่ยนใจเลื่อมใสมากขึ้น

ท่านมีความรับผิดชอบเบื้องต้นสำหรับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านเอง ไม่มีใครเปลี่ยนใจเลื่อมใสแทนท่านได้ และไม่มีใครบังคับท่านให้เปลี่ยนใจเลื่อมใสได้ อย่างไรก็ตาม ผู้อื่นช่วยท่านได้ในกระบวนการเปลี่ยนใจเลื่อมใส จงเรียนรู้จากแบบอย่างที่ชอบธรรมของสมาชิกใน

ครอบครัว ผู้นำและครูในศาสนาจักร และเหล่าชายหญิงในพระคัมภีร์
ความสามารถที่จะประสบการณ์เปลี่ยนแปลงอันใหญ่ยิ่งของใจจะ
เพิ่มขึ้นเมื่อท่านพยายามทำตามแบบอย่างที่ดีพร้อมของพระผู้ช่วยให้
รอด จงศึกษาพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอนในศรัทธา รักษาพระบัญญัติ
และแสวงหาความเป็นเพื่อนตลอดเวลาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อ
ท่านดำเนินต่อไปในกระบวนการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ท่านจะได้รับ “ความ
สุขอย่างเหลือล้น” ดังที่ผู้คนของกษัตริย์เป็นจามินได้รับเมื่อพระวิญ-
ญาณ “ทรงกระทำการเปลี่ยนแปลงอันใหญ่ยิ่งในใจ [ของเขา]” (ดู
โมไซยา 5:2, 4) ท่านจะสามารถทำตามคำแนะนำของกษัตริย์เป็นจามิน
ให้ท่าน “แน่วแน่และไม่ไหวไปมา เต็มไปด้วยงานคืออยู่เสมอ เพื่อ
พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทรงพินิจท่านไว้เป็น
ของพระองค์ เพื่อท่านจะถูกนำไปสวรรค์ เพื่อท่านจะมีความรอดอัน
เป็นนิรันดร์และชีวิตนิรันดร์” (โมไซยา 5:15)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 18:3; ลูกา 22:32; แอลมา 5:7-14

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; บัพติศมา; พระวิญญาณบริสุทธิ์; ความรอด ด้วย

การเปิดเผย

การเปิดเผยคือการติดต่อสื่อสารจากพระผู้เป็นเจ้ามายังลูกๆ ของ
พระองค์ การนำทางดังกล่าวผ่านมาหลายช่องทางตามความต้องการและ
สภาวะการณ์ของบุคคล ครอบครัว และศาสนาจักรโดยรวม

เมื่อพระเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ต่อศาสนาจักร พระองค์จะตรัส
ผ่านศาสดา พระคัมภีร์ประกอบด้วยเปิดเผยเช่นนั้นมากมาย—พระ
คำของพระเจ้าผ่านศาสดาสมัยโบราณและยุคสุดท้าย ปัจจุบันพระเจ้ายัง
คงนำทางศาสนาจักรโดยทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ต่อผู้รับ
ใช้ที่พระองค์ทรงเลือก

ศาสดาไมใช่คนกลุ่มเดียวที่รับการเปิดเผยได้ ท่านรับการเปิดเผยได้ด้วย ตามความเชื่อสัตย์ของท่าน เพื่อช่วยท่านในกรณีที่เป็นการ ความรับผิดชอบ และปัญหาเฉพาะเจาะจงของท่าน และเพื่อช่วยท่านเสริมสร้างประจักษ์พยานของตนเอง

เตรียมรับการเปิดเผยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระคัมภีร์พูดถึงการเปิดเผยหลายแบบ เช่น ภาพที่มาปรากฏ ความฝัน และการเยือนของเทพ โดยผ่านช่องทางดังกล่าว พระเจ้าทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณในยุคสุดท้ายและทรงเปิดเผยความจริงเกี่ยวกับคำสอนต่างๆ อาทิ การดำรงอยู่ก่อนเกิด การได้คนตาย และอาณาจักรแห่งรัศมีภาพสามอาณาจักร อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยส่วนใหญ่ถึงผู้นำและสมาชิกของศาสนจักรจะผ่านมาทางสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การกระตุ้นเตือนเงิบๆ ทางวิญญาณอาจดูเหมือนไม่ตื่นตาตื่นใจเท่าภาพที่มาปรากฏหรือการเยือนจากเทพ แต่มีพลัง ยั่งยืน และเปลี่ยนชีวิตมากกว่า พยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ความประทับใจแก่จิตวิญญาณยิ่งกว่าสิ่งอื่นใดที่ท่านเห็นหรือได้ยิน โดยการเปิดเผยเช่นนั้น ท่านจะได้รับพลังยั่งยืนที่จะยืนหยัดแน่วแน่ต่อพระกิตติคุณและช่วยให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน

คำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยท่านเตรียมรับการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

สวดอ้อนวอนขอการนำทาง พระเจ้าตรัสว่า “จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน เพราะว่าทุกคนที่ขอก็กี่ได้ ทุกคนที่แสวงหาก็กี่พบ ทุกคนที่เคาะก็จักเปิดให้เขา” (มัทธิว 7:7-8) เพื่อจะพบและได้ ท่านต้องแสวงหาและขอ ถ้าท่านไม่เคาะ—

สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์เพื่อขอการนำทาง—ประตู่แห่งการเปิดเผยจะไม่เปิดรับท่าน แต่ถ้าท่านเข้าเฝ้าพระบิดาด้วยการสวดอ้อนวอนที่ถ่อมใจ ในที่สุดท่านจะ “ได้รับการเปิดเผยเป็นการเปิดเผยเป็นความรู้เป็นความรู้ เพื่อเจ้าจะรู้ความลับลึกและสิ่งที่รักสงบ—สิ่งนั้นซึ่งนำความสุขมา สิ่งนั้นซึ่งนำชีวิตนิรันดร์มา” (ก.พ. 42:61)

จงคารวะ ความคารวะคือความเคารพและความรักอย่างสุดซึ้ง เมื่อท่านคารวะและสงบ ท่านยอมเชื่อเชิญการเปิดเผย แม้ทุกสิ่งรอบตัวท่านจะสับสนวุ่นวาย แต่ท่านมีเจตคติที่คารวะและพร้อมรับการนำทางจากพระเจ้าได้

จนอบน้อม ความอ่อนน้อมเกี่ยวพันแน่นหนากับความคารวะ เมื่อท่านอ่อนน้อม ท่านยอมตระหนักว่าต้องฟังพาพระเจ้า ศาสดามอรมอนสอนว่า “เพราะความอ่อนโยนและความต่ำต้อยในใจ การมาเยือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมมาถึงซึ่งพระผู้ปลอบโยนทรงทำให้เปี่ยมไปด้วยความหวังและความรักอันสมบูรณ์” (โมโรไน 8:26)

รักษาพระบัญญัติ เมื่อท่านรักษาพระบัญญัติ ท่านจะพร้อมรับ ตระหนัก และทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงสัญญาว่า “แก่คนที่รักษาบัญญัติของเรา เราจะให้ความลับลึกของอาณาจักรของเรา และสิ่งนั้นจะเป็นบ่อน้ำแห่งชีวิตอยู่ในเขา พุชนั้นไปสู่ชีวิตอันเป็นนิรันดร์” (ก.พ. 63:23)

รับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร คำสวดศีลระลึกสอนว่าจะมีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เป็นเพื่อนตลอดเวลาได้อย่างไร เมื่อท่านรับส่วนศีลระลึกท่านเป็นพยานต่อพระผู้เป็นเจ้าว่าท่านเต็มใจรับพระนามของพระบุตรของพระองค์ ท่านจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษาบัญญัติของพระองค์ พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาว่าเมื่อท่านรักษาพันธสัญญา

เหล่านี้ ท่านจะมีพระวิญญูณอยู่กับท่านตลอดเวลา (ดู ก.พ. 20:77, 79)

ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน เมื่อท่านหมั่นศึกษาพระคัมภีร์ ท่านย่อมเรียนรู้จากแบบอย่างของชายหญิงที่ชีวิตเขาได้รับพรเมื่อเขาทำตามพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงเปิดเผย ท่านจะพร้อมรับพระวิญญูณบริสุทธิ์ในชีวิตท่านมากขึ้น ขณะที่อ่านและไตร่ตรอง ท่านอาจได้รับการเปิดเผยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์ข้อนั้นกับท่านหรือเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ ที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะสื่อสารกับท่าน เพราะการอ่านพระคัมภีร์ช่วยให้ท่านได้รับการเปิดเผยส่วนตัว ท่านจึงควรศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน

ใช้เวลาไตร่ตรอง เมื่อท่านใช้เวลาไตร่ตรองความจริงของพระกิตติคุณ ท่านย่อมเปิดความคิดและจิตใจรับอิทธิพลการนำทางของพระวิญญูณบริสุทธิ์ (ดู 1 โนปี 11:1; ก.พ. 76:19; 138:1-11) การไตร่ตรองนำความคิดท่านออกจากเรื่องไม่สลักสำคัญของโลกและนำท่านให้ใกล้ชิดพระวิญญูณมากขึ้น

เมื่อแสวงหาการนำทางเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จงศึกษาเรื่องนั้นในความคิดท่าน บางครั้งการสื่อสารของพระเจ้าจะมาหลังจากท่านศึกษาไตร่ตรองในความคิดแล้วเท่านั้น พระเจ้าทรงอธิบายกระบวนการดังกล่าวกับออลิเวอร์ คาวเดอรี ผู้รับหน้าที่จดคำแปลส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์มอรมอนให้โจเซฟ สมิท พระเจ้าตรัสกับออลิเวอร์ คาวเดอรีผ่านศาสดาโจเซฟ สมิท โดยทรงอธิบายว่าเหตุใดออลิเวอร์จึงไม่สามารถแปลพระคัมภีร์มอรมอนได้แม้ท่านจะเคยได้รับของประทานให้แปล “ดูเถิด เจ้าไม่เข้าใจ เจ้าคิดเอาว่าเราจะให้มันแก่เจ้า เมื่อเจ้าไม่ใช่ความนึกคิดนอกจากจะถามเรา แต่ดูเถิด เรากล่าวกับเจ้าว่า เจ้าต้องศึกษาไตร่ตรองในความคิดของเจ้า เมื่อนั้นเจ้าจะต้องถามเราหากมันถูกต้อง และหาก

มันถูกต้อง เราจะทำให้ทรงอกของเจ้าไหม้อยู่ภายในเจ้า ฉะนั้นเจ้าจะ
รู้สึกว่ามันถูกต้อง” (ค.พ. 9:7-8)

แสวงหาพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความอดทน พระผู้เป็น
เจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ “ในเวลาของพระองค์เอง และในทางของ
พระองค์เอง และตามพระประสงค์ของพระองค์เอง” (ดู ค.พ. 88:63-
68) การเปิดเผยอาจมาถึงท่าน “เป็นบรรทัดๆ เป็นข้อๆ ที่นี่นิดที่นั่น
หน่อย” (2 นิไฟ 28:30; ดู อีสายห์ 28:10; ค.พ. 98:12 ด้วย) อย่า
พยายามบีบบังคับเรื่องทางวิญญาณ การเปิดเผยมิได้เกิดขึ้นในลักษณะ
นั้น จงอดทนและวางใจในจังหวะเวลาของพระเจ้า

รู้จักการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ท่ามกลางเสียงอึกทึกและข่าวสารมากมายในโลกทุกวันนี้ ท่านต้อง
ฝึกฟังสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ วิธีหลายๆ ที่พระวิญญาณ
บริสุทธิ์จะสื่อสารกับเรามีดังนี้

พระองค์ตรัสกับความคิดและใจด้วยสุรเสียงอันเรียบนึ่มนวล พระ
เจ้าทรงสอนว่า “เราจะบอกเจ้าในความคิดของเจ้าและในใจของเจ้าโดย
พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้าและซึ่งจะสถิตอยู่ในใจของ
เจ้า บัดนี้ ดูเถิด นี่คือนิยามแห่งการเปิดเผย” (ค.พ. 8:2-3) บาง
ครั้งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้ท่านเข้าใจความจริงพระกิตติคุณหรือ
ให้การกระตุ้นเตือนที่ “ดูจะครอบงำจิตใจ [ของท่าน] และบีบบังคับอยู่
กับความรู้สึก [ของท่าน]” (ค.พ. 128:1) แม้การเปิดเผยเช่นนั้นจะมี
ผลต่อท่านอย่างมาก แต่เกือบทุกครั้งจะเกิดขึ้นอย่างเงียบสงบดุจดัง
“สุรเสียงอันเรียบนึ่มนวล” (ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 19:9-12; ฮีลามัน 5:30;
ค.พ. 85:6)

พระองค์ทรงกระตุ้นเตือนเราผ่านความรู้สึกของเรา แม้เราจะพูดอยู่บ่อยๆ ว่าการสื่อสารจากพระวิญญาณเป็นเสียง แต่เสียงนั้นคือเสียงที่เราารู้สึกมากกว่าได้ยิน และแม้เราจะพูดว่า “ฟัง” สุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เรามักพรรณนาถึงการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณโดยกล่าวว่า “ฉันมีความรู้สึก...” คำแนะนำที่พระเจ้าประทานแก่ออลิเวอร์ คาวเดอรีในคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 9 ซึ่งอรรถาธิบายไว้ในหน้า 49-50 จะสอนหลักธรรมดังกล่าว อย่างไรก็ตาม บางครั้งเราเข้าใจคำแนะนำนี้ผิด เมื่ออ่านข้อความนั้น สมาชิกบางคนของศาสนจักรเกิดความสับสน โดยเกรงว่าเราคงไม่เคยได้รับการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะเขาไม่เคยรู้สึกถึงการเผาไหม้ในทรวงอก จงสังเกตพระคำรัสสุตท้ายของพระเจ้าในคำสอนและพันธสัญญา 9:8 “ฉะนั้น เจ้าจะรู้สึกว่ามันถูกต้อง” เผาไหม้ในพระคัมภีร์ข้อนี้หมายถึงความรู้สึกสบายใจและสงบ ไม่จำเป็นต้องรู้สึกร้อน เมื่อท่านแสวงหาและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าต่อไปในชีวิตท่าน ท่านจะรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มีอิทธิพลต่อท่านเป็นส่วนตัวอย่างไร

พระองค์ทรงนำความสงบมาสู่เรา บ่อยครั้งเราเรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระผู้ปลอบโยน (ดู ยอห์น 14:26; ก.พ. 39:6) เมื่อพระองค์ทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระเจ้าต่อท่าน พระองค์จะ “พูดให้ความสงบแก่จิตใจของ [ท่าน]” (ก.พ. 6:23) อิทธิพลทางโลกหรือคำสอนเท็จไม่สามารถเลียนแบบความสงบที่พระองค์ประทานได้ นี่คือการสงบที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาไว้คราวพระองค์ทรงรับรองต่อสาวกของพระองค์ว่าจะส่งพระผู้ปลอบโยนมาให้เขา “เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:27)

การเปิดเผยส่วนตัว

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อาโมส 3:7; มัทธิว 16:13-18; 1 โครินธ์ 2:9-14; 12:3; วิวรรณ์ 19:10; แอลมา 5:43-48; 17:2-3; ค.พ. 76:5-10; 121:26-33; หลักแห่งความเชื่อข้อ 7, 9

ดู ศรัทธา; พระวิญญาณบริสุทธิ์; การสวดอ้อนวอน; ความการวะ; พระคัมภีร์; ของประธานฝ่ายวิญญาณ *ด้วย*

การเปิดเผยส่วนตัว (ดู การเปิดเผย)

การผิดศีลธรรมทางเพศ (ดู พรหมจรรย์)

การพนัน

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งลัทธิชนยุคสุดท้ายต่อต้านการพนัน รวมทั้งลอตเตอรี่ที่รัฐบาลสนับสนุน

ความปรารถนาบางสิ่งบางอย่างโดยไม่ต้องเสียอะไรเลยคือเหตุจูงใจให้เล่นการพนัน ความปรารถนาเช่นนี้เป็นภัยทางวิญญาณ ชักนำผู้มีส่วนร่วมให้ออกห่างจากคำสอนของพระผู้ช่วยไ้หรือด้นเรื่องความรักและการรับใช้ไปสู่ความเห็นแก่ตัวของฝ่ายตรงข้าม ทำลายคุณธรรมของการทำงาน ความมั่งคั่ง และความปรารถนาจะเพียรพยายามทำทุกสิ่งด้วยความซื่อสัตย์

ไม่นานผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการพนันจะค้นพบความหกลกหลงในแนวคิดที่ว่าถึงเขาจะจ่ายน้อยหรือไม่จ่ายเลย เขาก็จะได้รับประโยชน์ตอบแทนอยู่ดี เขาพบว่าเขาเสียเงินก้อนโต เกียรติยศ และความนับถือของคนในครอบครัวตลอดจนมิตรสหาย เขาถูกหลอกและถูกมอมเมาบ่อยครั้งที่เขาพนันด้วยเงินทุนที่ควรใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น เช่น จุนเจือครอบครัว บางครั้งนักพนันตกเป็นทาสและจนปัญญาใช้หนี้พนันจนต้องไปลักขโมยและยอมทิ้งชื่อเสียงอันดีของคน

ฝ่ายประธานสูงสุดขอให้เราร่วมมือกับคนอื่นๆ ต่อต้านการพินทุกรูปแบบในชุมชนของเราทั้งชนิดที่ถูกต้องตามกฎหมายและที่รัฐบาลให้การสนับสนุน

ดู การล่อลวง ด้วย

การพยากรณ์ (ดู การเปิดเผย; ของประธานฝ่ายวิญญาณ)

การฟื้นคืนชีวิต

เพราะการตกของแอดัมและอีฟ เราจึงต้องผ่านความตายทางร่างกาย ซึ่งคือการแยกวิญญาณจากร่างกาย โดยทางการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ คนทั้งปวงจะฟื้นคืนชีวิต—รอดจากความตายทางร่างกาย (ดู 1 โครินธ์ 15:22) การฟื้นคืนชีวิตคือการที่วิญญาณกลับมาพร้อมกับร่างกายอีกครั้งในสภาพที่สมบูรณ์และเป็นอมตะ ไม่ต้องประสบกับโรคภัยและความตายอีก (ดู แอลมา 11:42-45)

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเป็นบุคคลแรกบนแผ่นดินโลกที่ฟื้นคืนชีวิต พันธสัญญาใหม่มีหลายเรื่องเป็นพยานว่าพระองค์ทรงลุกออกจากอุโมงค์ (ดู มัทธิว 28:1-8; มาระโก 16:1-14; ลูกา 24:1-48; ยอห์น 20:1-29; 1 โครินธ์ 15:1-8; 2 เปโตร 1:16-17)

เมื่อพระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนปรากฏต่ออัครสาวก พระองค์ทรงช่วยให้เขาเข้าใจว่าพระองค์ทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก พระองค์ตรัสว่า “จงดูมือของเราและเท้าของเราว่าเป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าผีไม่มีเนื้อหนังและกระดูกเหมือนท่านเห็นเรามีอยู่นั้น” (ลูกา 24:39) พระองค์ทรงปรากฏต่อชาวนีโอฟหลังจากฟื้นคืนพระชนม์ด้วย (ดู 3 นีโอฟ 11:10-17)

ในเวลาของการฟื้นคืนชีวิต เราจะ “ถูกพิพากษาตามงาน [ของ

การฟื้นฟูพระกิตติคุณ

เรา]. . . เราจะถูกนำมาขึ้นอยู่กับพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าโดยผู้แม่ว่าเรารู้อยู่เดี๋ยวนี้ และมีความจำถึงความผิดทั้งหมดของเราได้อย่างชัดเจน” (แอลมา 11:41, 43) รัศมีภาพนิรันดร์ที่เราได้รับจะขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ของเรา แม้ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต แต่เฉพาะผู้มาสู่พระคริสต์และรับความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณเท่านั้นที่จะได้รับความสูงส่งในอาณาจักรชั้นสูงเป็นมรดก

ความเข้าใจและประจักษ์พยานถึงการฟื้นคืนชีวิตจะให้ความหวังและทัศนวิสัยแก่ท่านขณะประสบกับการทำทนาย การทดลอง และชัยชนะแห่งชีวิต ท่านจะพบการปลอบโยนในคำรับรองที่ว่าพระผู้ช่วยยี่ให้รอดทรงพระชนม์และโดยการชดใช้ของพระองค์ “พระองค์ทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาด เพื่อหลุมศพจะไม่มีชัยชนะ และเพื่อเหล็กไนแห่งความตายจะถูกกลืนเข้าไปในความหวังแห่งรัศมีภาพ” (แอลมา 22:14)

ข้อคิดเพิ่มเติม: อิสยาห์ 25:8; 26:19; ยอห์น 5:25-29; 11:25-26; 1 โครินธ์ 15; อีนัส 1:27; แอลมา 40:23-26; 41; มอรมอน 9:12-14; ก.พ. 88:15-16; 93:33-34; โมเสส 1:39

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ความตาย, ทางร่างกาย; อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ; แผนแห่งความรอด; ความรอด; จิตวิญญาณ *ด้วย*

การฟื้นฟูพระกิตติคุณ

ขณะที่พระเยซูคริสต์ประทับบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงสถาปนาศาสนาจักรในบรรดาผู้ติดตามพระองค์ หลังจากการตรึงกางเขนและการเสียชีวิตของอัครสาวก ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณถูกนำไปจากแผ่นดินโลกเพราะการละทิ้งความเชื่ออย่างกว้างขวาง (ดู “การละทิ้งความเชื่อ” หน้า 66 ชายหญิงจำนวนมากแสวงหาความสมบูรณ์ของ

ความจริงแห่งพระกิตติคุณระหว่างหลายศตวรรษของการละทิ้ง ความเชื่อครั้งใหญ่ แต่เขาหาไม่พบ แม้หลายคนจะสั่งสอนด้วยความจริงใจเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและคำสอนของพระองค์ แต่ก็ไม่มีใครเลยที่มีความสมบูรณ์ของความจริงหรืออำนาจฐานะบุโรหิตจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

การละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่คือยุคของความมืดทางวิญญาณ แต่เวลานี้เราอยู่ในยุคที่เราสามารถรับเอา “ความสว่างของข่าวประเสริฐเรื่องพระสิริของพระคริสต์” ได้ (2 โครินธ์ 4:4; ดู ก.พ. 45:28 ด้วย) ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟู และศาสนาจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์อยู่บนแผ่นดินโลกอีกครั้ง ไม่มีองค์กรใดเทียบได้ นี้ไม่ใช่ผลของการปฏิรูปโดยให้ชายหญิงที่มีเจตนาดีทำทั้งหมดในอำนาจของเขาเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง นี่คือการฟื้นฟูศาสนาจักรที่พระเยซูคริสต์เคยสถาปนาไว้ นี่คือนานของพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรที่รักของพระองค์

ในฐานะสมาชิกศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสหัสชกษัตริย์สุดท้าย ท่านจะได้รับพรที่ไม่อยู่บนแผ่นดินโลกมาเกือบ 2,000 ปี โดยผ่านพิธีการแห่งบัพติศมาและการยืนยัน ท่านจะได้รับการปลดบาปและชื่นชมความเป็นเพื่อนที่มั่นคงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านสามารถดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในความสมบูรณ์และความเรียบง่าย ท่านจะเข้าใจธรรมชาติของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสูงสุด การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ จุดประสงค์ของชีวิตบนโลก และความเป็นจริงของชีวิตหลังความตาย ท่านมีสิทธิ์รับการนำทางจากศาสดาที่มีชีวิต ผู้สอนพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในสมัยเรา พิธีการพระวิหารจะทำให้ท่านได้รับการนำทางและสันติ เตรียมรับชีวิตนิรันดร์ ได้รับการผนึกกับครอบครัวชั่วนิรันดร์ และทำพิธีการแห่งความรอดให้บรรพชนผู้ล่วงลับ

เหตุการณ์ของการฟื้นฟู

โครงร่างต่อไปนี้เป็นสรุปเหตุการณ์สำคัญบางอย่างในการฟื้นฟูพระกิตติคุณและสถาปนาศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย ซึ่งพระเจ้าทรงประกาศว่าเป็น “ศาสนาจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียวบนทั้งผืนแผ่นดินโลก” (ค.พ. 1:30)

ต้นฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1820 โจเซฟ สมิทวัย 14 ปีกำลังแสวงหาศาสนาจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์และได้เข้าไปสวดอ้อนวอนในป่าละเมาะใกล้บ้านท่านที่เมืองพอลิมารา รัฐนิวยอร์ก เพื่อตอบคำสวดอ้อนวอนที่นอบน้อมของท่าน พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์เสด็จมาเยือนท่านและรับสั่งกับท่านว่าท่านต้องไม่เข้าร่วมกับศาสนาจักรใดบนแผ่นดินโลกในเวลานั้น (ดู โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:11–19) ในศาสนาจักรเราเรียกประสบการณ์นี้ว่า ภาพที่มาปรากฏครั้งแรกของโจเซฟ สมิท

21–22 กันยายน ค.ศ. 1823 โจเซฟ สมิทได้รับการเยือนจากเทพชื่อโมโรไน โมโรไนพยากรณ์ถึงเหตุการณ์ที่จะมาถึงและบอกโจเซฟเกี่ยวกับบันทึกพระคัมภีร์มอรมอนที่จารึกไว้บนแผ่นทองเทพอนุญาตให้โจเซฟดูแผ่นทองซึ่งฝังอยู่ใกล้เนินเขาคาโมราห์ (ดู โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:27–53)

22 กันยายน ค.ศ. 1827 โจเซฟ สมิทได้รับแผ่นทองจากโมโรไนที่เนินเขาคาโมราห์หลังจากพบกับโมโรไนครบสี่ปีพอดีในวันที่ 22 กันยายน (ดู โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:53, 59)

15 พฤษภาคม ค.ศ. 1829 เมื่อได้อ่านเรื่องบันทึกสมาเพื่อการ

ปลดบาปขณะทำงานแปลแผ่นทอง โจเซฟและออลิเวอร์ คาวเดอรีผู้จัดคำแปลของท่านได้เข้าไปในพื้นที่เงียบสงัดเพื่อทูลถามพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ ที่นั่น ณ ริมฝั่งแม่น้ำซัสเคอฮันนาใกล้เมืองฮาร์โมนี รัฐเพนซิลเวเนีย ท่านทั้งสองได้รับคำตอบจากการสวดอ้อนวอน ยอห์น ผู้ถวายบังพิศมาผู้พื้นถิ่นชีวิตแล้ว มาหาท่านในฐานะ “ทูตจากสวรรค์...ในเมฆแห่งความสว่าง” ยอห์นประสาทฐานะปุโรหิตแห่งแอรันแก่ท่าน จากนั้นโดยที่เชื่อฟังคำแนะนำของยอห์น โจเซฟและออลิเวอร์จึงต่างก็ให้บังพิศมากันและวางมือแต่งตั้งฐานะปุโรหิตแห่งแอรันให้กัน (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:68–72; ดู ค.พ. 13 ด้วย)

พฤษภาคม ค.ศ. 1829 อัครสาวกสมัยโบราณ เปโตร ยากอบ และยอห์นประสาทฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็กแก่โจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ คาวเดอรี (ดู ค.พ. 128:20)

มิถุนายน ค.ศ. 1829 ศาสดาโจเซฟ สมิธได้รับการนำทางโดย “ของประทานและอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” (ค.พ. 135:3) จนแปลพระคัมภีร์มอรมอนเสร็จ

26 มีนาคม ค.ศ. 1830 พระคัมภีร์มอรมอนที่พิมพ์ชุดแรกที่มีอยู่ในพอลไมรา รัฐนิวยอร์ก

6 เมษายน ค.ศ. 1830 จัดตั้งศาสนาจักรที่เฟเยท เมืองเล็กๆ ของรัฐนิวยอร์ก โดยเริ่มจากสมาชิกหกคน

27 มีนาคม ค.ศ. 1836 อุทิศพระวิหารเคิร์ทแลนด์ พระวิหารแห่งแรกที่สร้างในสมัยการประทานนี้ ศาสดาโจเซฟ สมิธกล่าวคำสวดอุทิศ ซึ่งประทานให้ท่านโดยการเปิดเผย (ดู ค.พ. 109)

3 เมษายน ค.ศ. 1836 พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาปรากฏต่อโจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ กาวเดอรีในพระวิหารเกิร์ทแลนด์โมเสส อีไลอัส อีไลจะมาปรากฏด้วยท่านมอบกุญแจฐานะบุโรหิตให้โจเซฟและออลิเวอร์ อีไลจะนำกุญแจแห่งอำนาจการผินกลับมาให้ท่าน ซึ่งทำให้ครอบครัวได้ผินด้วยกันตลอดกาล (ดู ค.พ. 110)

จุดหมายของศาสนาจักร

ดาเนียลศาสนาดาสัมพันธสัญญาเดิมพยากรณ์ว่าพระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าจะทรง “สถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง” ซึ่งจะ “ไม่มีวันทำลายเสียได้” และจะ “ตั้งมั่นอยู่เป็นนิตย์” (ดาเนียล 2:44) ในคำพยากรณ์นี้ ท่านพูดถึงศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสหัสชกษัตริย์ยุคสุดท้าย อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลกในปัจจุบัน นับจากวันที่จัดตั้งศาสนาจักรด้วยสมาชิกทุกคน ศาสนาจักรเติบโตและรุ่งเรือง และจะเจริญก้าวหน้าต่อไปจน “เต็มพิภพ” (ดาเนียล 2:35; ดู ค.พ. 65:2 ด้วย) แต่ละปีมีหลายแสนคนรับบัพติศมา มีการแปลพระคัมภีร์มอรมอนหลายภาษา และสร้างพระวิหารทั่วโลก ศาสดาที่มีชีวิตจะนำความเจริญก้าวหน้าของศาสนาจักร โดยมีพระเยซูคริสต์ทรงเป็นประมุขของศาสนาจักร จนแผ่นดินโลกพร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด

ศาสดาโจเซฟ สมิธพูดถึงพรของการฟื้นฟูดังนี้ “บัดนี้ พวกเราไต่ถามอะไรในพระกิตติคุณซึ่งเราได้รับเล่า? เสียงแห่งความยินดี! เสียงแห่งความเมตตาจากสวรรค์ และเสียงแห่งความจริงออกจากแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าอันน่าชื่นชมสำหรับคนตาย เสียงแห่งความสุขสำหรับคนเป็น และคนตาย ข้าพเจ้าอันน่าชื่นชมแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่ง” (ค.พ. 128:19)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อีสยาห์ 2:1-3; 29:13-14; กิจการ 3:19-21; วิวรรณ์ 14:6-7; 2 นีไฟ 3:3-15; ก.พ. 128:19-21; 133:36-39, 57-58; โจเซฟ สมิธ-ประวัติ
ดู การละทิ้งความเชื่อ; โจเซฟ สมิธ; การเปิดเผย; การเสด็จมาครั้งที่สองของพระ
เยซูคริสต์ ด้วย

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (ดู พรหมจรรย์)

การเฝ้า (ดู พระวิหาร)

การยืนยัน (ดู พระวิญญาณบริสุทธิ์; การวางมือ)

การเย็บสอน (ดู สมาคมสงเคราะห์)

การรับใช้

สาวกที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ปรารถนาจะรับใช้คนรอบข้าง พระ
ผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้ง
ปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:35)

เมื่อท่านรับบัพติศมา ท่านทำพันธสัญญาว่าจะรับพระนามของพระ
เยซูคริสต์ ศาสดาเอลมาอธิบายพันธสัญญานี้แก่ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส
ใหม่กลุ่มหนึ่งที่ต้องการรับบัพติศมา ท่านกล่าวว่าความปรารถนาของ
เขาที่จะ “เข้ามาสู่คอกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” ครอบคลุมถึงความเต็มใจที่
จะให้การรับใช้ที่มีความหมาย—“แบกภาระของกันและกันเพื่อมัน
จะได้เบา” “เป็นทุกข์กับคนที่เป็ทุกข์” และ “ปลอบโยนคนที่ต้อง
การความปลอบโยน” (โมไซยา 18:8-9)

ขณะที่ท่านพยายามรับใช้ผู้อื่น ขอให้มองพระผู้ช่วยให้รอดเป็น
แบบอย่าง แม้พระองค์จะเสด็จมายังโลกนี้ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า

เป็นเจ้าของ แต่พระองค์ทรงรับใช้คนรอบข้างด้วยความอ่อนน้อม พระองค์ทรงประกาศว่า “เธออยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลายเหมือนผู้รับใช้” (ลูกา 22:27)

พระผู้ช่วยยี่หระอดทรงใช้อุปมาเรื่องหนึ่งสอนความสำคัญของการรับใช้ ในอุปมานั้น พระองค์เสด็จกลับมายังโลกในรัชสมัยภาพและทรงแยกคนชอบธรรมออกจากคนชั่วร้าย พระองค์ตรัสกับคนชอบธรรมว่า “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก เพราะว่าเมื่อเราทิว ท่านทั้งหลายก็ได้จัดหาให้เรากิน เรากระหน่ำน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้ เราเปลือยกายท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเราอุ่นห่ม เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็ได้มาเยี่ยมเอาใจใส่เรา เมื่อเราต้องจำอยู่ในพันธนาการ ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา” (มัทธิว 25:34-36)

คนชอบธรรมซึ่งจงงนกับคำประกาศนี้ถามว่า “พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงทิวหรือทรงกระหน่ำน้ำ และได้จัดมาถวายแต่พระองค์แต่เมื่อไร ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า และได้ต้อนรับไว้ หรือเปลือยพระกายและได้สวมฉลองพระองค์ให้แต่เมื่อไร ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประจวรหรือต้องจำอยู่ในพันธนาการ และได้มาเฝ้าพระองค์นั้นแต่เมื่อไร” (มัทธิว 25:37-39)

แล้วพระเจ้าทรงตอบว่า “ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรา นี้ ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย” (มัทธิว 25:40)

พระผู้ช่วยยี่หระอดทรงเชื้อเชิญให้ท่านอุทิศตนรับใช้ผู้อื่น โอกาสที่ท่านจะทำเช่นนั้นไว้ขีดจำกัด ในแต่ละวัน จงหาวิธีทำให้หัวใจเบิกบาน

กล่าววาจาอ่อนโยน ทำงานให้ผู้ที่ไม่สามารถทำงานนั้นด้วยตนเอง และแบ่งปันพระกิตติคุณ จงพร้อมรับสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณ หรือการกระตุ้นเตือนให้รับใช้ ท่านจะพบว่ากุญแจที่ไขสู่ความสุขได้จริงคือทำงานเพื่อความสุขของผู้อื่น

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 22:35-40; 25:41-46; ลูกา 10:25-37; กาลาเทีย 5:13-14; โมไซยา 2:17

ดู ความใจบุญ; ความรัก ด้วย

การรับบุตรบุญธรรม

เด็กมีสิทธิ์ได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาผู้ให้เกียรติคำปฏิญาณในพิธีแต่งงาน ผู้ให้ความรักและความช่วยเหลือ การรับบุตรบุญธรรมจะเป็นพรยิ่งใหญ่สำหรับเด็กจำนวนมากที่เกิดมาโดยไม่มีโอกาสนี้

เมื่อสตรีตั้งครรภ์โดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน ทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับมารดาและบิดาของเด็กคือแต่งงานกันและพยายามสร้างความสัมพันธ์นักรบครอบครัวนักรบ ถ้าชีวิตแต่งงานไม่ประสบความสำเร็จ เขาควรยกเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น ถือเป็นความเหมาะสมกว่าถ้าดำเนินการผ่าน LDS Family Services [หน่วยบริการครอบครัวศส.] การยกทารกให้เป็นบุตรบุญธรรมโดยผ่านหน่วยบริการครอบครัวศส. จะช่วยให้บิดามารดาที่ยังไม่ได้แต่งงานทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อบุตรของตน อีกทั้งรับรองว่าบุตรจะได้ฝึกกับมารดาและบิดาในพระวิหาร ตลอดจนยกระดับความคาดหวังสำหรับพรของพระกิตติคุณในชีวิตทุกคนที่เกี่ยวข้อง การรับบุตรบุญธรรมเป็นการตัดสินใจที่แสดงความโอบอ้อมอารีและเปี่ยมด้วยความรักอันจะเป็นพรแก่บิดามารดาผู้ให้กำเนิด เด็ก และครอบครัวที่รับบุตรบุญธรรม

การลบลหู่

ถ้าท่านแต่งงานแล้ว และท่านกับคู่ครองต้องการรับบุตรบุญธรรม ท่านต้องทราบข้อกำหนดทางกฎหมายทั้งหมดของประเทศและหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ขอให้หารือกับผู้นำฐานะปุโรหิตและสมาชิกซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยบริการครอบครัวศส. ถ้าอยู่ในวิสัยที่ได้ แต่ถ้าไม่มีหน่วยบริการครอบครัวศส. ในเขตของท่าน ขอให้ผู้นำฐานะปุโรหิตช่วยประสานงานสืบหาหน่วยงานที่มีใบอนุญาตและได้รับอนุมัติแล้วเพื่อคุ้มครองเด็กและบิดามารดาที่รับบุตรบุญธรรม

การลบลหู่

การลบลหู่คือการไม่เคารพหรือดูหมิ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงการใช้พระนามของสมาชิกองค์ใดองค์หนึ่งในพระผู้เป็นเจ้าสูงสุดอย่างไม่สมควรหรือขาดความเคารวะ รวมถึงภาษาและความประพฤติที่ไม่สะอาดหรือหยาบคายทุกรูปแบบ

จงใช้พระนามของพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยความเคารวะและความเคารพเสมอ การใช้พระนามของพระองค์พร่ำเพรื่อเป็นบาป ภาษาหรือท่าทางที่ลบลหู่ หยาบคาย หรือไม่ถูกกาลเทศะ เช่นเดียวกับความตกลงกันองที่ไร้ศีลธรรมจรรยา ล้วนเป็นที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้าและผู้อื่น

ภาษาต่ำช้าเป็นภัยต่อวิญญาณและทำให้ท่านตกต่ำ อายายอมให้ผู้อื่นชักจูงท่านให้ใช้ภาษาหยาบคาย แต่จงใช้ภาษาที่สะอาดเพื่อยกระดับและกล่อมเกล่าผู้อื่น เลือกเพื่อนที่มีวาจาดี เป็นแบบอย่างส่งเสริมคนรอบข้างให้ใช้คำพูดที่สะอาด ถ้าเพื่อนและคนคุ้นเคยใช้วาจาลบลหู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงขอร้องเขาด้วยความอ่อนโยนให้เลิกใช้คำอื่น ถ้าเขายังจีนทำต่อไป จงเดินหนีหรือเปลี่ยนเรื่องอย่างสุภาพ

หากท่านมีนิสัยชอบสบถ ท่านเลิกได้ เริ่มโดยตัดสติใจว่าจะเปลี่ยน สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ หากท่านถูกล่อลวงให้ใช้วาจาบลหมูลู สิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงนิ่งเสียหรือพูดถึงสิ่งนั้นโดยเสียงไปใช้คำพูดอื่น

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: เลวีนิติ 19:12; ก.พ. 63:60-64

ดู ความสุภาพเรียบร้อย; การล่อลวง ด้วย

การล่อลวงประเวณี (ดู พรหมจรรย์)

การล่อลวง

ดังที่อัครสาวกเปาโลพยากรณ์ไว้ ยุคสุดท้ายเป็น “กสิยุค” (2 ทิโมธี 3:1) อิทธิพลของฝ่ายตรงข้ามขยายไปทั่วและชวนให้หลงใหล แต่ท่านปราบชาตानและเอาชนะการล่อลวงของเขาได้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบของประทานแห่งสิทธิ์เสรีให้ท่าน—พลังอำนาจที่จะเลือกความดีเหนือความชั่ว ท่านสามารถ “ถ่อมตนต่อพระפקตร์พระเจ้า และเรียกหาพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และเฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอเพื่อท่านจะไม่ถูกล่อลวงจนเกินขนาดที่ท่านจะทนได้” (แอลมา 13:28) เมื่อท่านยอมปฏิบัติตามพระบัญญัติ พระบิดาบนสวรรค์จะประทานพลังให้ท่านต้านทานการล่อลวง

คำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านเอาชนะการล่อลวงได้

ให้ชีวิตท่านมีศูนย์กลางในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ศาสดาอิสลามันแนะนำ บุตรชายดังนี้ “จงจำไว้ ลูกของพ่อ จงจำไว้ว่าลูกจะต้องสร้างรากฐานของลูกบนศิลาของพระเจ้าของเราผู้คือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า เป็นเจ้า เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีพลังของเขามา แท้จริงแล้วหอกของเขาในลมมรณะ แท้จริงแล้วเมื่อลูกเห็นของเขาและพายุอันมีพลังของเขาทั้งหมดจะมาถูกลูก มันจะไม่มีอำนาจเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไป

สู่ห้วงแห่งความทุกข์ยากและวิบัติที่ไม่รู้จัก เพราะศิลาบดที่ซึ่งสร้างลูก เป็นรากฐานอันแน่นอน รากฐานซึ่งหากจะสร้างมนุษย์บนนั้นแล้วเขาจะ ตกไม่ได้” (ฮีบรามัน 5:12)

สวดอ้อนวอนขอความเข้มแข็ง เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทรงพื้นดิน พระชนม์เสด็จมาหาชาวนี้ไฟ พระองค์ทรงสอนฝูงชนว่า “เจ้าต้องเฝ้าดู และสวดอ้อนวอนเสมอ เกลือกเจ้าจะเข้าไปสู่การล่อลวงเพราะชาตานปรารถนาจะได้เจ้าเพื่อเขาจะฝังเจ้าดังข้าวสาลี ฉะนั้นเจ้าต้องสวดอ้อนวอนพระบิดาเสมอในนามของเรา” (3 นีไฟ 18:18-19) ในยุคต่อมา พระองค์ประทานคำแนะนำคล้ายๆ กันดังนี้ “สวดอ้อนวอนเสมอเพื่อเจ้าจะออกมาอย่างผู้ชนะ แท้จริงแล้ว เพื่อเจ้าจะชนะชาตานและเพื่อเจ้าจะหนีให้พ้นมือผู้รับใช้ของชาตานที่สนับสนุนงานของเขา” (ก.พ. 10:5)

ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน เมื่อท่านศึกษาความจริงพระกิตติคุณและประยุกต์ใช้กับชีวิต พระเจ้าจะประทานพลังให้ท่านต้านทานการล่อลวงนี้ไฟสอนว่า “ผู้ใดที่จะฟังคำของพระเจ้าและเป็นเจ้าและจะยึดมั่นแล้วเขาจะไม่ตายเลย ทั้งสิ่งล่อลวงและลูกดอกไฟของปฏิบัติจะไม่มีอาจเอาชนะ โดยทำให้เขาตาบอดเพื่อนำไปสู่ความพินาศได้” (1 นีไฟ 15:24; ดู ฮีบรามัน 3:29-30 ด้วย)

เติมเต็มชีวิตท่านด้วยความดี ท่านมีสิ่งดีให้เลือกมากมายจนท่านไม่จำเป็นต้องรับเอาความชั่วร้าย เมื่อท่านเติมเต็มชีวิตด้วยความดี ท่านจะไม่เหลือที่ให้สิ่งใดอีก

หลีกเลี่ยงสถานที่และสถานการณ์ที่ล่อลวง ท่านจะหลีกเลี่ยงการล่อลวงโดยสิ้นเชิงไม่ได้ แต่ท่านหลีกเลี่ยงสถานที่หรือสถานการณ์ที่อาจถูกล่อลวงได้ ท่านสามารถหลีกเลี่ยงเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมในนิตยสาร หนังสือ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ดนตรี และอินเทอร์เน็ตได้ด้วย

พยายามเป็นอิทธิพลดีต่อผู้อื่น ก่อนพระผู้ช่วยให้รอดจะทรงทนทุกข์ในสวนเกทเซมนี พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนให้สาวกของพระองค์ ดังนี้ “เขาไม่ใช่ของโลกเหมือนดังที่ข้าพระองค์ไม่ใช่ของโลก ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาเขาออกไปจากโลก แต่ขอปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย เขาไม่ใช่ของโลกเหมือนดังที่ข้าพระองค์ไม่ใช่ของโลก ขอทรงโปรดชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง พระวาระของพระองค์เป็นความจริง พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มาในโลกฉันใด ข้าพระองค์ก็ใช้เขาไปในโลกฉันนั้น” (ยอห์น 17:14-18) ในฐานะสาวกยุคสุดท้ายของพระเยซูคริสต์ ท่านอยู่ในโลกได้แต่ “ไม่ใช่ของโลก” นอกจากจะหลีกเลี่ยงการล่อลวงแล้ว ท่านจะต้องเป็นอิทธิพลโน้มน้าวผู้อื่นให้มีชีวิตที่เชื่อประโยชน์และดีงามด้วย ท่านจะต้องเป็นแบบอย่างในความชอบธรรม เป็นเพื่อนที่ดี มีส่วนร่วมในการรับใช้ชุมชน และเปล่งเสียงปกป้องคุณค่าทางศีลธรรมตามที่เห็นเหมาะสม

ไม่ลังเลในการตัดสินใจด้านทานการล่อลวง จงพยายามทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ “ทรงทนกับการล่อลวงแต่มิทรงเอาพระทัยใส่กับมัน” (ก.พ. 20:22) เมื่อซาตานล่อลวงพระเยซูในถิ่นทุรกันดาร พระเจ้ามิทรงหวั่นไหว พระดำรัสตอบของพระองค์นับไวและเฉียบขาด “ไปให้พ้น ซาตาน” (ลูกา 4:8 ดู ต้นฉบับภาษาอังกฤษ) ท่านสามารถตอบได้ การล่อลวงของฝ่ายตรงข้ามได้ด้วย ความเชื่อมั่นแบบเดียวกันโดยผ่านความคิด คำพูด และการกระทำที่ชอบธรรมของท่าน “จงต่อสู้กับมารและมันจะหนีท่านไป ท่านทั้งหลายจงเข้าใกล้พระเจ้า และพระองค์จะเสด็จมาใกล้ท่าน” (ยากอบ 4:7-8)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: โรม 12:21; เอเฟซัส 6:11-17; ยากอบ 1:12; ก.พ. 23:1; 31:12; โรมเสส 1:12-22

การละทิ้งความเชื่อ

ดู สิทธิเสรี; จิตสำนึก; การอดอาหารและเงินบริจาคอดอาหาร; พระวิญญาน
บริสุทธิ์; ความสว่างของพระคริสต์; การกลับใจ; ชาตาน *ด้วย*

การละทิ้งความเชื่อ

เมื่อบุคคลหรือกลุ่มคนหนายหนีหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณ เขา
ย่อมอยู่ในสภาพของการละทิ้งความเชื่อ

ยุคสมัยของการละทิ้งความเชื่อโดยทั่วไปเกิดขึ้นตลอดประวัติศาสตร์
โลก หลังจากช่วงเวลาของความชอบธรรม ผู้คนมักหันไปหาความชั่ว
ตัวอย่างหนึ่งคือการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากพระผู้
ช่วยให้รอดทรงสถาปนาศาสนาจักร หลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระ
ผู้ช่วยให้รอดและการเสียชีวิตของอัครสาวก มนุษย์ทำให้หลักธรรมแห่ง
พระกิตติคุณเสื่อมทราม เปลี่ยนแปลงการจัดองค์กรในศาสนาจักรและ
พิธีการฐานะปุโรหิตโดยปราศจากสิทธิอำนาจ เพราะความชั่วดังกล่าว
แพร่ไปทั่ว พระเจ้าจึงทรงนำอำนาจของฐานะปุโรหิตไปจากแผ่นดินโลก

ระหว่างการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ ผู้คนอยู่โดยมิได้รับการนำทาง
จากศาสดาที่มีชีวิต มีศาสนาจักรเกิดขึ้นมากมาย แต่พวกเขาไม่มีอำนาจ
ฐานะปุโรหิตเพื่อนำผู้คนไปสู่ความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าพระ
บิดาและพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์หลายตอนผิดเพี้ยนไปจาก
เดิมหรือไม่ก็สูญหาย และไม่มีใครมีอำนาจประสาทของประทานแห่ง
พระวิญญานบริสุทธิ์หรือประกอบพิธีการฐานะปุโรหิต การละทิ้งความ
เชื่อครั้งนี้ล่วงเลยมาจนกระทั่งพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรที่รักของ
พระองค์เสด็จมาปรากฏต่อโจเซฟ สมิธ ในปี ค.ศ. 1820 และทรง
ริเริ่มการฟื้นฟูความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ

เวลานี้เราอยู่ในยุคที่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ฟื้นฟูแล้ว
แต่ไม่เหมือนศาสนาจักรในอดีตตรงที่ ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์

แห่งสิทธิชนยุคสุดท้ายจะไม่พ่ายแพ้ต่อการละทิ้งความเชื่อโดยทั่วไป พระคัมภีร์สอนว่า ศาสนาจักรจะไม่ถูกทำลายอีกเลย (ดู ค.พ. 138:44; ดู ดาเนียล 2:44 ด้วย)

แม้จะไม่มี การละทิ้งความเชื่อโดยทั่วไปอีกแล้ว แต่เราทุกคนต้องระวังการละทิ้งความเชื่อส่วนตัว ท่านป้องกันตนเองจากการละทิ้งความเชื่อส่วนตัวได้โดยการรักษาพันธสัญญา เชื่อฟังพระบัญญัติ ทำตามผู้นำศาสนาจักร รับส่วนศีลระลึก และเสริมสร้างประจักษ์พยานอย่างต่อเนื่องโดยศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน สวดอ้อนวอน และรับใช้

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อีสายห์ 24:5; อาโมส 8:11–12; มัทธิว 24:4–14; กิจการ 20:28–30; 2 ทิโมธี 3:1–5, 14–15; 4:3–4; 1 นีไฟ 13:24–29; มอรมอน 1:13–14; ค.พ. 1:15–17; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17–19

ดู การบริหารศาสนาจักร; ฐานะปุโรหิต; การฟื้นฟูพระกิตติคุณ ด้วย

การวางมือ

การวางมือเป็นระเบียบปฏิบัติที่พระเจ้าทรงเปิดเผยเพื่อประกอบพิธีการต่างๆ ของฐานะปุโรหิต เช่น การยืนยัน การแต่งตั้ง การมอบหน้าที่ให้รับใช้ในการเรียกต่างๆ การให้พรผู้ป่วย และการให้พรอื่นๆ ของฐานะปุโรหิต (ดู ค.พ. 42:44; หลักแห่งความเชื่อข้อ 4–5) ผู้มีอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกต้องจะวางมือเขาบนศีรษะผู้รับพิธีการ ในการทำเช่นนั้น เขาจับหน้าที่เป็นเครื่องมือที่พระเจ้าประทานพรลูกๆ ของพระองค์ผ่านเขา (ดู ค.พ. 36:2)

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตใช้ระเบียบปฏิบัติดังกล่าวตลอดมา แอดัมแต่งตั้งผู้สืบตระกูลที่เป็นชายชอบธรรมด้วยการวางมือ (ดู ค.พ. 107:40–50) เมื่อยาโคบประกาศพรแก่เอฟราอิมและมนัสเสห์ เขาวางมือบนศีรษะของคนทั้งสอง (ดู ปฐมกาล 48:14–19) แอลมา “แต่งตั้งปุโร

หิตและเฮลเดอร์ โดยการปรกมือของท่านตามพระฐานะของพระเจ้าเป็นเจ้า” (เอลมา 6:1) อัครสาวกเปโตรและยอห์นมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ (ดู กิจการ 8:14-17) ในสมัยการประทานนี้ ยอห์นผู้ถวายเป็นบัพติศมาประกาศพระฐานะปุโรหิตแห่งแอรันแก่ โจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ คาวเดอรีโดยการวางมือ (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:68-69)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: กัณดารวิถี 27:18-23; กิจการ 19:1-6; 1 ทิโมธี 4:14; ก.พ. 33:15; 35:6

ดู พระวิญญาณบริสุทธิ์; ฐานะปุโรหิต *ด้วย*

การศึกษา

พระเจ้าทรงบัญชาให้ “แสวงหาการเรียนรู้ แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย” (ก.พ. 88:118) พระองค์ทรงแนะนำเราให้เรียนพระกิตติคุณและมีความเข้าใจ “เกี่ยวกับสิ่งทั้งในสวรรค์ และในแผ่นดินโลก และใต้แผ่นดินโลก สิ่งซึ่งเป็นมา สิ่งซึ่งเป็น สิ่งซึ่งต้องบังเกิดในไม่ช้า สิ่งซึ่งอยู่ที่บ้าน สิ่งซึ่งอยู่นอกบ้าน สงครามและความยุ่งเหยิงของประชาชาติ และการพิพากษาซึ่งอยู่บนแผ่นดิน และความรู้เรื่องประเทศต่างๆ และเรื่องอาณาจักรต่างๆ ด้วย—เพื่อ [เรา] จะพร้อมในสิ่งทั้งปวง” (ก.พ. 88:78-80)

การศึกษาและการฝึกอาชีพ

ท่านควรฝึกปรือสมองและมือตลอดเวลาเพื่อท่านจะประสบความสำเร็จในสาขาวิชาที่เลือกไว้ จงใช้การศึกษาของท่านเป็นอิทธิพลเพื่อความดี เมื่อทำเช่นนี้ ท่านจะได้ชื่อว่าเป็นบุคคลที่มีความเพียบพร้อม ท่านจะพร้อมรับโอกาสเมื่อมาถึง และท่านจะเป็นบุคคลที่ทรงคุณค่ายิ่ง

ต่อครอบครัว ศาสนาจักร และชุมชนของท่าน

จงศึกษาหาความรู้ให้มากที่สุด ท่านอาจศึกษาได้ที่วิทยาลัย มหาวิทยาลัย โรงเรียนการช่าง หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาในชุมชน และการฝึกอบรมของภาคเอกชน

เซมินารีและสถาบัน

สิทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกที่อายุ 14 ถึง 18 ปีจะเรียนเซมินารี ซึ่งจะให้ความรู้จากพระคัมภีร์ในวันธรรมดา สถาบันศาสนาจัดหลักสูตรวันธรรมดาในการศึกษาหัวข้อพระกิตติคุณที่หลากหลายสำหรับสิทธิชนยุคสุดท้ายที่อายุ 18 ถึง 30 ปี

โปรแกรมเหล่านี้สร้างบรรยากาศทางวิญญาณและทางสังคมให้นักศึกษาได้คบค้าสมาคมกันพร้อมๆ กับการเรียนรู้พระกิตติคุณมากขึ้นด้วย

ติดต่อขอข้อมูลเกี่ยวกับเซมินารีและสถาบันได้จากผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องถิ่น

การเรียนรู้ตลอดชีวิต

จงหาโอกาสศึกษาต่อไปเรื่อยๆ ตลอดชีวิตท่าน สิ่งนี้จะช่วยให้ท่านทันสมัยอยู่เสมอในอาชีพที่ท่านเลือก ในทักษะและความสนใจอื่นๆ ของท่าน โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ท่านจึงต้องจัดเวลาให้ตนเองได้รับการศึกษาทั้งในปัจจุบันและอนาคต

นอกจากจะให้การศึกษาอย่างเป็นทางการแก่ตนเองแล้ว ท่านสามารถเรียนรู้ได้ต่อไปเรื่อยๆ โดยอ่าน เข้าร่วมกิจกรรมวัฒนธรรมที่ดื่มเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์และสถานที่ทางประวัติศาสตร์ และสังเกตโลกรอบตัวท่าน

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: สุภาษิต 1:5; ก.พ. 130:18-19

การสวด (ดู การลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์)

การสร้าง

ภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ทรงสร้างท้องฟ้าและแผ่นดินโลก (ดู โมไซยา 3:8; โมเสส 2:1) จากพระคัมภีร์ที่เปิดเผยผ่านศาสดาโจเซฟ สมิธ เราทราบว่าในงานแห่งการสร้าง พระเจ้าทรงจัดระเบียบสสารที่มีอยู่แล้ว (ดู เอบราแฮม 3:24) พระองค์ มิได้สร้างโลก “จากความว่างเปล่า” อย่างที่บางคนเชื่อ

พระคัมภีร์สอนด้วยว่าแอดัมเป็น “มนุษย์คนแรกของมนุษย์ทั้งปวง” (โมเสส 1:34) พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างแอดัมและอีฟตามรูปลักษณะของพระองค์และตามรูปลักษณะของพระบุตรผู้ถือกำเนิดองค์เดียวของพระองค์ (ดู โมเสส 2:26-27)

การสร้างเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในแผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์ การสร้างเปิดโอกาสให้เราแต่ละคนมายังโลกนี้เพื่อรับร่างกายและฝึกสิทธิ์เสรีของเรา ในสภาก่อนมรตัยของเหล่าพระผู้เป็นเจ้ามีคำประกาศดังนี้ “พวกเราจะลงไป เพราะมีที่ว่างที่นั่น และเราจะเอาจากสารเหล่านี้ และเราจะทำแผ่นดินโลกซึ่งบนนั้นคนเหล่านี้จะอาศัยอยู่ และพวกเราจะพิสูจนเขาพร้อมกันนั้นเพื่อดูว่าเขาจะทำการสิ่งทั้งหมดอะไรก็ตามที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเขาจะบัญชาเขาหรือไม่” (เอบราแฮม 3:24-25)

ท่านเป็นบุตรทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า และร่างกายท่านสร้างตามรูปลักษณะของพระองค์ เพื่อแสดงความกตัญญูต่อพรเหล่านี้ ท่านจะต้องดูแลร่างกายของตนเองโดยเชื่อฟังพระวาจาแห่งปัญญาและพระ

บัญญัติข้ออื่นเกี่ยวกับสุขภาพทางกายและทางวิญญาณของท่าน (ดู ก.พ. 89; ดู ก.พ. 88:124 ด้วย) ท่านจะต้องเคารพผู้อื่นด้วยในฐานะบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ในฐานะผู้รับประโยชน์จากความงดงามของการสร้าง ท่านจะต้องดูแลแผ่นดินโลกและช่วยพิทักษ์รักษาไว้ให้อนุชนรุ่นหลัง

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ปฐมกาล 1-2; ฮีบรู 1:1-2; 1 โนไฟ 17:36; ก.พ. 38:1-3; 59:16-20; โมเสส 1-3; เฮบราแฮม 4-5

ดู พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดา; พระเยซูคริสต์; แผนแห่งความรอด ด้วย

การสวดอ้อนวอน

ท่านเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่าน และทรงทราบความต้องการของท่าน พระองค์ทรงต้องการให้ท่านสื่อสารกับพระองค์โดยการสวดอ้อนวอน จงสวดอ้อนวอนพระองค์และไม่มีใครอื่น พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงบัญชาว่า “เจ้าต้องสวดอ้อนวอนพระบิดาเสมอในนามของเรา” (3 โนไฟ 18:19)

เมื่อท่านสร้างนิสัยของการเข้าเฝ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วยการสวดอ้อนวอน ท่านจะรู้จักพระองค์และเข้าใกล้พระองค์มากกว่าเดิม ความปรารถนาของท่านจะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ท่านจะสามารถรับประกันได้ว่าตัวท่านและผู้อื่นจะได้รับพรที่พระองค์ทรงพร้อมจะประทานให้ถ้าท่านจะทูลขอด้วยศรัทธา

หลักธรรมแห่งการสวดอ้อนวอน

พระบิดาบนสวรรค์ของท่านทรงพร้อมเสมอที่จะฟังและตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน พลังแห่งการสวดอ้อนวอนของท่านขึ้นอยู่กับตัวท่าน ขณะพยายามทำให้การสวดอ้อนวอนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตท่าน

ฟังระลึกถึงคำแนะนำต่อไปนี้

ทำให้การสวดอ้อนวอนของท่านมีความหมาย ศาสดามอรมอนเตือนว่า หากคนใด “สวดอ้อนวอนและมีใจด้วยเจตนาอันแท้จริงจากใจ . . . มันย่อมไม่เป็นประโยชน์กับเขาเลย เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่ทรงรับคนเช่นนั้น” (โมโรไน 7:9) เพื่อให้การสวดอ้อนวอนของท่านมีความหมาย ท่านต้องสวดอ้อนวอนด้วยความจริงใจและ “ด้วยสุดพลังของใจ” (โมโรไน 7:48) ฟังหลีกเลี่ยงคำ “พูดพล่อยๆ ซ้ำซาก” เมื่อท่านสวดอ้อนวอน” (ดู มัทธิว 6:7) ฟังระวังท่าทีและคำพูดที่ท่านใช้

ใช้ภาษาที่แสดงความรัก ความเคารพ ความคารวะ และความใกล้ชิด การประยุกต์ใช้หลักธรรมดังกล่าวจะแตกต่างกันไปตามภาษาที่ท่านพูด ไม่ว่าจะใช้ภาษาใด หลักธรรมยังคงเหมือนเดิมนั่นคือ เมื่อท่านสวดอ้อนวอน ท่านควรใช้ถ้อยคำที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์อันเปี่ยมด้วยความรักและความเคารพพระเจ้าได้อย่างเหมาะสม ท่านอาจพบอุปสรรคบ้างในการเรียนรู้ภาษาของการสวดอ้อนวอน แต่ท่านจะค่อยๆ สบายใจขึ้นกับเรื่องนี้เมื่อท่านสวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์

ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์เสมอ ท่านควร “มีชีวิตอยู่ด้วยการขอบคุณทุกวันสำหรับพระเมตตาและพรหลายประการที่พระองค์ประทานให้ท่าน” (แอลมา 34:38) เมื่อท่านใช้เวลาระลึกถึงพร ท่านจะตระหนักว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงทำเพื่อท่านมากเพียงใด จงกล่าวขอบพระทัยพระองค์

ทูลขอการนำทางและพลังจากพระบิดาบนสวรรค์ในทุกสิ่งที่ท่านทำ แอลมาแนะนำฮีลามันบุตรชายดังนี้ “จงเรียกหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพื่อความช่วยเหลือทั้งหมดของคุณ ลูก แท้จริงแล้วขอให้การกระทำทั้งหมด

ของลูกอยู่กับพระเจ้า และไม่ว่าลูกจะไปทีใดก็ขอให้การนั้นอยู่ในพระเจ้า แท้จริงแล้วขอให้ความคิดของลูกมุ่งอยู่กับพระเจ้า แท้จริงแล้วขอให้ความรักของใจลูกวางอยู่กับพระเจ้าตลอดกาล จงปรึกษาพระเจ้าในการกระทำทั้งหมดของลูกและพระองค์จะทรงชี้ทางให้ลูกเพื่อความดี แท้จริงแล้วเมื่อลูกลงนอนตอนกลางคืน จงลงนอนอยู่กับพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงดูแลลูกในการหลับของลูก และเมื่อลูกลุกขึ้นตอนเช้า ขอให้ใจของลูกเต็มไปด้วยความขอบคุณพระผู้เป็นเจ้า แลหากลูกทำสิ่งเหล่านี้ ลูกจะถูกยกขึ้นในวันสุดท้าย” (แอลมา 37:36-37; ดู แอลมา 34:17-26 ด้วย)

นี่ถึงความต้องการของผู้อื่นขณะที่ท่านสวดอ้อนวอน จงสวดอ้อนวอน “เพื่อความผาสุกของท่าน และเพื่อความผาสุกของคนที่อยู่รอบๆ ท่านด้วย” (แอลมา 34:27) ทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรและปลอบโยนคนตกทุกข์ได้ยาก ทูลขอให้พระองค์ทรงคลายและเพิ่มพลังประชาชนของศาสนจักร เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านอื่น และผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่น จงสวดอ้อนวอนเพื่อความผาสุกของสมาชิกในครอบครัวและมิตรสหาย จงสวดอ้อนวอนให้ผู้มีอำนาจ ทูลขอให้พระเจ้าคลายและคุ้มครองผู้สอนศาสนาและคนที่เขาสอน

ขอการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อท่านจะรู้ว่าต้องกล่าวอะไรในการสวดอ้อนวอน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสอนท่านให้สวดอ้อนวอนและนำทางท่านในสิ่งที่ท่านพูด (ดู โรม 8:26; 2 โครินธ์ 32:8) พระองค์จะทรงช่วยให้ท่านสวดอ้อนวอน “ตามน้ำพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า” (ก.พ. 46:30)

เมื่อท่านทูลขอโดยผ่านการสวดอ้อนวอน จงทำสุดความสามารถเพื่อช่วยให้ได้ตามที่ทูลขอ พระบิดาบนสวรรค์ทรงคาดหวังให้ท่านทำ

มากกว่าขอพรจากพระองค์ เมื่อท่านมีเรื่องสำคัญต้องตัดสินใจ พระองค์มักจะขอให้ท่าน “ศึกษาไตร่ตรองในความคิดของ [ท่าน]” ก่อนจะประทานคำตอบให้ท่าน (ดู ค.พ. 9:7-8) การสวดอ้อนวอนขอการนำทางจะบังเกิดผลก็ต่อเมื่อท่านพยายามทำตนให้พร้อมรับสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การสวดอ้อนวอนเพื่อความผาสุกของตัวท่านและเพื่อความผาสุกของผู้อื่นจะไร้ประโยชน์ถ้าท่าน “หันหนีคนขัดสนและคนเปลือยเปล่า และไม่เยี่ยมเยียนคนเจ็บและคนมีทุกข์ และให้ข้าวของของท่านหากท่านมีแก่คนที่อยู่ในความต้องการ” (แอลมา 34:28)

ถ้าท่านมีงานยากอยู่ตรงหน้า พระบิดาบนสวรรค์ทรงพอพระทัยเมื่อท่านคุกเข่าทูลขอความช่วยเหลือ จากนั้นก็ลุกขึ้นไปทำงาน พระองค์จะทรงช่วยท่านในการแสวงหาที่ชอบธรรมทั้งหมดของท่าน แต่พระองค์ไม่มีใครจะทำให้ท่านในสิ่งที่ท่านทำได้ด้วยตัวเอง

การสวดอ้อนวอนส่วนตัว

ในคำเทศนาบนภูเขา พระเยซูคริสต์ทรงแนะนำว่า “จงเข้าไปในห้องชั้นใน และเมื่อปิดประตูแล้ว จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นในที่ลับจะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่าน” (มัทธิว 6:6) การสวดอ้อนวอนส่วนตัวในที่ลับตาจำเป็นต่อการพัฒนาทางวิญญาณของท่าน

หาสถานที่ที่ปลอดภัยสงบอย่างน้อยทุกเช้าและทุกคืน คุกเข่าด้วยความนอบน้อมและสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์ แม้บางครั้งท่านอาจต้องการสวดอ้อนวอนในใจ แต่จงพยายามเป็นพิเศษในบางเวลาเพื่อสวดอ้อนวอนออกเสียง (ดู ค.พ. 19:28; 20:51)

จำไว้ว่าการสวดอ้อนวอนเป็นการสื่อสารสองทาง เมื่อท่านจบการ

สวดอ้อนวอน ให้หยุดครู่หนึ่งและฟัง บางครั้งพระบิดาบนสวรรค์ก็จะทรงแนะนำ นำทาง หรือปลอบโยนท่านขณะที่ท่านคุกเข่า

อย่าคิดว่าท่านไม่มีคำครวญที่จะสวดอ้อนวอน ความคิดนี้มาจากซาตาน ผู้ต้องการให้ท่านเชื่อว่าท่านต้องไม่สวดอ้อนวอน (ดู 2 นีไฟ 32:8) ถ้าท่านรู้สึกว่าคุณไม่อยากสวดอ้อนวอน จงสวดอ้อนวอนจนกว่าท่านจะรู้สึกว่าคุณอยากสวดอ้อนวอน

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาดังนี้ “สวดอ้อนวอนเสมอเพื่อเจ้าจะออกมาอย่างผู้ชนะ แท้จริงแล้วเพื่อเจ้าจะชนะซาตาน และเพื่อเจ้าจะหนีให้พ้นมือผู้รับใช้ของซาตานที่สนับสนุนงานของเขา” (ก.พ. 10:5) แม้ท่านจะคุกเข่าสวดอ้อนวอนส่วนตัวในที่ลับตาตลอดเวลาไม่ได้ แต่ท่านทำให้ใจ “อึมเิบ และออกมาเป็นการสวดอ้อนวอน [พระเจ้าผู้เป็นเจ้า] ตลอดเวลา” ได้ (แอลมา 34:27; 3 นีไฟ 20:1 ด้วย) ท่านรู้สึกได้ตลอดวันถึงความรักที่มีต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรที่รักของพระองค์ ท่านสามารถแสดงความคิดบุญในใจต่อพระบิดาและทูลขอให้พระองค์เพิ่มพลังท่านในความรับผิดชอบ ท่านสามารถขอความช่วยเหลือในใจได้ในช่วงเวลาของการล่องลงหรืออันตรายทางร่างกาย

การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว

นอกจากจะบัญชาเราให้สวดอ้อนวอนในที่ลับตาแล้ว พระผู้ช่วยให้รอดทรงชักชวนให้เราสวดอ้อนวอนกับครอบครัวด้วย พระองค์ตรัสว่า “จงสวดอ้อนวอนพระบิดาในนามของเราในครอบครัวของเจ้าเสมอ เพื่อภริยาและลูกๆ ของเจ้าจะได้รับพร” (3 นีไฟ 18:21)

ถ้าท่านแต่งงานแล้ว จงทำให้การสวดอ้อนวอนกับครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตครอบครัวท่าน คุกเข่าด้วยกันทุกเช้าค่ำในความถ่อมใจ เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้กล่าวคำสวดอ้อนวอนบ่อยๆ พร้อม

ใจกันแสดงความกตัญญูต่อพรที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานให้ท่าน พร้อมใจกันทูลขอพรที่ท่านต้องการและสวดอ้อนวอนให้ผู้อื่นด้วยศรัทธา

การสวดอ้อนวอนกับครอบครัวเป็นประจำจะทำให้ท่านกับสมาชิกครอบครัวเข้าใกล้พระเจ้าและสนิทสนมกันมากขึ้น ลูกของท่านจะรู้วิธีสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์ ท่านจะพร้อมรับใช้ผู้อื่นมากขึ้น และด้านทานการล่อลวงได้ดีขึ้น บ้านของท่านจะเป็นสถานที่แห่งความเข้มแข็งทางวิญญาณ เป็นที่หลบภัยจากอิทธิพลชั่วร้ายของโลก

การสวดอ้อนวอนต่อหน้าสาธารณชน

บางครั้งท่านอาจต้องสวดอ้อนวอนต่อหน้าสาธารณชน อาจจะเป็นในการประชุมหรือชั้นเรียนของศาสนาจักร เมื่อท่านได้รับโอกาสนี้ พึงระลึกว่าท่านกำลังสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์ ไม่ใช่ให้คำเทศนาต่อสาธารณชน ไม่ต้องวิตกว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไรในสิ่งที่ท่านพูด แต่จงกล่าวคำสวดอ้อนวอนที่เรียบง่ายและออกมาจากใจ

รับคำตอบของการสวดอ้อนวอน

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน เพราะว่าทุกคนที่ขอก็กี่ได้ ทุกคนที่แสวงหาก็กี่พบ ทุกคนที่เคาะก็จักเปิดให้เขา” (มัทธิว 7:7-8) พระองค์ตรัสกับชาวนีไฟว่า “อะไรก็ตามซึ่งถูกต้องที่เจ้าจะขอพระบิดาในนามของเรา โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับ คุณจักได้ รับมัน” (3 นีไฟ 18:20)

พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของท่าน พระองค์อาจไม่ตอบอย่างที่ท่านหวังเสมอไป แต่พระองค์ทรงตอบ ในเวลาของพระองค์และตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าจะอะไรที่ดีที่สุดสำหรับท่าน บางครั้งพระองค์จึงทรงตอบว่า *ไม่* แม้ว่าท่านจะทูลวิงวอนด้วยความจริงใจก็ตาม

คำตอบของการสวดอ้อนวอนมาในหลายรูปแบบ ป้อยครั้งผ่านมาทางสุรเสียงสงบแผ่วเบาของพระวิญญูณบรุษุทธิ์ (ดู “การเปิดเผย” หน้า 46-52 คำตอบอาจมาในสภาวะการณ์ต่างๆ ของชีวิตหรือผ่านความกรุณาของคนรอบข้าง เมื่อท่านยังคงเข้าใจพระบิดาบนสวรรค์ โดยผ่านการสวดอ้อนวอน ท่านจะพบว่าพระองค์ทรงเป็น “ที่ลี้ภัยและเป็นกำลัง... เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก” (สดุดี 46:1)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 6:5-15; ยากอบ 1:5-6; ฮีบรู 1:1-17; โมไซยา 4:11-12; 3 นีโอฟ 13:6-7; 14:7-8; ก.พ. 19:38; 88:63-65; โจเซฟ สมิธ-ประวัติ 9-19

ดู ศรัทธา; การอดอาหารและเงินบริจาคอดอาหาร; การนมัสการ ด้วย

การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว (ดู การสวดอ้อนวอน)

การสอนประจำบ้าน (ดู ฐานะปุโรหิต)

การสอนพระกิตติคุณ

พระเจ้าทรงประกาศว่า “เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าว่าเจ้าจะสอนคำสอนของอาณาจักรให้กัน เจ้าจงสอนอย่างพากเพียรและพระคุณของเราจะอยู่กับเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รับการแนะนำอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในทฤษฎีในหลักธรรมในคำสอน ในกฎแห่งพระกิตติคุณ ในสิ่งทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าที่สมควรสำหรับเจ้าที่จะเข้าใจ” (ก.พ. 88: 77-78)

ในการประทานพระบัญญัติข้อนี้ พระเจ้าทรงมอบความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ให้เรา พระองค์ทรงนำเราไปสู่โอกาสอันไม่ถ้วนสำหรับการ

รับใช้ที่มีความหมายด้วย มีประสบการณ์ไม่มากนักที่เทียบได้กับความปีติยินดีของการช่วยให้ผู้อื่นเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

พระบัญญัติให้สอนประยุกต์ใช้กับท่านได้แม้ปัจจุบันท่านจะยังไม่มีการเรียกอย่างเป็นทางการในฐานะครูก็ตาม ท่านมีโอกาสสอนในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว ในฐานะผู้สอนประจำบ้านหรือผู้เยี่ยมชม และแม้ในฐานะผู้ร่วมงาน เพื่อนบ้าน และมิตรสหาย บางครั้งท่านสอนผ่านคำพูดที่ท่านเตรียมไว้พูด บางครั้งท่านสามารถใช้ช่วงเวลาสั้นๆ ที่ไม่ได้วางแผนไว้ให้เกิดประโยชน์ด้วยการแบ่งปันความจริงพระกิตติคุณ ท่านสอนโดยตัวอย่างน้อยที่สุด

สอนดังที่พระผู้ช่วยให้อุดทรงสอน

ขณะที่พยายามสอนพระกิตติคุณ ขอให้มองพระเยซูคริสต์เป็นแบบอย่าง ศึกษาเรื่องราวการปฏิบัติศาสนกิจในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ และหาวิธีสอนดังที่พระองค์ทรงสอน พระองค์ทรงแสดงความรักและความห่วงใยอย่างแท้จริงต่อผู้ที่พระองค์ทรงรับใช้ พระองค์ทรงทำให้แต่ละคนเข้มแข็งโดยสอนหลักธรรมพระกิตติคุณในวิธีที่จะช่วยเขาตามความต้องการเฉพาะคน พระองค์ทรงทำให้บางคนตื่นตัวในความปรารถนาที่จะเข้าใจและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ บางครั้งพระองค์ทรงถามคำถามที่จะช่วยให้เขาประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนรู้ พระองค์ทรงสอนความจริงของพระกิตติคุณแห่งความรอด โดยช่วยให้ผู้ฟังพระองค์เข้าใจสิ่งที่เขาจำเป็นต้องรู้ ต้องทำ และต้องเป็นเพื่อจะได้รับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์

เมื่อท่านทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้อุด การสอนของท่านจะบำรุงเลี้ยงและหนุนใจผู้อื่น สร้างศรัทธาของเขา ให้ความมั่นใจแก่เขาขณะเผชิญการทำทายเป็นชีวิต กระตุ้นให้เขาละทิ้งบาปและปฏิบัติ

ตามพระบัญญัติ ช่วยให้เรามาหาพระคริสต์และมั่นคงในความรักของพระองค์

สอนด้วยพระวิญญาณ

พระเจ้าตรัสว่า “และจะประทานพระวิญญาณแก่เจ้าโดยคำสวดอ้อนวอนแห่งศรัทธา และหากเจ้าหาได้รับพระวิญญาณไม่เจ้าจะไม่สอน” (ก.พ. 42:14) พระวิญญาณ หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นสมาชิกองค์หนึ่งในพระผู้เป็นเจ้าสูงสุด จุดประสงค์ประการหนึ่งของพระวิญญาณคือ “แสดง... ความจริงของทุกเรื่อง [ให้ประจักษ์]” (โมโรไน 10:4-5) โดยอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่การสอนพระกิตติคุณจะกล่อมเกลาและให้แรงบันดาลใจ

สิทธิพิเศษของท่านในฐานะครูสอนพระกิตติคุณคือเป็นเครื่องมือที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสามารถสอน เป็นพยาน ปลอบโยน และให้แรงบันดาลใจผ่านท่าน ดังที่ศาสดานีไฟสอนไว้ว่า “เมื่อคนใดพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมนำคำพูดไปสู่ใจของลูกหลานมนุษย์” (2 นีไฟ 33:1)

หากท่านเตรียมทางวิญญาณ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยให้ท่านรู้ว่าต้องทำอะไรและพูดอะไรในการสอน ท่านเตรียมตัวได้โดยสวดอ้อนวอนบ่อยๆ ศึกษาพระคัมภีร์ ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและอ่อนน้อมถ่อมตน

วิธีสอน

การสอนของท่านจะมีประสิทธิภาพที่สุดเมื่อท่านใช้วิธีต่างๆ ที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น ท่านสามารถเล่าเรื่องและยกตัวอย่างเพื่อดึงความสนใจของผู้ฟังและแสดงให้เห็นว่าจะประยุกต์ใช้หลักธรรมพระ

กิตติคุณในชีวิตประจำวันได้อย่างไร ท่านสามารถใช้รูปภาพและอุปกรณ์เสริมความเข้าใจของผู้อื่นในเรื่องราวพระคัมภีร์และหลักธรรมพระกิตติคุณ โดยผ่านคนตรีท่านและคนที่ท่านสอนสามารถเชื่อเชิณูอิทธิพลของพระวิญญูณามบรีสุทธีและแสดงความรู้สึทที่แสดงออกได้ยากด้วยวิธีอื่น ท่านสามารถตั้งคำถามที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการสนทนาอย่างใช้ความคิด และคำถามที่นำไปสู่การบอกเล่าประสบการณ์ส่วนตัวอย่างเหมาะสม ท่านสามารถใช้กิจกรรมง่ายๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเอาใจจดจ่อ

เมื่อท่านคิดจะใช้วิธีสอนอย่างใดอย่างหนึ่ง ขอให้ถามตัวท่านเองว่า วิธีนี้จะเชื่อเชิณูอิทธิพลของพระวิญญูณามหรือไม่ว วิธีนี้เข้าได้กับความศักดิ์สิทธิ์ของหลักธรรมที่ฉันจะสอนหรือไม่ว วิธีนี้จะกล่อมเกลามาและทำไ้คนที่ฉันสอนเข้มแข็งหรือไม่ว

จำไว้ว่าในฐานะครูสอนพระกิตติคุณ ท่านเป็นตัวแทนของพระเจ้า จึงแน่ใจว่าทุกสิ่งที่ท่านทำและพูดแสดงถึงความคารวะและสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์

ท่านอ่านข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอนพระกิตติคุณได้จากหนังสือ *ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* (36123 425) หนังสือ *แนวทางการสอน* (34595 425) และ “การสอนพระกิตติคุณและการเป็นผู้นำ” หมวด 16 ของ *คู่มือคำแนะนำของศาสนจักร เล่ม 2: ผู้นำฐานะปุโรหิตและผู้นำองค์กรช่วย* (35903 425)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: โมไซยา 18:19; แอลมา 1:26; 17:2-3; 31:5; ค.พ. 11:21

การสัก

ศาสตายุคสุดท้ายไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการสักร่างกาย ผู้ไม่นำพาคำแนะนำดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความไม่เคารพตนเองและพระผู้เป็น

เจ้า อัครสาวกเปาโลสอนเรื่องความสำคัญของร่างกายและอันตรายของการจงใจทำให้ร่างกายแปรเปลี่ยนดังนี้ “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือที่ท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น” (1 โครินธ์ 3:16-17)

หากท่านมีรอยสัก เท่ากับท่านติดเครื่องเตือนใจถาวรถึงความผิดพลาดที่ท่านทำไว้ ท่านอาจจะอยากลบมันออก

ดู การเจาะร่างกาย ด้วย

การสังสรรค์ในครอบครัว

บ้านเป็นสถานที่สำคัญที่สุดสำหรับการเรียนรู้พระกิตติคุณ ไม่มีองค์การใดแทนที่ครอบครัวได้ ศาสดายุคสุดท้ายขอรับรองบิดามารดาอยู่เสมอ ให้เลี้ยงดูลูกด้วยความรักและการสอนพระกิตติคุณ

คริสต์ศักราช 1915 ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธและที่ปรึกษาของท่านในฝ่ายประธานสูงสุดได้เริ่มงานเสริมสร้างครอบครัวทั่วทั้งศาสนจักร พวกเขาขอให้บิดามารดาในศาสนจักรนำลูกๆ มารวมกันสัปดาห์ละครั้งเพื่อ “สังสรรค์” ครอบครัวจะต้องมีเวลาสวดอ้อนวอนและร้องเพลงด้วยกัน อ่านพระคัมภีร์ สอนพระกิตติคุณให้กัน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่นๆ เพื่อสร้างความสามัคคีในครอบครัว

คริสต์ศักราช 1970 ประธานโจเซฟ ฟิลดิง สมิธกับที่ปรึกษาของท่านในฝ่ายประธานสูงสุดกำหนดให้คืนวันจันทร์เป็นเวลาสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว เนื่องจากการประกาศครั้งนั้น ศาสนาจักรจึงไม่จัดกิจกรรมใดๆ ในคืนวันจันทร์ทั้งนี้เพื่อให้ครอบครัวได้มีเวลาอยู่ด้วยกัน

ศาสตราจารย์สุดท้ายยังคงกระตุ้นสมาชิกศาสนาจักรให้จัดความสำคัญของการสังสรรค์ในครอบครัวไว้เป็นอันดับแรก พวกเขาสนับสนุนว่าการทุ่มเทให้กับโปรแกรมนี้จะช่วยป้องกันครอบครัวเราจากความชั่วร้ายของยุคสมัยและจะทำให้เราเกิดปีติล้นพ้นทั้งในเวลานี้และตลอดนิรันดร

สมาชิกทุกคนของศาสนาจักรควรทำให้คืนวันจันทร์เป็นเวลาศักดิ์สิทธิ์ สงวนไว้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว ถ้าท่านแต่งงานแล้ว จงสังสรรค์ในครอบครัวกับคู่ครองทุกสัปดาห์ เมื่อท่านมีลูก จงให้เขาสังสรรค์ในครอบครัวกับท่านด้วย ปรับโปรแกรมตามความต้องการและความสนใจของเขา และให้เขามีส่วนร่วม หลังจากลูกๆ โตแล้วและย้ายไปอยู่ที่อื่น ให้จัดสังสรรค์ในครอบครัวกับคู่ครองของท่านต่อไป

ถ้าท่านเป็นโสด ท่านอาจขอให้อธิการหรือประธานสาขาจัดกลุ่มสังสรรค์สำหรับท่านและสมาชิกโสดคนอื่นๆ ในวอร์ดหรือสาขา อธิการหรือประธานสาขาอาจเรียกผู้นำสังสรรค์ในครอบครัวมารับผิดชอบเรื่องการจัดโปรแกรมและต้องแน่ใจว่าได้จัดสังสรรค์ในครอบครัวเป็นประจำ

โครงร่างการสังสรรค์ในครอบครัวตามที่แนะนำไว้มีดังนี้

- เพลงเปิด
- สวดอ้อนวอนเปิด
- การอ่านพระคัมภีร์
- บทเรียน
- กิจกรรม
- เพลงปิด
- สวดอ้อนวอนปิด
- อาหารว่าง

ขณะเตรียมบทเรียนสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว พึงจำไว้ว่า ท่านต้องใช้พระคัมภีร์ คำสอนของศาสดายุคสุดท้าย ประสบการณ์และ ประจักษ์พยานส่วนตัวเป็นหลัก หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ท่านเลือกหัวข้อที่จะสอนได้ นอกจากนี้ ท่านอาจจะอ้างอิงถึงหนังสือเล่มอื่นๆ ของ ศาสนาจักรด้วยก็ได้ เช่น *การสังสรรค์ในครอบครัว* (31106 425) *หลักธรรมพระกิตติคุณ* (31110 425) *หนังสือแนะนำครอบครัว* (31180 425) และนิตยสารศาสนาจักร

ดู ครอบครัว ด้วย

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์

เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์หลังจากเสร็จสิ้นศาสนกิจในความเป็นมรรตัยของพระองค์ เทพสององค์มาประกาศต่ออัครสาวกว่า “พระเยซูองค์นี้ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีก เหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น” (กิจการ 1:11) เมื่อพระผู้ช่วยใ้หรือจะเสด็จมาอีกครั้ง พระองค์จะเสด็จมาในพลังอำนาจและรัศมีภาพเพื่อรับแผ่นดินโลกเป็นอาณาจักรของพระองค์ การเสด็จมาครั้งที่สองจะเป็นเครื่องหมายของการเริ่มต้น มิลเลเนียม

การเสด็จมาครั้งที่สองจะเป็นเวลาที่นำกลัวและน่าเศร้าสลดสำหรับคนชั่วร้าย แต่จะเป็นวันแห่งสันติสุขและชัยชนะสำหรับคนชอบธรรม พระเจ้าทรงประกาศว่า

“คนที่ฉลาดและรับความจริง และรับเอาพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นผู้นำทางของเขาและไม่ถูกหลอก-ตามจริงแล้วเรากล่าวกับเจ้า เขาจะไม่ถูกโก่นและโยนเข้าไปไฟ แต่จะคงอยู่ในวันนั้น

“และจะให้แผ่นดินโลกเป็นมรดกแก่เขา และเขาจะทวีขึ้น และเข้มแข็งขึ้น และลูกหลานของเขาจะเติบโตไปสู่ความรอดโดยไม่มีบาป

“เพราะพระเจ้าจะประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา และรัศมีภาพของพระองค์จะอยู่บนเขา และพระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์ของเขาและผู้ให้กฎของเขา” (ค.พ. 45:57-59)

พระเจ้ามิได้ทรงเปิดเผยแน่ชัดว่าพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งเมื่อใด “โมงและวันไม่มีใครรู้ ทั้งเทพในสวรรค์ก็ไม่รู้ หรือเขาจะไม่รู้จนกว่าพระองค์จะเสด็จ” (ค.พ. 49:7) แต่พระองค์ทรงเปิดเผยต่อศาสดาถึงเหตุการณ์และเครื่องหมายที่จะเกิดก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ ส่วนหนึ่งของเหตุการณ์และเครื่องหมายที่พยากรณ์ไว้มีดังนี้

- การละทิ้งความเชื่อจากความจริงพระกิตติคุณ (ดู มัทธิว 24:9-12; 2 เซสะโลนิกา 2:1-3)
- การฟื้นฟูพระกิตติคุณ รวมทั้งการฟื้นฟูศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์ (ดู กิจการ 3:19-21; วิวรรณ์ 14:6-7; ค.พ. 45:28; 133:36)
- การฟื้นฟูบุญเจฐานะบุโรหิต (ดู มาลาคี 4:5-6; ค.พ. 110:11-16)
- การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน (ดู อีสยาห์ 29:4-18; 3 นีไฟ 21:1-11)
- การสั่งสอนพระกิตติคุณไปทั่วโลก (ดู มัทธิว 24:14)
- เวลาของความชั่วร้าย สงคราม และความโกลาหล (ดู มัทธิว 24:6-7; 2 ทิโมธี 3:1-7; ค.พ. 29:17; 45:26-33; 88:91)
- เครื่องหมายในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก (ดู โยเอล 2:30-31; มัทธิว 24:29-30; ค.พ. 29:14-16; 45:39-42; 49:23; 88:87-90)

ท่านไม่ต้องพะวงกับเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด แต่จงดำเนินชีวิตให้พร้อมอยู่เสมอไม่ว่าพระองค์จะเสด็จมาเมื่อใดก็ตาม ขณะที่ท่านเห็นภัยพิบัติในวันเวลาสุดท้ายนี้ พึงจำไว้ว่าคนชอบธรรมไม่ต้องกลัวการเสด็จมาครั้งที่สองหรือเครื่องหมายที่เกิดล่วงหน้า พระคำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดถึงอัครสาวกของพระองค์ประยุกต์ใช้กับท่านได้ “อย่ายุ่งยากใจเลย เพราะเมื่อสิ่งทั้งหมดนี้ จะบังเกิดขึ้น เจ้าจะรู้ว่าสัญญาณซึ่งทำไว้กับเจ้าจะสำเร็จ” (ก.พ. 45:35)
 ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ลูกา 21:34-36; 2 เปโตร 3:10-14; ก.พ. 133:42-52; โจเซฟ สมิธ-มัทธิว

ดู มิลเลเนียม; แผนแห่งความรอด; เครื่องหมาย ด้วย

การเสพติด (ดู การพนัน; สื่อลามก; พระวาจาแห่งปัญญา)

การเสียสละ

การเสียสละคือการสละบางสิ่งที่เราถือว่ามีค่าเพื่อบางสิ่งที่มีค่ายิ่งกว่า ในฐานะสิทธิชนยุคสุดท้าย เรามีโอกาสที่จะเสียสละสิ่งของทางโลกเพื่อพระเจ้าและอาณาจักรของพระองค์ สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้ายควรเต็มใจเสียสละตามที่พระเจ้าทรงเรียกร้อง ถ้าเราไม่ถูกเรียกร้องให้เสียสละ เราจะพัฒนาศรัทธาอันจำเป็นต่อความรอดนิรันดรไม่ได้เลย

การชดใช้ของพระเยซูคริสต์เป็นการเสียสละที่ยิ่งใหญ่และนิรันดรตรงศูนย์กลางของพระกิตติคุณ (ดู แอลมา 34:8-16) ก่อนพระผู้ช่วยให้รอดจะทรงดำเนินการชดใช้ ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์กระทำสัตวบูชาอันเป็นสัญลักษณ์ของการเสียสละของพระองค์ การปฏิบัติดังกล่าวช่วยให้พวกเขามองเห็นการชดใช้ล่วงหน้า (ดู โมเสส 5:4-8)

พระบัญชาให้กระทำให้สัตวบูชาสิ้นสุดพร้อมการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ในศาสนาจักรปัจจุบัน เรารับส่วนที่ระลึกด้วยความระลึกถึงการเสียสละอันเป็นการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด

นอกจากระลึกถึงการเสียสละอันเป็นการชดใช้ของพระเยซูคริสต์แล้ว เราต้องถวายเครื่องบูชาของเราด้วย นั่นคือใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เจ้าจะไม่ให้เครื่องบูชาด้วยการฆ่าแก่เราอีกต่อไป แท้จริงแล้วเครื่องบูชาของเจ้าและเครื่องถวายที่เผาของเจ้าจะสิ้นไป . . . และเจ้าจะให้ใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิดแก่เราเป็นเครื่องบูชา และผู้ใดที่มาหาเราด้วยใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด เราจะให้บังปดสมาเขาด้วยไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (3 นีไฟ 9:19-20)

การมีใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิดคือ นอบน้อมและพร้อมรับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและคำแนะนำของผู้ที่พระองค์ทรงเรียกให้นำศาสนาจักร อีกทั้งหมายถึงรู้สึกเสียใจอย่างสุดซึ้งเพราะบาปและปรารถนาอย่างจริงจังที่จะกลับใจ ศาสดาโลไฮเน้นความสำคัญของการถวายสิ่งนี้เป็นเครื่องบูชาโดยกล่าวว่า “ดูเถิด [พระคริสต์] ทรงให้องค์เป็นเครื่องบูชาเพื่อบาป เพื่อตอบที่สุดของกฏให้คนทั้งปวงผู้มีใจซอกซำและมีวิญญาณที่สำนึกผิด และจะตอบที่สุดของกฏให้ใครอีกไม่ได้” (2 นีไฟ 2:7) ถ้าเราไม่ถวายใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิดเป็นเครื่องบูชา เราจะไม่ได้รับพรทั้งหมดที่มาจาก การชดใช้

ถ้าท่านเต็มใจเสียสละตามที่พระเจ้าทรงบัญชา พระองค์จะทรงยอมรับท่าน พระองค์ทรงสอนว่า “ทุกคน...ที่รู้จักของเขาว่່าซื่อสัตย์และซอกซำ และวิญญาณของเขาสำนึกผิด และเต็มใจยึดถือพันธสัญญาของเขาโดยการเสียสละ—แท้จริงแล้วทุกการเสียสละ ซึ่งเราพระเจ้าจะสั่ง—เขาถูกรับเป็นของเราแล้ว”” (ค.พ. 97:8) ด้วยมุมมองนินรันดร์

ท่านจะเห็นได้ว่าการให้สิ่งของทางโลกไม่ใช่การเสียสละเลย พรทั้ง
หลายที่ท่านได้รับนั้นมากมายเกินกว่าสิ่งใดๆ ที่ท่านเคยมอบให้

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 19:16-22; ค.พ. 59:8

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ความรัก; การเชื่อฟัง; การกลับใจ; ซีละลิก; การ
รับใช้ *ด้วย*

การหย่าร้าง

ใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ฝ่ายประธานสูงสุดและโคว
ร์มอัครสาวกสิบสอง “ประกาศด้วยความเคารพว่า การแต่งงานระหว่าง
ชายและหญิงได้รับการแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า และว่าครอบครัวเป็น
ศูนย์กลางต่อแผนของพระผู้สร้าง เพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของ
ลูกๆ ของพระองค์” (ดู หน้า 96 ในหนังสือเล่มนี้) ทั้งที่มีความจริง
เหล่านี้ การหย่าร้างก็ยังคงเป็นเรื่องปรกติธรรมดาในสังคมมากมายและ
เพิ่มขึ้นแม้ในหมู่สมาชิกของศาสนาจักร ปัญหาที่เพิ่มทวีอย่างไม่หยุด
ยั้งนี้มิได้มาจากพระผู้เป็นเจ้า แต่เป็นงานของฝ่ายตรงข้าม

ชายหญิงทุกคู่ที่แต่งงานแล้วควรช่วยกันทำให้ตนมีค่าควรต่อพร
ของการแต่งงานนิรันดร์ ถ้าท่านแต่งงานแล้วและท่านกับคู่ครองกำลัง
ประสบความยุ่งยาก จงจำไว้ว่า วิธีแก้ไขความตึงเครียดส่วนใหญ่ใน
ชีวิตแต่งงานไม่ใช่การหย่าร้างหรือการแยกทาง วิธีแก้ไขมีอยู่ในพระกิต
ติคุณของพระเยซูคริสต์ ในการกลับใจ การให้อภัย ความซื่อสัตย์ และ
ความรัก มีอยู่ในการปฏิบัติต่อคู่ครองอย่างที่ท่านอยากให้เขาปฏิบัติต่อ
ท่าน (ดู มัทธิว 7:12) ขณะที่ท่านดำเนินการแก้ไขความยุ่งยาก ท่าน
กับคู่ครองอาจต้องไปขอคำแนะนำจากอธิการหรือประธานสาขาของ
ท่าน

ดู ความใจบุญ; ครอบครัว; ความรัก; การแต่งงาน; พระวิหาร *ด้วย*

การให้อภัย

พระคัมภีร์พูดถึงการให้อภัยในสองด้าน พระเจ้าทรงบัญชาเราให้กลับใจจากบาปและขอให้พระองค์ทรงยกโทษ พระองค์ทรงบัญชาเราด้วยว่าจงให้อภัยผู้ที่ทำร้ายหรือทำให้เราขุ่นเคือง ในคำสวดอ้อนวอนของพระเจ้า พระเยซูทรงแนะนำเราให้ทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ “ยกบาปผิด [ของเรา] เหมือน [เรา] ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อ [เรา] นั้น” (มัทธิว 6:12)

ทูลขออภัยโทษจากพระเจ้า

บาปเป็นภาระหนัก ก่อให้เกิดความตึงเครียดเพราะความรู้สึกละอายใจและปวดร้าวเนื่องจากเรารู้ตัวว่าได้กระทำตรงข้ามกับพระประสงค์ของพระบิดาในสวรรค์ บาปทำให้จิตใจพะวงอยู่กับความสำนึกผิดขณะยอมรับว่าเป็นเพราะการกระทำของเรา เราได้ทำร้ายผู้อื่นและขัดขวางตนเองไม่ให้ได้รับพรที่พระบิดาพร้อมจะประทานให้เรา

เพราะการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราจึงได้รับการอภัยบาปโดยการกลับใจที่จริงใจและสมบูรณ์ ความผิดบาปนำมาซึ่งความทุกข์ใจและความเจ็บปวด แต่การให้อภัยของเจ้านำมาซึ่งความโล่งใจ ความสบายใจ และปิติ พระเจ้าทรงสัญญาว่า

“ดูเถิด คนที่กลับใจจากบาปของเขา คนนั้นได้รับการอภัย และเราพระเจ้าไม่จำมันอีก” (ก.พ. 58:42)

“ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดง ก็จะกลายเป็นอย่างขนแกะ” (อิสยาห์ 1:18)

ท่านประสบปฏิกิริยานี้ได้ ไม่ว่าท่านจะต้องกลับใจจากบาปร้ายแรงหรือความอ่อนแอที่เกิดขึ้นทุกวันก็ตาม เจกเช่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงขอร้องผู้คนในสมัยโบราณ พระองค์ทรงขอร้องท่านในสมัยนี้ว่า

“บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพและใจอ่อนน้อม และจิตใจท่านทั้งหลายจะได้พัก

“ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา” (มัทธิว 11:28-30)

“บัดนี้เจ้าจะไม่หันกลับมาหาเรา และกลับใจจากบาปของเจ้า และเปลี่ยนใจเลื่อมใสหรือ เพื่อเราจะรักษาเจ้า

“แท้จริงแล้ว ตามจริงแล้วเรากล่าวกับเจ้าว่า หากเจ้ามาหาเราเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์ คุณเกิดแขนแห่งความเมตตาของเราขึ้นมาให้เจ้าแล้วและผู้ใดก็ตามที่จะมา เราจะรับเขา และคนที่มาหาเราจะเป็นสุข” (3 นิไฟ 9:13-14)

สำหรับคำอธิบายเรื่องการกลับใจ ดู “การกลับใจ” หน้า 3-8
ให้อภัยผู้อื่น

นอกจากจะขอการอภัยบาปของเราแล้ว เราต้องเต็มใจให้อภัยผู้อื่นด้วย พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าควรอภัยกันเพราะคนที่ไม่อภัยการล่วงเกินของพี่น้องของตน ย่อมยืนถุกกล่าวโทษต่อพระพักตร์พระเจ้าเพราะบาปที่ใหญ่หลวงกว่าคงมีอยู่ในเขา เราพระเจ้าจะอภัยผู้ที่เราจะอภัย แต่เรียกร้องจากเจ้าให้อภัยคนทั้งปวง” (ค.พ. 64:9-10)

ในสถานการณ์ประจำวันของชีวิต ผู้อื่นย่อมกระทำผิดต่อท่านแน่นอน บางครั้งทำไปเพราะไม่รู้เพียงสาและบางครั้งก็จงใจ เป็นเรื่องง่ายที่จะรู้สึกขมขื่นหรือโมโหหรืออยากแก้แค้นในสถานการณ์เช่นนั้น แต่นั่นไม่ใช่วิถีของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้อภัยทรงแนะนำว่า “จงรักศัตรูของท่าน [อวยพรคนที่แข่งด่าท่าน ทำดีต่อคนที่เกลียดท่าน] และจง

อธิษฐานเพื่อผู้ที่ [ใช้ท่านอย่างคุณหมื่น] และข่มเหงท่าน” (มัทธิว 5:44) พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมของการให้อภัยเมื่อพระองค์ทรงอยู่บนกางเขน พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนให้ทหารโรมันที่ตรึงกางเขนพระองค์ดังนี้ “โอพระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” (ลูกา 23:34)

จงสวดอ้อนวอนขอพลังในการให้อภัยผู้ที่กระทำผิดต่อท่าน จงปล่อยวางความรู้สึกโกรธ ความอาฆาต หรือความพยาบาท มองหาความดีในตัวผู้อื่นแทนที่จะจ้องจับผิดและขยายความอ่อนแอของเขา ปล่อยให้พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ตัดสินการกระทำที่เป็นภัยของผู้อื่น อาจเป็นเรื่องยากที่จะปิดปากความรู้สึกเจ็บ แต่ท่านทำได้ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า ท่านจะพบว่าการให้อภัยเยียวยาแผลร้ายได้ โดยแทนที่พิษของความขัดแย้งและความเกลียดชังด้วยสันติสุขและความรักที่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นจะให้

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 6:14-15; 18:21-22; 1 โครินธ์ 7:16-21

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; การตัดสินใจผู้อื่น; การกลับใจ ด้วย

การอดอาหารและเงินบริจาคอดอาหาร

การอดอาหารคือสมรักรใจไม่กินและดื่มชั่วระยะเวลาหนึ่ง การอดอาหารร่วมกับการสวดอ้อนวอนที่จริงใจจะช่วยเตรียมตัวท่านและผู้อื่นให้พร้อมรับพรของพระผู้เป็นเจ้า

จุดประสงค์ของการอดอาหาร

ครั้งหนึ่ง พระผู้ช่วยยี่หระอดทรงขับผีออกจากเด็กคนหนึ่งและใช้ประสบการณ์นี้สอนสาวกของพระองค์เกี่ยวกับพลังอำนาจของการสวด

อ้อนวอนและการอดอาหาร สาวกของพระองค์ทูลถามว่า “เหตุไฉนพวกข้าพระองค์จับผีนั้นออกไปไม่ได้” พระเยซูตรัสตอบว่า “เพราะเหตุพวกท่านมีความเชื่อ น้อย ด้วยเรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่ง ท่านจะสั่งภูเขานี้ว่า จงเลื่อนจากที่นี่ไปที่โน่น มันก็จะเลื่อน สิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งท่านทำไม่ได้จะไม่มีเลย แต่ผีชนิดนี้ไม่เคยถูกขับออก เว้นไว้โดยการอธิษฐานและการอดอาหาร” (ดู มัทธิว 17:14-21)

เรื่องนี้สอนว่า การสวดอ้อนวอนและการอดอาหารจะให้พลังเพิ่มเติมแก่ผู้ที่ให้และรับพรฐานะบัพโรหิต อีกทั้งประยุกต์ใช้ได้กับความพยายามส่วนตัวของท่านที่จะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ถ้าท่านมีความอ่อนแอหรือบาปที่ท่านพยายามเอาชนะ ท่านอาจต้องอดอาหารและสวดอ้อนวอนเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือหรือการอภัยที่ท่านปรารถนา เช่นเดียวกับผีที่พระคริสต์ทรงขับออก ความยากของท่านอาจจัดอยู่ในประเภทที่ยูติได้ด้วยการสวดอ้อนวอนและอดอาหารเท่านั้น

ท่านอดอาหารเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ ได้มากมาย การอดอาหารเป็นอีกวิธีหนึ่งที่เราจะนมัสการพระเจ้าและเป็นเจ้าและแสดงความกตัญญูต่อพระองค์ (ดู ลูกา 2:37; แอลมา 45:1) ท่านอดอาหารได้เมื่อท่านทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรคนป่วยหรือคนเดือดร้อน (ดู มัทธิว 17:14-21) การอดอาหารอาจช่วยให้ท่านและคนที่ท่านรักได้รับการเปิดเผยส่วนตัวและเปลี่ยนใจเลื่อมใสความจริง (ดู แอลมา 5:46; 6:6) โดยการอดอาหาร ท่านจะมีพลังต่อต้านการล่อลวง (ดู อิสยาห์ 58:6) ท่านอดอาหารได้ขณะพยายามถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้าและใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ (ดู ออมไน 1:26; ฮีลามัน 3:35) ท่านอาจ

จะอดอาหารเพื่อรับการนำทางในการแบ่งปันพระกิตติคุณและขยายการเรียกในศาสนาจักร (ดู กิจการ 13:2-3; แอลมา 17:3, 9; 3 นีไฟ 27:1-2) การอดอาหารมีความโศกเศร้าหรือการไว้ทุกข์ที่ขอบรรรมเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน (ดู แอลมา 28:4-6; 30:1-2)

วันอาทิตย์อดอาหาร

ศาสนาจักรกำหนดให้วันอาทิตย์วันหนึ่งของแต่ละเดือนเป็นวันอดอาหาร โดยปรกติจะเป็นวันอาทิตย์แรก การปฏิบัติที่ถูกต้องในวันอาทิตย์อดอาหารได้แก่ ไม่กินและดื่มสองมื้อติดต่อกัน เข้าร่วมการประชุมอดอาหาร แสดงประจักษ์พยาน และบริจาคเงินอดอาหารเพื่อช่วยดูแลคนทุกข์ยาก

เงินบริจาคอดอาหารของท่านอย่างน้อยควรเท่ากับค่าอาหารสองมื้อที่ท่านไม่ได้กิน ถ้าอยู่ในวิสัยที่ทำได้ จงเผื่อแผ่และบริจาคมากกว่าเงินค่าอาหาร

นอกจากจะอดอาหารในวันที่ผู้นำศาสนาจักรกำหนดแล้ว ท่านอดอาหารในวันอื่นได้ด้วย ตามความต้องการของท่านและความต้องการของผู้อื่น อย่างไรก็ดี ท่านไม่ควรอดอาหารบ่อยเกินไปหรือนานเกินไป การอดอาหารที่แท้จริง

ในคำเทศนาบนภูเขา พระเยซูทรงสอนรูปแบบที่แท้จริงของการอดอาหาร พระองค์ทรงตำหนิคนหน้าซื่อใจคดที่ เมื่ออดอาหาร เขาจะ “ทำหน้าให้มอมแมม เพื่อจะให้คนเห็นว่าเขาถืออดอาหาร” แทนที่จะแสดงความขอบรรรมออกมาให้เห็นภายนอก ท่านควรอดอาหาร “ให้ปรากฏแก่พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นในที่ลับจะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่าน” (มัทธิว 6:16-18)

ศาสดาอิสยาห์สอนถึงวิญญาณที่แท้จริงของการอดอาหารด้วย “การอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือที่เราต้องการ คือการแก้พันธะของความอธรรม การแก้สายรัดแอก และการปล่อยให้ผู้ถูกบีบบังคับเป็นอิสระ และการหักแอกเสียทุกอัน ไม่ใช่การที่จะปันอาหารของเจ้าให้กับผู้หิว และนำคนยากจนไร้บ้านเข้ามาในบ้านของเจ้า เมื่อเจ้าเห็นคนเปลือยกายก็คลุมกายเขาไว้ และไม่ซ่อนตัวของเจ้าจากญาติของเจ้าเองดอกหรือ” (อิสยาห์ 58:6-7)

อิสยาห์เป็นพยานถึงพรที่เกิดขึ้นด้วยเมื่อเราเชื่อฟังกฎแห่งการอดอาหาร “แล้วความสว่างจะพุ่งออกมาแก่เจ้าอย่างอรุณ และแผลของเจ้าจะเรียกเนื้อขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ความชอบธรรมของเจ้าจะเดินนำหน้าเจ้า และพระสิริของพระเจ้าจะระวางหลังเจ้า แล้วเจ้าจะทูล และพระเจ้าจะทรงตอบ เจ้าจะร้องทูล และพระองค์จะตรัสว่า เธอผู้นี้... ถ้าเจ้าห่มเทชีวิตของเจ้าแก่คนหิว และให้ผู้ถูกข่มใจได้อิ่มใจ แล้วความสว่างจะโผล่ขึ้นแก่เจ้าในความมืด และความมืดคลุ้มของเจ้าจะเป็นเหมือนเที่ยงวัน และพระเจ้าจะนำเจ้าอยู่เป็นนิตย์ และให้เจ้าอิมด้วยของดี และกระทำให้กระดูของเจ้าแข็ง และเจ้าจะเป็นเหมือนสวนที่มีน้ำรด เหมือนน้ำพุ ที่น้ำของมันไม่ขาด” (อิสยาห์ 58:8-11)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: 3 นิไฟ 13:16-18; ก.พ. 59:12-14; 88:76, 119

ดู การสวดอ้อนวอน ด้วย

กฎแอกของฐานะปุโรหิต (ดู ฐานะปุโรหิต)

เกิดใหม่ (ดู บัพติศมา; การเปลี่ยนใจเลื่อมใส; ความรอด)

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

ของประทานฝ่ายวิญญาณคือพรหรือความสามารถที่ประทานโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้เป็นเจ้ามอบของประทานเหล่านี้ให้สมาชิกที่เชื่อสัตย์ทุกคนของศาสนาจักรอย่างน้อยหนึ่งอย่าง เมื่อท่านได้รับ ของประทานเหล่านี้จะทำให้ท่านเข้มแข็งและเป็นพรแก่ท่าน โดยส่วนตัวและช่วยให้ท่านรับใช้ผู้อื่น (ดู ก.พ. 46:8-12) พระคัมภีร์สอนว่ามีของประทานแห่งพระวิญญาณมากมาย อาทิ

- ความรู้ “ว่าพระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า และว่าพระองค์ถูกตรึงกางเขนเพื่อบาปของโลก” (ก.พ. 46:13)
- ความสามารถที่จะเชื่อถ้อยคำของผู้เป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ (ดู ก.พ. 46:14)
- ความรู้ใน “ความแตกต่างของการปฏิบัติงาน” (ก.พ. 46:15; ดู 1 โครินธ์ 12:5 ด้วย) ของประทานดังกล่าวใช้ในการบริหารและนำศาสนาจักร
- ความรู้ใน “ประเภทของการทำงาน” ซึ่งช่วยให้เรามองออกว่าคำสอนหรืออิทธิพลนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าหรือมาจากแหล่งอื่น (ดู ก.พ. 46:16; ดู 1 โครินธ์ 12:6-7 ด้วย)
- ของประทานแห่ง “ถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา” (1 โครินธ์ 12:8; ก.พ. 46:17) นี้มีได้หมายถึงกฎที่เรารู้จักในนามพระวาจาแห่งปัญญา แต่คือของประทานแห่งปัญญา-ความสามารถที่จะใช้ความรู้ในทางชอบธรรม
- ของประทานแห่ง “ถ้อยคำอันประกอบด้วยความรู้” (1 โครินธ์ 12:8; ก.พ. 46:18)
- ความสามารถในการสอนโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู โมโรไน 10:9-10; ดู ก.พ. 46:18 ด้วย)

- ของประทานแห่งศรัทธา (ดู 1 โครินธ์ 12:9; โมโรไน 10:11)
- ของประทานแห่งการ “มีศรัทธาที่จะได้รับการรักษา” (ค.พ. 46:19)
- ของประทานแห่ง “ศรัทธาที่จะรักษา” (ค.พ. 46:20; ดู 1 โครินธ์ 12:9; โมโรไน 10:11 ด้วย)
- “ทำการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ” (1 โครินธ์ 12:10; ค.พ. 46:21; ดู โมโรไน 10:12 ด้วย)
- ของประทานแห่งการเผยพระวจนะ [การพยากรณ์] (ดู 1 โครินธ์ 12:10; โมโรไน 10:13; ค.พ. 46:22) ยอห์นผู้เป็นที่ยักสอนว่า “คำพยากรณ์กล่าวถึงพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการเผยพระวจนะ” (วิวรณ์ 19:10)
- “การเห็นเทพและวิญญาณที่ปฏิบัติศาสนกิจ” (โมโรไน 10:14)
- “รู้จักสังเกตวิญญาณต่างๆ” (1 โครินธ์ 12:10; ค.พ. 46:23)
- ของประทานแห่งการพูดภาษาแปลกๆ (ดู 1 โครินธ์ 12:10; โมโรไน 10:15; ค.พ. 46:24)
- ของประทานแห่ง “การแปลภาษา” (1 โครินธ์ 12:10; ค.พ. 46:25; ดู โมโรไน 10:16 ด้วย)

ของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านี้และอื่นๆ ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์เป็นเพียงตัวอย่างของของประทานแห่งพระวิญญาณมากมาย พระเจ้าอาจประทานพรท่านในด้านอื่นขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ของท่าน และขึ้นอยู่กับความจำเป็นของท่านและความจำเป็นของคนที่ท่านรับใช้ พระองค์ทรงบัญชาให้เราทำงานอย่างพากเพียรเพื่อเราจะได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณ

“จงระวังเกลือกเจ้าจะถูกหลอก และเพื่อเจ้าจะไม่ถูกหลอก เจ้า

ของประทานแห่งพระวิญญาณ

จงแสวงหาของประทานที่ดีที่สุดอย่างตั้งใจจริง โดยจำไว้เสมอว่าให้มันไว้เพื่ออะไร

“เพราะตามจริงแล้วเรากล่าวกับเจ้า ให้มันเพื่อผลประโยชน์ของคนเหล่านั้นผู้รักเราและรักษาบัญญัติทั้งหมดของเรา และคนที่แสวงหาที่จะทำเช่นนั้นเพื่อคนทั้งปวงที่แสวงหาหรือที่ขอจากเรา” (ค.พ. 46: 8-9; ดู ข้อ 26 ด้วย)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: 1 โครินธ์ 13; 14:1-33; โมโรไน 10:17-25; ค.พ. 46:27-33; หลักแห่งความเชื่อข้อ 7

ดู พระวิญญาณบริสุทธิ์; การเปิดเผย ด้วย

ของประทานแห่งพระวิญญาณ (ดู ของประทานฝ่ายวิญญาณ)

ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู พระวิญญาณบริสุทธิ์)

ไข่มุกอันล้ำค่า (ดู พระกัมภีร์)

ครอบครัว

วันที่ 23 กันยายน ค.ศ. 1995 ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์สีย์ ประธานคนที่ 15 ของศาสนจักรอ่านถ้อยแถลงต่อไปนี้ในการประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญ ถ้อยแถลงที่ได้รับการคลาดจั้งกล่าว ชื่อว่า “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” กลายเป็นแถลงการณ์ที่ชัดเจนของศาสนจักรเกี่ยวกับครอบครัว

“เราฝ่ายประธานสูงสุดและสภาอัครสาวกสิบสองของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งลิตธิชนยุคสุดท้ายขอประกาศด้วยความเคารพว่า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงได้รับการแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า และว่าครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระผู้สร้าง เพื่อจุดหมาย

ปลายทางนิรันดรของลูกๆ ของพระองค์

“มนุษย์ทั้งหลาย—ชายและหญิง—ได้รับการสร้างในพระฉายาของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนเป็นบุตรหรือธิดาทางวิญญาณที่รักของพระบิดา พระมารดาแห่งสวรรค์ และด้วยเหตุนี้ แต่ละคนจึงมีคุณลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ เพศเป็นลักษณะสำคัญยิ่งของแต่ละบุคคล ก่อนชีวิตมตะ ขณะมีชีวิตมตะ และเป็นเครื่องบ่งบอกบุคลิกลักษณะ และจุดประสงค์นิรันดร

“ในอาณาจักรก่อนชีวิตมตะ บุตรและธิดาที่เป็นวิญญาณรู้จักและนมัสการพระผู้เป็นเจ้าเป็นพระบิดานิรันดรของพวกเขา และยอมรับแผนของพระองค์ ซึ่งตามแผนนั้น ลูกๆ ของพระองค์จะได้รับร่างกายอันเป็นเนื้อหนัง และได้รับประสบการณ์ทางโลกเพื่อพัฒนาไปสู่ความดีพร้อม และในที่สุดจะบรรลุถึงจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ของเขา หรือเธอเป็นทายาทแห่งชีวิตนิรันดร แผนของพระผู้เป็นเจ้าอันเป็นความสุขทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดำเนินต่อไปหลังความตาย พิธีการและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับแต่ละบุคคลที่จะกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า และเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียวชั่วนิรันดร

“พระบัญญัติข้อแรกที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้แก่อาดัมและอีฟเกี่ยวข้องกับศักยภาพของพวกเขาในฐานะสามีภรรยาเพื่อเป็นบิดามารดา เราประกาศว่าพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าที่ให้ลูกๆ ของพระองค์ทวีขึ้นและเติมให้เต็มแผ่นดินโลกยังมีผลบังคับ เราขอประกาศต่อไปว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า อำนาจการสร้างอันศักดิ์สิทธิ์นั้นจะต้องใช้ในระหว่างชายและหญิงผู้ซึ่งแต่งงานตามกฎหมายในฐานะสามีและภรรยาเท่านั้น

“เราขอประกาศว่า วิธีทางที่ชีวิตมตะถูกสร้างขึ้นนั้นเป็นการแต่งตั้งจากสวรรค์ เรายืนยันถึงการชำระชีวิตให้บริสุทธิ์ และความสำคัญของสิ่งนี้ในแผนนิรันดรของพระเจ้า

“สามีและภรรยาที่มีความรับผิดชอบอันทรงเกียรติที่จะรักและดูแลกันเช่นเดียวกับที่จะรักและดูแลลูกๆ “บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า” (สดุดี 127:3) บิดามารดามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูลูกๆ ด้วยความรักและความชอบธรรม จัดหาปัจจัยสนองความต้องการทางร่างกายและทางวิญญาณ สอนพวกเขาให้รักและรับใช้กัน ให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า และเป็นพลเมืองดี เชื่อฟังกฎหมายของประเทศ ไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใด สามีและภรรยา—บิดาและมารดา—จะมีความรับผิดชอบต่อพระเจ้าในการทำให้ความรับผิดชอบเหล่านี้บรรลุผล

“ครอบครัวได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อแผนนิรันดรของพระองค์ เด็กๆ มีสิทธิ์ที่จะเกิดภายในพันธะของการสมรส และที่จะได้รับการเลี้ยงดูโดยบิดาและมารดาที่เคารพคำสั่งสอนของการแต่งงานด้วยความจงรักภักดีอย่างสมบูรณ์ ความสุขในชีวิตครอบครัวส่วนมากจะสำเร็จได้เมื่อมีพื้นฐานบนคำสอนของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสร้างขึ้นและคงไว้บนหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวดอ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงาน และกิจกรรมสันตนาการที่ดีงามโดยแผนของพระเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรม และรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูลูกๆ

ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ บิดาและมารดาจำต้องช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน ความพิการ ความตาย หรือสภาพแวดล้อมอื่นๆ อาจทำให้แต่ละบุคคลจำต้องปรับตัว ญาติพี่น้องควรให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น

“เราขอเตือนว่าใครก็ตามที่ฝ่าฝืนพันธสัญญาแห่งพรหมจรรย์ ผู้ที่ทำร้ายคู่ครองหรือลูกๆ หรือคนที่ล้มเหลวในการทำให้ความรับผิดชอบในครอบครัวสำเร็จ วันหนึ่งเขาจะยืนชี้แจงต่อพระพักตร์พระเจ้า ยิ่งกว่านั้น เราเตือนว่า การแตกสลายของครอบครัวจะนำภัยพิบัติมาสู่คนเหล่านั้น สังคม และประชาชาติดังที่ศาสนานในสมัยโบราณและปัจจุบันพยากรณ์ไว้

“เราเรียกร้องประชาชาติและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลทุกแห่งที่มีความรับผิดชอบให้ส่งเสริมการวางมาตรการเหล่านั้นให้คงไว้ และทำให้ครอบครัวมั่นคงดังหน่วยพื้นฐานแห่งสังคม” (เลียวโฮนา ตุลาคม 1998)

ดู การสังสรรค์ในครอบครัว; การแต่งงาน; พระวิหาร *ด้วย*

ความกตัญญู

พระเจ้าทรงสัญญาว่า “คนที่รับทุกสิ่งด้วยความขอบคุณจะถูกทำให้เป็นผู้รุ่งโรจน์” (ก.พ. 78:19) ความกตัญญูเป็นทัศนคติอันสูงส่งและน่ายกย่อง ท่านอาจจะพูดจากประสบการณ์ได้ว่าท่านมีความสุขมากขึ้นเมื่อท่านมีความกตัญญูในหัวใจ ท่านจะไม่อาฆาต เคียดแค้น หรือมีจิตคิดชั่วร้ายเมื่อท่านเปี่ยมด้วยความกตัญญู

จงขอบพระทัยสำหรับพรอันประเสริฐที่เป็นของท่าน จงกตัญญูต่อโอกาสมากมายที่ท่านมี จงขอบคุณบิดามารดา และทำให้บิดามารดา

ทราบว่าท่านมีความกตัญญูรู้คุณ ขอบคุณเพื่อนๆ และครูบาอาจารย์ แสดงความซาบซึ้งต่อทุกคนที่เอื้อเฟื้อและคอยช่วยเหลือท่านในทุกๆ ด้าน

จงขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพระกรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงมีต่อท่าน ท่านแสดงความกตัญญูต่อพระผู้เป็นเจ้าของท่านโดยยอมรับพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกสิ่ง ขอบพระทัยพระองค์สำหรับทุกสิ่งที่พระองค์ประทานให้ท่าน จงรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และรับใช้ผู้อื่น ขอบพระทัยพระองค์สำหรับพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ กล่าวขอบพระทัยสำหรับแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของพระผู้ช่วยให้รอด คำสอนของพระองค์ พระหัตถ์ที่เอื้อมมาพยุลงและช่วยเหลือ และการชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์

จงขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ ขอบพระทัยพระองค์สำหรับทุกสิ่งที่ศาสนจักรมอบให้ท่าน ขอบพระทัยพระองค์สำหรับมิตรสหายและครอบครัว ขอให้วิญญูณแห่งความขอบคุณนำทางและเป็นพรแก่ท่านทั้งวันคืน จงมีความกตัญญู ท่านจะพบว่ามันเกิดผลอันน่าอัศจรรย์

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: สดุดี 100:3-4; ลูกา 17:11-19; โมไซยา 2:19-22; แอลมา 34:38; ก.พ.59:7

ความคารวะ

ความคารวะคือความเคารพและความรักอย่างสุดซึ้ง เมื่อท่านมีเจตคติที่แสดงถึงความคารวะต่อพระผู้เป็นเจ้าของท่าน ท่านจะให้เกิดเกียรติพระองค์ แสดงความกตัญญูต่อพระองค์ และปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์

ท่านควรคารวะทั้งในความประพฤติและเจตคติของท่าน ความประพฤติที่แสดงถึงความคารวะได้แก่ การสวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์

อดอาหาร จ่ายส่วนสิบและเงินบริจาค รวมถึงการสวมเสื้อผ้าที่สุภาพ เรียบร้อย ใช้ภาษาที่สะอาดและไม่เป็นภัยแก่จิตใจ ระดับของความคารวะเห็นได้จากการเลือกเพลงและสิ่งบันเทิงอื่นๆ ทำที่ที่ท่านพูดถึง เรื่องศักดิ์สิทธิ์ การแต่งตัวและการวางตัวเมื่อไปโบสถ์และพระวิหาร ท่านแสดงความคารวะต่อพระเจ้าเมื่อท่านรับใช้ผู้อื่นและปฏิบัติต่อเขาด้วยความอ่อนโยนและความเคารพ

เมื่อท่านมีความคารวะมากขึ้น ท่านจะสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปในชีวิตท่าน พระเจ้าจะทรงเทพพระวิญญูญาณของพระองค์มาให้ท่านมากขึ้น ท่านจะเป็นทุกข์และสับสนน้อยลง ท่านจะสามารถรับการเปิดเผยได้เพื่อช่วยท่านแก้ไขปัญหาส่วนตัวและปัญหาครอบครัว

ความคารวะทำให้ท่านใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น ส่วนความไม่คารวะเข้ากับจุดประสงค์ของฝ่ายตรงข้าม ซาตานจะล่อลวงท่านให้ทำตามความโน้มเอียงของโลกอันได้แก่ ส่งเสียงดั่งขึ้น ขัดแย้งมากขึ้น อดกลั้นน้อยลง และลดศักดิ์ศรี เฉกเช่นผู้บังคับการออกคำสั่งให้ทหารบุกโจมตี เขาจะพยายามก่อกวนช่องทางการสื่อสารระหว่างท่านกับพระเจ้า จงระวังอุปายเช่นนั้น และพยายามมีความคารวะในทุกสิ่งที่ท่านทำ

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: เลวีนิติ 26:2; สดุดี 89:5-7; สิบธู 12:28; ค.พ. 59:21; 63:61-62, 64; 109:21

ดู ศรัทธา; ความกตัญญู; ความสุภาพเรียบร้อย; การสวดอ้อนวอน; การเปิดเผย; การนมัสการ *ด้วย*

ความใจบุญ

ความใจบุญคือ “ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์” หรือ “ความ

รักอันเป็นนิจ” (โมโรไน 7:47; 8:17) ศาสดาตามอรมอนสอนว่า “ความใจบุญอดทนได้นานและเมตตา และไม่ริษยา และไม่ผยอง ไม่แสวงหาเพื่อตัว ไม่ขุ่นเคืองง่าย ไม่คิดชั่ว และไม่ชื่นชมในความเลวร้าย แต่ชื่นชมในความจริง ทนทุกสิ่ง เชื่อทุกสิ่ง หวังทุกสิ่ง อดทนทุกสิ่ง” (โมโรไน 7:45; ดู 1 โครินธ์ 13:4-7 ด้วย)

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมของความใจบุญ ในการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก พระองค์ “เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์” เสมอ ทรงสอนพระกิตติคุณและมีน้ำพระทัยเมตตาสาธนาคนยากจน คนเดือดร้อน และคนมีทุกข์ (ดู มัทธิว 4:23; มาระโก 6:6; กิจการ 10:38) การแสดงความใจบุญขั้นสูงสุดของพระองค์คือการชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน” (ยอห์น 15:13) นี่เป็นการกระทำอันประเสริฐสุดของความอดทนนาน ความเมตตา และความไม่เห็นแก่ตัวที่เราจะต้องรู้จัก เมื่อเข้าใจความรักอันยั่งยืนของพระผู้ช่วยให้อรอด ท่านจะใช้ศรัทธาและกลับใจจากบาปของท่านได้ โดยเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทรงให้อภัยท่านและทรงทำให้ท่านเข้มแข็งขณะพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

พระผู้ช่วยให้อรอดทรงต้องการให้ท่านได้รับความรักของพระองค์ และทรงต้องการให้ท่านแบ่งปันความรักกับผู้อื่นด้วย พระองค์ทรงประกาศต่อสาวกของพระองค์ว่า “เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลายคือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรารักเจ้าทั้งหลายมาแล้วอย่างไร เจ้าจงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:34-35) ในความสัมพันธ์ของท่านกับสมาชิกครอบครัวและคนอื่นๆ จงมองพระผู้

ช่วยให้รอดเป็นแบบอย่าง พยายามรักดังที่พระองค์ทรงรัก ด้วยความเห็นอกเห็นใจ ความอดทน และความเมตตาที่ไม่มีวันเสื่อมคลาย

ขณะที่ท่านยังคงรับความรักอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและขณะที่ท่านแสดงความรักเหมือนพระคริสต์ต่อผู้อื่น ท่านจะพบว่าความรักของท่านเพิ่มขึ้น ท่านจะประสบปีติของการดำรงอยู่ในการรับใช้พระเจ้า พระวิญญูญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนท่านตลอดเวลา โดยจะทรงนำทางท่านในการรับใช้และในความสัมพันธ์ของท่านกับผู้อื่น ท่านพร้อมจะเข้าเฝ้าพระเจ้า ณ การพิพากษา เมื่อพระองค์จะประทานรางวัลท่านตามการอุทิศตนต่องานของพระองค์ มอรมอนสอนว่า

“หากท่านไม่มีความใจบุญท่านก็ไม่เป็นอะไรเลย เพราะความใจบุญย่อมเกิดผล ดังนั้นจงแนบสนิทอยู่กับความใจบุญซึ่งเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ยิ่งที่สุดในทุกสิ่ง เพราะทุกสิ่งต้องไม่เกิดผล—

“แต่ความใจบุญคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ และสิ่งนี้อุดหนุนตลอดกาล และผู้ใดที่ถูกพบว่ามีความใจบุญในวันสุดท้ายย่อมจะดีกับเขา

“ดังนั้น พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงสวดอ้อนวอนพระบิดาด้วยสุดพลังของใจ เพื่อท่านจะเต็มไปด้วยความรักนี้ซึ่งพระองค์ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์ เพื่อท่านจะกลับเป็นบุตรของพระเจ้า เพื่อเราจะเป็นเหมือนพระองค์เมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏ เพราะเราจะเห็นพระองค์ดังที่พระองค์ทรงเป็นอยู่ เพื่อเราจะมีหวังนี่คือ เราจะถูกทำให้บริสุทธิ์แม้ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์” (โมโรไน 7:46-48)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิ 25:31-46; 1 ยอห์น 4:18; อีเซอ์ 12:33-34; ก.พ. 12:8; 34:3; 121:45

ดู ความรัก; การรับใช้ ด้วย

ความซื่อสัตย์

หลักแห่งความเชื่อข้อสิบสามกล่าวว่า “เราเชื่อในการเป็นคนซื่อสัตย์” ซื่อสัตย์หมายถึงจริงใจ พุดความจริง และไม่หลอกลวงเลย

เมื่อท่านซื่อสัตย์ในทุกๆ ด้านจิตใจ ท่านจะมีสันติสุขและท่านจะมีความภาคภูมิใจในตนเองเสมอ ท่านสร้างความเข้มแข็งของบุคลิกภาพซึ่งอำนวยให้ท่านรับใช้พระเจ้าและผู้อื่น ท่านจะเป็นที่เชื่อถือในสายพระเนตรของพระเจ้าและในสายตาคนรอบข้าง

อีกนัยหนึ่งคือ ถ้าท่านไม่ซื่อสัตย์ในคำพูดและการกระทำ ท่านได้ทำร้ายตนเองและมักทำร้ายผู้อื่นด้วย ถ้าท่านพูดปด ลักขโมย คดโกง หรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ให้สมกับรายได้ที่ท่านรับ ท่านจะสูญเสียความภาคภูมิใจในตนเอง ท่านจะสูญเสียการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านอาจพบว่าท่านได้ทำลายความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว มิตรสหาย และคนเหล่านั้นจะไม่ไว้วางใจท่านอีกเลย

การเป็นคนซื่อสัตย์ต้องใช้ความกล้าและการเสียสละเสมอ โดยเฉพาะเมื่อผู้อื่นพยายามโน้มน้าวท่านให้แก้ตัวเมื่อประพฤติน่าซื่อสัตย์ ถ้าท่านรู้ตัวว่าอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น ให้ระลึกว่าสันติสุขอันยั่งยืนที่เกิดจากความซื่อสัตย์มีค่ายิ่งกว่าความโล่งใจชั่วขณะของการทำตามมหาชน

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อพยพ 20:16; 2 นีไฟ 9:34; ก.พ. 97:8

ความตาย, ทางร่างกาย

ความตายทางร่างกายคือการที่วิญญาณแยกจากร่างกาย การตกของแอดัมนำความตายทางร่างกายเข้ามาในโลก (ดู โมเสส 6:48)

ความตายเป็นส่วนสำคัญยิ่งในแผนแห่งความรอดของพระบิดาบน

สวรรค์ (ดู 2 นีไฟ 9:6) เพื่อให้เป็นเหมือนพระบิดานิรันดรของเรา เราต้องประสบกับความตาย แล้วรับร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตและสมบูรณ์แบบในภายหลัง

เมื่อร่างกายตาย วิญญาณจะอยู่ต่อไป ในโลกวิญญาณ วิญญาณของคนชอบธรรม “ถูกรับเข้าในสภาพแห่งความสุข ซึ่งเรียกว่ารมดี สภาพของการพักผ่อน สภาพของสันติ ซึ่งที่นั่นเขาจะพักผ่อนจากความยุ่งยากทั้งหมดของเขา และจากความกังวลและความสลดใจทั้งหมด” (แอลมา 40:12) สถานที่ที่เรียกว่าคุกวิญญาณถูกสงวนไว้สำหรับ “คนเหล่านั้นผู้ตายในบาปของเขาโดยปราศจากความรู้ถึงความจริง หรือในการล่วงละเมิดโดยปฏิเสธศาสนา” (ค.พ. 138:32) วิญญาณในคุก “ได้รับการสอนถึงศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า การกลับใจจากบาป บัพติศมาแทนเพื่อการปลดบาป ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการปรกมือ และหลักธรรมอื่นๆ ทั้งหมดแห่งพระกิตติคุณที่จำเป็นสำหรับเขาที่จะรู้” (ค.พ. 138:33-34) ถ้าเขายอมรับหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณ กลับใจจากบาป และยอมรับพิธีการที่ประกอบแทนเขาในพระวิหาร เขาจะได้รับการต้อนรับเข้าสู่รมดี

เพราะการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ความตายทางร่างกายจึงเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น “คนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น” (1 โครินธ์ 15:22) ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต นี่หมายความว่า วิญญาณของทุกคนจะรวมกับร่างกายอีกครั้ง—“กลับคืนสู่โครงสร้างอันถูกต้องและบริบูรณ์ของมัน” (แอลมา 40:23; ดู แอลมา 11:44-45 ด้วย)

บางทีท่านอาจเคยประสบกับความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นเมื่อสมาชิกใน

ครอบครัวหรือเพื่อนเสียชีวิต เป็นธรรมดาที่จะรู้สึกสลดใจในเวลาเช่นนั้น โดยแท้แล้ว ความเศร้าโศกเป็นวิธีแสดงความรักที่ลึกซึ้งที่สุดวิธีหนึ่ง พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าจงอยู่ด้วยกันด้วยความรัก ถึงขนาดที่เจ้าจะร้องไห้เพราะการสูญเสียพวกเขาที่ตาย” (ก.พ. 42:45) วิธีเดียวที่จะนำความสลดใจออกจากความตายคือ นำความรักออกจากชีวิต

แม้ท่านจะเศร้าโศกเพราะการสูญเสียคนรัก แต่ท่านจะได้รับการปลอบโยนในคำสัญญาถึงการฟื้นคืนชีวิตและในคำรับรองที่ว่าครอบครัวจะได้อยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์ ท่านจะ “เห็นเหตุผลอันใหญ่หลวงของการสลดใจและของการชื่นชมด้วยดังนั้น—การสลดใจเพราะความตายและความพินาศในบรรดามนุษย์ และความสุขเพราะความสว่างของพระคริสต์ที่มีต่อชีวิต” (แอลมา 28:14; ดู ข้อ 9-13 ด้วย)

นอกจากจะได้รับการปลอบโยนเมื่อคนรักเสียชีวิตแล้ว ท่านจะอยู่อย่างสันติได้ด้วยทั้งที่รู้ว่าท่านจะต้องตายในที่สุด เมื่อท่านดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ท่านจะจำคำสัญญาของพระเจ้าได้ พระองค์ตรัสว่า “คนที่ตายในเราจะไม่ชิมรสความตายเพราะมันจะหวานสำหรับเขา” (ก.พ. 42:46)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อิสยาห์ 25:8; 1 โครินธ์ 15:51-58; 2 เนีไฟ 9:6-15; โมไซยา 16:6-8

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; รมตี; แผนแห่งการรอด; การฟื้นคืนชีวิต ด้วย

ความตาย, ทางวิญญาณ

ความตายทางวิญญาณคือการแยกจากพระเจ้าเป็นเจ้า พระคัมภีร์สอนว่าความตายทางวิญญาณมีสาเหตุสองประการ ประการแรกคือการตกประการที่สองคือการไม่เชื่อฟังของเรา

แซมมิวเอลศาสดาในพระคัมภีร์มอรมอนสอนว่า “โดยการตกของ แอดัม มนุษยชาติทั้งปวงถูกตัดออกจากที่ประทับของพระเจ้า จึงถือว่า ตายแล้วทั้งกับสิ่งทางโลกและกับสิ่งทางวิญญาน” (ฮีลามัน 14:16) ระหว่างชีวิตของเราบนโลกนี้ เราถูกแยกจากที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ โดยผ่านการชดใช้ พระเยซูคริสต์ทรงไถ่ทุกคนจากความตายทางวิญญาน แซมมิวเอลเป็นพยานว่า การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “ไถ่มนุษยชาติทั้งปวงจากความตายแรก—ความตายทางวิญญานนั้น . . . คุณเกิด การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ไถ่มนุษยชาติ แท้จริงแล้ว แม้มนุษยชาติทั้งปวง และนำเขากลับเข้าในที่ประทับของพระเจ้า” (ฮีลามัน 14:16-17) ศาสดาฮีโลสอนว่าเนื่องด้วยการชดใช้ “มนุษย์ทั้งปวงย่อมมาสู่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ดังนั้น เขายืนอยู่ในที่ประทับของพระองค์ เพื่อรับการพิพากษาของพระองค์ตามความจริงและความบริสุทธิ์ซึ่งมีอยู่ในพระองค์” (2 นีไฟ 2:10)

ความตายทางวิญญานอีกขั้นหนึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการไม่เชื่อฟังของเรา บาปของเราทำให้เราไม่สะอาดและไม่สามารถอยู่ในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้ (ดู โรม 3:23; แอลมา 12:12-16, 32; ฮีลามัน 14:18; โมเสส 6:57) โดยทางการชดใช้ พระเยซูคริสต์ทรงเสนอให้การไถ่จากความตายทางวิญญาน แต่เฉพาะเมื่อเราใช้ศรัทธาในพระองค์ กลับใจจากบาป ปฏิบัติตามหลักธรรมและพิธีการของพระกิตติคุณเท่านั้น (ดู แอลมา 13:27-30; ฮีลามัน 14:19; หลักแห่งความเชื่อข้อ 3) ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: 1 นีไฟ 15:33-35; แอลมา 40:26; 42:23

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ศรัทธา; การตก; การเชื่อฟัง; การกลับใจ; บาปด้วย

ความตายทางวิญญาณ (ดู ความตาย, ทางวิญญาณ)

ความทุกข์ยาก

ส่วนหนึ่งของแผนแห่งการไถ่ของพระบิดาบนสวรรค์คือ ท่านจะประสบความทุกข์ยากระหว่างชีวิตมรรตัย ความยากลำบาก ความผิดหวัง ความเสียใจ ความเจ็บป่วย และความปวดร้าวใจเป็นส่วนที่ยากของชีวิต แต่จะนำไปสู่การเติบโตทางวิญญาณ การขัดเกลา และความเจริญก้าวหน้าเมื่อท่านหันไปหาพระเจ้า

ความทุกข์ยากมีสาเหตุแตกต่างกัน บางครั้งท่านอาจเผชิญความยากลำบากเนื่องด้วยความจองหองและการไม่เชื่อฟังของตนเอง ท่านหลีกเลี่ยงความยากลำบากเหล่านี้ได้ด้วยการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม ความยากลำบากอื่นๆ เป็นเรื่องปรกติวิสัยของชีวิต และอาจเกิดขึ้นบ้างเมื่อท่านดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม ตัวอย่างเช่น ท่านอาจประสบความยากลำบากในยามเจ็บป่วย ในความผันผวนของชีวิต หรือความตายของบุคคลที่ท่านรัก บางครั้งความทุกข์ยากอาจเกิดขึ้นเพราะการเลือกที่ส่งผลร้ายของผู้อื่น ตลอดจนคำพูดและการกระทำที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด

ตอบสนองความทุกข์ยากด้วยศรัทธา

ความสำเร็จและความสุขของท่าน ทั้งเวลานี้และในนิรันดร์ ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับการตอบสนองของท่านต่อความยุ่งยากของชีวิต

เรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอนมีตัวอย่างการตอบสนองความทุกข์ยากต่างกันไป ศาสดาลีไฮและครอบครัวเดินทางในแดนทูร์กันดารเป็นเวลาหลายวัน โดยใช้คันธนูและลูกธนูล่าสัตว์เป็นอาหาร ครอบครัวประสบความยุ่งยากเมื่อบุตรชายของลีไฮใช้คันธนูไม่ได้ คันธนูของเลมัน

และเลมิวเอลไม่มีสปริง และคันธนูของนีไฟหัก ความทิวและความเหน็ดเหนื่อยทำให้เล่นกับเลมิวเอลเริ่มบ่นว่าพระเจ้า แม้แต่ลีไฮก็เริ่มบ่น แต่นีไฟไม่ยอมทอดอย ท่านออกไปทำงาน ท่านบรรยายว่า “ข้าพเจ้านีไฟได้ทำคันธนูขึ้นอันหนึ่งด้วยไม้ และลูกธนูลูกหนึ่งจากไม้ตรงๆ อันหนึ่ง ดังนั้นข้าพเจ้าได้ถือคันธนูและลูกธนูกับสายเหยียดและหินเป็นอาวุธ และข้าพเจ้ากล่าวกับบิดาข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะออกไปหาอาหารทางไหน” เพราะถ้อยคำอ่อนน้อมของนีไฟ ลีไฮจึงทูลถามพระเจ้าว่า พวกเขาควรไปหาอาหารที่ไหน พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่านและนำนีไฟไปยังที่ที่ท่านจะได้อาหาร (ดู 1 นีไฟ 16:15-31)

เมื่อบางคนเผชิญความทุกข์ยาก เขาเป็นเหมือนเล่นกับเลมิวเอล เขาบ่นว่าและขมขื่น เขาตั้งคำถามทำนองว่า “ทำไมต้องเกิดเรื่องเช่นนี้กับผม ทำไมผมต้องทรมานแบบนี้ ผมทำอะไรลงไปจึงต้องได้รับสิ่งนี้” แต่คำถามเหล่านี้มีพลังครอบงำความนึกคิดของเขา คำถามดังกล่าวจะบดบังวิสัยทัศน์ของเขา ซึมซับพลังงาน และทำให้เขาสูญเสียประสบการณ์ที่พระเจ้าประสงค์ให้เขาได้รับ แทนที่จะตอบสนองด้วยวิธีเช่นนั้น ท่านควรทำตามแบบอย่างของนีไฟ ลองพิจารณาคำถามต่อไปนี้ “ฉันต้องทำอะไร ฉันเรียนรู้อะไรจากประสบการณ์นี้ ฉันต้องเปลี่ยนแปลงอะไร ฉันต้องช่วยใคร ฉันจะระลึกถึงพรมากมายในยามลำบากได้อย่างไร”

ความทุกข์ยากแบบต่างๆ เรียกร้องการตอบสนองต่างกันไป ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านเจ็บป่วย ท่านอาจจะต้องอดทนและมีศรัทธา ถ้าท่านเป็นทุกข์เพราะคำพูดหรือการกระทำของผู้อื่น ท่านควรพยายามให้อภัยคนที่ทำให้ท่านขุ่นเคือง ถ้าท่านถูกทารุณกรรม ท่านควรขอความช่วยเหลือทันที ถ้าความยากลำบากเกิดขึ้นเพราะการไม่เชื่อฟังของท่าน ท่าน

ควรแก้ไขความประทุติและแสวงหาการยกโทษด้วยความอ่อนน้อม ถ่อมตน

แม้การตอบสนองบางอย่างต่อความทุกข์ยากจะหลากหลาย แต่การตอบสนองอย่างหนึ่งควรจะคงที่ นั่นคือการวางใจพระบิดาบนสวรรค์ และพระเยซูคริสต์ ศาสดาแอลมาสอนว่า “ผู้ใดก็ตามที่วางใจในพระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการค้ำจุนในความเดือดร้อนของเขา และความยุ่งยากของเขา และความทุกข์ทรมานของเขา และจะถูกยกขึ้นในวันสุดท้าย” (แอลมา 36:3)

วางใจพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์

เมื่อท่านวางใจพระบิดาและพระบุตร ท่านย่อมเชื่อมั่นว่าพระองค์ทรงรักท่านอย่างสมบูรณ์ พระองค์ทรงต้องการให้ท่านมีความสุข และจะทรงช่วยให้ท่านเติบโตทางวิญญาณ ท่านจะรักษาพระบัญญัติ ท่านจะพยายามรู้พระประสงค์ของพระองค์ และทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอร้อง แม้เมื่อท่านปรารถนาจะทำสิ่งอื่น การสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจะตามมาด้วยความเข้าใจว่า พระบิดาบนสวรรค์จะไม่แก้ไขปัญหาทั้งหมดในทันที พระองค์อาจปล่อยให้ท่านคอยเพื่อท่านจะเรียนรู้และเติบโตต่อไป โดยผ่านทั้งหมดนี้ ท่านจะพบการปลอบโยนด้วยความมั่นใจว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเข้าพระทัยอย่างถ่องแท้ถึงความยากลำบากของท่าน ส่วนหนึ่งของการขาดใจอันไม่มีขอบเขตของพระองค์คือ พระองค์ทรงรับเอา “ความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์” พระองค์ทรงรับเอา “ความทุกข์พลภาพของพวกเขา เพื่ออุทรของพระองค์จะเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาตามทางแห่งเนื้อหนัง เพื่อพระองค์จะทรงรู้ตามทางแห่งเนื้อหนังว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลภาพของเขาได้อย่างไร” (แอลมา 7:11-12) เพราะ

พระองค์ทรงมีประสบการณ์ในความเจ็บปวดของท่าน พระองค์จึงทรงทราบว่าจะช่วยท่านอย่างไร ถ้าท่านมองพระองค์ด้วยศรัทธา พระองค์จะทรงทำให้ท่านมีพลังต้านทานความยากลำบากทุกอย่างที่ท่านประสบ ขณะที่ท่านพยายามวางใจพระเจ้าเวลาแห่งความยากลำบาก จงระลึกถึงคำแนะนำนี้ที่ประทานผ่านศาสดาโจเซฟ สมิธดังนี้

“คนที่เชื่อสัตย์ในความยากลำบาก รางวัลของคนนั้นใหญ่ยิ่งขึ้นในอาณาจักรแห่งสวรรค์

“เจ้าจะมองเห็นแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยตาฝ่ายธรรมชาติของเจ้าไม่ได้ในเวลาปัจจุบันเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ซึ่งจะมาถึงต่อจากนี้ไป และรัศมีภาพซึ่งจะติดตามมาหลังจากความยากลำบากมาก

“เพราะหลังจากความยากลำบากมาก พรก็มาถึง” (ค.พ. 58:2-4)

พบสันติสุขและปีติระหว่างความทุกข์ยาก

ท่านจะพบสันติสุขและปีติแม้ในขณะที่ท่านต่อสู้กับปัญหาและความเสียใจ พระคัมภีร์มอรมอนมีเรื่องราวของคนชอบธรรมผู้เรียนรู้ความจริงดังกล่าว พวกเขาระบายความในใจต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าขณะตกเป็นทาสภายใต้ผู้ปกครองที่โหดร้าย (ดู โมไซยา 24:8-12) พระเจ้าตรัสตอบว่า

“จงเงยหน้าและจงสบายใจเถิด เพราะเรารู้ถึงพันธสัญญาที่เจ้าทำไว้กับเรา และเราจะให้พันธสัญญากับผู้คนของเรา และปลดปล่อยเขาออกจากความเป็นทาส

“และเราจะให้ภาระซึ่งวางอยู่บนบ่าของเจ้าเบาลงด้วย จนแม้เจ้าก็จะรู้สึกมันไม่ได้บนหลังของเจ้า แม้ขณะที่เจ้าอยู่ในความเป็นทาส และการนี้เราจะทำเพื่อเจ้าจะได้ยืนเป็นพยานให้เราต่อจากนี้ไป และเพื่อเจ้าจะรู้ถึงความแน่นอนว่าเราพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าได้มาเยือนผู้คน

ความนอบน้อม

ของเราในความทุกข์ทรมานของเขา” (โมไซยา 24:13-14)

ผู้คนตอบสนองด้วยศรัทธา และ “ภาระซึ่งวางอยู่บน [เขา] ถูกทำให้เบาลง แท้จริงแล้ว พระเจ้าได้เพิ่มพลังให้เขาเพื่อเขาจะทนภาระได้ด้วยความสะดวก และพวกเขาได้ยอมรับอย่างชื่นบาน และด้วยความอดทนต่อพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า” (โมไซยา 24:15)

เช่นเดียวกับคนชอบธรรมเหล่านี้ ท่านจะต้อง “ยอมรับอย่างชื่นบานและด้วยความอดทนต่อพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า” โดยรู้ว่าพระองค์จะทรงเพิ่มพลังให้ท่านในความยากลำบากของท่าน พระองค์ทรงสัญญาว่า “ทุกสิ่งซึ่งด้วยสิ่งนั้นเจ้าทุกข์ทรมานมากก็จะทำงานด้วยกันเพื่อความดีของเจ้า และให้เกียรติมีภาพของนามของเรา” (ค.พ. 98:3)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ฮีบรู 4:15-16; 2 นิไฟ 2:11-24; โมไซยา 23:21-22; ค.พ. 105:6; 121:7-9; 122

ดู การให้อภัย; ความหวัง; สันติสุข; แผนแห่งความรอด; การกลับใจ *ด้วย*

ความนอบน้อม

นอบน้อมคือยอมรับด้วยความกตัญญูว่าท่านต้องพึ่งพาพระเจ้า เข้าใจว่าท่านต้องการการสนับสนุนจากพระองค์ตลอดเวลา ความนอบน้อมคือการยอมรับว่าพรสวรรค์และความสามารถของท่านเป็นของประทานจากพระเจ้า มิใช่เครื่องหมายของความอ่อนแอ ความขี้ขลาด หรือความกลัว แต่เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าท่านรู้ว่าความเข้มแข็งที่แท้จริงของท่านอยู่ที่ไหน ท่านมีทั้งความนอบน้อมและไร้ความกลัวได้ ท่านมีทั้งความนอบน้อมและความกล้าหาญได้

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของเราในเรื่องความนอบน้อม ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจขณะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ พระ

องค์ทรงยอมรับเสมอว่าความเข้มแข็งของพระองค์มาจากการที่พระองค์ทรงพึ่งพาพระบิดา พระองค์ตรัสว่า “เราจะทำสิ่งใดตามอำเภอใจไม่ได้...เรามีได้มุ่งที่จะทำตามใจของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา” (ยอห์น 5:30)

พระเจ้าจะทรงทำให้ท่านเข้มแข็งเมื่อท่านถ่อมตนต่อพระพักตร์พระองค์ ยกอบสอนว่า “พระเจ้าจะทรงต่อสู้ผู้ที่หยิ่งจองหอง แต่ทรงประทานพระคุณแก่คนที่ใจถ่อม...ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงยกชูท่านขึ้น” (ยกอบ 4:6, 10)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 18:4; 23:12; 26:39; ลูกา 22:42; 1 เปโตร 5:5-6; โมไซยา 4:11-12; 15:6-7; แอลมา 5:27-28; ฮีลามัน 3:33-35; อีเธอร์ 12:27; ก.พ. 12:8; 67:10; 112:10; 136:32-33

ความเป็นหนึ่ง

ก่อนพระผู้ช่วยให้รอดจะทรงทำการชดใช้ พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนให้เหล่าสาวกของพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงส่งมาในโลกเพื่อสอนพระกิตติคุณ พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนให้คนที่เชื่อในพระองค์ เพราะถ้อยคำของสาวกด้วย พระองค์ทรงวิงวอนขอความเป็นหนึ่งดังนี้ “เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระองค์ คือพระบิดาทรงสถิตในข้าพระองค์ และข้าพระองค์ในพระองค์ เพื่อให้เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์และกับข้าพระองค์ด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา” (ยอห์น 17:21)

จากคำสวดอ้อนวอนดังกล่าวเราเรียนรู้ว่าพระกิตติคุณทำให้เราเป็นหนึ่งกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์และเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร เมื่อเราดำเนินชีวิตพระกิตติคุณโดยรับพิธีการแห่งความรอดและรักษาพันธสัญญา ธรรมชาตินิสัยของเราจะเปลี่ยนไป การชดใช้ของ

พระเจ้าช่วยให้อโรคจะชำระเราให้บริสุทธิ์ และเราจะมีชีวิตอยู่ในความเป็นหนึ่ง โดยชื่นชมสันติในชีวิตนี้และเตรียมอยู่กับพระบิดาและพระบุตรตลอดกาล

พระเจ้าตรัสว่า “หากเจ้าไม่เป็นหนึ่งเจ้าก็มิใช่ของเรา” (ค.พ. 38: 27) ท่านจะต้องแสวงหาและส่งเสริมมาตรฐานความเป็นหนึ่งในครอบครัวท่านและในศาสนาจักร ถ้าท่านแต่งงานแล้ว ท่านและคู่ครองจะต้องเป็นหนึ่งเดียวกันในจุดประสงค์และการกระทำ ท่านจะต้องใช้คุณสมบัติอันโดดเด่นของท่านเพื่อเสริมกันและกันขณะเผชิญการทำทนายด้วยกันและเติบโตในความรักและความเข้าใจ ท่านจะต้องเป็นหนึ่งเดียวกันกับสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวและกับสมาชิกของศาสนาจักร โดยรับใช้ด้วยกัน สอนกัน และให้กำลังใจกัน ท่านจะต้องเป็นหนึ่งกับประธานของศาสนาจักรและผู้นำท่านอื่นๆ ของศาสนาจักรขณะศึกษากำพูดและทำตามคำแนะนำของท่านเหล่านั้น

ขณะที่ศาสนาจักรเติบโตไปทั่วโลก สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนจะต้องเป็นหนึ่ง ใจเราถูก “ผูกพันกันไว้ในความเป็นอันเดียวกัน และในความรักที่มีต่อกัน” (โมไซยา 18:21) เราชื่นชมความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความแตกต่างเฉพาะคน แต่เราแสวงหา “ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในศรัทธา” ด้วยซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเราทำตามผู้นำที่ได้รับการดูแลและจดจำว่าเราทุกคนเป็นบุตรของพระบิดาองค์เดียวกัน (ดู เอเฟซัส 4:3-6, 11-13)

ดู ความรัก; การแต่งงาน; การเชื้อฟิง; การรับใช้; ไซอัน ด้วย

ความเมตตา

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงทราบความอ่อนแอและบาปของเรา

พระองค์ทรงแสดงความเมตตาเมื่อพระองค์ทรงอภัยบาปของเราและช่วยให้เรากลับไปอยู่ในที่ประทับของพระองค์

ดูเหมือนความเห็นอกเห็นใจเช่นนั้นจะขัดกับกฎแห่งความยุติธรรมซึ่งกำหนดว่าสิ่งที่ไม่สะอาดจะไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่กับพระเจ้า (ดู 1 โครินธ์ 10:21) แต่การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ทำให้พระเจ้าทรงเป็น “พระเจ้าที่ดีพร้อม ทั้งธรรม และทรงเมตตาด้วย” (แอลมา 42:15)

การได้รับพระเมตตาของพระเจ้า

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสนองข้อเรียกร้องของความยุติธรรมเมื่อพระองค์ทรงอยู่ในฐานะอย่างเราและรับโทษบาปของเรา เพราะการกระทำที่ไม่เห็นแก่ตัวดังกล่าว พระบิดาจึงทรงเมตตาจะรับการลงโทษเราและต้อนรับเราเข้าในที่ประทับของพระองค์ เพื่อให้ได้รับอภัยโทษจากพระเจ้า เราต้องกลับใจจากบาปของเราจริงๆ ดังที่ศาสดาแอลมาสอนว่า “ความยุติธรรมปฏิบัติข้อเรียกร้องทั้งหมดของมัน และความเมตตาไม่มีสิทธิ์ในทุกอย่างที่เป็นของมันเองด้วย และด้วยประการฉะนี้ จึงไม่มีผู้ใดรอดนอกจากคนที่สำนึกผิดอย่างแท้จริง” (แอลมา 42:24; ดู ข้อ 22-23, 25 ด้วย)

การอภัยบาปมิใช่ของประทานแห่งพระเมตตาเพียงอย่างเดียวของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ พรทุกประการที่ท่านได้รับเป็นการกระทำแห่งความเมตตาด้วย มากกว่าที่ท่านสมควรได้รับ มอรมอนสอนว่า “ทุกสิ่งที่ดีมาจากพระคริสต์ มิฉะนั้นมนุษย์จะตกและไม่มีสิ่งที่ดีมาถึงเขาได้” (โมโรไน 7:24) ตัวอย่างเช่น ท่านเป็นผู้รับพระเมตตาจากสวรรค์เมื่อพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน เมื่อท่านได้รับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเมื่อ

ท่านหายจากความเจ็บป่วยโดยผ่านอำนาจพระอุปโรหิต แม้พรทั้งหมดนี้เป็นผลจากการเชื่อฟังของท่าน แต่ท่านจะไม่มีวันได้รับผ่านความพยายามของท่านแต่ฝ่ายเดียว ทั้งหมดนี้เป็นของประทานอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาจากพระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรักและความเห็นอกเห็นใจ แสดงความเมตตาต่อผู้อื่น

พระเจ้าช่วยให้ออดดรัสกับสาวกของพระองค์โดยบัญชาว่า “ท่านทั้งหลายจงมีความเมตตา . . . เหมือนอย่างพระบิดาของท่านมีพระทัยเมตตา” (ลูกา 6:36) ท่านสามารถทำตามแบบอย่างความเมตตาของพระบิดาบนสวรรค์ในความสัมพันธ์ของท่านกับผู้อื่น จงพยายามสลัดความโอหัง ความจองหอง และความอวดดีออกจากตัวท่าน หัวใจที่แสดงความเห็นอกเห็นใจ เคารพ ให้อภัย สุภาพ และอดทน แม้ท่านจะรู้ถึงความบกพร่องของผู้อื่น เมื่อท่านทำเช่นนี้ แบบอย่างของท่านจะนำผู้อื่นให้มีความเมตตามากขึ้น และท่านจะมีสิทธิ์รับพระเมตตาจากพระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้น

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 5:7; ลูกา 10:25-37; แอลมา 34:14-16

ดู ความใจบุญ; การให้อภัย; พระคุณ; ความยุติธรรม ด้วย

ความยุติธรรม

ความยุติธรรมคือกฎที่ไม่เปลี่ยนแปลงซึ่งนำผลจากการกระทำออกมา เพราะกฎแห่งความยุติธรรม ท่านจึงได้รับพรเมื่อท่านปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า (ดู ก.พ. 130:21-22) กฎแห่งความยุติธรรมต้องการให้รับโทษบาปทุกอย่างที่ท่านทำด้วย และกำหนดว่าสิ่งที่ไม่สะอาดจะไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่กับพระเจ้า (ดู 1 นีไฟ 10:21)

เมื่อพระเจ้าช่วยให้ออดดรัสดำเนินการชดใช้ พระองค์ทรงรับเอาบาป

ของเราไป พระองค์ทรงสามารถ “ตอบที่สุดของกฎ” (2 นีไฟ 2:7) เพราะพระองค์ทรงยอมให้พระองค์เองเป็นผู้รับโทษบาปของเราตามที่กฎเรียกร้อง ด้วยการทำเช่นนั้น พระองค์จึงทรง “สนองข้อเรียกร้องความยุติธรรม” และขยายพระเมตตาไปถึงทุกคนที่กลับใจและทำตามพระองค์ (ดู โมไซยา 15:9; แอลมา 34:14-16) เพราะพระองค์ทรงทดแทนบาปให้ท่าน ท่านจึงไม่ต้องรับโทษนั้นถ้าท่านกลับใจ (ดู ก.พ. 19:15-20)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: 2 นีไฟ 9:26; แอลมา 42

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ความเมตตา; การกลับใจ *ด้วย*

ความรอด

ในการสนทนากับศาสนาคริสต์นิกายอื่น บางครั้งอาจมีคนถามท่านว่า “คุณรอดแล้วหรือ” คนที่ถามท่านมักอ้างถึงการสารภาพที่จริงใจหรือการประกาศว่าท่านได้ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่าน ขณะซักถาม พวกเขาจะแสดงให้เห็นว่าคนศรัทธาในถ้อยคำต่อไปนี้ที่อัครสาวกเปาโลเขียนไว้

“ถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในจิตใจว่า พระเจ้าได้ทรงชুবพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด ด้วยว่าความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับสัจจะของพระเจ้าด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด” (โรม 10:9-10)

ตอบคำถามที่ว่า “คุณรอดแล้วหรือ”

ในโรม 10:9-10 คำว่า *รอด* และ *ความรอด* บอกเป็นนัยถึงความสัมพันธ์แบบพันธสัญญากับพระเยซูคริสต์ โดยผ่านความสัมพันธ์แบบ

พันธสัญญา เราจะได้รับความรอดจากผลนิรันดร์ของบาปถ้าเรากลับใจ
สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนรอดตามความหมายนี้ เราเปลี่ยนใจเลื่อมใส
พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู โดยผ่านพิธีการแห่งบัพติศมา เราได้เข้า
สู่ความสัมพันธ์แบบพันธสัญญากับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โดยรับพระนาม
ของพระองค์ เราต่อพันธสัญญาบัพติศมาโดยการรับส่วนศีลระลึก

ความหมายต่างๆ ของคำว่า ความรอด

ในคำสอนของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย
คำว่า *รอด* และ *ความรอด* มีความหมายแตกต่างกัน ตามความหมาย
เหล่านี้ คำตอบของคำถาม “คุณรอดแล้วหรือ” จึงเป็นได้ทั้ง “รอด”
หรือ “รอด แต่มีเงื่อนไข” คำอธิบายต่อไปนี้จะสรุปความหมายหก
ประการของคำว่า *ความรอด*

ความรอดจากความตายทางร่างกาย ทุกคนต้องตายในที่สุด แต่
โดยการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ทุกคนจะฟื้น
คืนชีวิต—รอดจากความตายทางร่างกาย เปาโลเป็นพยานว่า “คนทั้ง
ปวง ต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิต
เกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น” (1 โครินธ์ 15:22)

ความรอดจากบาป เพื่อให้สะอาดจากบาปโดยการชดใช้ของพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอด ท่านต้องใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ กลับใจ รับบัพติศมา
และรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู กิจการ 2:37-38)
ถ้าท่านรับบัพติศมาและรับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยอำนาจฐานะปุโรหิต
ที่เหมาะสมแล้ว ท่านย่อมรอดจากบาปตามเงื่อนไข ท่านจะรอดจาก
บาปไม่ได้เลยจนกว่าท่านจะสิ้นสุดชีวิตบนโลกนี้ โดยอดทนอย่างซื่อ
สัตย์จนถึงที่สุด

จะเห็นว่า ท่านรอด *ในบาป* ไม่ได้ ท่านจะรับความรอดแบบไม่มี

เงื่อนไขไม่ได้หากท่านเพียงแต่ประกาศความเชื่อในพระคริสต์ด้วยความเข้าใจว่าท่านจะทำบาปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ตลอดชีวิตที่เหลือของท่าน (ดู แอลมา 11:36-37) โดยทางพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า ท่านจะรอดจากบาปของท่าน (ดู ฮีลามัน 5:10-11) เพื่อจะรับพรนี้ ท่านต้องใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ พยายามรักษาพระบัญญัติ ละทิ้งบาป กลับใจใหม่ และสะอาดอีกครั้งโดยผ่านพิธีการศีลระลึก

การบังเกิดใหม่ บางครั้งอาจมีคนถามท่านว่า ท่านบังเกิดใหม่แล้วหรือ หลักธรรมแห่งการเกิดใหม่ทางวิญญาณปรากฏให้เห็นบ่อยครั้งในพระคัมภีร์ พันธสัญญาใหม่ประกอบด้วยคำสอนของพระคริสต์ที่ว่า เราต้อง “บังเกิดใหม่” และหากเราไม่ “บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ [เรา] จะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” (ยอห์น 3:3, 5) คำสอนดังกล่าวได้รับการยืนยันในพระคัมภีร์มอรมอน “มนุษย์ทั้งปวงแท้จริงแล้ว ชายและหญิง ประชาชาติ ตระกูล ภาษา และผู้คนทั้งปวงต้องเกิดใหม่ แท้จริงแล้วเกิดจากพระผู้เป็นเจ้า ถูกเปลี่ยนจากสภาพตัณหาและการตกของเขามาสู่สภาพความชอบธรรม รับการไถ่จากพระผู้เป็นเจ้า กลับมาเป็นบุตรและธิดาของพระองค์ และเขาจึงกลับเป็นคนใหม่ไปดังนี้ และหากเขาไม่ทำอย่างนี้ เขาก็ไม่มีทางได้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดก” (โมไซยา 27:25-26)

การเกิดใหม่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากเรารับบัพติศมาและได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เกิดจากความเต็มใจของเรา “ที่จะเข้าไปในพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าของเรา เพื่อจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์ และเพื่อจะเชื่อฟังบัญญัติของพระองค์ตลอดเวลาของเวลาของเราในทุกเรื่องที่เราจะทรงบัญชาเรา” (โมไซยา 5:5) ถึงตอนนั้น “ใจ [เรา] เปลี่ยนแปลง . . . โดยมีศรัทธาในพระนามของ

พระองค์ ฉะนั้น [เรา] จึงถือกำเนิดจากพระองค์” (โมไซยา 5:7) ถ้าท่านรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว โดยทำพันธสัญญาว่าจะรับพระนามของพระเยซูคริสต์ ท่านย่อมพูดได้ว่าท่านบังเกิดใหม่ ท่านต่อการเกิดใหม่ทุกวันสะบาโตเมื่อท่านรับส่วนสี่ละเล็ก

ความรอดจากความโง่เขลา คนจำนวนมากมีชีวิตอยู่ในภาวะมืดมนไม่รู้จักความสว่างของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เขา “ถูกกันไว้จากความจริงเพียงเพราะเขาหาวิธีไม่ว่าจะพบมันที่ไหน” (ค.พ. 123:12) ในฐานะสมาชิกศาสนาจักรของพระเจ้า ท่านรอดจากภาวะนี้ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา พระเยซูคริสต์ จุดประสงค์ของชีวิตแผนแห่งความรอด และศักยภาพนิรันดร์ของท่าน ท่านมีชีวิตเยี่ยงสานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงประกาศว่า “เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเรามาจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” (ยอห์น 8:12)

ความรอดจากความตายที่สอง บางครั้งพระคัมภีร์พูดถึงความรอดจากความตายที่สอง ความตายที่สองคือความตายทางวิญญาณครั้งสุดท้าย—ถูกตัดออกจากความชอบธรรมและไม่ได้รับที่ในอาณาจักรแห่งรัศมีภาพ (ดู แอลมา 12:32; ค.พ. 88:24) ความตายที่สองจะไม่เกิดขึ้นจนถึงการพิพากษาครั้งสุดท้าย และจะเกิดกับคนไม่กี่คน (ดู ค.พ. 76:31–37) เกือบทุกคนที่เคยมีชีวิตบนแผ่นดินโลกจะรอดจากความตายที่สอง (ดู ค.พ. 76:40–45)

ชีวิตนิรันดร์ หรือความสูงส่ง ในพระคัมภีร์ คำว่า *รอด* และ *ความรอด* มักหมายถึงชีวิตนิรันดร์ หรือความสูงส่ง (ดู เอเบราแฮม 2:11) ชีวิตนิรันดร์คือการรู้จักพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ และอยู่

กับพระองค์ตลอดกาล—ได้ที่อยู่ในระดับสูงของอาณาจักรชั้นสูงเป็นมรดก (ดู ยอห์น 17:3; ก.พ. 131:1-4; 132:21-24) เพื่อให้ได้รับของประทานยิ่งใหญ่ดังกล่าว เราต้องทำมากกว่ากลับใจจากบาป รับประทาน และรับการยืนยันโดยอำนาจฐานะปุโรหิตที่เหมาะสม ผู้ชายต้องได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลกีเซเด็ค และสมาชิกทุกคนของศาสนาจักรต้องทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหาร รวมถึงการแต่งงานนิรันดร์

ถ้าเราใช้คำว่า *ความรัก* เพื่อหมายถึงชีวิตนิรันดร์ ย่อมไม่มีใครพูดได้ว่าเรารอดในความเป็นมรดกของประธานอันรุ่งโรจน์ดังกล่าวจะมาหลังจากการพิพากษาครั้งสุดท้ายเท่านั้น

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 10:22; มาระโก 16:16; เอเฟซัส 2:8-10; ยากอบ 2:14-18; 2 นีไฟ 25:23, 26; โมไซยา 5:8-15; 3 นีไฟ 9:21-22; โมโรไน 10:32-33; หลักแห่งความเชื่อข้อ 3

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; บัพติศมา; ชีวิตนิรันดร์; พระคุณ; อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ; แผนแห่งความรัก *ด้วย*

ความรัก

ความรักคือความรู้สึกภักดี ห่วงใย และรักใคร่อย่างลึกซึ้ง ความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์เป็นลักษณะเด่นของสาวกของพระเยซูคริสต์ (ดู มัทธิว 22:35-40; ยอห์น 13:34-35; 2 นีไฟ 31:20) เราแสดงความรักต่อพระบิดาบนสวรรค์โดยรักษาพระบัญญัติและรับใช้ลูกๆ ของพระองค์ การแสดงความรักที่เรามีต่อผู้อื่นอาจได้แก่ เมตตา เขา ฟังเขา เป็นทุกข์กับเขา ปลอบโยนเขา รับใช้เขา สวดอ้อนวอนให้เขา แบ่งปันพระกิตติคุณให้เขา และเป็นเพื่อนกับเขา

ความรักที่เรามีต่อคนรอบข้างจะเพิ่มขึ้นเมื่อเราจดจำว่าเราต่างก็เป็น

ความสว่างของพระคริสต์

ลูกของพระผู้เป็นเจ้า เราเป็นพี่น้องกันทางวิญญาณ ความรักที่เกิดจากการตระหนักรู้เช่นนี้มีพลังเหนือพรมแดนของเชื้อชาติ ศาสนา และสีผิว

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: เลวีนิติ 19:18, 34; เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5; ลูกา 6:31-36; ยอห์น 15:9-15; 1 ยอห์น 4:7-21; โมไซยา 4:14-15; ก.พ. 4:5; 12:8; 112:11; 121:41-45

ดู ความไวญญู; ความเมตตา; การเชื่อฟัง; การรับใช้ ด้วย

ความสว่างของพระคริสต์

ความสว่างของพระคริสต์ “ออกมาจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อให้เต็มความกว้างใหญ่ของอวกาศ” คือ “ความสว่างซึ่งอยู่ในสิ่งทั้งปวง ซึ่งให้ชีวิตแก่สิ่งทั้งปวง ซึ่งเป็นกฎ ซึ่งโดยกฎนั้นปกครองสิ่งทั้งปวง” (ก.พ. 88:12-13; ดู ข้อ 6-11 ด้วย) อำนาจดังกล่าวเป็นอิทธิพลเพื่อความดีในชีวิตของคนทั้งปวง (ดู ยอห์น 1:9; ก.พ. 93:2) ในพระคัมภีร์บางครั้งเรียกความสว่างของพระคริสต์ว่า พระวิญญาณของพระเจ้า พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า พระวิญญาณของพระคริสต์ หรือความสว่างแห่งชีวิต

ไม่ควรสับสนระหว่างความสว่างของพระคริสต์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความสว่างของพระคริสต์ไม่ใช่บุคคล พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นบุคคล อิทธิพลของความสว่างนั้นนำผู้คนมาพบพระกิตติคุณที่แท้จริง รับประทาน และรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู ยอห์น 12:46; แอลมา 26:14-15)

จิตสำนึกคือการแสดงให้เห็นความสว่างของพระคริสต์ ทำให้เราตัดสินใจได้ ศาสดามอรมอนสอนว่า “ประทานพระวิญญาณของพระคริสต์ให้ทุกคน เพื่อเขาจะรู้ความดีจากความชั่ว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงแสดง

ทางที่จะตัดสินใจให้ท่าน เพราะทุกสิ่งที่เชื่อเชิญให้ทำดี และที่ชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์ ถูกส่งมาโดยอำนาจและของประทานของพระคริสต์ ดังนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้ที่สมบูรณ์ว่าสิ่งนั้นมาจากพระเจ้า. . . และบัดนี้ พี่น้องของข้าพเจ้า โดยที่เห็นว่าท่านรู้จักความสว่างซึ่งโดยความสว่างนั้นท่านจะตัดสินใจ ซึ่งความสว่างนั้นคือความสว่างของพระคริสต์ จงคิดว่าท่านจะไม่ตัดสินใจผิด เพราะการตัดสินใจอย่างเดียวกับที่ท่านตัดสินใจ ท่านจะถูกตัดสินใจด้วย” (โมโรไน 7:16, 18)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ยอห์น 8:12; แอลมา 28:14

ดู จิตสำนึก; พระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วย

ความสุข

ศาสดาโฮเป็นพยานถึง “จุดมุ่งหมายอันเป็นนิรันดร์” ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดยสอนว่า “มนุษย์เป็นอยู่เพื่อเขาจะได้มีความสุข” (2 นีไฟ 2:15, 25)

พระบิดาบนสวรรค์ทรงปรารถนาให้เราพบความสุขที่แท้จริงและยั่งยืน ความสุขของเราเป็นจุดมุ่งหมายของพรทุกประการที่พระองค์ประทานให้เรา—คำสอนพระกิตติคุณ พระบัญญัติ พิธีการฐานะปุโรหิต ความสัมพันธ์ในครอบครัว ศาสดา พระวิหาร ความสวยงามของงานสร้าง และแม้โอกาสที่จะประสบความยากลำบาก แผนของพระองค์เพื่อความรอดของเรายังถูกเรียกว่า “แผนแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่ง” (แอลมา 42:8) พระองค์ทรงส่งพระบุตรที่รักของพระองค์มาดำเนินการชดใช้ให้สำเร็จจุลวงเพื่อเราจะมีความสุขในชีวิตนี้และได้รับความบริบูรณ์แห่งปิตินิรันดร์

คนเป็นอันมากพยายามหาความสุขและสัมฤทธิ์ผลในกิจกรรมที่

ความสุขาเปรียบร้อย

ตรงข้ามกับพระบัญญัติของพระเจ้า เขาปฏิเสธแหล่งเดียวของความสุขที่แท้จริงโดยไม่แยแสแผนของพระเจ้าที่ทรงวางไว้เพื่อเขา เขาก็มัวให้มาร ผู้ “แสวงหาเพื่อนมนุษย์ทั้งปวงจะได้ทุกข์ยากเหมือนกับตัวเขา” (2 นีไฟ 2:27) สุดท้าย เขาเรียนรู้ความจริงที่แอลมาเตือนโคริแอนทอน บุตรชายว่า “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย” (แอลมา 41:10)

คนอื่นๆ แสวงหาเพียงเพื่อให้มีความสุขสนุกสนานในชีวิต โดยมีสิ่งนี้เป็นเป้าหมายใหญ่ของเขา เขาจึงปล่อยให้ความพึงพอใจชั่วคราวมาทำให้เขาเขวออกจากความสุขอันยั่งยืน เขาทำให้ตนเองสูญเสียปีติอันถาวรของการเติบโตทางวิญญาณ การรับใช้ และการทำงานหนัก

ขณะที่ท่านแสวงหาความสุข จำไว้ว่าวิธีเดียวที่จะให้ความสุขแท้จริงคือ ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ท่านจะพบความสงบสุขนิรันดร์เมื่อท่านพยายามรักษาพระบัญญัติ สวดอ้อนวอนขอความเข้มแข็ง กลับใจจากบาป มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ดีงาม และให้การรับใช้ที่มีความหมาย ท่านจะรู้ว่ามีความสุขสนุกสนานภายในขอบเขตที่พระบิดาที่รักในสวรรค์ทรงกำหนดไว้เท่านั้น

ความสุขของท่านเป็นสิ่งที่ผู้อื่นสัมผัสได้ เมื่อคนอื่นๆ สังเกตเห็นท่าน เขาจะอยากรู้ที่มาของปีตินั้น และเขาจะประสบความสุขที่มาจาก การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้ด้วย

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: สดุดี 35:9; 2 นีไฟ 5:27; โมไซยา 2:41; 3 นีไฟ 17:18-20; 4 นีไฟ 1:15-16; ค.พ. 18:10-16

ดู งานสอนศาสนา; แผนแห่งความรอด; การรับใช้ *ด้วย*

ความสุขาเปรียบร้อย

ความสุขาเปรียบร้อยเป็นเจตคติของความถ่อมใจและความเหมาะสม

สมในเครื่องแต่งกาย การแต่งตัว ภาษา และความประพฤติ ถ้าท่าน
 สุขาเปรียบร้อย ท่านจะไม่ถึงความสนใจมาที่ตนเองมากเกินไป แต่ท่าน
 จะพยายาม “ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่าน [และ
 ด้วยวิญญาณของท่าน]” (1 โครินธ์ 6:20; ดู ข้อ 19 ด้วย)

ถ้าท่านไม่แน่ใจว่าเครื่องแต่งกายหรือการแต่งตัวของท่านสุภาพ
 เปรียบร้อยหรือไม่ ให้ถามตัวท่านเองว่า “ฉันจะรู้สึกสบายใจกับรูปลักษณ์
 ภายนอกของตนเองหรือไม่ถ้าฉันอยู่ในที่ประทับของพระเจ้า” ท่านอาจ
 จะถามตนเองเกี่ยวกับภาษาและความประพฤติของท่านโดยใช้คำถาม
 ทำนองนี้ “ฉันจะพูดคำเหล่านี้หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมเหล่านี้หรือไม่
 ถ้าพระเจ้าประทับอยู่ที่นี้” คำตอบที่ซื่อสัตย์ของท่านอาจนำท่านให้เกิด
 การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในชีวิต ข้อมูลต่อไปนี้จะช่วยท่านขณะพยายาม
 เป็นคนสุภาพเปรียบร้อย

เครื่องแต่งกายและบุคลิกภาพภายนอก

ศาสดาแนะนำเราเสมอให้แต่งกายสุภาพเปรียบร้อย คำแนะนำดัง
 กล่าวตั้งอยู่บนความจริงที่ว่าร่างกายมนุษย์เป็นงานสร้างอันศักดิ์สิทธิ์
 ของพระเจ้าเป็นเจ้า จงเคารพร่างกายท่านเสมือนหนึ่งเป็นของประทาน
 จากพระเจ้าเป็นเจ้า โดยผ่านเครื่องแต่งกายและรูปลักษณ์ของท่าน ท่าน
 แสดงให้พระเจ้าทรงเห็นว่าท่านตระหนักในคุณค่าของร่างกายท่านเพียง
 ใด

เสื้อผ้าของท่านบ่งบอกว่าท่านเป็นใคร สื่อข่าวสารเกี่ยวกับตัวท่าน
 มีอิทธิพลต่อวิธีที่ท่านและผู้อื่นปฏิบัติ เมื่อท่านมีบุคลิกภาพภายนอกดี
 และสวมเสื้อผ้าสุภาพเปรียบร้อย ท่านจะเชิญพระวิญญาณมาเป็นเพื่อน
 และเป็นอิทธิพลดีต่อคนรอบข้างได้

ประเด็นสำคัญของพระบัญชาให้สุภาพเปรียบร้อยคือ ความเข้าใจ

เกี่ยวกับอำนาจศักดิ์สิทธิ์ของการให้กำเนิด ความสามารถที่จะนำบุตรธิดาเข้ามาในโลก อำนาจดังกล่าวจะใช้ระหว่างสามภรรยาเท่านั้น เสื้อผ้าที่เปิดเผยและส่อไปในทางเพศ ซึ่งรวมถึงกระโปรงสั้น กางเกงขาสั้นมาก เสื้อผ้ารัดรูป และเสื้อเชิ้ตที่ไม่ปิดท่อน้ำ ล้วนกระตุ้นความปรารถนาและการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎพรหมจรรย์ของพระเจ้า

นอกจากจะหลีกเลี่ยงเสื้อผ้าที่เปิดเผยแล้ว ท่านควรหลีกเลี่ยงความเลเยเกิดขึ้นในเสื้อผ้า รูปลักษณ์ และทรงผม เสื้อผ้าต้องสะอาด บุคลิกภาพภายนอก และกิจกรรมยามาตต้องเรียบร้อยอยู่เสมอ ไม่สกปรกรุงรังหรือผิดกาลเทศะ อย่าทำให้ร่างกายแปดเปื้อนรอยสักหรือการเจาะร่างกาย ถ้าท่านเป็นสตรีและปรารถนาจะเจาะรูหู ให้ใส่ตุ้มหูแบบสุภาพเพียงคู่เดียว

จงรักษามาตรฐานสูงของความสุภาพเรียบร้อยในทุกโอกาส อย่าลดมาตรฐานเพื่อถึงความสนใจที่ร่างกายท่านหรือทำเพื่อขอให้ผู้อื่นยอมรับ สาวกที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์จะรักษามาตรฐานของพระเจ้าโดยไม่สนใจแฟชั่นตามกระแสนิยมหรือแรงกดดันจากผู้อื่น

ภาษาและความประพฤติ

ภาษาและความประพฤติบ่งบอกอุปนิสัยเช่นเดียวกับเครื่องแต่งกายและบุคลิกภาพภายนอก คำพูดและการกระทำของท่านจะมีอิทธิพลลึกซึ้งต่อตัวท่านเองและผู้อื่น จงแสดงตนผ่านภาษาที่สะอาด สร้างสรรค์ และยกระดับจิตใจและในการกระทำที่นำมาความสุขมาสู่คนรอบข้าง การที่ท่านพยายามสุภาพเรียบร้อยทั้งคำพูดและการกระทำจะพาท่านไปสู่แนวทางและการปลอบโยนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มากขึ้น

จงหลีกเลี่ยงภาษาสกปรกและการออกพระนามของพระเจ้าอย่างไม่สมควรและขาดความเคารวะเช่นคนทั่วไปในโลกกระทำ จงดำนทาน

การล่อลวงให้มีส่วนร่วมในความประพฤติเลวเถิดหรือไม่เหมาะสม
ภาษาและความประพฤติที่ขาดความเคารวะเช่นนั้นจะทำให้ท่านไม่
สามารถรับการกระตุ้นเตือนเจียบบๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ก.พ. 42:40-41; หลักแห่งความเชื่อข้อ 13

ดู การเจาะร่างกาย; พรหมจรรย์; การลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์; การสัก *ด้วย*

ความสูงส่ง (ดู ชีวิตนิรันดร์)

ความหวัง

บางครั้งเราเข้าใจคำว่า *ความหวัง* ผิดไป ในภาษาประจำวันของเรา คำดังกล่าวมักบอกเป็นนัยถึงความไม่แน่นอน ตัวอย่างเช่น เราหวังว่า อากาศจะเปลี่ยนหรือเพื่อนจะมาเยี่ยม แต่ในภาษาของพระกิตติคุณ คำว่า *ความหวัง* นั้นแน่นอน ไม่แปรผัน และมีพลัง ศาสดาพูดถึง การมี “ความหวังมั่นคง” (แอลมา 34:41) และ “ความหวังใจอันมี ชีวิตอยู่” (1 เปโตร 1:3) ศาสดาโมโรไนสอนว่า “ดังนั้นผู้ใดที่เชื่อใน พระผู้เป็นเจ้าจะได้หวังอย่างแน่แท้สำหรับโลกที่ดีกว่านี้ แท้จริงแล้วแม้ ที่ทางพระหัตถ์ขวาของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งความหวังนี้มาจากศรัทธาอันจะ ทำสมอให้แก่จิตวิญญาณของมนุษย์ ซึ่งจะทำให้เขามั่นคงและแน่วแน่ ทำความดีให้มากอยู่เสมอ อันจะนำไปสู่การถวายบารมีพระผู้เป็นเจ้า” (อีเธอร์ 12:4)

เมื่อเรามีความหวัง เราย่อมวางใจในคำสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า เรามีความมั่นใจอยู่เจียบบๆ ว่าถ้าเราทำ “งานแห่งความชอบธรรม” เรา “จะได้รับรางวัลของ [เรา] แม้สันติในโลกนี้ และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่ จะมาถึง” (ก.พ. 59:23) มอรมอนสอนว่า ความหวังดังกล่าวมาโดย ทางการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เท่านั้น “อะไรเล่าที่ท่านจะหวัง คุณเกิด

ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่า ท่านจะมีความหวังโดยทางการชดใช้ของพระคริสต์และอำนาจของการฟื้นคืนชีวิตของพระองค์ เพื่อถูกยกขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์ และนี่เพราะศรัทธาของท่านที่มีในพระองค์ตามสัญญา” (โมโรไน 7:41)

เมื่อท่านบากบั่นดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ท่านเพิ่มขีดความสามารถที่จะ “เปี่ยมด้วยความหวัง โดยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์” (โรม 15:13) ท่านจะมีความหวังเพิ่มขึ้นเมื่อท่านสวดอ้อนวอนและขอร้องจากพระผู้เป็นเจ้า ในพระคัมภีร์มอรมอน ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งชื่อแอรรันรับรองกับกษัตริย์ชาวเลมันว่า “หากท่านจะกลับใจจากบาปทั้งหมดของท่าน และจะหมอบกราบต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า และเรียกหาพระนามของพระองค์ด้วยศรัทธา โดยเชื่อว่าท่านจะได้รับเมื่อนั้นท่านจะได้รับความหวังซึ่งท่านปรารถนา” (แอลมา 22:16) ท่านจะมีความหวังด้วยเมื่อท่านศึกษาพระคัมภีร์และทำตามคำสอนในนั้น อัครสาวกเปาโลสอนว่า “สิ่งที่เขียนไว้ในสมัยก่อนนั้นก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวังโดยความเพียรและความขุใจด้วยพระคัมภีร์” (โรม 15:4)

หลักธรรมแห่งความหวังขยายไปถึงนิรันดร์ แต่จะประทับประคองท่านผ่านการท้าทายประจำวันของชีวิตด้วย ผู้เขียนสวดศีกกล่าวว่า “คนที่ผู้อุปถัมภ์ของเขาคือพระเจ้าของยาโคบก็เป็นสุข คือผู้ที่ความหวังของเขาอยู่ในพระเจ้าของเรา” (สวดศีก 146:5) ด้วยความหวัง ท่านจะพบปิติในชีวิต ท่านจะ “มีความอดทนและทนต่อความทุกข์ทรมาน... ด้วยความหวังมั่นคงว่าวันหนึ่งท่านจะพ้นจากความทุกข์ทรมานทั้งหมดของท่าน” (แอลมา 34:41) ท่านจะ “มุ่งหน้าด้วยความมั่นคงในพระคริสต์โดยมีความสว่างอย่างบริบูรณ์ของความหวัง และความรักของพระผู้

เป็นเจ้าของและของมนุษย์ทั้งปวง ดังนั้นหากท่านจะมุ่งหน้าขึ้นชมอยู่ด้วย คำของพระคริสต์และอดทนจนถึงที่สุดแล้ว ดุเถิด พระบิดาตรัสดังนี้ “เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์” (2 โนไฟ 31:20)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: เพลงคร่ำครวญ 3:25-26; 1 โครินธ์ 15:19-22; 1 เปโตร 3:15; 1 ยอห์น 3:2-3; เจกอบ 4:4-6; แอลมา 13:28-29; 27:28; อีเซอ์ 12:32; โมโรไน 8:26; 9:25; 10:22

ดู ความทุกข์ยาก; การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ความใจบุญ; ศรัทธา ด้วย

คำสอนและพันธสัญญา (ดู พระคัมภีร์)

ลูกแห่งวิญญาณ (ดู ความตาย, ทางร่างกาย; นรก; รมตี)

เครื่องดื่มร้อน (ดู พระวาจาแห่งปัญญา)

เครื่องหมาย

เครื่องหมายคือเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่แสดงให้เห็นพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า เครื่องหมายมักเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ บ่งบอกและประกาศเหตุการณ์สำคัญๆ เช่น การประสูติ การสิ้นพระชนม์ และการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด อีกทั้งเตือนเราให้นึกถึงพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับเราด้วย เครื่องหมายอาจเป็นพยานถึงการเรียกจากสวรรค์หรือบอกเป็นนัยถึงความไม่เห็นชอบของพระเจ้า

บางคนกล่าวว่าเราจะเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าหรืองานของพระองค์ถ้าเขาได้รับเครื่องหมาย แต่พระเจ้าตรัสว่า “ศรัทธาหาได้โดยเครื่องหมายไม่ แต่เครื่องหมายติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ” (ก.พ. 63:9) พระเจ้าประทานเครื่องหมายแก่ผู้ซื่อสัตย์และเชื่อฟังเพื่อทำให้เขาแข็งแกร่งในศรัทธา

โควรัม

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธีว 12:38-39; มาระโก 13:22-27; ลูกา 2:8-17; แอลมา 30:43-52; ฮีลามัน 14; 3 นีไฟ 1:13-21; 8:2-25; อีเชอร์ 12:6; ค.พ. 63:7-12
ดู สรีทธา; การเชื่อฟัง; การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ *ด้วย*

โควรัม (ดู *ฐานะปุโรหิต*)

โควรัมสาวกเจ็ดสิบ (ดู *การบริหารศาสนาจักร*)

โควรัมอัครสาวกสิบสอง (ดู *การบริหารศาสนาจักร*)

งานประวัติครอบครัวและลำดับการสืบเชื้อสาย

วันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1836 ศาสดาอโปลงมาหาโจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ กาวเดอรีในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ ท่านประสาทอำนาจการผดึกของฐานะปุโรหิตแก่คนทั้งสอง เพื่อให้ครอบครัวได้รับการผดึกตลอดชั่วอายุ ในการประสาทอำนาจนี้ ท่านทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามคำพยากรณ์ที่ว่าพระเจ้าจะทรงส่งท่านมา “หั้นใจของบรรพบุรุษมาหาลูกหลานและลูกหลานไปหาบรรพบุรุษ” (ดู ค.พ. 101:14-16; ดู มาลาคี 4:5-6 *ด้วย*)

โดยผ่านงานประวัติครอบครัว ท่านจะได้มีส่วนในสัมฤทธิ์ผลต่อเนื่องของคำพยากรณ์ดังกล่าว ท่านจะได้เรียนรู้เรื่องราวของบรรพชนและรักคนเหล่านั้นมากขึ้น ท่านจะได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องราวความกล้าหาญและศรัทธาของเขา ท่านจะส่งต่อมรดกนั้นให้ลูกของท่าน

นี่คือประโยชน์ต่อเนื่องยืนยาวที่มาจากงานประวัติครอบครัว แต่ไม่ใช่เหตุผลหลักที่ศาสนจักรพยายามทุ่มเทเพื่อรวบรวมบันทึกลำดับเชื้อสาย ความพยายามด้านประวัติครอบครัวของศาสนจักรมุ่งให้ความสำคัญกับความสำเร็จของการสร้าง “ห้วง...เชื่อมระหว่างบรรพบุรุษกับ

ลูกหลาน” (ก.พ. 128:18) หวังเชื่อมดังกล่าวสร้างโดยพลังของฐานะ
บุโรหิต โดยผ่านพิธีการศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารที่เราได้รับแทนบรรพ
บุรุษของเรา

การไถ่คนตาย

ลูกจำนวนมากของพระบิดาบนสวรรค์เสียชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้
รับความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ ด้วยพระเมตตาและความรักอันหาที่
สุดไม่ได้ของพระเจ้า พระองค์ทรงเตรียมทางให้เรามีประจักษ์พยานใน
พระกิตติคุณและได้รับพิธีการแห่งรอดของฐานะบุโรหิต

ในโลกแห่งวิญญาณมีการ “สั่งสอนพระกิตติคุณ...แก่คนเหล่านั้น
ผู้ตายในบาปของเขาโดยปราศจากความรู้ถึงความจริง หรือในการล่วง
ละเมิดโดยปฏิเสธศาสนา คนเหล่านี้ได้รับการสอนถึงศรัทธาในพระเจ้า
เป็นเจ้า การกลับใจจากบาป บัพติศมาแทนเพื่อการปลดบาปของ
ประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการปรกมือ และหลักธรรมอื่นๆ
ทั้งหมดแห่งพระกิตติคุณที่จำเป็นสำหรับเขาที่จะรู้ เพื่อทำตัวให้สมกับ
ที่เขาจะได้รับการพิพากษาตามมนุษย์ในเนื้อหนัง แต่มีชีวิตตามพระเจ้า
เป็นเจ้าในวิญญาณ” (ก.พ. 138:32-34)

คนจำนวนมากในโลกแห่งวิญญาณน้อมรับพระกิตติคุณ อย่างไรก็ตาม
ดี เขาได้รับพิธีการฐานะบุโรหิตด้วยตนเองไม่ได้เพราะเขาไม่มีร่างกาย ใน
พระวิหารศักดิ์สิทธิ์ เรามีสิทธิ์รับพิธีการแทนเขา พิธีการเหล่านี้ได้แก่
บัพติศมา การยืนยัน การวางมือแต่งตั้งฐานะบุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็ค
(สำหรับผู้ชาย) เอ็นดาวเม้นท์ การฉนีกการแต่งงาน และการฉนีกลูก
กับบิดามารดา พระเจ้าทรงเปิดเผยงานนี้ต่อศาสดาโจเซฟ สมิธ โดยทรง
ฟื้นฟูการปฏิบัติที่เคยเปิดเผยต่อชาวคริสต์หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์
ของพระเยซูคริสต์ได้ไม่นาน (ดู 1 โครินธ์ 15:29)

เมื่อท่านรับพิธีการฐานะบุโรหิตแทนผู้ล่วงลับ ท่านกลายเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอันสำหรับคนเหล่านั้น (ดู โอบาดีห์ 1:21) ความพยายามของท่านเข้าไปใกล้วิญญาณแห่งการเสียดสอันเป็นการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด ท่านทำงานเพื่อความรอดของคนที่เขาทำด้วยตนเองไม่ได้

ความรับผิดชอบของท่านในงานประวัติครอบครัว

ในงานประวัติครอบครัว ท่านมีความรับผิดชอบเบื้องต้นสามประการ คือ

1. รับพิธีการพระวิหารเพื่อตัวท่านเองและช่วยให้คนในครอบครัวได้รับพิธีการเหล่านั้น
2. มีใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบันและเข้าพระวิหารให้บ่อยที่สุดเท่าที่สถานการณ์จะเอื้ออำนวย
3. รวบรวมข้อมูลประวัติครอบครัวเพื่อท่านจะช่วยให้บรรพบุรุษได้รับพรของพระวิหาร

ท่านสามารถมีส่วนร่วมในงานพระวิหารและประวัติครอบครัวได้อย่างน้อยก็ระดับหนึ่ง ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหนหรือมีสภาวะการณ์เช่นไร แม้ท่านจะทำทุกสิ่งไม่ได้ แต่ท่านทำบางสิ่งได้ แนวคิดต่อไปนี้อาจช่วยให้ท่านเริ่มต้น

- บันทึกรายละเอียดสำคัญๆ เกี่ยวกับชีวิตท่านเอง บันทึกวันเกิด สถานที่เกิด วันบัพติศมาและวันยืนยันของท่าน จดบันทึกส่วนตัวเพื่อบันทึกเหตุการณ์สำคัญในชีวิตท่าน รวมถึงประสบการณ์ส่วนตัวที่จะเสริมสร้างศรัทธาของลูกๆ และอนุชนรุ่นหลัง
- ศึกษาเรื่องราวของบรรพบุรุษ เริ่มโดยบันทึกข้อมูลจากความ

ทรงจำของท่านและจากแหล่งข้อมูลที่ท่านหาได้ในบ้าน บันทึกข้อมูลสำคัญที่ท่านจำได้แม่นยำหรือหาได้ เกี่ยวกับพี่น้อง บิดามารดา ลุงป้า น้าอา ปู่ย่าตายาย และทวด หากเป็นไปได้ให้หาสำเนาประกาศนียบัตรหรือเอกสารอื่นที่มีข้อมูลดังกล่าว เมื่อท่านได้ข้อมูลมากพอแล้ว ท่านอาจค้นหาจากแหล่งอื่นด้วยก็ได้ เช่น บันทึกของทางราชการ วอร์ดหรือสาขาในท้องถิ่นที่ปรึกษา ด้านประวัติครอบครัวคอยช่วยท่าน ท่านอาจเข้าไปดูเว็บไซต์ที่เป็นทางการของศาสนาจักรซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติครอบครัวได้ที่ www.familysearch.org

- ขณะที่ท่านสืบหาบรรพบุรุษ ให้ใช้แผนภูมิสืบสกุลและแบบฟอร์มกลุ่มครอบครัวบันทึกข้อมูลที่ท่านพบ แบบฟอร์มเหล่านี้เป็นแผ่นกระดาษและอยู่ในโปรแกรมซอฟต์แวร์ของศาสนาจักรด้วย เช่น Personal Ancestral File

เมื่อท่านรวบรวมข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับบรรพบุรุษผู้เสียชีวิตโดยไม่ได้รับพระกิตติคุณเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านจะต้องแน่ใจว่ามีผู้ทำงานพระวิหารให้คนเหล่านั้น แม้ท่านจะไม่ได้อยู่ใกล้พระวิหารพอที่ท่านและสมาชิกในครอบครัวจะสามารถทำงานพิธีการ แต่ท่านส่งรายชื่อบรรพบุรุษไปที่พระวิหารเพื่อให้ผู้อื่นทำแทนได้ ท่านอาจจะไปเยี่ยมชมศูนย์ประวัติครอบครัวที่อยู่ใกล้ๆ หรือหารีอกับที่ปรึกษาด้านประวัติครอบครัววอร์ดหรือสาขาในท้องถิ่นเพื่อดูว่าจะทำอย่างไร

ศาสตราจารย์เซฟ สมิธประกาศว่ามี “หลักธรรมเกี่ยวกับคนตายและคนเป็นที่จะมองข้ามไปเล่นๆ ไม่ได้เกี่ยวกับความรอดของพวกเรา เพราะความรอดของคนเหล่านั้นเป็นและสำคัญต่อความรอดของเรา ดังที่...เขาดีพร้อมไม่ได้ถ้าไม่มีพวกเรา—ทั้งจะทำให้พวกเราดีพร้อมไม่

“ได้ถ้าไม่มีคนตายของเรา” (ค.พ. 128:15) โดยการมีส่วนร่วมในงาน
ประวัติครอบครัว ท่านและบรรพบุรุษจะเจริญก้าวหน้าไปสู่ความรอด
ดู พระวิหาร ด้วย

งานมาตรฐาน (ดู พระกัมภีร์)

งานสอนศาสนา

เมื่อเราประทับใจกับพรของการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เป็น
ธรรมดาที่เราจะอยากแบ่งปันพรเหล่านั้นให้ผู้อื่น พระเจ้าตรัสถึงปิตีที่
เข้ามาในชีวิตเราเมื่อเราแบ่งปันพระกิตติคุณดังนี้

“หากเป็นไปได้เราจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าในการปลาร้อง
การกลับใจแก่คนพวกนี้ และนำแม้จิตวิญญาณเดียวมาสู่เรา ความสุข
ของเจ้าพร้อมด้วยเขาจะใหญ่ยิ่งเพียงใดในอาณาจักรของพระบิดาของ
เรา!

“และบัดนี้ หากความสุขของเจ้าจะใหญ่ยิ่งด้วยจิตวิญญาณเดียวที่
เจ้านำมาสู่เราในอาณาจักรของพระบิดาของเรา ความสุขของเจ้าจะใหญ่
ยิ่งสักเพียงใดหากเจ้าจะนำหลายจิตวิญญาณมาสู่เรา” (ค.พ. 18:15-16)

หน้าที่สอนศาสนาของสมาชิกแต่ละคน

พระเจ้าทรงประกาศว่างานสอนศาสนาเป็นความรับผิดชอบของ
สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคน (ดู ค.พ. 88:81) ในฐานะสมาชิกศาสนจักร
ของพระเจ้า ท่านสามารถช่วยเตรียมสมาชิกในครอบครัว มิตรสหาย
และคนรู้จักให้พร้อมพบผู้สอนศาสนาเต็มเวลาได้โดยใช้คุณความดีของ
ชีวิตท่านและความเข้มแข็งของประจักษ์พยานของท่าน

ข่าวสอนศาสนาที่มีพลังมากที่สุดคือ แบบอย่างของตัวท่านเองใน

การดำเนินชีวิตที่ยั่งยืนที่สุดในยุคสุดท้ายที่มีความสุข จำไว้ว่าผู้คนจะไม่เข้าร่วมศาสนาจักรเพียงเพราะหลักธรรมพระกิตติคุณที่เขาเรียนรู้ แต่เขาเข้าร่วมศาสนาจักรเพราะรู้สึกว่ามีบางสิ่งเริ่มสนองความต้องการทางวิญญาณของเขา ถ้าท่านจริงใจในมิตรภาพของท่านกับคนเหล่านั้น เขาจะรู้สึกได้ถึงวิญญาณแห่งประจักษ์พยานและความสุขของท่าน

นอกจากจะเป็นแบบอย่างที่ดีแล้ว ท่านจะต้อง “เตรียมตัวไว้ให้พร้อมเสมอ เพื่อท่านจะสามารถตอบทุกคนที่ถามท่านว่าท่านมีความหวังใจเช่นนี้ด้วยเหตุผลประการใด” (1 เปโตร 3:15) ท่านจะสวดอ้อนวอนขอโอกาสบอกผู้อื่นเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เมื่อถึงตอนนั้นท่านจะตื่นตัว เพราะมีคนมากมายโหยหาความจริง

รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา

หลังจากฟื้นคืนพระชนม์ พระเจ้าทรงบัญชาสาวกของพระองค์ให้ “ไปสั่งสอนชนทุกชาติ . . . ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดาพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:19) เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามพระบัญชาดังกล่าว ชายหนุ่มในศาสนาจักรที่มีศักยภาพจึงมีหน้าที่เตรียมวิญญาณ ร่างกาย และอารมณ์เพื่อรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา สตรีโสดและชายหญิงที่เป็นผู้ใหญ่มีโอกาสรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาด้วย ถ้าท่านปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา ให้พูดคุยกับอธิการหรือประธานสาขาของท่าน

ให้ความสนใจดูแลสมาชิกใหม่ของศาสนาจักร

งานสอนศาสนาครอบคลุมถึงการช่วยเหลือและประคับประคองผู้เข้าร่วมศาสนาจักร ขณะที่ท่านได้ตรงตรงความรับผิดชอบนี้ จำไว้ว่าสมาชิกใหม่อาจเผชิญการทดลองเมื่อเข้าร่วมศาสนาจักร ข้อผูกมัดใหม่ของ

จิตวิญญาณ

เขามักเรียกร้องให้เขาละทิ้งนิสัยเดิม ทั้งมิตรสหายที่มีอยู่เดิม และการสมาคมที่คุ้นเคย นอกจากนี้ ศาสนาจักรยังแนะนำวิถีชีวิตที่อาจผิดแผกไปจากเดิมและมีข้อเรียกร้อง

สมาชิกใหม่แต่ละคนของศาสนาจักรต้องการสามสิ่ง คือ เพื่อน ความรับผิดชอบ และการบำรุงเลี้ยงด้วย “คำอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้า” (โมโรไน 6:4) ท่านเป็นส่วนหนึ่งของการให้ความช่วยเหลือในเรื่องนี้ ท่านเป็นเพื่อนได้ตลอดเวลา แม้ท่านจะไม่ได้อยู่ในตำแหน่งที่จะให้การเรียกหรือความรับผิดชอบอย่างเป็นทางการในศาสนาจักร แต่ท่านสามารถทำงานเคียงข้างสมาชิกใหม่ในการรับใช้ได้ ท่านสามารถหาโอกาสแบ่งปันพระคำของพระผู้เป็นเจ้ากับสมาชิกใหม่ได้ด้วย

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มาระโก 16:15; แอลมา 26:1-16; ก.พ. 4; 60:2; 84:88; 123:12

จิตวิญญาณ

ในพระคัมภีร์ใช้คำว่า *จิตวิญญาณ* สองด้านด้วยกัน หนึ่ง วิญญาณที่รวมกับร่างกาย ไม่ว่าจะในความเป็นมรรตัยหรือหลังจากการฟื้นคืนชีวิต เราเรียกว่าจิตวิญญาณ (ดู ก.พ. 88:15-16) สอง บางครั้งเราเรียกวิญญาณของเราว่าจิตวิญญาณ (ดู แอลมา 40:15-18; เอบราแฮม 3:23)

ดู แผนแห่งความรอด; การฟื้นคืนชีวิต; วิญญาณ ด้วย

จิตสำนึก

ทุกคนเกิดมาพร้อมความสามารถในการแยกแยะถูกผิด ความสามารถดังกล่าว ซึ่งเรียกว่าจิตสำนึก คือการแสดงให้เห็นความสว่างของพระคริสต์ (ดู โมโรไน 7:15-19)

จิตสำนึกของท่านเป็นเครื่องป้องกันที่จะช่วยให้ท่านอยู่ห่างจากสถานการณ์ที่เป็นภัยทางวิญญาณ เมื่อท่านปฏิบัติตามพระบัญญัติและทำการตัดสินใจที่ชอบธรรม ท่านย่อมประสบสันติในจิตสำนึก

เมื่อท่านทำบาป ท่านจะรู้สึกสำนึกผิดหรือละอายใจ เช่นเดียวกับที่ท่านรู้สึกเจ็บปวดทางกายเมื่อท่านได้รับบาดเจ็บ นี่คือการตอบสนองตามธรรมชาติของจิตสำนึกที่ท่านมีต่อบาป และจะนำท่านไปสู่การกลับใจ

การกลับใจและการให้อภัยทำให้สันติสุขในจิตสำนึกกลับคืนมาตรงกันข้าม ถ้าท่านไม่เอาใจใส่จิตสำนึกของท่านและไม่กลับใจ จิตสำนึกของท่านจะอ่อนลงเสมือนหนึ่งถูก “ نابด้วยเหล็กร้อน ” (1 ทิโมธี 4:2)

จงเรียนรู้ที่จะทำตามจิตสำนึกของท่าน นี่เป็นส่วนสำคัญของการฝึกใช้สิทธิ์เสรีของท่าน ยิ่งท่านทำตามจิตสำนึกมากเท่าใด จิตสำนึกจะยิ่งแข็งแกร่งมากขึ้นเท่านั้น จิตสำนึกที่เฉียบไวเป็นเครื่องหมายของวิญญาณที่แข็งแกร่ง

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: โมไซยา 4:1-3; ก.พ. 84:45-47

ดู สิทธิเสรี; ความสว่างของพระคริสต์; การเชื่อฟัง; การล่อลวง *ด้วย*

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ (ดู การบริหารศาสนาจักร)

โจเซฟ สมิธ

ในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1820 โจเซฟ สมิธวัย 14 ปีกำลังค้นหาศาสนาจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์เมื่อท่านอ่านข้อความตอนหนึ่งในไบเบิล “ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้นหลุดออกจากพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยพระกรุณาและมีได้ทรง

คำหั้น แล้วผู้นั้นก็จะได้รับสิ่งที่ถูกลขอ” (ยากอบ 1:5; ดูโจเซฟ สมิธ-ประวัติ 1:11-12 ด้วย) ด้วยศรัทธาที่เรียบง่ายและไม่สั่นคลอน โจเซฟทำตามคำแนะนำในข้อความนั้น ท่านเข้าไปในป่าเพียงลำพัง ที่นั่นท่านสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่าท่านควรเข้าร่วมกับศาสนาจักรใด เพื่อตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อท่าน นอกเหนือจากเรื่องอื่นๆ แล้วพระองค์ทรงรับสั่งกับท่านว่า ท่านไม่ควรเข้าร่วมกับศาสนาจักรที่มีอยู่ในเวลานั้น (ดู โจเซฟ สมิธ-ประวัติ 1:13-20)

ขณะโจเซฟ สมิธพิสูจน์ความมีค่าควรของท่าน ท่านได้รับพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ในฐานะศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า โดยผ่านท่าน พระเจ้าทรงทำงานยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์สำเร็จซึ่งรวมถึงการนำพระคัมภีร์มอรมอนออกมา การฟื้นฟูฐานะปุโรหิต การเปิดเผยความจริงพระกิตติคุณอันล้ำค่า การจัดตั้งศาสนาจักรที่แท้จริงของพระคริสต์ และการสถาปนางานพระวิหาร วันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 1844 โจเซฟและไฮรัมพี่ชายถูกสังหารในการโจมตีของกลุ่มคนติดอาวุธ พวกท่านผนึกประจักษ์พยานด้วยเลือดของท่าน

เพื่อให้ประจักษ์พยานของท่านในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูมีครบถ้วนบริบูรณ์ ท่านต้องมีประจักษ์พยานในพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของโจเซฟ สมิธด้วย ความเป็นจริงของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้ายขึ้นอยู่กับความเป็นจริงของภาพที่ปรากฏครั้งแรกและการเปิดเผยอื่นๆ ที่พระเจ้าประทานแก่โจเซฟ สมิธ ประธานจอห์น เทย์เลอร์ ประธานคนที่สามของศาสนาจักรเขียนว่า “โจเซฟ สมิธศาสดาและผู้พยากรณ์ของพระเจ้าทำเพื่อความรอดของคนในโลกนี้ยิ่งกว่าคนอื่นใดในโลกที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลกนอกจากพระเยซูเท่านั้น” (ค.พ. 135:3)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อีสยาห์ 29:13-14; 2 นีไฟ 3:3-15; ก.พ. 5:9-10; 135; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ

ดู ศาสดา; การฟื้นฟูพระกิตติคุณ ด้วย

ชีวิตนิรันดร์

พระเจ้าทรงประกาศว่า “นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา—ที่จะทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) ความเป็นอมตะคือการมีชีวิตอยู่ตลอดกาลในฐานะบุคคลที่ฟื้นคืนชีวิตแล้ว โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ทุกคนจะได้รับของประทานดังกล่าว ชีวิตนิรันดร์หรือความสูงส่งคือการได้รับสถานที่แห่งหนึ่งในระดับสูงสุดของอาณาจักรชั้นสูงเป็นมรดก ที่ซึ่งเราจะอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและอยู่เป็นครอบครัวต่อไป (ดู ก.พ. 131:1-4) เฉกเช่นความเป็นอมตะ ของประทานดังกล่าวอยู่ในวิสัยที่เกิดขึ้นได้โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ แต่เราต้อง “ปฏิบัติตามกฎและพิธีการแห่งพระกิตติคุณ” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 3)

อยู่บนวิถีสู่นิรันดร์แห่งชีวิต

เมื่อท่านรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านได้เข้าไปในวิถีที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ศาสดานี้ไฟสอนว่า

“ประตูซึ่งโดยทางนั้นท่านควรเข้าคือ การกลับใจและบัพติศมาด้วยน้ำ และเมื่อนั้นการปลดบาปของท่านจะมาถึงโดยไฟและโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“และเมื่อนั้นท่านย่อมอยู่ในทางตรงและแถบนี้ซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ แท้จริงแล้วท่านเข้าไปแล้วทางประตู ท่านทำตามบัญญัติของพระบิดาและพระบุตร และท่านรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นพยานถึง

พระบิดาและพระบุตร เพื่อให้สัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำไว้สัมฤทธิ์ คือ หากท่านเข้าไปโดยทางนั้นท่านจะได้รับ” (2 นีไฟ 31:17-18)

นีไฟเห็นว่าหลังจากเราเข้าไปใน “ทางตรงและแคบ” นี้แล้ว เราต้องอดทนจนถึงที่สุดด้วยศรัทธา

“หลังจากท่านเข้าไปในทางตรงและแคบนี้แล้ว ข้าพเจ้าอยากถามว่า ทำทุกอย่างแล้วหรือ? คุณเถิดข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่า ไม่เลย เพราะท่านไม่ได้มาถึงแก่นั่นนอกจากเป็นไปโดยคำของพระคริสต์ พร้อมด้วยศรัทธาอันไม่สั่นสะเทือนในพระองค์ โดยวางใจอย่างเต็มที่ในคุณความดีของพระองค์ผู้ทรงอานุภาพจะช่วยให้รอด

“ดังนั้น ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความมั่นคงในพระคริสต์ โดยมีความสว่างอย่างบริบูรณ์ของความหวัง และความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า และของมนุษย์ทั้งปวง ดังนั้นหากท่านจะมุ่งหน้าขึ้นชมอยู่ด้วยคำของพระคริสต์และอดทนจนถึงที่สุดแล้ว คุณเถิด พระบิดาตรีสัจนี้ เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์” (2 นีไฟ 31:19-20)

เมื่อท่านรับบัพติศมาและรับการยืนยันแล้ว ความเจริญก้าวหน้าสู่ชีวิตนิรันดร์ของท่านส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับ การได้รับพิธีการอื่นของความรอด สำหรับผู้ชายคือ การวางมือแต่งตั้งฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค สำหรับผู้ชายและผู้หญิงคือ เอ็นดาวเมนที่พระวิหารและการฝึก การแต่งงาน เมื่อท่านได้รับพิธีการเหล่านี้และรักษาพันธสัญญาที่ติดมากับพิธีการ ท่านย่อมพร้อมรับระดับสูงสุดของรัศมีภาพชั้นสูงเป็นมรดกไม่ไกลเกินเอื้อม

ขณะที่ท่านไต่ตรองความเจริญก้าวหน้าของตนเองบน “ทางตรงและแคบ” จงเชื่อมั่นว่าชีวิตนิรันดร์อยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านกลับไปหาพระองค์ และพระองค์จะไม่ทรงเรียกรอสิ่ง

ที่ท่านทำให้สำเร็จไม่ได้ พระบัญญัติทุกข้อของพระองค์มีไว้เพื่อส่งเสริมความสุขของท่าน เมื่อท่านใช้ศรัทธาและรับใช้พระองค์สุดกำลัง พระองค์ยอมประทานความเข้มแข็งให้ท่านและจัดหาวิธีให้ท่านทำสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา (ดู 1 นีไฟ 3:7) ฟังระลึกไว้เสมอว่าเมื่อท่านพยายามสุดความสามารถและกลับใจจากบาปของท่าน การชดใช้ของพระเยซูคริสต์จะชดเชยความอ่อนแอ ความอยุติธรรม ความเสียหาย และความเจ็บปวดที่ท่านประสบในชีวิตนี้ “เรารู้ว่าแม้เราจะทำได้ทุกสิ่ง เป็นโดยพระคุณที่เรารอด” (2 นีไฟ 25:23)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ยอห์น 3:16; 17:3; 2 นีไฟ 9:39; โมโรไน 7:41; ก.พ. 14:7; 50:5

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; พระคุณ; อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ *ด้วย*

ซาตาน

ซาตานมีอีกชื่อหนึ่งว่าปฏิปักษ์หรือมาร ซาตานเป็นศัตรูกับความชอบธรรมและกับผู้ที่พยายามติดตามพระผู้เป็นเจ้า เขาเป็นบุตรทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าผู้ที่เคยเป็นเทพ “มีอำนาจในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า” (ก.พ. 76:25; ดู อิสยาห์ 14:12; ก.พ. 76:26–27 ด้วย) แต่ที่สถานในสวรรค์ก่อนเกิด ลูซิเฟอร์ ซึ่งเป็นชื่อเรียกของซาตานในขณะนั้น กบฏต่อพระบิดาบนสวรรค์และแผนแห่งความรอด ในการกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้า ซาตาน “พยายามทำลายอำเภอใจของมนุษย์” (โมเสส 4:3) เขากล่าวว่า “ข้าพระองค์จะไถ่มนุษย์ชาติทั้งปวงเพื่อสักคนหนึ่งก็จะไม่หายไป และแน่นอนข้าพระองค์จะทำ ดังนั้นทรงให้เกียรติของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด” (โมเสส 4:1)

ซาตานชักชวน “ไปรับผลของสวรรค์หนึ่งในสาม” หันไปจากพระบิดา (ก.พ. 29:36) เนื่องจากการกบฏครั้งนี้ ซาตานและบริวารของเขา

จึงถูกตัดออกจากที่ประทับของพระเจ้าและไม่ได้พรของการมีร่างกาย (ดู วิวรณ์ 12:9) อีกทั้งไม่มีโอกาสรับมรดกในอาณาจักรแห่งรัศมีภาพด้วย

พระบิดาบนสวรรค์ทรงอนุญาตให้ซาตานและบริวารของซาตานล่องลงเราเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ในความเป็นมรรตัย (ดู 2 นีไฟ 2:11-14; ก.พ. 29:39) เพราะซาตาน “แสวงหาเพื่อมนุษย์ทั้งปวงจะได้ทุกข์ยากเหมือนกับตัวเขา” (2 นีไฟ 2:27) เขากับบริวารของเขาจึงพยายามชักจูงเราออกจากความชอบธรรม เขาพยายามสุดกำลังเพื่อต่อต้านประเด็นสำคัญที่สุดในแผนแห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์ ตัวอย่างเช่น เขาพยายามทำลายความเชื่อถือนของพระเจ้าช่วยให้รอดและฐานะปุโรหิต แสดงความกังขาในการชดใช้ เปลี่ยนแบบการเปิดเผย ทำให้เราเขวจากความจริง และปฏิเสธความรับผิดชอบส่วนตัว เขาพยายามทำลายครอบครัวที่ละน้อยโดยสร้างความสับสนเรื่องเพศ ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเพศนอกชีวิตสมรส เย้ยหยันการแต่งงาน และขัดขวางการมีบุตรของผู้ใหญ่ที่แต่งงานแล้วผู้ที่จะเลี้ยงดูบุตรในความชอบธรรม

ท่านต้องไม่อ่อนข้อให้การล่องลงของซาตาน ท่านมีพลังอยู่ในตัวที่จะเลือกความดีเหนือความชั่ว และท่านขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้ตลอดเวลาด้วยการสวดอ้อนวอน (ดู “การล่องลง” หน้า 63-66) ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อิสยาห์ 14:12-17; 1 นีไฟ 15:23-24; 2 นีไฟ 2:16-18; โมโรไน 7:12; ก.พ. 10:5; 29:36-40, 46-47; 76:25-29

ดู สิทธิเสรี; บาป; การล่องลง ด้วย

ไซอัน

พระกัมภีร์คำสอนและพันธสัญญามีข้อความหลายตอนที่พระเจ้าทรงบัญชาให้ลัทธิชน “แสวงหาเพื่อนำออกมาและตั้งอุดมการณ์ของไซอัน” (ค.พ. 6:6; ดู ค.พ. 11:6; 12:6; 14:6 ด้วย)

คำว่า *ไซอัน* มีความหมายหลากหลายในพระกัมภีร์ นิยามส่วนใหญ่ของคำนี้คือ “ผู้มีใจบริสุทธิ์” (ค.พ. 97:21) เรามักใช้คำว่า *ไซอัน* ในลักษณะนี้เพื่อหมายถึงผู้คนของพระเจ้าหรือศาสนาจักรและสเตก (ดู ค.พ. 82:14)

ในช่วงแรกๆ ของสมัยการประทานนี้ ผู้นำศาสนาจักรแนะนำสมาชิกให้เสริมสร้างไซอันโดยอพยพไปยังที่ตั้งอันเป็นศูนย์กลาง ทุกวันนี้ผู้นำของเราแนะนำให้เราเสริมสร้างไซอันในที่ที่เราอาศัยอยู่ ศาสนาจักรขอให้สมาชิกอยู่ในแผ่นดินเกิดของตนและช่วยสถาปนาศาสนาจักรที่นั่น ศาสนาจักรกำลังสร้างพระวิหารหลายแห่งเพื่อให้ลัทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกได้รับพรพระวิหาร

คำว่า *ไซอัน* ยังหมายถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่จำเพาะเจาะจงด้วย เช่น

- เมืองอินิก (ดู โมเสส 7:18-21)
- เมืองเยรูซาเล็มสมัยโบราณ (ดู 2 ซามูเอล 5:6-7; 1 พงศกษัตริย์ 8:1; 2 พงศกษัตริย์ 9:28)
- เยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งจะสร้างในอำเภอแจ๊คสัน รัฐมิสซูรี (ดู ค.พ. 45:66-67; 57:1-3; หลักแห่งความเชื่อข้อ 10)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อิสยาห์ 2:2-3; 1 นีไฟ 13:37; ค.พ. 35:24; 39:13; 45:68-71; 59:3-4; 64:41-43; 90:36-37; 97:18-28; 101:16-18; 105:5; 115:5-6; 136:31

ฐานะปุโรหิต

ฐานะปุโรหิตคือพลังและอำนาจนิรันดร์ของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างและปกครองฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกโดยฐานะปุโรหิต พระองค์ทรงได้และทำให้ลูกๆ ของพระองค์สูงส่งโดยพลังอำนาจดังกล่าว เพื่อทำให้เกิด “ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)

ให้อำนาจฐานะปุโรหิตแก่มนุษย์บนแผ่นดินโลก

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานอำนาจฐานะปุโรหิตให้สมาชิกชายที่มีค่าควรของศาสนจักรเพื่อเขาจะกระทำในพระนามของพระองค์เพื่อความรอดของลูกๆ ของพระองค์ ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตได้รับมอบอำนาจให้สั่งสอน พระกิตติคุณ ปฏิบัติพิธีการแห่งความรอด และปกครองอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก

สมาชิกชายของศาสนจักรอาจเริ่มการรับใช้ในฐานะปุโรหิตเมื่ออายุครบ 12 ปี เขาเริ่มโดยดำรงฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน และต่อมาเขาอาจมีคุณสมบัติพร้อมรับฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็คที่ประสาทแก่เขาในชีวิตแต่ละช่วงและขณะเตรียมตัวรับความรับผิดชอบต่างๆ เขาจะดำรงตำแหน่งหลากหลายในฐานะปุโรหิต อาทิ มัคทายก ผู้สอน หรือปุโรหิตในฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน และเอ็ลเดอร์หรือมหาปุโรหิตในฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค (สำหรับข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตแห่งแอรันและเม็ลคิเซเด็ค ดูหน้า 151-152 และ 149-150)

เพื่อให้สมาชิกชายของศาสนจักรดำรงฐานะปุโรหิต ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ได้รับมอบอำนาจต้องประสาทฐานะปุโรหิตแก่เขาและแต่งตั้งเขาสู่ตำแหน่งในฐานะปุโรหิตนั้น (ดู ฮีบรู 5:4; ก.พ. 42:11; หลักแห่งความเชื่อข้อ 5)

แม้จะมอบอำนาจฐานะปุโรหิตให้เฉพาะสมาชิกชายที่มีค่าควรของศาสนาจักร แต่พรของฐานะปุโรหิตมีให้ทุกคน ทั้งชาย หญิง และเด็ก เราทุกคนได้รับประโยชน์จากอิทธิพลของผู้นำฐานะปุโรหิตที่ชอบธรรม และเราทุกคนมีสิทธิ์รับพิธีการแห่งความรอดของฐานะปุโรหิต

ฐานะปุโรหิตและครอบครัว

การใช้ฐานะปุโรหิตครั้งสำคัญที่สุดเกิดขึ้นในครอบครัว สามิและบิดาแต่ละคนในศาสนาจักรควรพยายามทำตนให้มีค่าควรต่อการดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค เขาปกครองในความชอบธรรมและความรักขณะทำหน้าที่ผู้นำทางวิญญาณของครอบครัวโดยมีภรรยาเป็นส่วนที่เท่าเทียมกัน เขานำครอบครัวในการสวดอ่อนนออนเป็นประจำ ศึกษาพระคัมภีร์ และสังสรรค์ในครอบครัว เขาทำงานกับภรรยาเพื่อสอนและช่วยให้ลูกๆ เตรียมรับพิธีการแห่งความรอด (ดู ก.พ. 68:25-28) เขาให้พรฐานะปุโรหิตเพื่อนำทาง รักษา และปลอบโยน

สมาชิกจำนวนมากไม่มีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็คที่ซื่อสัตย์อยู่ในบ้าน อย่างไรก็ตาม โดยผ่านการรับใช้ของผู้สอนประจำบ้านและผู้นำฐานะปุโรหิต สมาชิกทุกคนของศาสนาจักรจะได้รับพรแห่งพลังอำนาจฐานะปุโรหิตในชีวิตเขา

โควรัมฐานะปุโรหิต

โควรัมฐานะปุโรหิตคือกลุ่มพี่น้องชายที่ดำรงตำแหน่งเดียวกันในฐานะปุโรหิต จุดประสงค์เบื้องต้นของโควรัมคือ รับผิดชอบต่อผู้อื่น สร้างความเป็นหนึ่งและภราดรภาพ สอนคำสอน หลักธรรม และหน้าที่ต่างๆ ให้แก่กัน

โควรัมอยู่ในทุกระดับขององค์กรศาสนาจักร ประธานของศาสนา

จักรและที่ปรึกษาของท่านประกอบเป็นโครัมฝ่ายประธานสูงสุด อัครสาวกสิบสองประกอบเป็นโครัมด้วย สาวกเจ็ดสิบ ทั้งเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ภาค ได้รับการจัดระเบียบเป็นกลุ่ม ประธานสแตคแต่ละคนเป็นประธานโครัมมหาปุโรหิต ซึ่งประกอบด้วยมหาปุโรหิตทุกคนในสแตค โดยปรกติแล้วแต่ละวอร์ดหรือสาขาจะมีโครัมของเอ็ลเดอร์ ปุโรหิต ผู้สอน และมัคทายก มหาปุโรหิตได้รับการจัดระเบียบในวอร์ดด้วย โดยรับใช้ในกลุ่มมหาปุโรหิต

การสอนประจำบ้าน

นับจากผู้ดำรงฐานะปุโรหิตได้รับการวางมือแต่งตั้งสู่ตำแหน่งผู้สอน เขามีโอกาสและความรับผิดชอบที่จะรับใช้เป็นผู้สอนประจำบ้าน วิธีนี้จะช่วยให้เขาบรรลุหน้าที่ “ดูแลศาสนาจักรเสมอและอยู่กับเขาและให้กำลังใจ” (ค.พ. 20:53)

ผู้สอนประจำบ้านมีหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ในการเป็นแหล่งช่วยอันดับแรกของศาสนาจักรที่ช่วยเหลือบุคคลและครอบครัว พวกเขาเยี่ยมสมาชิกที่ได้รับมอบหมายอย่างน้อยเดือนละครั้ง ในการรับใช้และการเยี่ยมสมาชิกที่ได้รับมอบหมาย เขาสนับสนุนบิดามารดาในความรับผิดชอบของตน สอนพระกิตติคุณสมาชิกแต่ละคนในครอบครัว หล่อเลี้ยงมิตรภาพ และช่วยสมาชิกเตรียมรับพิธีการพระวิหารและดำเนินชีวิตให้มีค่าควรต่อพรของพระกิตติคุณ

ผู้นำในวอร์ดและสาขาต้องแน่ใจว่าผู้สอนประจำบ้านได้รับมอบหมายให้ดูแลแต่ละครอบครัวหรือแต่ละบุคคล เขาติดต่อกับผู้สอนประจำบ้านเพื่อช่วยสนองความต้องการทางโลกและทางวิญญาณของสมาชิกทุกคน

กฤษฎาฐานะปุโรหิต

ผู้ถือกฤษฎาฐานะปุโรหิตจะควบคุมการใช้อำนาจฐานะปุโรหิตในศาสนาจักร (ดู ค.พ. 65:2; 124:123) ผู้ถือกฤษฎาฐานะปุโรหิตมีสิทธิ์เป็นประธานและกำกับดูแลศาสนาจักรภายในขอบเขตอำนาจ ตัวอย่างเช่น อธิการถือกฤษฎาฐานะปุโรหิตที่ทำให้เขาสามารถเป็นประธานในวอร์ดได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อเด็กคนหนึ่งในวอร์ดพร้อมจะรับบัพติศมา บุคคลที่จะให้บัพติศมาเด็กต้องได้รับมอบอำนาจจากอธิการ

พระเยซูคริสต์ทรงถือกฤษฎาแห่งทั้งหมดของฐานะปุโรหิต พระองค์ทรงมอบกฤษฎาที่จำเป็นต่อการปกครองศาสนาจักรให้อัครสาวกของพระองค์ เฉพาะอัครสาวกออาวูโสหรือประธานของศาสนาจักรเท่านั้นที่จะใช้ (หรือมอบอำนาจให้อีกคนหนึ่งใช้) กฤษฎาเหล่านี้เพื่อปกครองทั้งศาสนาจักร (ดู ค.พ. 43:1-4; 81:2; 132:7)

ประธานของศาสนาจักรมอบกฤษฎาฐานะปุโรหิตแก่ผู้นำฐานะปุโรหิตคนอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อคนเหล่านั้นจะเป็นประธานในขอบข่ายความรับผิดชอบของตนได้ ผู้รับมอบกฤษฎาฐานะปุโรหิตได้แก่ประธานพระวิหาร ประธานคณะเผยแผ่ ประธานสเตค ประธานท้องถิ่น อธิการ ประธานสาขา และประธานโครัม บุคคลที่รับใช้ในตำแหน่งเหล่านี้ถือกฤษฎาจนกว่าจะได้รับการปลด ที่ปรึกษาไม่ได้รับกฤษฎา แต่เขาได้รับอำนาจและความรับผิดชอบโดยการเรียกและงานมอบหมาย

การใช้ฐานะปุโรหิตอย่างชอบธรรม

ถ้าท่านเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิต จำไว้ว่าฐานะปุโรหิตควรเป็นส่วนหนึ่งของท่านตลอดเวลาและในทุกสภาวะการณ์ ฐานะปุโรหิตไม่เหมือนเสื้อคลุมที่ท่านสวมและถอดได้ตามใจชอบ การวางมือแต่งตั้งสู่ตำแหน่งฐานะปุโรหิตเป็นการเรียกให้รับใช้ชั่วชีวิต โดยมีคำสัญญาว่าพระเจ้าจะ

ทรงทำให้ท่านมีคุณสมบัติพร้อมทำงานของพระองค์ตามความซื่อสัตย์ของท่าน

ท่านต้องมีค่าควรเพื่อจะรับและใช้พลังอำนาจฐานะปุโรหิต คำที่ท่านพูดและความประพฤติในแต่ละวันของท่านมีผลต่อความสามารถของท่านในการรับใช้ ความประพฤติของท่านในที่สาธารณะต้องไม่มีใครตำหนิได้ ความประพฤติในที่ลับยิ่งสำคัญกว่า พระเจ้าทรงประกาศผ่านศาสดาโจเซฟ สมิทว่า “สิทธิ์ของฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับอำนาจของสวรรค์อย่างแยกกันไม่ได้ และว่าอำนาจของสวรรค์จะถูกบังคับหรือควบคุมไม่ได้ นอกจากตามหลักแห่งความชอบธรรมเท่านั้น” (ค.พ. 121:36) พระองค์ทรงเตือนผู้ดำรงฐานะปุโรหิตดังนี้

“เมื่อเราพยายามปกปิดบาปของเรา หรือทำให้สมกับความจริงของเร ความทะเยอทะยานอันไร้ประโยชน์ของเรา หรือทำการบังคับหรือครอบครอง หรือบีบบังคับจิตวิญญาณของลูกหลานมนุษย์ในความไม่ชอบธรรมประการใด คุณเกิด ท้องฟ้าย่อมถอนตัว พระวิญญาณของพระเจ้าโสภณเสร์รา และเมื่อถูกถอนตัวย่อมเอเมนกับฐานะปุโรหิตหรืออำนาจของชายผู้นั้น คุณเกิด ก่อนเขารู้ตัวเขาก็ถูกทิ้งอยู่กับตัวเขา” (ค.พ. 121:37-38)

ท่านจะรักษาพลังอำนาจหรืออิทธิพลในฐานะปุโรหิตไว้ไม่ได้ นอกจาก “โดยการชักชวน โดยความอดกลั้น โดยความสุภาพและความอ่อนโยน และโดยความรักที่ไม่มีมารยา โดยความกรุณา และความรู้ อันบริสุทธิ์ ซึ่งจะขยายจิตวิญญาณอย่างกว้างขวาง โดยปราศจากความหน้าซื่อใจคด และปราศจากมารยา” ถ้า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ” ท่านให้ว่ากล่าวบางคน จงแสดง “ความรักเพิ่มขึ้นต่อคนที่ท่านว่ากล่าวเกลือกเขาจะถือว่าท่านเป็นศัตรูของเขา เพื่อเขาจะรู้ว่าความซื่อสัตย์ของท่านแข็งแกร่งยิ่งกว่าเชือกแห่งความตาย” (ค.พ. 121:41-43)

เมื่อท่านใช้ฐานะปุโรหิตในความชอบธรรมและความรัก ท่านจะพบปีติในการรับใช้เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า

“ให้อุทรของท่านเต็มไปด้วยความใจบุญต่อคนทั้งปวงด้วย และต่อครอบครัวแห่งศรัทธา และให้คุณธรรมประดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระเจ้า และคำสอนของฐานะปุโรหิตจะกลั่นลงมาจากจิตวิญญาณของท่านดั่งน้ำค้างจากสวรรค์

“พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนของท่านเสมอ และกทาของท่าน กทาแห่งความชอบธรรมอันไม่เปลี่ยนแปลงและความจริง และการครอบครองของท่านจะเป็นการครอบครองอันเป็นนิจ และโดยปราศจากวิธีบีบบังคับ มันจะไหลมาสู่ท่านตลอดเวลาและตลอดไป” (ค.พ. 121: 45-46)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ยอห์น 15:16; กิจการ 8:14-20; ยากอบ 5:14-15; ค.พ. 13: 20; 84; 107; โจเซฟ สมิธ-ประวัติ 1:68-73

ดู ฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน; การบริหารศาสนาจักร; ฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็ก; พิธีการ; การฟื้นฟูพระกิตติคุณ ด้วย

ฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็ก

“มีฐานะปุโรหิตสองอย่างในศาสนาจักร คือ แห่งเม็ลลิกเซเด็กและแห่งแอรัน” (ค.พ. 107:1) ฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็ก ซึ่งเป็น “ตามพระฐานะของพระบุตรของพระเจ้า” (ค.พ. 107:3) เป็นฐานะปุโรหิตที่ใหญ่กว่า “ถือสิทธิของฝ่ายประธาน และมีอำนาจและหน้าที่ดูแลตำแหน่งทั้งหมดในศาสนาจักร” (ค.พ. 107:8) และถือ “กุญแจของพรฝ่ายวิญญาณทั้งหมดของศาสนาจักร” ด้วย (ค.พ. 107: 18) ฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็กตั้งชื่อตามมหาปุโรหิตที่ยิ่งใหญ่ผู้มีชีวิต

ฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็ก

ในสมัยของศาสดาเอบราแฮม (ดู ก.พ. 107:2-4; ดู แอลมา 13: 14-19 ด้วย)

โดยอาศัยอำนาจฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็ก ผู้นำศาสนาจกรนำทางศาสนาจกรและกำกับดูแลการสั่งสอนพระกิตติคุณทั่วโลก “ความเป็นพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้เห็นประจักษ์” ในพิธีการของฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็ก (ก.พ. 84:20)

แอดัมได้รับมอบฐานะปุโรหิตที่ใหญ่กว่าและอยู่บนแผ่นดินโลกทุกครั้งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระกิตติคุณของพระองค์ ฐานะปุโรหิตดังกล่าวถูกนำไปจากโลกระหว่างการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ แต่ได้รับการฟื้นฟูในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1829 เมื่ออัครสาวกเปโตร ยากอบ และยอห์นประสาทให้โจเซฟ สมิธและออลิวเวอร์ กาวเดอริ

ตำแหน่งต่างๆ ของฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็กคือ อัครสาวกสาวกเจ็ดสิบ ผู้ประสาทพร มหาปุโรหิต และเอ็ลเดอร์ ประธานของฐานะปุโรหิตสูงคือ ประธานของศาสนาจกร (ดู ก.พ. 107:64-66)

ผู้ชายในศาสนาจกรจะต้องเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็กที่มีค่าควรจึงจะได้รับเอ็นดาวเม้นท์พระวิหารและฝึกกับครอบครัวชั่วนิรันดร์ เขามีอำนาจให้พรผู้ป่วยและให้พรพิเศษแก่สมาชิกครอบครัวและคนอื่นๆ ด้วยสิทธิ์อำนาจของผู้นำฐานะปุโรหิตที่เป็นประธาน เขาจะมอบของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์และวางมือแต่งตั้งชายที่มีค่าควรคนอื่นๆ สู่ตำแหน่งต่างๆ ในฐานะปุโรหิตแห่งแอรันและเม็ลลิกเซเด็ก

เมื่อชายคนหนึ่งได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลลิกเซเด็ก เขาได้เข้าสู่คำสาบานและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต เขาทำพันธสัญญาว่าจะซื้อสัตย์ขยายการเรียก “เอาใจใส่อย่างพากเพียรต่อตำแหน่งชีวิตนิรันดร์” และ “มีชีวิตโดยคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า” ผู้ที่รักษาพันธ

สัญญาดังกล่าวจะได้รับการชำระให้ศักดิ์สิทธิ์โดยพระวิญญาณและได้รับ “สารพัดสิ่งที่พระบิดา...มี” (ดู ก.พ. 84:33-44)

ดู ฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน; ฐานะปุโรหิต ด้วย

ฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน

ขณะที่ศาสดาโจเซฟ สมิธแปลพระคัมภีร์มอรมอน ท่านพบข้อความที่กล่าวถึงบัพติศมาเพื่อการปลดบาป วันที่ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 1829 ท่านและออลิเวอร์ กาวเดอรีผู้จดคำแปลได้เข้าไปในป่าเพื่อทูลถามพระเจ้าเรื่องบัพติศมา ขณะสวดอ้อนวอนอยู่นั้น “หลุดจากสวรรค์ผู้หนึ่งลงมาในเมฆแห่งความสว่าง” หลุดผู้นี้คือยอห์นผู้ถวายบัพติศมาศาสดาผู้ถวายบัพติศมาพระเยซูคริสต์เมื่อหลายศตวรรษก่อน ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาซึ่งเวลานี้เป็นบุคคลที่ฟื้นคืนชีวิตแล้ว ได้วางมือบนโจเซฟและออลิเวอร์เพื่อประสาทฐานะปุโรหิตแห่งแอรันให้ท่านทั้งสอง ฐานะปุโรหิตดังกล่าวถูกนำไปจากแผ่นดินโลกระหว่างการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ ด้วยอำนาจนี้ โจเซฟและออลิเวอร์จึงสามารถให้บัพติศมากันและกันได้ (ดู โจเซฟ สมิธ-ประวัติ 1:68-72)

ในศาสนาจักรปัจจุบัน สมาชิกชายที่มีค่าควรจะได้รับฐานะปุโรหิตแห่งแอรันตั้งแต่อายุ 12 ขวบ พวกเขาได้รับโอกาสมากมายที่จะมีส่วนร่วมในพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์ของฐานะปุโรหิตและรับใช้ เมื่อเขาปฏิบัติหน้าที่อย่างมีค่าควร เขาย่อมกระทำในพระนามของพระเจ้าเพื่อช่วยให้ผู้อื่นได้รับพรแห่งพระกิตติคุณ

ตำแหน่งต่างๆ ของฐานะปุโรหิตแห่งแอรันได้แก่ อธิการ ปุโรหิตผู้สอน และมัคนายก ด้วยการมอบอำนาจของผู้นำฐานะปุโรหิตที่เป็นประธาน (โดยปรกตคืออธิการหรือประธานสาขา) มัคนายกจะส่งผ่าน

ศีลระลึก เขาจะช่วยอธิการหรือประธานสาขาคุณแลสมาชิกศาสนาจักร โดยการรับใช้และช่วยงานทางโลก อาทิ รวบรวมเงินบริจาคคอดอาหาร ผู้สอนปฏิบัติหน้าที่ของมัคทายกได้ทุกอย่าง และได้รับโอกาสรับใช้ด้วย เขาเตรียมขนมปังกับน้ำศีลระลึก และรับใช้เป็นผู้สอนประจำบ้าน ปุโรหิตปฏิบัติหน้าที่ของมัคทายกและผู้สอนได้ทุกอย่าง ด้วยการมอบอำนาจของผู้นำฐานะปุโรหิตที่เป็นประธาน เขาอาจให้พรศีลระลึก ให้บังพิตสมาวางมือแต่งตั้งผู้อื่นสู่ตำแหน่งปุโรหิต ผู้สอน และมัคทายกด้วย

ฐานะปุโรหิตแห่งแอรันเป็น “ส่วนประกอบฐานะปุโรหิตที่สูงกว่าหรือฐานะปุโรหิตแห่งเมิลกิเซเด็ก” (ถ.พ. 107:14) เรามักเรียกว่าฐานะปุโรหิตขั้นเตรียม ขณะที่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตรับใช้ในฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน เขาจะเตรียมตัวให้พร้อมรับฐานะปุโรหิตแห่งเมิลกิเซเด็ก รับพรของพระวิหาร รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา เป็นสามีและบิดาที่น่ารักและดำเนินการรับใช้พระเจ้าไปชั่วชีวิต

ดู ฐานะปุโรหิตแห่งเมิลกิเซเด็ก; ฐานะปุโรหิต ด้วย

นรก

การเปิดเผยยุคสุดท้ายพูดถึงนรกอย่างน้อยสองประการ ประการแรก เป็นอีกชื่อหนึ่งของคุกวิญญาณ สถานที่แห่งหนึ่งในโลกแห่งวิญญาณหลังจากเสียชีวิตแล้วสำหรับคนที่ “ตายในบาปของเขาโดยปราศจากความรู้ถึงความจริง หรือในการล่วงละเมิดโดยปฏิเสธศาสดา” (ถ.พ. 138:32) นี่เป็นสถานะชั่วคราวซึ่งที่นั่นวิญญาณจะได้รับการสอนพระกิตติคุณ มีโอกาสกลับใจ และยอมรับพิธีการแห่งความรอดที่กระทำแทนเขาในพระวิหาร (ดู ถ.พ. 138:30-35) คนที่ยอมรับพระกิตติคุณอาจได้อยู่ในรมดีจนถึงการฟื้นคืนชีวิต หลังจากฟื้นคืนชีวิตและรับการพิพากษา

เขาจะได้รับระดับแห่งรัศมีภาพตามความมีค่าควรของเขา คนที่เลือกไม่กลับใจแต่ไม่เป็นบุตรแห่งหายนะจะยังอยู่ในคุกวิญญูณจนถึงปลายมิลเลเนียม เมื่อเขาจะได้รับ การปลดปล่อยจากนรกและการลงโทษ และฟื้นคืนชีวิตสู่รัศมีภาพขั้นต้น (ดู ก.พ. 76:81-85)

สอง ใช้คำว่า *นรก* เพื่อหมายถึงความมืดภายนอก ซึ่งคือที่อยู่ของมาร บริวารของเขา และพวกบุตรแห่งหายนะ (ดู ก.พ. 29:36-38; 76:28-33) พวกบุตรแห่งหายนะคือคนที่ “ไม่มีการอภัยในโลกนี้หรือในโลกที่จะมาถึง—โดยที่ปฏิเสธพระวิญญูณอันศักดิ์สิทธิ์หลังจากที่ได้รับแล้ว และปฏิเสธพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระบิดา โดยตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนให้แก่พวกตัว และประจานพระองค์ให้ได้อย่าง” (ก.พ. 76:34-35; ดู ข้อ 31-33, 36-37 ด้วย) บุคคลเช่นนั้นจะไม่ไต่ที่ในอาณาจักรแห่งรัศมีภาพเป็นมรดก สภาพของนรกรยังอยู่กับพวกเขา (ดู ก.พ. 76:38; 88:24, 32)

ดู อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ; ชาตาน *ด้วย*

น้ำชา (ดู พระวาจาแห่งปัญญา)

บัพติศมา

พระคัมภีร์มอรมอนพูดถึงคนกลุ่มหนึ่งที่เรียนรู้พระกิตติคุณและรับบัพติศมา ณ สถานที่แห่งหนึ่งเรียกว่ามอรมอน นับจากเวลาที่เขารับบัพติศมา พวกเขาถือว่ามอรมอนเป็นสถานที่แห่งความสวยงามเพราะขณะอยู่ที่นั่น พวกเขา “มาสู่ความรู้ถึงพระผู้ไถ่ของเขา” (โมไซยา 18:30) โดยที่เข้มแข็งเพราะประจักษ์พยานและพันธสัญญาบัพติศมา พวกเขาจึงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าเช่นเดิมแม้ในช่วงเวลาของความทุกข์ยากอย่างยิ่ง (ดู โมไซยา 23-24)

เช่นเดียวกับผู้คนในพระกัมภีร์มอรมอนเรื่องนี้ ท่านจะปลื้มปีติเมื่อท่านระลึกถึงพันธสัญญาบัพติศมาและคำสัญญาที่พระเจ้าทรงทำไว้กับท่าน ท่านจะพบพลังในพิธีการแห่งบัพติศมา ไม่ว่าท่านจะบัพติศมาเมื่อเร็วๆ นี้หรือเมื่อหลายปีก่อน

เข้าไปในวิถีชีวิตนิรันดร์

บัพติศมาเป็นพิธีการแห่งความรอดพิธีแรกของพระกิตติคุณ (ดูหลักแห่งความเชื่อข้อ 4) ท่านเป็นสมาชิกศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสภิกษณยุคสุดท้ายผ่านบัพติศมาและการยืนยันโดยอำนาจฐานะปุโรหิต

เมื่อท่านรับบัพติศมา แสดงว่าท่านเต็มใจทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงรับบัพติศมาด้วย แม้พระองค์จะปราศจากบาป ดังที่พระองค์ทรงอธิบายต่อยอห์นผู้ถวายบัพติศมาว่าพระองค์จำเป็นต้องรับบัพติศมาเพื่อ “กระทำตามสิ่งชอบธรรมทุกประการ” (ดูมัทธิว 3:13-17)

ทุกคนที่แสวงหาชีวิตนิรันดร์พึงทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดโดยรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ศาสดานี้ไฟกล่าวว่า พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เห็น “ประตูซึ่งโดยทางนั้น [เรา] ควรเข้า เพราะประตูซึ่งโดยทางนั้น [เรา] ควรเข้า คือ การกลับใจและบัพติศมาด้วยน้ำ และเมื่อนั้นการปลดบาป [ของเรา] จะมาถึงโดยไฟและโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเมื่อนั้น [เรา] ย่อมอยู่ในทางตรงและแคบนี้ซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์” (2 นีไฟ 31:17-18) เราจะได้รับชีวิตนิรันดร์ถ้าเราอดทนจนถึงที่สุด โดยรักษาพันธสัญญาของเราและรับพิธีการอื่นของความรอด

บัพติศมาตามวิธีของพระเจ้า

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเปิดเผยวิธีบัพติศมาที่ถูกต้องต่อศาสดาโจเซฟ สมิท โดยให้ความกระจ่างว่าต้องประกอบพิธีโดยผู้มีอำนาจฐานะปุโรหิต และต้องกระทำโดยการจุ่มลงไปใต้น้ำทั้งตัว

“ผู้ที่ถูกเรียกจากพระเจ้าและมีอำนาจจากพระเยซูคริสต์ที่จะให้บัพติศมาจะลงไปใต้น้ำกับผู้ที่ยอมตัวเขาหรือตัวเธอเพื่อรับบัพติศมา และจะกล่าวโดยเรียกชื่อเขาหรือเธอ โดยได้รับมอบหมายจากพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระบิดาและของพระบุตรและของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เอเมน

“เมื่อนั้นเขาจะจุ่มเขาหรือเธอลงในน้ำและขึ้นมาจากน้ำอีก” (ค.พ. 20:73-74)

การจุ่มเป็นสัญลักษณ์ของการตายจากชีวิตที่เต็มไปด้วยบาปและการเกิดใหม่สู่ชีวิตทางวิญญาณ โดยอุทิศเพื่อการรับใช้พระเจ้าและลูกๆ ของพระองค์ อีกทั้งเป็นสัญลักษณ์ของความตายและการฟื้นคืนชีวิตด้วย (ดู โรม 6:3-6)

เด็กเล็กๆ และบัพติศมา

จากการเปิดเผยในยุคสุดท้าย เราทราบว่าเด็กเล็กๆ ได้รับการไถ่โดยพระเมตตาของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าตรัสว่า “เขาจะทำบาปไม่ได้เพราะชาตานิได้รับอำนาจให้ลบล้างเด็กเล็กๆ จนกว่าเขาเริ่มรู้จักรับผิดชอบได้ต่อเรา” (ดู ค.พ. 29:46-47) เด็กจะไม่รับบัพติศมาจนกว่าจะถึงวัยที่รับผิดชอบได้ ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยว่าเด็กจะต้องมีอายุแปดขวบ (ดู ค.พ. 68:27; Joseph Smith Translation, Genesis 17:11) คนใดที่อ้างว่าเด็กเล็กๆ จำเป็นต้องรับบัพติศมา คนนั้นย่อม “ปฏิเสธพระเมตตาของพระคริสต์ และถือว่าการชดใช้จากพระองค์

และ อำนาจแห่งการไถ่ของพระองค์ไว้ค่า” (โมโรไน 8:20; ดู ข้อ 8-19, 21-24 ด้วย)

พันธสัญญาบัพติศมาของท่าน

เมื่อท่านรับบัพติศมา ท่านเข้าสู่พันธสัญญากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ท่านสัญญาว่าจะรับพระนามของพระเยซูคริสต์ รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และรับใช้พระองค์จนถึงที่สุด (ดู โมไซยา 18:8-10; ก.พ. 20:37) ท่านต่อพันธสัญญาดังกล่าวทุกครั้งที่ได้รับส่วนศีลระลึก (ดู ก.พ. 20:77, 79)

รับพระนามของพระเยซูคริสต์ เมื่อท่านรับพระนามของพระเยซูคริสต์ ท่านถือว่าตัวท่านเป็นของพระองค์ ท่านให้พระองค์และงานของพระองค์มาเป็นอันดับแรกในชีวิตท่าน ท่านแสวงหาสิ่งที่พระองค์ประสงค์มีไว้สิ่งที่ท่านต้องการหรือสิ่งที่โลกสอนให้ท่านต้องการ

ในพระคัมภีร์มอรมอน กษัตริย์เป็นจามินอธิบายว่าเหตุใดการรับเอาพระนามของพระเจ้าช่วยให้รอดจึงเป็นเรื่องสำคัญ

“ไม่มีนามอื่นใดให้ไว้ซึ่งโดยนามนั้นความรอดจะมาได้ ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงอยากให้ท่านรับเอาพระนามของพระคริสต์ คือท่านทุกคนที่เข้ามาในพันธสัญญากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ท่านจะเชื่อฟังไปจนถึงสิ้นชีวิตของท่าน

“และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ จะพบผู้ใดก็ตามที่ทำเช่นนั้นอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพราะเขาจะรู้จักชื่อซึ่งจะเรียกเขาโดยชื่อนั้น เพราะจะเรียกเขาตามพระนามของพระคริสต์

“และบัดนี้ เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ ผู้ใดก็ตามที่จะไม่รับเอาพระนามของพระคริสต์จะต้องถูกเรียกด้วยชื่อนั้น ฉะนั้นเขาจะมาพบตัวอยู่เบื้องซ้ายพระหัตถ์ของพระเจ้า” (โมไซยา 5:8-10)

รักษาพระบัญญัติ พันธสัญญาบัพติศมาของท่านคือการให้คำมั่น

สัญญาว่าจะมาสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า โดยแยกตัวจากโลกและขึ้นเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้า “ทุกเวลา และในทุกสิ่ง และในทุกแห่ง” (โมไซยา 18:9) ความพยายามของท่านที่จะขึ้นเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้าครอบคลุมทุกสิ่งที่ท่านทำและพูด จงพยายามระลึกถึงและรักษาบัญญัติของพระเจ้าตลอดเวลา รักษาความนึกคิด คำพูด และการกระทำของท่านให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านแสวงหาความบันเทิงเช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ดนตรี หนังสือ นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ฟัง ดู ฟัง และอ่านแต่สิ่งที่ยกระดับจิตใจเท่านั้น จงแต่งกายสุภาพ เลือกเพื่อนที่สนับสนุนท่านให้ไปถึงเป้าหมายนิรันดร์ของท่าน อยู่ห่างจากการผิดศีลธรรม ความลามก การพนัน ยาสูบ แอลกอฮอล์ และยาต้องห้าม จงรักษาตัวให้มีค่าควรแก่การเข้าพระวิหาร

รับใช้พระเจ้า พระบัญชาให้แยกตัวจากสิ่งทางโลกมิได้หมายความว่าท่านควรปลีกตัวจากผู้อื่น ส่วนหนึ่งของพันธสัญญาบัพติศมาคือ รับใช้พระเจ้า และท่านรับใช้พระองค์ได้ดีที่สุดเมื่อท่านรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน เมื่อศาสดาแอลมาสอนเรื่องพันธสัญญาบัพติศมา เขากล่าวว่า เราควร “เต็มใจจะแบกภาระของกันและกันเพื่อมันจะได้เบา” และ “เต็มใจที่จะเป็นทุกข์กับคนที่เป็ทุกข์... ปลอดภัยคนที่ต้องการความปลอดภัย” (โมไซยา 18:8-9) จงมีเมตตาและเคารพทุกคน โดยทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ในวิธีที่ท่านปฏิบัติต่อผู้อื่น

พรที่สัญญาไว้ของบัพติศมา

เมื่อท่านรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้คราวบัพติศมา พระเจ้าย่อมประทานพรท่านสำหรับความซื่อสัตย์ของท่าน พรบางประการที่ท่านได้รับคือการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนตลอดเวลา การปลดบาป และสิทธิพิเศษของการเกิดใหม่ทางวิญญาณ

การมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนตลอดเวลา หลังจากรับบัพติศมา ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็คที่ได้รับมอบอำนาจคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นจะวางมือบนศีรษะท่านและมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของประทานดังกล่าวให้สิทธิ์ท่านมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นเพื่อนตลอดเวลาตราบที่ท่านมีค่าควร การมีพระวิญญาณเป็นเพื่อนตลอดเวลาคือพรประเสริฐสุดอย่างหนึ่งที่ท่านจะได้รับในชีวิตมนุษย์ พระวิญญาณจะทรงนำทางท่านในวิถีแห่งความชอบธรรมและสันติสุข โดยนำท่านไปสู่ชีวิตนิรันดร์

การปลดบาป เพราะท่านรับบัพติศมาแล้ว ท่านจึงได้รับการปลดบาป อีกนัยหนึ่งคือ ท่านจะได้รับอภัยโดยพระเมตตาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ด้วยพรดังกล่าว ท่านจะได้รับอนุญาตให้อยู่ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ในที่สุด

ท่านจะได้รับการปลดบาปก็ต่อเมื่อท่านฝึกใช้ศรัทธาในพระเยซู-คริสต์ กลับใจอย่างแท้จริง และพยายามรักษาพระบัญญัติอยู่เสมอ ศาสดามอรมอนสอนว่า “ผลแรกของการกลับใจคือบัพติศมา และบัพติศมาโดยศรัทธาอันนำไปสู่การทำให้พระบัญญัติสำเร็จ และการทำให้พระบัญญัติสำเร็จนำมาซึ่งการปลดบาป” (โมโรไน 8:25) ท่านรักษา “การปลดบาป” เอาไว้เมื่อท่านถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าต่อไป เรียกหาพระองค์ในการสวดอ้อนวอนทุกวัน ยืนหยัดในศรัทธา และรับใช้ผู้ตกทุกข์ได้ยาก (ดู โมไซยา 4:11-12, 26)

การเกิดใหม่ โดยผ่านพิธีการแห่งบัพติศมาและการยืนยัน ท่านเกิดอีกครั้งสู่ชีวิตใหม่ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสกับนิโคเดมัสว่า “ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” (ยอห์น 3:5) ทารกเข้าสู่ชีวิตใหม่เมื่อแรกเกิดฉันใด ท่านก็เริ่ม

ต้นชีวิตใหม่เมื่อเข้าสู่พันธสัญญาบัพติศมาฉันนั้น ท่านจะเติบโตทางวิญญาณและเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นเมื่อรักษาพันธสัญญาบัพติศมา รับส่วนศีลระลึกเพื่อต่อพันธสัญญา และกลับใจจากบาป อัครสาวกเปาโลสอนว่า เมื่อเรารับบัพติศมาแล้ว เราควร “ดำเนินตามชีวิตใหม่” (โรม 6:4)

อดทนจนถึงที่สุด

เมื่อท่านรับบัพติศมาและได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ท่านต้องดำเนินต่อไปในความชอบธรรม เพราะพิธีการเหล่านี้เป็นเพียงการเริ่มต้นเดินทางกลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน ศาสดานี้ไฟสอนว่า

“หลังจากท่านเข้าไปในทางตรงและแคบนี้แล้ว ข้าพเจ้าอยากถามว่า ทำทุกอย่างแล้วหรือ คุณเถิดข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่า ไม่เลย เพราะท่านไม่ได้มาถึงแค่นั้นนอกจากเป็นไปโดยคำของพระคริสต์ พร้อมด้วยศรัทธาอันไม่สั่นสะเทือนในพระองค์ โดยวางใจอย่างเต็มที่ในคุณความดีของพระองค์ผู้ทรงอานุภาพจะช่วยให้รอด

“ดังนั้นท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความมั่นคงในพระคริสต์ โดยมีความสว่างอย่างบริบูรณ์ของความหวัง และความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าและของมนุษย์ทั้งปวง ดังนั้นหากท่านจะมุ่งหน้าขึ้นชมอยู่ด้วยคำของพระคริสต์ และอดทนจนถึงที่สุดแล้ว พระบิดาตรัสดังนี้ เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์” (2 นีไฟ 31:19-20)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: กิจการ 2:37-38; 2 นีไฟ 31:4-13; แอลมา 7:14-16; 3 นีไฟ 11:18-41; 27:13-22; ค.พ. 39:5-6, 10; 76:50-53

ดู ศรัทธา; พระวิญญาณบริสุทธิ์; การเชื่อฟัง; ฐานะบุโรหิต; การกลับใจ; ศีลระลึกด้วย

บาป

เมื่อเราตั้งใจไม่ปฏิบัติตามบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของเรา เราทำบาป เราทำบาปด้วยเมื่อเรามีได้กระทำอย่างชอบธรรมทั้งที่มีความรู้ในความจริง (ดู ยากอบ 4:17)

พระเจ้าตรัสว่าพระองค์ “จะดูบาปด้วยระดับการยินยอมแม้แต่น้อยที่สุดไม่ได้” (ก.พ. 1:31) ผลของบาปคือการถอนตัวของพระวิญญาณบริสุทธิ์และในนิรันดรคือ ไม่สามารถอยู่ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ได้เพราะ “จะไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าของได้” (1 นิโอฟ 10:21)

เราต่างก็เคยผิดพระบัญญัติหรือมิได้ปฏิบัติตามความรู้ของเราในความจริง อัครสาวกยอห์นสอนว่า “ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป เราก็ลวงตนเอง และสิ่งจะไม่ได้อยู่ในเราเลย ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:8-9) โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เรากลับใจได้และจะได้รับการอภัยบาปของเรา

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: โรม 3:23; 6:23; แอลมา 5:41-42; 11:37; ฮีลามัน 5:10-11; ก.พ. 82:1-3; 88:34-35

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ความตาย, ทางวิญญาณ; การให้อภัย; ความยุติธรรม; ความเมตตา; การเชื่อฟัง; การกลับใจ; การล่อลวง *ด้วย*

บาปดั้งเดิม

เพราะการตกของแอดัมและอีฟ ทุกคนจึงอยู่ในสภาพที่ตกแล้ว ถูกแยกจากพระผู้เป็นเจ้าของ และจะต้องผ่านความตายทางร่างกาย อย่าง

ไรก็ดี เรามีได้ถูกกล่าวโทษเพราะสิ่งที่หลายคนเรียกว่า “บาปดั้งเดิม” อีกนัยหนึ่งคือ เราไม่ต้องรับผิดชอบการล่วงละเมิดของแอดัมในสวนอีเด็น ศาสดาโจเซฟ สมิทกล่าวว่า “เราเชื่อว่ามนุษย์จะได้รับโทษเพราะบาปของตน และมีโทษเพราะการล่วงละเมิดของแอดัม” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 2)

โดยการชดใช้ พระผู้ช่วยให้อรอดทรงชดเชยการล่วงละเมิดในสวนอีเด็น (ดู โมเสส 6:53) พระองค์ประทานความมั่นใจแก่เราถึงการฟื้นคืนชีวิตและทรงสัญญาว่า เราจะได้กลับไปอยู่ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ตลอดกาล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ของเรา

ดู การตก ด้วย

ไบเบิล (ดู พระคัมภีร์)

ประจักษ์พยาน

ประจักษ์พยานคือพยานทางวิญญาณที่ได้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ รากฐานของประจักษ์พยานคือความรู้ที่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์และทรงรักเรา พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงดำเนินการชดใช้อันไม่มีขอบเขต โจเซฟ สมิทเป็นศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ได้รับการเรียกให้ฟื้นฟูพระกิตติคุณ เราได้รับการนำทางจากศาสดาที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน และศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งลี้ธิชชนยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักรที่แท้จริงของพระผู้ช่วยให้อรอดบนแผ่นดินโลก ด้วยรากฐานดังกล่าว ประจักษ์พยานจะเติบโตจนครอบคลุมหลักธรรมทั้งหมดของพระกิตติคุณ

การได้มาและทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็ง

ในฐานะสมาชิกศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งลิตีชนยุคสุดท้าย ท่านมีโอกาสและความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะได้ประจักษ์ของท่านเอง เมื่อได้แล้ว ท่านมีหน้าที่บำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานนั้นตลอดชีวิตท่าน ความสุขของท่านในชีวิตนี้และตลอดนิรันดรส่วนใหญ่จะอยู่ที่ว่าท่าน “เป็นอัครวินในประจักษ์พยานของพระเยซู” หรือไม่ (ค.พ. 76:79; ดู ข้อ 51, 74, 101 ด้วย) ขณะดำเนินกระบวนการดังกล่าว พึงจำหลักกรรมต่อไปนี้

การแสวงหาประจักษ์พยานเริ่มจากความปรารถนาที่ชอบธรรมและจริงใจ พระบิดาบนสวรรค์ของท่านจะประทานพรท่านตามความปรารถนาที่ชอบธรรมของใจท่านและความพยายามของท่านที่จะทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เมื่อพูดกับคนกลุ่มหนึ่งที่ยังไม่มีประจักษ์พยานในพระกิตติคุณ แอลมาสอนว่า “หากท่านจะตื่นและปลุกความสามารถของท่านแม้มาสู่การทดลองคำพูดของข้าพเจ้าและใช้ศรัทธาสักนิดแท้จริงแล้วแม้หากท่านจะทำไม่ได้มากไปกว่าปรารถนาที่จะเชื่อก็ขอให้ความปรารถนานี้เกิดผลในท่าน แม้จนท่านเชื่อในทางซึ่งจะให้ที่สำคัญสำหรับคำส่วนหนึ่งของข้าพเจ้าได้” (แอลมา 32:27)

ประจักษ์พยานผ่านมาทางอิทธิพลเงียบๆ ของพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ ผลของประจักษ์พยานนั้นนำอัครรรยและเปลี่ยนชีวิต แต่โดยปรกติแล้วของประทานแห่งประจักษ์พยานจะมาในรูปของความมั่นใจแบบเงียบๆ ปราศจากปรากฏการณ์อันน่าตื่นตาตื่นใจแห่งพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า แม้แต่แอลมา ผู้ได้รับการเยือนจากเทพและเห็นพระผู้เป็นเจ้าประทับนั่งบนบัลลังก์ของพระองค์ ยังต้องอดอาหารและสวดอ่อนวอนเพื่อให้ได้รับประจักษ์พยานผ่านอำนาจของพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ (ดู แอลมา 5:45-46; 36:8, 22)

ประจักษ์พยานของท่านจะค่อยๆ เติบโตท่ามกลางประสบการณ์ของท่าน ไม่มีใครได้รับประจักษ์พยานครบถ้วนในทันที ประจักษ์พยานของท่านจะแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ ท่ามกลางประสบการณ์ของท่าน ประจักษ์พยานจะขยายเมื่อท่านแสดงให้เห็นว่าท่านเต็มใจรับใช้ในศาสนาจักร ไม่ว่าจะได้รับการเรียกในตำแหน่งใดก็ตาม ประจักษ์พยานจะเพิ่มพูนเมื่อท่านตัดสินใจรักษาพระบัญญัติ เมื่อท่านหนักใจและให้กำลังใจผู้อื่น ท่านจะเห็นว่าประจักษ์พยานของท่านพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ เมื่อท่านสวดอ้อนวอนและอดอาหาร ศึกษาพระคัมภีร์ เข้าร่วมการประชุมต่างๆ ของศาสนาจักร และฟังผู้อื่นแบ่งปันประจักษ์พยาน ท่านจะได้รับพรด้วยช่วงเวลาของการดลใจซึ่งจะกำจุนประจักษ์พยานของท่าน ช่วงเวลาเช่นนั้นจะเกิดขึ้นตลอดชีวิตท่านเมื่อท่านพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

ประจักษ์พยานของท่านจะเพิ่มพูนเมื่อท่านแบ่งปัน ไม่ต้องรอให้ประจักษ์พยานของท่านพัฒนาเต็มที่ก่อนแล้วค่อยแบ่งปัน ส่วนหนึ่งของการพัฒนาประจักษ์พยานเกิดขึ้นเมื่อท่านแบ่งปัน ความจริงแล้วท่านจะพบว่าเมื่อท่านให้ประจักษ์พยานเท่าที่มี ท่านจะได้กินมากขึ้น

การแสดงประจักษ์พยาน

ในการประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยาน ในการสนทนากับสมาชิกครอบครัวหรือมิตรสหาย ท่านอาจรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้แสดงประจักษ์พยาน ในกรณีดังกล่าว ฟังจำไว้ว่าท่านไม่จำเป็นต้องกล่าวอภิปรายยืดเยื้อประทับใจ ประจักษ์พยานของท่านจะมีพลังที่สุดเมื่อแสดงประจักษ์พยานสั้นๆ จากใจจริงเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด คำสอนของพระองค์ และการฟื้นฟู จงสวดอ้อนวอนขอการนำทาง และพระวิญญูญาณจะทรงช่วยให้ท่านรู้ว่า จะแสดงความรู้สึกในใจออกมา

ปีศาจ

อย่างไร ท่านจะพบความปีติยินดียิ่งเมื่อท่านช่วยให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในความหวังและความมั่นใจที่พระเจ้าประทานแก่ท่าน

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ยอห์น 7:17; 1 โครินธ์ 2:9-14; ยากอบ 1:5-6; โมโรไน 10:3-5; ก.พ. 6:22-23; 62:3; 88:81

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; การอดอาหารและเงินบริจาคอดอาหาร; พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา; พระวิญญาณบริสุทธิ์; การสวดอ้อนวอน; การเปิดเผย; ของประทานฝ่ายวิญญาณ *ด้วย*

ปีศาจ

ผู้ประสาทรที่ได้รับแต่งตั้งจะให้ปีศาจแก่สมาชิกที่มีค่าควรของศาสนจักร ปีศาจของท่านจะประกาศเชื้อสายของท่านในวงศัวานอิสราเอลและมีคำแนะนำส่วนพระองค์จากพระเจ้ามาถึงท่านด้วย

เมื่อท่านศึกษาปีศาจและทำตามคำแนะนำที่อยู่ therein ท่านจะได้รับการนำทาง การปลอบโยน และการคุ้มครอง ท้าหรือกับอริการหรือประธานสาขาของท่านเพื่อขอทราบที่ท่านจะรับปีศาจได้อย่างไร

การประกาศเชื้อสาย

ปีศาจของท่านจะมีการประกาศเชื้อสายรวมอยู่ด้วย โดยจะบอกว่าท่านมาจากวงศัวานอิสราเอล ผู้สืบตระกูลของเฮบราแฮม และอยู่ในเผ่าหนึ่งของยาโคบ สิทธิชนยุคสุดท้ายจำนวนมากมาจากเผ่าเอฟราอิม ซึ่งเป็นเผ่าที่มีความรับผิดชอบเบื้องต้นในการนำงานยุคสุดท้ายของพระเจ้า

เพราะเราต่างก็มีสายเลือดหลายเชื้อสายอยู่ในตัวเรา ดังนั้นสมาชิกสองคนในครอบครัวเดียวกันอาจจะอยู่ต่างเผ่าในอิสราเอล

ไม่สำคัญว่าเชื้อสายของท่านในวงศัวานอิสราเอลจะผ่านมาจากสาย

โลหิตหรือการรับเป็นบุตร ในฐานะสมาชิกของศาสนาจักร ท่านถูกนับเป็นผู้สืบตระกูลของเอบราแฮมและทายาทแห่งคำสัญญาและพรทุกประการที่อยู่ในพันธสัญญาเอบราแฮม (ดู “พันธสัญญาเอบราแฮม” หน้า 206-207)

เรียนรู้จากปีตุพรของท่าน

เมื่อได้รับปีตุพรแล้ว ท่านควรอ่านบ่อยๆ ด้วยความนอบน้อม เสมือนหนึ่งการสวดอ่อนวอน ปีตุพรคือการเปิดเผยส่วนตัวจากพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน ผู้ทรงรู้ถึงความเข้มแข็ง ความอ่อนแอ และศักยภาพนิรันดรของท่าน โดยผ่านปีตุพร พระองค์จะทรงช่วยให้ท่านเรียนรู้สิ่งที่พระองค์ทรงคาดหวังจากท่าน พรของท่านอาจประกอบด้วยคำสัญญา คำเตือนสติ และคำตักเตือน ขณะที่เวลาผ่านไป ท่านจะตระหนักถึงพลังของการเปิดเผยในนั้น

เมื่อท่านทำตามคำแนะนำในพรของท่าน ท่านจะไม่สะดุดหรือถูกชักนำไปให้หลงผิด ถ้าท่านไม่ทำตามคำแนะนำ ท่านจะไม่สามารถรับพรที่สัญญาไว้

แม้ปีตุพรจะประกอบด้วยคำแนะนำและคำสัญญาที่ได้รับการคลอใจ แต่ท่านไม่ควรคาดหวังให้ปีตุพรตอบคำถามทั้งหมดของท่านหรือไถ่รายละเอียดทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในชีวิตท่าน ถ้าพรของท่านไม่ได้เอ่ยถึงเหตุการณ์สำคัญ เช่น งานเผยแผ่เต็มเวลาหรือการแต่งงาน ท่านไม่ควรสันนิษฐานว่าท่านจะไม่ได้รับโอกาสนั้น

ทำนองเดียวกัน ท่านไม่ควรสันนิษฐานว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เอ่ยในปีตุพรจะบังเกิดสัมฤทธิ์ผลในชีวิตนี้ ปีตุพรเป็นนิรันดร และคำสัญญาในนั้นอาจขยายไปถึงนิรันดร จงมั่นใจว่าถ้าท่านมีค่าควร คำสัญญาทั้งหมดจะมีสัมฤทธิ์ผลในเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้า พรที่ไม่เป็นจริงในชีวิตนี้

จะมีสัมฤทธิ์ผลในชีวิตหน้า

ปิดุพรของท่านศักดิ์สิทธิ์และเป็นเรื่องส่วนตัว ท่านอาจบอกคนในครอบครัวได้ แต่ท่านไม่ควรอ่านออกเสียงในที่สาธารณะหรืออนุญาตให้ใครอ่านหรือตีความ แม้แต่ผู้ประสาทพร หรืออธิการ หรือประธานสาขาก็ไม่ควรตีความ

จำถ้อยคำล้ำค่าในปิดุพรให้ขึ้นใจ ไตร่ตรอง และดำเนินชีวิตตามนั้นเพื่อท่านจะมีค่าควรแก่การรับพรที่สัญญาไว้ในชีวิตนี้และในชีวิตที่จะมาถึง

ปุโรหิต (ดู ฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน; การบริหารศาสนาจักร; ฐานะปุโรหิต)

แผนแห่งความรอด

ในการดำรงอยู่ก่อนเกิด พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมแผนหนึ่งไว้เพื่อเราจะเป็นเหมือนพระองค์และได้รับความบริบูรณ์แห่งความสุข พระคัมภีร์เรียกแผนนี้ว่า “แผนแห่งความรอด” (แอลมา 24:14; โมเสส 6:62) “แผนแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่ง” (แอลมา 42:8) “แผนแห่งการไถ่” (เจกอบ 6:8; แอลมา 12:30) และ “แผนความเมตตา” (แอลมา 42:15)

แผนแห่งความรอดคือความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ ครอบคลุมถึงการสร้าง การตก การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ กฎ พิธีการ และคำสอนทั้งหมดของพระกิตติคุณ สิทธิเสรีทางศีลธรรม ความสามารถที่จะเลือกและกระทำด้วยตัวเราเองคือสิ่งจำเป็นในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ด้วย เพราะแผนดังกล่าว เราจึงดีพร้อมได้โดยทางการชดใช้ ได้รับความบริบูรณ์แห่งความสุข และมีชีวิตตลอดกาลในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า ความสัมพันธ์ของครอบครัวเราจะคงอยู่ชั่ววันรันดร์

ท่านเป็นผู้มีส่วนในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ และประสบการณ์นิรันดร์ของท่านจะถูกแบ่งเป็นสามส่วนใหญ่ๆ ได้แก่ ชีวิตก่อนเกิด ชีวิตมรรตัย และชีวิตหลังความตาย เมื่อท่านเข้าใจแผน ท่านจะพบคำตอบของคำถามที่คนจำนวนมากสงสัย นั่นคือ เรามาจากไหน เรามาที่นี่ทำไม เราจะไปที่ไหนหลังจากชีวิตนี้

ชีวิตก่อนเกิด

ก่อนที่ท่านจะเกิดมาในโลกนี้ ท่านอยู่ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ในฐานะบุตรทางวิญญาณของพระองค์ ในการดำรงชีวิตก่อนเกิด ท่านเข้าร่วมสภากับบุตรทางวิญญาณคนอื่นๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ที่สถานนั้น พระบิดาบนสวรรค์ทรงเสนอแผนแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ (ดู เอบราแฮม 3:22-26)

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนแห่งความสุข พระเยซูก่อนเกิด พระบุตรหัวปีของพระบิดาในวิญญาณ จึงทรงทำพันธสัญญาว่าจะเป็นพระผู้ช่วยไถ้รอด (ดู โมเสส 4:2; เอบราแฮม 3:27) ผู้ติดตามพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ได้รับอนุญาตให้มายังโลกนี้เพื่อประสบการณ์เป็นมรรตัยและความเจริญก้าวหน้าสู่ชีวิตนิรันดร์ ลูซิเฟอร์ บุตรทางวิญญาณอีกดวงหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าต่อต้านแผนและ “พยายามทำลายอำเภอใจของมนุษย์” (โมเสส 4:3) เขากลับเป็นซาตาน เขาและผู้ติดตามเขาถูกขับออกจากสวรรค์ ไม่มีสิทธิ์รับร่างกายและประสบการณ์เป็นมรรตัย (ดู โมเสส 4:4; เอบราแฮม 3:27-28)

ตลอดชีวิตก่อนเกิด ท่านพัฒนาบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวและทวีความสามารถทางวิญญาณของตน โดยได้รับของประทานแห่งสิทธิ์เสรี ท่านจึงตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆ เช่น ตัดสินใจว่าจะทำตามแผนของพระบิดาบนสวรรค์ การตัดสินใจเหล่านี้ส่งผลต่อชีวิตท่านทั้งในขณะนั้น

แผนแห่งความรอด

และขณะนี้ ท่านทิวี่ขึ้นในสติปัญญาและเรียนรู้ที่จะรักความจริง ท่านพร้อมจะมายังโลกนี้ที่ซึ่งท่านจะเจริญก้าวหน้าต่อไปได้

ชีวิตมรรตัย

เวลานี้ท่านกำลังประสบกับชีวิตมรรตัย วิญญาณของท่านอยู่รวมกับร่างกาย โดยเปิดโอกาสให้ท่านเติบโตและพัฒนาในด้านต่างๆ ที่เป็นไปไม่ได้ในชีวิตก่อนเกิด การดำรงอยู่ส่วนนี้ของท่านเป็นเวลาของการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงตนเอง เลือกมาสู่พระคริสต์ และเตรียมตัวให้มีค่าควรแก่ชีวิตนิรันดร์ อีกทั้งเป็นเวลาที่ท่านจะช่วยให้ผู้อื่นพบความจริงและได้รับประจักษ์พยานถึงแผนแห่งความรอด

ชีวิตหลังความตาย

เมื่อท่านสิ้นชีวิต วิญญาณของท่านจะเข้าไปในโลกวิญญาณเพื่อรอการฟื้นคืนชีวิต ในเวลาของการฟื้นคืนชีวิต วิญญาณและร่างกายจะรวมกันอีก ท่านจะได้รับคำพิพากษาและถูกรับเข้าสู่อาณาจักรแห่งรัศมีภาพรัศมีภาพที่ท่านได้เป็นมรดกนั้นจะขึ้นอยู่กับความลึกซึ้งของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านและการเชื่อฟังของท่านที่มีต่อพระบัญญัติของพระเจ้า (ดู “อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ” หน้า 236–239) จะขึ้นอยู่กับรูปแบบที่ท่าน “ได้รับประจักษ์พยานของพระเยซู” (ค.พ. 76:51; ดูข้อ 74, 79, 101 ด้วย)

พรจากความรู้เรื่องแผน

ประจักษ์พยานในแผนแห่งความรอดจะให้ความหวังและจุดประสงค์แก่ท่านขณะที่ท่านต่อสู้กับการทำทายเป็นชีวิต ท่านจะมีความมั่นใจอีกครั้งในความรู้ที่ว่าท่านเป็นบุตรของพระเจ้าและเป็นเจ้าและท่านเคยอยู่ในที่ประทับของพระองค์ก่อนมาเกิดบนโลกนี้ ท่านจะพบความหมายใน

ชีวิตปัจจุบัน โดยรู้ว่าการกระทำของท่านระหว่างความเป็นมรรตัยจะส่งผลกระทบต่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของท่าน ด้วยความรู้ดังกล่าว ท่านจะให้การตัดสินใจสำคัญๆ ยึดหลักความจริงนิรันดร์มิใช่สภาพปรวนแปรของชีวิต ท่านจะปรับปรุงความสัมพันธ์ของท่านกับสมาชิกครอบครัวอยู่เสมอ โดยชื่นชมในคำสัญญาที่ว่าครอบครัวของท่านเป็นนิรันดร์ได้ ท่านจะพบปีติในประจักษ์พยานของท่านถึงการชดใช้ พระบัญญัติ พิธีการ พันธสัญญา และคำสอนของพระเจ้า โดยรู้ว่า “คนที่ทำงานแห่งความชอบธรรมจะได้รับรางวัลของเขา แม้สันติในโลกนี้ และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง” (ก.พ. 59:23)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: 2 นีไฟ 2:5-30; 10:23-25; แอลมา 12:24-37; 22:12-14; 42; โมเสส 6:47-62

ดู สิทธิเสรี; การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; การสร้าง; ความตาย, ทางร่างกาย; ความตาย, ทางวิญญาณ; การตก; พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา; พระกิตติคุณ; ฟ้าสวรรค์; นรก; พระเยซูคริสต์; อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ; รมดี; การฟื้นคืนชีวิต *ด้วย*

ฝ่ายประธานสูงสุด (ดู การบริหารศาสนาจักร; ศาสดา)

พรหมจรรย์

พรหมจรรย์คือความบริสุทธิ์ทางเพศ สภาพที่ “พอพระทัยพระผู้เป็นเจ้า” (เจกอบ 2:7) เพื่อรักษาพรหมจรรย์ ท่านต้องสะอาดทางศีลธรรมในความนึกคิด คำพูด และการกระทำของท่าน ท่านต้องไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานตามกฎหมาย เมื่อท่านแต่งงานแล้ว ท่านต้องภักดีต่อคู่ครองของท่าน

ความสนิทสนมใกล้ชิดทางกายระหว่างสามีภรรยาเป็นเรื่องสวยงาม และศักดิ์สิทธิ์ ได้รับการแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้าเพื่อการสร้างลูกๆ

และเพื่อแสดงความรักในชีวิตแต่งงาน

ในโลกทุกวันนี้ ชาวตะวันตกนําคนเป็นอันมากให้เชื่อว่าความสนิทสนมใกล้ชิดทางเพศนอกชีวิตสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ แต่ในสายพระเนตรของพระเจ้า นี่เป็นบาปร้ายแรง เป็นการใช้อำนาจที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานให้เราสร้างชีวิตอย่างผิดๆ ศาสดาเอลมาสอนว่าบาปทางเพศร้ายแรงกว่าบาปอื่นทั้งหมดยกเว้นฆาตกรรมและการปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู แอลมา 39:3-5)

บางครั้งผู้คนพยายามทำให้ตนเองเชื่อมั่นว่าความสัมพันธ์ทางเพศนอกชีวิตสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ถ้าทั้งสองฝ่ายรักกัน นี่ไม่เป็นความจริง การฝ่าฝืนกฎพรหมจรรย์และการสนับสนุนให้ผู้อื่นทำเช่นนั้นไม่ใช่การแสดงความรัก คนที่รักกันจะไม่ทำลายความสุขและความปลอดภัยของอีกฝ่ายเพื่อแลกกับความพอใจชั่วคราวช่วยยามของตนเอง

เมื่อผู้คนห่วยใยกันมากพอที่จะรักษากฎพรหมจรรย์ ความรัก ความไว้วางใจ และความผูกพันจะเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีความสุขและความเป็นหนึ่งมากขึ้น ในทางกลับกัน ความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมจะจืดจางอย่างรวดเร็ว ผู้ที่พัวพันกันกับการผิดศีลธรรมทางเพศมักรู้สึกกลัว รู้สึกผิด และละอายใจ ไม่นานความขมขื่น ความหึงหวง และความเกลียดชังจะเข้าไปแทนที่ความรู้สึกดีๆ ที่เคยมีอยู่ในความสัมพันธ์ของเขา

พระบิดาบนสวรรค์ของเราประทานกฎพรหมจรรย์เพื่อคุ้มครองเรา การเชื่อฟังกฎดังกล่าวจำเป็นต่อสันติสุขส่วนตัว ความเข้มแข็งของบุคลิกภาพ และความสุขในบ้าน ขณะที่ท่านรักษาตัวให้บริสุทธิ์ทางเพศ ท่านจะหลีกเลี่ยงความเสียหายทางวิญญาณและทางอารมณ์ที่มักเกิดจากการมีความสนิทสนมใกล้ชิดทางกายนอกชีวิตสมรส ท่านจะรู้สึกไว

ต่อการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พลัง การปลอบโยน และการคุ้มครอง และท่านจะทำตามข้อกำหนดสำคัญของการได้ไบบรรองพระวิหารและมีส่วนร่วมในพิธีการพระวิหาร

บาปทางเพศ

พระเจ้าและศาสดาของพระองค์กล่าวโทษการผิดศีลธรรมทางเพศ ความสัมพันธ์ทางเพศทุกอย่างที่นอกเหนือจากชีวิตสมรสถือฝ่าฝืนกฎพรหมจรรย์ เป็นภัยทางร่างกายและวิญญาณสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

พระบัญญัติสิบประการครอบคลุมพระบัญชาที่ว่าเราจะไม่ล่วงประเวณี ซึ่งหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายที่แต่งงานแล้วกับคนอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา หรือระหว่างหญิงที่แต่งงานแล้วกับคนอื่นที่ไม่ใช่สามี (ดูอพยพ 20:14) อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า นี่แหละเป็น “น้ำพระทัยของพระเจ้า” ให้ท่าน “เว้นเสียจากการล่วงประเวณี” ซึ่งหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน (1 เซสโลนิกา 4:3) ศาสดายุคสุดท้ายมักจะกล่าวถึงการต่อต้านบาปเหล่านี้ครั้งแล้วครั้งเล่า รวมทั้งการประพฤติปฏิบัติที่ชั่วร้ายของการทารุณกรรมทางเพศ

กิจกรรมรักร่วมเพศเป็นบาปร้ายแรงเช่นเดียวกับการฝ่าฝืนกฎพรหมจรรย์ด้านอื่น พฤติกรรมเช่นนี้ตรงข้ามกับจุดประสงค์ของเพศมนุษย์ (ดู โรม 1:24-32) บิดเบือนความรักความสัมพันธ์และขัดขวางไม่ให้ผู้คนได้รับพรที่เขาพึงได้รับจากชีวิตครอบครัวและพิธีการแห่งความรอดของพระกิตติคุณ

เพียงการละเว้นเพศสัมพันธ์นอกชีวิตสมรสยังไม่เพียงพอสำหรับมาตรฐานความบริสุทธิ์ส่วนตัวของพระเจ้า พระเจ้าทรงเรียกร้องให้สาวกของพระองค์มีมาตรฐานสูงทางศีลธรรม รวมถึงความกักต้อคู่ครองทั้งในความนึกคิดและความประพฤติ ในคำเทศนาบนภูเขา พระ

องค์ตรีศว่า “ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า อย่าล่วงประเวณีฝ่าเมียเขา ฝ่ายเรอบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดมองผู้หญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนัดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว” (มัทธิว 5:27-28) ในยุคสุดท้าย พระองค์ตรีศ “เจ้าจะไม่...เป็นชู้...หรือไม่ทำอะไรที่เหมือนกันนี้” (ค.พ. 59:6) และพระองค์ทรงเน้นหลักธรรมที่ทรงสอนในคำเทศนาบนภูเขาอีกครั้งว่า “คนที่มองหญิงด้วยความใคร่ในนาง หรือหากผู้ใดจะล่วงประเวณีในใจของพวกเขา เขาจะไม่มีพระวิญญูญาณ และจะปฏิเสธศรัทธาและจะกลัว” (ค.พ. 63:16) พระคำรัสเตียนเหล่านี้ใช้ได้กับทุกคน ไม่ว่าแต่งงานแล้วหรือเป็นโสด

ถ้าท่านทำบาปทางเพศ จงพุดคุยกับอธิการหรือประธานสาขาของท่านเพื่อให้เขาช่วยท่านผ่านกระบวนการกลับใจ (ดู “การกลับใจ” หน้า 3-7)

ถ้าท่านรู้ว่าท่านกำลังต่อสู้กับการล่อลวงทางเพศ รวมทั้งความรู้สึกเสนาหาเพศเดียวกัน อย่าอ่อนข้อให้การล่อลวงเหล่านั้น จงมั่นใจว่าท่านเลือกหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเช่นนั้นได้ ท่านจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเมื่อท่านสวดอ้อนวอนขอความเข้มแข็งและพยายามเอาชนะปัญหา ส่วนหนึ่งของกระบวนการนี้คือ ท่านควรขอคำแนะนำจากอธิการหรือประธานสาขา เขาจะช่วยท่าน

รักษากฎพรหมจรรย์

ไม่ว่าการล่อลวงจะมีผละกำลังเพียงใดก็ตาม พระเจ้าจะทรงช่วยท่านด้านทานถ้าท่านเลือกทำตามพระองค์ อัครสาวกเปาโลประกาศว่า “ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านนอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ซึ้ง พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อทรงทดลองท่านนั้น

พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” (1 โครินธ์ 10:13) คำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านเอาชนะการล่อลวงที่โจ่งแจ้งและเห็นกันบ่อยๆ ในโลกทุกวันนี้

ตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่าจะรักษาความบริสุทธิ์ ท่านจำเป็นต้องตัดสินใจครั้งเดียวในเรื่องนี้ จงตัดสินใจเดี๋ยวนี้ ก่อนที่การล่อลวงจะมาถึง และให้การตัดสินใจของท่านเด็ดขาดและด้วยความตั้งใจมั่นจนไม่มีวันสั่นคลอน จงตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่าท่านจะไม่ทำสิ่งใดนอกขอบเขตชีวิตสมรส เพื่อกระตุ้นอารมณ์อันทรงพลังที่พึงแสดงออกเฉพาะในชีวิตสมรส อย่ากระตุ้นอารมณ์เหล่านั้นในร่างกายผู้อื่นหรือในร่างกายตนเอง จงตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่าท่านจะรักคือคู่ครองของท่าน

ควบคุมความนึกคิดของท่าน ไม่มีใครทำบาปทางเพศในทันที การทำผิดศีลธรรมมักเริ่มจากความนึกคิดที่ไม่บริสุทธิ์เสมอ ถ้าท่านปล่อยให้ความนึกคิดหมกมุ่นอยู่กับเรื่องลามกหรือผิดศีลธรรม ท่านก็ได้อย่างก้าวแรกไปสู่การผิดศีลธรรมเรียบร้อยแล้ว จงผละออกจากสถานการณ์ที่อาจนำไปสู่บาป สวดอ้อนวอนขอความเข้มแข็งในขณะนั้นเพื่อต่อต้านการล่อลวงและควบคุมความนึกคิดของท่าน ทำให้เรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของ การสวดอ้อนวอนประจำวันของท่าน

อยู่ห่างจากสื่อลามก อย่าดู อ่าน หรือฟังสิ่งที่พรรณนาหรือบรรยายร่างกายมนุษย์หรือพฤติกรรมทางเพศที่อาจกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ หนังสือลามกชวนให้ลุ่มหลงและมีพิษภัย มันช่วงชิงความเคารพตนเองและสำนึกในความงดงามของชีวิตท่านไป ทำให้ท่านต้องหลั่งน้ำตาและนำท่านไปสู่ความนึกคิดที่ชั่วร้ายและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทารุณกรรม

ถ้าท่านเป็นโสดและกำลังนัดเที่ยว จงปฏิบัติต่อกันด้วยความ

เคารพเสมอ อย่าปฏิบัติต่อเขาหรือเธอเสมือนวัตถุที่ใช้สนองความปรารถนาของตัณหา รากะ จงวางแผนกิจกรรมที่ดีและสร้างสรรค์อย่างรอบคอบเพื่อท่านและคนที่คุณจะไม่อยู่ตามกันลำพังโดยไม่ทำอะไรทำงอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัยที่ซึ่งท่านจะควบคุมตนเองได้โดยง่าย อย่าเข้าร่วมในการสนทนาหรือกิจกรรมที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ อย่าจับกันอย่างดูดดื่ม นอนด้วยกันหรือนอนทับร่างของอีกฝ่าย หรือแตะต้องส่วนลับและศักดิ์สิทธิ์ของร่างกายอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งมีและไม่มีเสื้อผ้า อย่ายอมให้ใครทำเรื่องเช่นนี้กับท่าน

ถ้าท่านแต่งงานแล้ว จงซื้อสัตย์ต่อคู่ครองทั้งในความนึกคิด คำพูด และการกระทำ พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าจงรักภริยาของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และจงแนบสนิทกับเธอและไม่มีใครอีก และคนที่มองดูหญิงด้วยความใคร่ในนางจะปฏิเสศศรัทธา และจะไม่มีพระวิญญาณ และหากเขาหากลับใจไม่ เขาจะถูกจับได้” (ก.พ. 42:22-23) อย่าทำเจ้าชู้ หลีกเลียงการอยู่ลำพังกับเพศตรงข้ามเท่าที่ท่านจะทำได้ ตามตัวท่านเองว่าคุณจะพอใจหรือไม่ถ้าเขาหรือเธอรับรู้คำพูดหรือการกระทำของท่าน จงจำคำแนะนำของอัครสาวกเปาโลที่ว่า “จงเว้นเสียจากสิ่งที่ชั่วทุกอย่าง” (1 เธสะโลนิกา 5:22) เมื่อท่านอยู่ห่างจากสถานการณ์เช่นนั้น เท่ากับท่านไม่เปิดโอกาสให้การล่อลวง

การให้อภัยผู้กลับใจ

เส้นทางที่ดีที่สุดคือความสะอาดบริสุทธิ์ทางศีลธรรม การทำบาปทางเพศโดยคิดว่าเอาไว้กลับใจทีหลังก็ได้ นั้นเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องทัศนคติเช่นนี้เป็นบาป เพราะแสดงถึงความไม่เคารพพระเจ้าและพันธสัญญาที่ทำกับพระองค์ อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ดี ถ้าท่านทำบาปทางเพศ พระเจ้าจะทรงให้อภัยถ้าท่านกลับใจ

การกลับใจเป็นเรื่องยาก แต่ทำได้ ท่านจะสะอาดได้อีกครั้ง (ดู อีซายห์ 1:18) ความสิ้นหวังเพราะบาปจะถูกแทนที่ด้วยสันติสุขอันงดงามของการให้อภัย เพื่อให้รู้ว่าท่านต้องทำอะไรบางเพื่อจะกลับใจ ดู “การกลับใจ” หน้า 3-7

จงทำไปจนถึงวันที่ท่านจะมีค่าควรแก่การเข้าพระวิหาร โดยมีถ้อยคำของผู้เขียนสดุดีเป็นเครื่องนำทาง

“ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า และผู้ใดจะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระองค์

“คือผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์” (สดุดี 24:3-4)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อพยพ 20:14; 1 โครินธ์ 6:18-20; แอลมา 38:12; 3 นีไฟ 12:27-30

ดู การแต่งงาน: สือลามก ด้วย

พระกิตติคุณ

พระกิตติคุณคือแผนแห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา คำสอนอันเป็นแก่นแท้ของพระกิตติคุณคือ การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ศาสดาโจเซฟ สมิทกล่าวว่า “หลักธรรมและพิธีการเบื้องต้นแห่งพระกิตติคุณคือ หนึ่ง ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ สอง การกลับใจ สาม บัพติสมาโดยลงไปในน้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป และสี่ การปรกมือเพื่อของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์” (หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 4) ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณครอบคลุมคำสอน หลักธรรม กฎ พิธีการ และพันธสัญญาทั้งหมดที่จำเป็นต่อความสูงส่งของเราในอาณาจักรชั้นสูง พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า ถ้าเรอดทนจนถึงที่สุด โดยดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ตามพระกิตติคุณ พระองค์จะทรงถือว่าเราไว้ความผิดต่อพระพักตร์พระบิดา ณ การพิพากษาครั้งสุดท้าย (ดู 3 นี

พระคัมภีร์

ไฟ 27:16)

การสั่งสอนความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณมีขึ้นทุกยุคทุกสมัยเมื่อลูกของพระผู้เป็นเจ้าพร้อมจะรับไว้ ในยุคสุดท้าย หรือสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา พระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูผ่านศาสดาโจเซฟ สมิท

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: โรม 1:16-17; 3 นีไฟ 27:13-22; ก.พ. 11:24; 39:5-6

ดู การחדใช้ของพระเยซูคริสต์; บัพติศมา; ศรีทธา; พระวิญญาณบริสุทธิ์; พระเยซูคริสต์; แผนแห่งความรอด; การกลับใจ; การฟื้นฟูพระกิตติคุณ *ด้วย*

พระคัมภีร์

เมื่อคนบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าเขียนหรือพูดด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คำของเขา “จะเป็นพระคัมภีร์ จะเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า จะเป็นพระดำริของพระเจ้า จะเป็นคำของพระเจ้า จะเป็นสุรเสียงของพระเจ้า และอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าอันไปสู่ความรอด” (ก.พ. 68:4) พระคัมภีร์ฉบับทางการของศาสนาจักร ที่เรามักเรียกว่างานมาตรฐาน ได้แก่ ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน คำสอนและพันธสัญญา และไข่มุกอันล้ำค่า พระคัมภีร์เหล่านี้มีคำอธิบายอยู่ในหน้า 178-181

ความสำคัญของการศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน

จุดประสงค์หลักของพระคัมภีร์คือ เป็นพยานถึงพระคริสต์ โดยช่วยให้เรามาสู่พระองค์และได้รับชีวิตนิรันดร์ (ดู ยอห์น 5:39; 20:31; 1 นีไฟ 6:4; โมไซยา 13:33-35) ศาสดามอรมอนเป็นพยานว่า

“ผู้ใดก็ตามที่ตั้งใจจะยึดคำของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งรวดเร็วและทรงอำนาจ ซึ่งจะแยกความฉลาดแกมโกงและบ่วงและกลของมารออกไป

และนำเอาคนของพระคริสต์ไปในทางตรงและแคบ ข้ามห้วงแห่งความทุกข์ยากอันเป็นนิจซึ่งเตรียมไว้ให้ก่ล้นคนชั่วร้าย—

“และนำจิตวิญญาณของเขา แท้จริงแล้ว จิตวิญญาณอันเป็นอมตะของเขามาอยู่ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรสวรรค์ เพื่อจะนั่งลงกับเอบราแฮม และไอแซค และกับเจacob และกับบรรพบุรุษผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายของเรา เพื่อจะไม่ออกมาอีก” (ซีลามัน 3:29-30)

ศาสตายุคสุดท้ายแนะนำให้เราศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน ทั้งเป็นส่วนตัวและกับครอบครัว พวกท่านกระตุนเรา ดังที่นีไฟกระตุนพี่น้องของท่านให้เปรียบพระคัมภีร์กับตัวเรา โดยหาวิธีประยุกต์ใช้เรื่องราวศักดิ์สิทธิ์ในสมัยก่อนกับชีวิตปัจจุบันของเรา (ดู 1 นีไฟ 19:23-24) พวกท่านชักชวนให้เรา “ก้นดูในพระคัมภีร์” (ยอห์น 5:39) และ “ชื่นชมอยู่ด้วยคำของพระคริสต์” (2 นีไฟ 32:3)

ท่านจะได้ประโยชน์มากมายจากการทำตามคำแนะนำข้างต้น การศึกษาพระคัมภีร์อย่างมีความหมายทุกวันจะช่วยให้ท่านไวต่อสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สร้างศรัทธาของท่าน เสริมกำลังท่าน ด้านทานการล่อลวง และช่วยให้ท่านเข้าใกล้พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์

จงปรับปรุงแผนการศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัว แบ่งเวลาในช่วงใดช่วงหนึ่งของแต่ละวันไว้ศึกษาพระคัมภีร์ ระหว่างนั้น ให้ตั้งใจอ่านโดยเอาใจใส่การกระตุนเตือนของพระวิญญาณ ทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ช่วยให้ท่านรู้ว่าพระองค์ประสงค์ให้ท่านเรียนรู้และทำอะไร

อ่านพระคัมภีร์ต่อเนื่องไปตลอดชีวิตท่าน โดยเฉพาะพระคัมภีร์มอรมอน ท่านจะค้นพบขุมทรัพย์ของพระคัมภีร์ครั้งแล้วครั้งเล่า โดยจะพบ

ความหมายและการประยุกต์ใช้ใหม่ๆ ขณะศึกษาพระคัมภีร์ในชีวิตแต่ละช่วง

ถ้าท่านแต่งงานแล้ว ใ้ห้กันเวลาอ่านพระคัมภีร์เป็นครอบครัวทุกวัน อาจทำได้ยากแต่จะส่งผลดีชั่วนิรันดร์ ภายใต้การนำทางของพระวิญญาณ จงวางแผนการอ่านพระคัมภีร์เพื่อจะสนองความต้องการของครอบครัว อย่างลัวการอ่านพระคัมภีร์ให้เด็กเล็กฟัง ภาษาของบันทึกศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นมีพลัง دلใจแม้กับเด็กเล็ก ๆ

ไบเบิล (พระคัมภีร์)

พระคัมภีร์ไบเบิลแบ่งออกเป็นสองส่วน ได้แก่ พันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่ พันธสัญญาเดิมเป็นบันทึกศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับการติดต่อของพระเจ้าเป็นเจ้ากับผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ครอบคลุมคำสอนของศาสดาหลายท่านอาทิ โมเสส โยชูวา อิชยาห์ เเยเรมีย์ และดาเนียล พันธสัญญาใหม่บันทึกการประสูติ การปฏิบัติศาสนกิจขณะเป็นมนุษย์ และการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด จบด้วยการปฏิบัติศาสนกิจของสาวกของพระเจ้าช่วยให้รอด

มีการแปลพระคัมภีร์ไบเบิลมาแล้วหลายครั้ง ด้วยเหตุนี้จึงพิมพ์ออกมาหลายชุด ในภาษาอังกฤษ ศาสนาจักรยอมรับพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงส์เจมส์

ในศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย เรานับถือพระคัมภีร์ไบเบิลและคำสอนศักดิ์สิทธิ์ในนั้น เราสามารถรับพลังและการปลอบโยนได้จากเรื่องราวในพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับการติดต่อของพระเจ้าเป็นเจ้ากับผู้คนของพระองค์

พระคัมภีร์มอรมอน: พันธสัญญาอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์มอรมอนออกมาในสมัยการประทານนี้ตามพระประสงค์ของพระเจ้า เป็นบันทึกเกี่ยวกับการติดต่อของพระผู้เป็นเจ้ากับผู้คนในอเมริกาสมัยโบราณ ศาสดาของพระเจ้าจารึกบันทึกดั้งเดิมไว้บนแผ่นทอง พระเจ้าทรงประกาศว่า พระคัมภีร์มอรมอนกอบปร้ด้วย “ความสมบูรณ์ของกิตติคุณของพระเยซูคริสต์” (ก.พ. 20:9; ดู ก.พ. 42:12 ด้วย)

วันที่ 22 กันยายน ค.ศ. 1827 เทพชื่อโมโรใน ศาสดาคนสุดท้ายของพระคัมภีร์มอรมอน ได้มอบบันทึกเหล่านี้ให้ศาสดาโจเซฟ สมิท ศาสดาโจเซฟแปลบันทึกเป็นภาษาอังกฤษโดยของประทานและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า นับแต่นั้นมาศาสนาจักรได้แปลพระคัมภีร์มอรมอนอีกหลายภาษา

จุดประสงค์เบื้องต้นของพระคัมภีร์มอรมอนคือ ทำให้คนทั้งปวงตระหนัก “ว่าพระเยซูคือพระคริสต์พระผู้เป็นเจ้าของผู้สถิตนิรันดร์ ทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ประชาชาติทั้งหลาย” (หน้าชื่อเรื่องของพระคัมภีร์มอรมอน) พระคัมภีร์มอรมอนสอนว่า คนทั้งปวง “ต้องมาหาพระองค์มิฉะนั้นเขาจะรอดไม่ได้” (1 นีไฟ 13:40) โจเซฟ สมิทกล่าวว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็น “ศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา และมนุษย์ [จะ] เข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้าโดยปฏิบัติตามหลักคำสอนในนั้นมากกว่าจากหนังสือเล่มอื่น” (คำนำของพระคัมภีร์มอรมอน)

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานอีกเล่มหนึ่งถึงความจริงที่สอนในพระคัมภีร์ไบเบิล อีกทั้งฟื้นฟูความจริงที่ “แจ้งชัดและมีค่า” ซึ่งสูญหายไปจากพระคัมภีร์ไบเบิลเพราะความผิดพลาดในการแปลหรือ “ถูกเอาไป” ขณะพยายาม “บิดเบือนทางที่ถูกต้องของพระเจ้า” (ดู 1 นีไฟ 13:24-27, 38-41) พระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอน “จะเติบโตด้วยกันอันไปสู่การทำให้คำสอนที่ผิดจางและกำจัดการขัดแย้งและสถาปนาสันติ” (2 นีไฟ 3:12)

ก่อนจบพระคัมภีร์มอรมอน ศาสดาโมโรไนสอนวิธีที่เราจะรู้ได้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง “เมื่อท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้ ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้ทูลถามพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ในพระนามของพระคริสต์ หากเรื่องเหล่านี้ไม่จริง และหากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง ด้วยเจตนาแท้จริงโดยมีศรัทธาในพระคริสต์ พระองค์จะทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์แก่ท่านโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (โมโรไน 10:4; ดู ข้อ 3 และ 5 ด้วย)

คำสอนและพันธสัญญา

คำสอนและพันธสัญญาอุปถัมภ์ด้วยการเปิดเผยที่ประทานแก่ศาสดาโจเซฟ สมิท มีการเปิดเผยอีกไม่มากนักที่ให้ศาสดายุคสุดท้ายท่านอื่นรวมอยู่ด้วย พระคัมภีร์เล่มนี้ไม่เหมือนเล่มอื่นเพราะไม่ได้แปลจากเอกสารโบราณ แต่เป็นการรวบรวมการเปิดเผยที่พระเจ้าประทานให้ศาสดาที่พระองค์ทรงเลือกไว้ในยุคสุดท้าย

ศาสดาโจเซฟ สมิทกล่าวว่าคำสอนและพันธสัญญาเป็น “รากฐานของศาสนาจักรในยุคสุดท้ายนี้ และเป็นคุณสมบัติของโลกที่แสดงว่ามนุษย์ได้รับมอบหมายคุณแก่ความลับลึกของอาณาจักรของพระผู้ช่วยให้รอดของเราอีก” (หัวข้อภาคที่ 70)

ไข่มุกอันล้ำค่า

ไข่มุกอันล้ำค่าอุปถัมภ์ด้วยหนังสือโมเสส หนังสือเอบราเฮม มัทธิวบทที่ 24 ที่โจเซฟ สมิทแปลด้วยการดลใจ และงานเขียนบางส่วนของศาสดาโจเซฟ

หนังสือโมเสสเป็นบันทึกสั้นๆ ที่คัดลอกมาจากพระคัมภีร์ไบเบิลที่โจเซฟ สมิทแปลด้วยการดลใจ อีกทั้งเป็นบันทึกที่สมบูรณ์มากขึ้น

เกี่ยวกับงานเขียนของโมเสสตั้งแต่เริ่มต้นหนังสือปฐมกาลในพันธสัญญาเดิม หนังสือโมเสสมีคำสอนมากมายที่สูญหายไปจากพระคัมภีร์ไบเบิลและให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนแห่งความรอด การสร้างโลก และการติดต่อของพระเจ้ากับแอดัมและอีนิค

หนังสือเอบราแฮมแปลจากบันทึกโบราณที่เขียนไว้บนกระดาษปาไพร์สซึ่งอยู่ในความครอบครองของศาสนาจักรเมื่อ ค.ศ. 1835 ศาสดาโจเซฟ สมิธแปลบันทึกโดยการเปิดเผย หนังสือเล่มนี้ก่อปรด้วยความจริงเกี่ยวกับสภานในสวรรค์ก่อนเป็นมรรตัย การสร้างโลก ธรรมชาติของพระเจ้าเป็นเจ้า และฐานะปุโรหิต

โจเซฟ สมิธ—มัทธิวเพิ่มความรู้อให้เราในคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์

งานเขียนของโจเซฟ สมิธในไข่มุกอันล้ำค่าได้แก่

- โจเซฟ สมิธ—ประวัติ ซึ่งเป็นบทความคัดลอกมาจากประวัติศาสดาของศาสนาจักร เป็นการบรรยายเหตุการณ์ที่นำไปสู่การฟื้นฟูศาสนาจักร รวมทั้งภาพที่มาปรากฏครั้งแรก การเขียนของโมโรไนต่อศาสดาโจเซฟ การได้แผ่นดินทอง และการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน
- หลักแห่งความเชื่อ ซึ่งศาสดาโจเซฟ สมิธเขียนเป็นถ้อยแถลงเบื้องต้นของความเชื่อและคำสอน

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: โรม 15:4; 2 ทิโมธี 3:15-17; 2 นีไฟ 25:26; แอลมา 17:2-3; 3 นีไฟ 23:1-5; ค.พ. 18:33-36; หลักแห่งความเชื่อข้อ 8

ดู ศาสดา; การฟื้นฟูพระกิตติคุณ; การเปิดเผย *ด้วย*

พระคัมภีร์มอรมอน (ดู พระคัมภีร์)

พระคุณ

คำว่า **พระคุณ** ตามที่ใช้ในพระคัมภีร์ โดยเบื้องต้นหมายถึง ความช่วยเหลือจากสวรรค์และพลังที่เราได้รับผ่านการชดใช้ของ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ อัครสาวกเปโตรสอนว่า เราควร “เจริญขึ้นใน พระคุณและในความรู้ ซึ่งมาจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า พระ ผู้ช่วยให้รอดของเรา” (2 เปโตร 3:18)

ความรอดโดยพระคุณ

เนื่องจากการตก ทุกคนจึงประสบความตายทางโลก โดยพระคุณ ซึ่งเป็นผลจากการเสียสละอันเป็นการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด คน ทั้งปวงจะฟื้นคืนชีวิตและได้รับความเป็นอมตะ (ดู 2 นีไฟ 9:6-13) แต่การฟื้นคืนชีวิตเพียงอย่างเดียวหาได้ทำให้เรามีคุณสมบัติสำหรับ ชีวิตนิรันดร์ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าไม่ บาปของเราทำให้เราไม่ สะอาดและไม่เหมาะจะอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า เราต้องการ พระคุณเพื่อทำให้เราบริสุทธิ์และดีพร้อม “แม้เราจะทำได้ทุกสิ่ง” (2 นีไฟ 25:23)

วลี “แม้เราจะทำได้ทุกสิ่ง” สอนว่าเราต้องพยายามในส่วนของเราเพื่อจะรับความบริบูรณ์แห่งพระคุณของพระเจ้าและมีค่าควรที่จะอยู่กับพระองค์ พระเจ้าทรงบัญชาเราให้เชื่อฟังพระกิตติคุณของพระองค์ ซึ่งรวมถึงการมีศรัทธาในพระองค์ กลับใจจากบาป รับประทานศีลมา รับประทานแห่งพระวิญญูณบริสุทธิ์ และอดทนจนถึงที่สุด (ดู ยอห์น 3:3-5; 3 นีไฟ 27:16-20; หลักแห่งความเชื่อข้อ 3-4) ศาสดาโมโรไนเขียนถึงพระคุณที่เราได้รับเมื่อเรามาสู่พระผู้ช่วยให้รอดและเชื่อฟัง คำสอนของพระองค์ความว่า

“จงมาสู่พระคริสต์และถูกทำให้ดีพร้อมในพระองค์ และจงปฏิเสธตนจากความไม่เหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง และหากท่านจะปฏิเสธตนจากความไม่เหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง และรักพระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดพลัง จิตใจ และกำลังของท่าน เมื่อนั้นพระคุณของพระองค์จึงเพียงพอสำหรับท่าน เพื่อโดยพระคุณของพระองค์ ท่านจะดีพร้อมในพระคริสต์ และหากโดยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า ท่านดีพร้อมในพระคริสต์ ท่านย่อมไม่มีทางปฏิเสธอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าได้เลย

“และอนึ่ง หากโดยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าท่านดีพร้อมในพระคริสต์ และไม่ปฏิเสธอำนาจของพระองค์ เมื่อนั้นท่านย่อมถูกชำระให้บริสุทธิ์ในพระคริสต์ โดยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า โดยทางการล้างโลหิตของพระคริสต์ซึ่งมีอยู่ในพันธสัญญาของพระบิดา อันนำไปสู่การปลดบาปของท่าน เพื่อท่านจะกลับบริสุทธิ์ปราศจากมลทิน” (โมโรไน 10:32-33)

ได้รับพระคุณตลอดชีวิตท่าน

นอกจากจะต้องการพระคุณเพื่อความรอดขั้นสูงสุดของท่านแล้ว ท่านยังต้องการพลังหนุนเช่นนี้ทุกวันในชีวิตท่านด้วย เมื่อท่านเข้าใกล้พระบิดาบนสวรรค์ความ پاکเพียร ความนอบน้อม และความอ่อนโยนของพระองค์จะทรงส่งเสริมและเพิ่มความเข้มแข็งให้ท่านโดยผ่านพระคุณของพระองค์ (ดู สุภาษิต 3:34; 1 เปโตร 5:5; ก.พ. 88:78; 106:7-8) การพึ่งพาพระคุณของพระองค์ทำให้ท่านสามารถเจริญก้าวหน้าและเติบโตในความชอบธรรม พระเยซูคริสต์ทรง “หาได้รับจากความบริบูรณ์ไม่ที่แรก แต่ดำเนินต่อไปจากพระคุณถึงพระคุณจนพระองค์ได้รับความบริบูรณ์” (ก.พ. 93:13) พระคุณทำให้ท่านสามารถช่วยสร้างอา

พระบัญญัติสิบประการ

ฉาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้ อันเป็นการรับใช้ที่ท่านจะให้โดยอาศัยเพียงความเข้มแข็งหรือทรัพย์สินเงินทองของท่านเท่านั้นไม่ได้ (ดู ยอห์น 15:5; ฟิลิปปี 4:13; ฮีบรู 12:28; เจกอบ 4:6-7)

ถ้าท่านเคยท้อแท้หรือรู้สึกอ่อนแอเกินกว่าจะดำเนินชีวิตต่อไปตามพระกิตติคุณ จงนึกถึงความเข้มแข็งที่ท่านจะได้รับโดยผ่านพลังหนุนของพระคุณ ท่านจะพบการปลอบโยนและความมั่นใจในพระคำรัสเหล่านี้ของพระเจ้า “พระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวงที่ล้อมตัวต่อหน้าเรา เพราะหากเขาถ่อมตัวต่อหน้าเรา และมีศรัทธาในเรา เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับเขา” (อีเชอร์ 12:27)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: กิจการ 15:11; โรม 5:2; 2 ทิโมธี 10:24; 11:5

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; การฟื้นคืนชีวิต; ความรอด ด้วย

พระบัญญัติสิบประการ

พระบัญญัติสิบประการคือหลักธรรมพระกิตติคุณนิรันดร์ที่จำเป็นต่อความสูงส่งของเรา พระเจ้าทรงเปิดเผยหลักธรรมเหล่านี้ต่อโมเสสในสมัยโบราณ (ดู อพยพ 20:1-17) และพระองค์ทรงกล่าวซ้ำในการเปิดเผยยุคสุดท้าย (ดู ก.พ. 42:18-29; 59:5-13; 63:61-62) พระบัญญัติสิบประการเป็นส่วนสำคัญยิ่งของพระกิตติคุณ การเชื่อฟังพระบัญญัติเหล่านี้ปูทางให้การเชื่อฟังหลักธรรมพระกิตติคุณข้ออื่น

ต่อไปนี้เป็นบททบทวนพระบัญญัติสิบประการที่มีคำอธิบายสั้นๆ รวมอยู่ด้วยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้พระบัญญัติดังกล่าวกับชีวิตปัจจุบันของเรา

1. “อย่ามีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา” (อพยพ 20:3) เราควรทำ “ทุกสิ่งด้วยเห็นแก่รัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างเดียว” (ก.พ. 82:19) เราควรรักและรับใช้พระเจ้าสุดใจ ความสามารถ ความคิดและกำลังของเรา (ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5; ก.พ. 59:5)
2. “อย่าทำรูปเคารพสำหรับตน” (อพยพ 20:4) ในพระบัญญัติข้อนี้พระเจ้าทรงกล่าวโทษการบูชารูปเคารพ การนับถือรูปเคารพ อาจมีหลายแบบ บางคนมิได้กราบไหว้รูปเคารพหรือรูปปั้นแต่นำวัตถุบูชาอื่นมาแทนที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ เช่น เงินทอง ทรัพย์สินทางโลก แนวความคิด หรือชื่อเสียง ในชีวิตเขา “ทรัพย์สินสมบัติของเขาจึงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขา”-พระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ “จะตายพร้อมกับเขา” (2 นีไฟ 9:30)
3. “อย่าออกพระนามพระเจ้าของเราอย่างไม่สมควร” (อพยพ 20:7) สำหรับคำอธิบายพระบัญญัติข้อนี้ ดู “การลบหลู่” หน้า 62-63
4. “จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์” (อพยพ 20:8) สำหรับคำอธิบายพระบัญญัติข้อนี้ ดู “สะบาโต” หน้า 228-229
5. “จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเรา” (อพยพ 20:12) นี่เป็นพระบัญญัติที่ยังคงผูกมัดแม้เมื่อเราโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว เราควรหาวิธีให้เกียรติบิดามารดาอยู่เสมอ
6. “อย่าฆ่าคน” (อพยพ 20:13) สำหรับคำอธิบายวิธีประยุกต์ใช้พระบัญญัติข้อนี้กับผู้ที่ต้องไปทำสงคราม ดู “สงคราม” หน้า 220-221

7. “อย่าล่วงประเวณีผิวเมียเขา” (อพยพ 20:14) ในการเปิดเผย
ยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงกล่าวโทษไม่เฉพาะการล่วงประเวณี
เท่านั้น แต่ “อะไรที่เหมือนกันนี้” ด้วย (ก.พ. 59:6) การ
ลักลอบได้เสียก่อนแต่งงาน รักร่วมเพศ และบาปทางเพศอื่นๆ
เป็นการฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อที่เจ็ด สำหรับคำอธิบายเพิ่มเติม ดู
“พรหมจรรย์” หน้า 169-175
8. “อย่าลักทรัพย์” (อพยพ 20:15) การลักขโมยเป็นรูปแบบหนึ่ง
ของความไม่ซื่อสัตย์ สำหรับคำอธิบายเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์
ดูหน้า 104
9. “อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน” (อพยพ 20:16) การ
เป็นพยานเท็จเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของความไม่ซื่อสัตย์ สำหรับ
คำอธิบายเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์ ดูหน้า 104
10. “อย่าโลภ” (อพยพ 20:17) ความโลภ หรือริษยาอยากได้สิ่ง
ที่เป็นของผู้อื่น เป็นภัยต่อจิตวิญญาณ มันจะกลืนกินความคิด
ของเรา ทำให้เรากลัดกลุ้มอยู่ตลอดเวลาเนื่องด้วยความทุกข์
และความไม่พอใจ ความโลภมักนำเราไปสู่บาปอื่นและหนี้สิน
ทางการเงิน

แม้ว่าพระบัญญัติสิบประการเกือบทุกข้อจะบอกสิ่งที่เรา *ไม่ควร*
ทำ แต่ก็หมายถึงสิ่งที่เรา *ควรทำ* ด้วย พระผู้ช่วยให้รอดทรงสรุปพระ
บัญญัติสิบประการด้วยหลักธรรมสองประการ คือ รักพระเจ้าและรัก
เพื่อนมนุษย์ของเรา

“จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และ
ด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น

“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”
(มัทธิว 22:37-39)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: โมไซยา 12:33-36; 13:11-24

ดู สิทธิเสรี; พรหมจรรย์; ความซื่อสัตย์; การเชื่อฟัง; การลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์; ความ
การวะ; สะบาโต; สงคราม; การนมัสการ *ด้วย*

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: สดุดี 11:4; มัทธิว 6:9; 1 โครินธ์ 1:8; โมไซยา 3:8; ก.พ.
20:17

ดู อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ *ด้วย*

พระบิดาบนสวรรค์ (ดู พระผู้เป็นเจ้า พระบิดา)

พระผู้พลอบโยน (ดู พระวิญญาณบริสุทธิ์)

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงเป็นองค์สูงสุดผู้ที่เราเชื่อและนมัสการ พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างองค์สุดท้าย พระผู้ปกครอง และพระผู้คุ้มครองสิ่งทั้งปวง พระองค์ทรงดีพร้อม ทรงมีพลังอำนาจทั้งหมด และทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์ทรง “มีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก สัมผัสได้ดังของมนุษย์” (ก.พ. 130:22)

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งวิจารณ์ญาณ ความเข้มแข็ง ความรู้ และพลัง อีกทั้งทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งความเมตตา ความอ่อนโยน และความใจบุญอันเป็นเลิศด้วย แม้เรา “ไม่รู้ความหมายทุกเรื่อง” แต่เราจะพบสันติในความรู้แน่นอนที่ว่าพระองค์ทรงรักเรา (ดู 1 โครินธ์ 11:17)

พระบิดาแห่งวิญญาณของเรา

คำถามสำคัญข้อหนึ่งของชีวิตคือ “ฉันเป็นใคร” เพลงที่น่ารักของปฐมวัยช่วยให้เด็กเล็กๆ ตอบคำถามข้อนี้ได้ เราเรียกว่า “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ส่งฉันมา” เมื่อเรารู้ว่าเราเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าเรามีพลัง ความหวังและความสบายใจ

ท่านเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้าจริงๆ ถือกำเนิดทางวิญญาณในชีวิตก่อนเป็นเกิด ในฐานะบุตรของพระองค์ ท่านมั่นใจได้เลยว่าท่านมีศักยภาพนิรันดรอันสูงส่งและพระองค์จะทรงช่วยท่านขณะเพียรพยายามอย่างจริงจังเพื่อให้บรรลุศักยภาพนั้น

พระผู้สร้างสูงสุด

พระบิดาบนสวรรค์ทรงเป็นพระผู้สร้างสูงสุด พระองค์ทรงสร้างท้องฟ้า แผ่นดินโลก และสรรพสิ่งในนั้นทางพระเยซูคริสต์ (ดู โมเสส 2:1) แอลมากล่าวว่า “แท้จริงแล้วและทุกสิ่งชี้ให้เห็นว่ามีพระผู้เป็นเจ้า แท้จริงแล้วแม้แผ่นดินโลกและทุกสิ่งที่อยู่บนผืนแผ่นดิน แท้จริงแล้วและการเคลื่อนไหวของมัน แท้จริงแล้วและดาวพระเคราะห์ทั้งหมดด้วย ซึ่งเคลื่อนไปในลักษณะประจำของมัน เป็นพยานว่ามีพระผู้สร้างเหนือทุกสิ่ง” (แอลมา 30:44)

จงใคร่ครวญความสวยงามของงานสร้างบ่อย่อยๆ ทั้งต้นไม้ ดอกไม้ สรรพสัตว์ ภูเขา คลื่นมหาสมุทร และทารกแรกเกิด หาเวลาเฟื่องดูฟ้าที่ซึ่งวงโคจรของดาวฤกษ์และดาวเคราะห์เป็นพยานว่า “พระผู้เป็นเจ้าเคลื่อนไหวในเดชนาภาพและอำนาจของพระองค์” (ดู ก.พ. 88:41-47)

พระผู้ทรงลิขิตแผนแห่งความรอด

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงต้องการให้เราอยู่กับพระองค์ชั่ววินัยนทร์ งานและรัศมีภาพของพระองค์คือ “ที่จะทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) เพื่อให้สิ่งนี้เป็นไปได้ พระองค์จึงได้เตรียมแผนแห่งความรอด พระองค์ทรงส่งพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ มาแก้สายรัดแห่งความตายและไถ่บาปของโลก “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16) การเสียดสละครั้งนี้เป็นการแสดงความรักอันหาที่สุดมิได้ที่พระบิดาทรงมีต่อเรา

มารู้จักพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา

ในฐานะบุตรของพระผู้เป็นเจ้า เรามีความสัมพันธ์พิเศษกับพระองค์ โดยทรงแยกเราออกจากงานสร้างอื่นทั้งหมดของพระองค์ จงพยายามรู้จักพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน พระองค์ทรงรักท่าน และพระองค์ประทานโอกาสล้ำค่าให้ท่านได้เข้าใกล้พระองค์ขณะสวดอ้อนวอน พระองค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนที่ท่านทูลด้วยความนอบน้อมและความจริงใจ

ท่านจะรู้จักพระบิดาได้โดยเรียนรู้เกี่ยวกับพระบุตรที่รักของพระองค์ และประยุกต์ใช้พระกิตติคุณในชีวิตท่าน พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนสาวกของพระองค์ดังนี้ “ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย. . . ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:7, 9)

ท่านเข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาขณะศึกษาพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดายุคสุดท้าย และขณะที่ท่านรับใช้ เมื่อท่านทำตามพระ

พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์

ประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและดำเนินชีวิตดั่งที่พระองค์ต้องประสงค์ ท่านจะเป็นเหมือนพระองค์และพระบุตรของพระองค์มากขึ้น ท่านจะเตรียมตัวให้พร้อมกลับไปอยู่ในที่ประทับของพระองค์

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ยอห์น 14:6, 21-24; 17:3; โมไซยา 4:9; ก.พ. 132:22-24; หลักแห่งความเชื่อข้อ 1

ดู การสร้าง; พระผู้เป็นเจ้าสูงสุด; แผนแห่งความรอด *ด้วย*

พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์

หลักแห่งความเชื่อข้อที่หนึ่งกล่าวว่า “เราเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาผู้สถิตนิรันดร์ และในพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ และในพระวิญญาณบริสุทธิ์” ทั้งสามพระองค์รวมเป็นพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ พระองค์ทรงควบคุมโลกนี้และงานสร้างอื่นทั้งหมดของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

คำสอนที่แท้จริงเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์สูญหายไปในการละทิ้งความเชื่อที่เกิดขึ้นหลังจากการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอดขณะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์และการเสียชีวิตของอัครสาวก คำสอนเรื่องนี้เริ่มกลับคืนมาเมื่อโจเซฟ สมิธวัย 14 ปีได้รับภาพที่ปรากฏครั้งแรก (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17) จากเรื่องราวของศาสดาเกี่ยวกับภาพที่ปรากฏครั้งแรกและจากคำสอนอื่นๆ ของท่าน เราทราบว่าสมาชิกในพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์มีสามองค์แยกจากกัน พระบิดาและพระบุตรทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูกจับต้องได้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นบุคคลที่เป็นวิญญาณ (ดู ก.พ. 130:22)

แม้สมาชิกในพระองค์เป็นเจ้าสามพระองค์จะเป็นคนละองค์และมีบทบาทต่างกัน แต่พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์และคำสอน พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ในการทำให้แผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์บรรลุผล

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 3:13-17; ยอห์น 14:6-10; 17:6-23; กิจการ 7:55-56; 2 นีไฟ 31:18; มอรมอน 7:5-7; ก.พ. 76:20-24

ดู พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา; พระวิญญาณบริสุทธิ์; พระเยซูคริสต์ ด้วย

พระเยซูคริสต์

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2000 ฝ่ายประธานสูงสุดและโควอร์มอัครสาวกสิบสองออกถ้อยแถลงฉบับหนึ่ง ใช้ชื่อว่า “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์” ถ้อยแถลงฉบับนี้เป็นพยานถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และสรุปพระลักษณะตลอดจนพันธกิจอันสูงส่งของพระองค์ไว้ดังนี้

“ขณะที่เราเฉลิมฉลองเพื่อระลึกถึงการประสูติของพระเยซูคริสต์เมื่อสองพันปีที่ผ่านมา เรามอบประจักษ์พยานของเราถึงความจริงในพระชนม์ชีพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์ และพระบารมีอันหาที่สุดมิได้ของการเสียดลอันเป็นการชดใช้ที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดอื่นอีกแล้วที่จะก่อให้เกิดความรู้สึกนึกถึงซึ่งอย่างนั้นต่อผู้คนที่มิมีชีวิตอยู่และยังจะมีชีวิตอยู่ต่อไปในโลกนี้

“พระองค์ทรงเป็นพระเยซูเจ้าผู้ยิ่งใหญ่แห่งพันธสัญญาเดิม พระมาไซยาแห่งพันธสัญญาใหม่ ภายใต้การนำของพระบิดา พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างของโลก “พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาตะในบรรดาสິงที่เป็นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระวาตะ” (ยอห์น 1:3) แม้ทรงปราศจากบาป แต่พระองค์ทรงรับบาปพิศมา

เพื่อกระทำตามสิ่งชอบธรรมทุกประการ พระองค์ “เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์” (กิจการ 10:38) กระนั้น ยังทรงถูกดูหมิ่นเหยียดหยามจากการนั้น พระกิตติคุณของพระองค์คือข่าวสารของสันติและไม่ตรี พระองค์ทรงวิงวอนให้ทุกคนทำตามตัวอย่างของพระองค์ พระองค์ทรงดำเนินไปตามท้องถนนในปาเลสไตน์ ทรงรักษาคนป่วย ทรงทำให้คนตาบอดมองเห็นได้ และทรงชุบชีวิตคนตาย พระองค์ทรงสอนความจริงของนิรันดร ทรงสอนถึงการเป็นอยู่ก่อนการเป็นมรรตัยของเรา เป้าหมายของชีวิตเราในโลกนี้ และระดับความสามารถสำหรับบุตรและธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในชีวิตที่จะมาถึง

“พระองค์ทรงริเริ่มจัดตั้งพิธีศีลระลึกเพื่อเตือนใจเราถึงการเสียสละอันเป็นการชดใช้ที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ทรงถูกจับกุมและถูกประณามด้วยข้อกล่าวหาผิดๆ ทรงถูกตัดสินว่ามีความผิดเพื่อให้ฝูงชนพอใจ และถูกพิพากษาโทษประหารชีวิตบนกางเขนแห่งคัลวารี พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้บาปของมนุษยชาติทั้งปวง ของประธานดังกล่าวคือของประธานอันล้ำค่าที่ทรงมอบไว้เพื่อประโยชน์ของทุกคนที่อยู่บนแผ่นดินโลก

“เราขอเป็นพยานอย่างจริงจังว่า พระชนม์ชีพของพระองค์ซึ่งเป็นศูนย์กลางให้กับประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชนนั้นหาได้เริ่มต้นที่เบธเลเฮมและจบลงที่คัลวารีไม่ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรหัวปีของพระบิดา พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดในเนื้อหนัง พระผู้ไถ่ของโลก

“พระองค์ทรงลุกขึ้นจากความตายเพื่อ “เป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น” (1 โครินธ์ 15:20) ในฐานะพระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์เสด็จเยี่ยมผู้ที่ทรงรักเมื่อครั้งยังทรงพระชนม์ และพระองค์ยังทรงปฏิบัติท่ามกลาง “แกะอื่น” ของพระองค์ (ยอห์น 10:16) ในอเมริกาสมัยโบราณด้วย ในโลกปัจจุบันพระ

องค์และพระบิดาของพระองค์ทรงปรากฏต่อเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิริเพื่อนำ “สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา” ออกมาตามที่ทรงสัญญาไว้นานแล้ว (เอเฟซัส 1:10)

“เกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ ศาสดาโจเซฟเขียนว่า “พระเนตรของพระองค์ดั่งเปลวไฟ พระเกศาบนพระเศียรของพระองค์ขาวเหมือนหิมะบริสุทธิ์ สีพระพักตร์ส่องสว่างเหนือความสว่างของดวงอาทิตย์ และสุรเสียงราวกับเสียงฟุ้งของผืนน้ำมากหลาย แม้สุรเสียงของพระจิตโฮวา โดยใคร่สว่า

“เราเป็นแรกและสุดท้าย เราคือเขาผู้มีชีวิต เราคือเขาผู้ถูกประหาร เราคือผู้วิงวอนแทนของเจ้าต่อพระบิดา’ (ก.พ. 110:3-4)

“เกี่ยวกับพระองค์ ศาสดายังอธิบายอีกว่า ‘และบัดนี้ หลังจากประจักษ์พยานหลายประการซึ่งให้ไว้ถึงพระองค์ นี่ก็ประจักษ์พยานสุดท้ายของทั้งหมดซึ่งเราให้ไว้ถึงพระองค์: ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่!

“เพราะเราเห็นพระองค์แม้ทางขวาพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า และเราได้ยินเสียงเป็นพยานว่า พระองค์เป็นองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระบิดา—

“ว่าโดยพระองค์ และโดยทางพระองค์ และจากพระองค์ โลกนั้นๆ เป็นมาและถูกสร้างขึ้นมาแล้ว และผู้อาศัยอยู่ในนั้นเป็นบุตรและธิดาที่ถือกำเนิดไว้กับพระผู้เป็นเจ้า’ (ก.พ. 76:22-24)

“เราขอประกาศอย่างจริงจังว่า ฐานะบุโรหิตของพระองค์และศาสนจักรของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูมายังโลก—‘ประดิษฐานขึ้นบนรากแห่ง... อัครทูตและผู้เผยพระวจนะ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก’ (เอเฟซัส 2:20)

“เราเป็นพยานว่า วันหนึ่งพระองค์จะเสด็จกลับมายังโลก ‘และจะเผยพระสิริของพระเจ้า และมนุษย์ทั้งสิ้นจะได้เห็นด้วยกัน’ (อิสยาห์

พระวาจาแห่งปัญญา

40:5) พระองค์จะทรงปกครองอย่างจอมกษัตริย์และทรงครองบัลลังก์อย่างจอมเจ้านาย ทุกคนจะคุกเข่าและทุกถิ่นจะสรรเสริญพระเจ้าในการนมัสการต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ เราแต่ละคนจะยืนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับคำพิพากษาตามงานของเรา และตามความปรารถนาของใจเรา

“เราแสดงประจักษ์พยานในฐานะอัครสาวกที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างถูกต้องของพระองค์—ว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ พระบุตรผู้ทรงเป็นอมตะของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์อิมมานูเอลผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งทุกวันนี้ทรงยืนอยู่ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นความสว่าง ทรงเป็นชีวิตและความหวังของโลก ทางของพระองค์คือเส้นทางที่นำไปสู่ความสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง เราสำนึกในพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับของประทานอันหาค่ามิได้ของพระบุตรแห่งสวรรค์ของพระองค์” (*เกลียวสนา* เมษายน 2000 หน้า 2-3)

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ด้วย

พระวาจาแห่งปัญญา

พระวาจาแห่งปัญญาคือกฎแห่งสุขภาพที่พระเจ้าทรงเปิดเผยเพื่อประโยชน์ทางร่างกายและทางวิญญาณของเรา ในการเปิดเผยซึ่งบันทึกไว้ในคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 89 นี้ พระเจ้าทรงบอกเราว่าอาหารชนิดใดที่เราควรรับประทานและสารใดไม่ดีต่อร่างกายเรา พระองค์ทรงสัญญาถึงพรทางวิญญาณและทางร่างกายสำหรับการปฏิบัติตามพระวาจาแห่งปัญญา

ในพระวาจาแห่งปัญญา พระเจ้าทรงบัญชาเราไม่ให้นำสารต่อไปนี้เข้าสู่ร่างกาย

- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ดู ก.พ. 89:5-7)
- ยาสูบ (ดู ก.พ. 89:8)
- น้ำชาและกาแฟ (ดู ก.พ. 89:9; ศาสดายุคสุดท้ายสอนว่า “เครื่องดื่มร้อน” หมายถึงชาและกาแฟ)

สารอันตรายทุกอย่างที่ผู้คนจงใจนำเข้าสู่ร่างกายล้วนไม่สอดคล้องกับพระวาจาแห่งปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งยาเสพติด ซึ่งจะทำลายผู้เสพติดได้ จงอยู่ห่างจากสิ่งนั้น อย่าได้ลองเป็นอันขาด การใช้ยาตามใบสั่งแพทย์พรั้มเพื่อจะทำให้ติดและเป็นภัยต่อร่างกาย

พระเจ้าทรงประกาศว่าอาหารต่อไปนี้มีประโยชน์ต่อร่างกายของเรา

- ผักและผลไม้ซึ่งควรใช้ “ด้วยความรอบคอบและการถวายเป็นความขอบคุณ” (ดู ก.พ. 89:10-11)
- เนื้อ “ของสัตว์และของนกแห่งอากาศ” ซึ่ง “พึงใช้มันอย่างประหยัด” (ดู ก.พ. 89:12-13)
- ธัญพืชต่างๆ เช่น ข้าวสาลี ข้าว และข้าวโอ๊ต ซึ่งเป็น “สิ่งจำเป็นชีวิต” (ดู ก.พ. 89:14-17)

พรจากการรักษาพระวาจาแห่งปัญญา

พระเจ้าทรงสัญญากับผู้รักษาพระวาจาแห่งปัญญาดังนี้

“และสิทธิชนทั้งปวง ผู้จดจำที่จะรักษาและทำตามคำกล่าวนี้ โดยดำเนินอยู่ในการเชื่อฟังพระบัญญัติจะได้รับพลาณามัยในสวดอ้อนของเขา และไขให้กระดูกของเขา

“และจะพบปัญญา และจุมทรัพย์แห่งความรู้แม้ทรัพย์ที่ซ่อนอยู่

“และจะวิ่งและไม่เหนื่อยอ่อนและจะเดินและไม่เป็นลม

“และเรา พระเจ้าให้สัญญากับเขาว่าเทพผู้ทำลายจะผ่านเขาไปดังลูกหลานของอิสราเอลและไม่ประหารเขา” (ก.พ. 89:18-21)

เอาชนะการเสพติด

เส้นทางที่ดีที่สุดคือหลีกเลี่ยงสารทุกอย่างที่พระเจ้าทรงห้ามไว้ในพระวาจาแห่งปัญญา แต่ถ้าท่านคิดสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ท่านสามารถหลุดพ้นการเสพติดได้ ท่านเอาชนะการติดได้โดยอาศัยความพยายามของตัวเอง พลังแห่งพระคุณของพระเจ้าที่ช่วยให้ท่านเอาชนะได้ ความช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัวและเพื่อนฝูง และการนำทางจากผู้นำศาสนาจักร

จงสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ และทำทุกสิ่งในอำนาจของท่านเพื่อต่อต้านการล่อลวงอันเนื่องมาจากความอยากในยาเสพติด พระบิดาบนสวรรค์ของท่านทรงต้องการให้ท่านได้รับพรที่มาจากการรักษาพระวาจาแห่งปัญญา และพระองค์จะทรงเพิ่มพลังให้ท่านขณะพยายามอย่างจริงจังที่จะทำเช่นนั้น

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ก.พ. 49:19-21; 59:15-20; 88:124; 89:1-4

ดู การเชื่อฟัง; การล่อลวง *ด้วย*

พระวิญญานของพระเจ้า (ดู พระวิญญานบริสุทธิ์; ความสว่างของพระคริสต์)

พระวิญญานบริสุทธิ์

พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเป็นสมาชิกองค์ที่สามในพระผู้เป็นเจ้าสูงสุด พระองค์ทรงเป็นบุคคลที่เป็นวิญญาน ปราศจากร่างกายที่เป็นเนื้อหนังและกระดูก (ดู ก.พ. 130:22) เรามักเรียกพระองค์ว่าพระวิญญานพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์ พระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้า พระวิญญานของพระเจ้า หรือพระผู้ปลอบโยน

บทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานเป็นเอกภาพกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ โดยทรงทำหลายบทบาทเพื่อช่วยให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและได้รับพรของพระกิตติคุณ

พระองค์ทรง “เป็นพยานถึงพระบิดาและพระบุตร” (2 โครินธ์ 13: 18) ทรงเปิดเผยและทรงสอน “ความจริงของทุกเรื่อง” (โมโรไน 10: 5) ท่านจะได้รับประจักษ์พยานที่แน่ชัดถึงพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์โดยพลังอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ท่านั้น การสื่อสารของพระองค์กับวิญญาณของท่านมีความแน่นอนยิ่งกว่าการสื่อสารใดๆ ที่ท่านได้รับผ่านประสาทสัมผัสตามธรรมชาติของท่าน

ขณะที่ท่านพยายามอยู่บนวิถีที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ “จะทรงแสดงทุกสิ่งที่ท่านควรทำให้แก่ท่าน” (ดู 2 โครินธ์ 13: 1-5) พระองค์จะทรงนำทางท่านในการตัดสินใจและคุ้มครองท่านจากอันตรายทางร่างกายและวิญญาณ

โดยผ่านพระองค์ ท่านจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณเพื่อประโยชน์ของตัวท่านเองและเพื่อประโยชน์ของคนที่ท่านรักและรับใช้ (ดู ก.พ. 46:9-11)

พระองค์ทรงเป็นพระผู้ปลอบโยน (ยอห์น 14:26) เสียงปลอบของบิดามารดาที่เปี่ยมด้วยความรักทำให้เสียงลูกน้อยที่ร้องไห้เงียบลงได้ฉับใด สุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณก็สามารถระงับความกลัว คลายความวิตกกังวลของชีวิต และปลอบโยนท่านยามเศร้าโศกได้ฉับนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำให้ท่านเปี่ยม “ด้วยความหวังและความรักอันสมบูรณ์” และ “สอน [ท่าน] ถึงสิ่งที่รักสงบของอาณาจักร” (โมโรไน 8:26; ก.พ. 36:2)

โดยผ่านพล้งอำนาจของพระองค้ ท่านจะได้รับการชำระให้บรวัสูทฐ เมื่อท่านกลับใจ รับพฐิการแห่งบัพตศมาและการยฐนยฐน และยงคองแ่นว แ่นค่อพันทศสญญาของท่าน (ดู โม่ไซยา 5:1-6; 3 นัไฟ 27:20; โม่เสศ 6:64-68)

พระองค้ทรงเป็นพระวิญญูฉนอันศกค้ลฐิฐแห่งค้ำสญญา (ดู เอ เฟซส 1:13; ค.พ. 132:7, 18-19, 26) ในฐานะนั้ พระองค้จะทรงยฐนยฐนว่าพฐิการฐานะบุโรหิตที่ท่านได้รับและพันทศสญญาที่ท่านทำเป็นทึ ยอมรับของพระผู้เป็นเจ้า ความเห็นชอบเช่นนั้ยฐนอยู่กักับความซ้อสัตย์ อย่างค่อเนืองของท่าน

ของประทานแห่งพระวิญญูฉนบรวัสูทฐ

ทุกคนที่แสวงหาความจริงด้วยความซ้อสัตย์จะรู้สึกลงอิทธิพลของ พระวิญญูฉนบรวัสูทฐ โดยทรงนำเขาไปหาพระเยซูคริสต์และพระกิตติ- คุณของพระองค้ อย่างไรก้ดี ความบรบูรณ์ของพรทึประทานผ่านพระ วิญญูฉนบรวัสูทฐมีให้เฉพาะผู้ทึได้รับของประทานแห่งพระวิญญูฉนบรวัสูทฐและรักษาความมีค่าควรเท่านั้น

หลังจากรับบัพตศมาเข้ามาในศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง ลฐิชนยุคสุดท้าย ผู้ดำรงฐานะบุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็คหนึ่งคนหรือมาก กว่านั้จะวางมือบนศีรษะท่านและในพฐิการศกค้ลฐิฐของฐานะบุโร- หิต เขาจะยฐนยฐนท่านเป็นสมาชิคของศาสนาจักร และท่านจะได้รับของ ประทานแห่งวิญญูฉนบรวัสูทฐอันส่วนหนึ่งของพฐิการนั้ทึเรียกว่าการ ยฐนยฐน

ของประทานแห่งพระวิญญูฉนบรวัสูทฐแตกต่างจากอิทธิพลของ พระวิญญูฉนบรวัสูทฐ ก่อนรับบัพตศมา ท่านจะรู้สึกลงอิทธิพลของพระ วิญญูฉนบรวัสูทฐเป็นบางครั้ง และโดยผ่านอิทธิพลดังกล่าวท่านจะได้รับ

ประจักษ์พยานถึงความจริง พอท่านมีของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านมีสิทธิรับความเป็นเพื่อนที่มั่นคงของสมาชิกแห่งพระผู้เป็นเจ้าสูงสุดพระองค์นั้นหากท่านรักษาพระบัญญัติ

สิทธิประโยชน์โดยสมบูรณ์ที่ได้จากของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ครอบคลุมถึงการได้รับการเปิดเผยและความสบายใจ การรับใช้ และเป็นพรแก่ผู้อื่นผ่านของประทานฝ่ายวิญญาณ และการชำระให้บริสุทธิ์จากบาปและทำให้ท่านคู่ควรต่อความสูงส่งในอาณาจักรชั้นสูงพรเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความมีค่าควรของท่าน และจะมาทีละน้อยเมื่อท่านพร้อมรับ ขณะท่านดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้านั้น โดยส่วนใหญ่แล้วท่านจะค่อยๆ ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ศาสดาโจเซฟ สมิทประกาศว่า ความกล้าแข็งแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า “เป็นที่เห็นและเข้าใจโดยอำนาจของพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงให้คนเหล่านั้นที่รักพระองค์และทำตัวให้บริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระองค์” (ดู ก.พ. 76:114–116)

จำไว้ว่า “พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ประทับอยู่ในวิหารไม้บริสุทธิ์” (ฮีบรามัน 4:24) แม้ท่านจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว แต่พระวิญญาณจะอยู่กับท่านก็ต่อเมื่อท่านรักษาพระบัญญัติ พระองค์จะทรงถอนตัวถ้าท่านทำให้พระองค์ทรงชุ่นเคืองด้วยการลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ความไม่สะอาด การไม่เชื่อฟัง ความดื้อดึง หรือบาปอื่นๆ จงรักษาให้สะอาดเสมอ เติมเต็มชีวิตท่านด้วยความดีเพื่อท่านจะมีค่าควรต่อการเป็นเพื่อนที่มั่นคงของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 3:11; ยอห์น 15:26; 16:13; กิจการ 2:38; 8:12–17; 19:1–6; 1 โครินธ์ 2:9–14; 12:3; กาลาเทีย 5:22–23; 1 ทิโมธี 10:17–19; 2 ทิโมธี 31:17; ก.พ. 8:2–3; 39:20–24; 68:25–28; 121:46; หลักแห่งความเชื่อข้อ

พระวิญญานแห่งความจริง

ดู บัณฑิตมา; พระผู้เป็นเจ้าสูงสุด; การปรกมือ; การเปิดเผย; ของประธานฝ่ายวิญญาน ด้วย

พระวิญญานแห่งความจริง (ดู พระวิญญานบริสุทธิ์)

พระวิหาร

พระวิหารคือพระนิเวศของพระเจ้า เป็นวิสุทธิสถานที่พระเจ้าอาจเสด็จเยือน มีบ้านเท่านั้นที่เทียบเท่ากับพระวิหารได้ในด้านความศักดิ์สิทธิ์ ตลอดประวัติศาสตร์ พระเจ้าทรงบัญชาผู้คนของพระองค์ให้สร้างพระวิหาร ทุกวันนี้ศาสนาจักรกำลังทำตามคำขอร้องของพระเจ้าให้สร้างพระวิหารทั่วโลก เพื่อให้บุตรจำนวนมากของพระบิดาบนสวรรค์ได้รับพรของพระวิหารมากขึ้น

พิธีการสำหรับคนเป็น

จุดประสงค์หลักของพระวิหารคือจัดให้มีพิธีการที่จำเป็นต่อความสูงส่งในอาณาจักรชั้นสูง พิธีการพระวิหารนำไปสู่พรประเสริฐสุดเท่าที่จะให้ได้โดยทางการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ทุกสิ่งที่เราทำในศาสนาจักรไม่ว่าจะเป็นการประชุม กิจกรรม ความพยายามด้านงานสอนศาสนา บทเรียนที่เราสอน และเพลงสวดที่เราร้องควรชี้้นำเราไปพระผู้ช่วยให้รอดและงานที่เราทำในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์

พิธีการหนึ่งที่เรารับในพระวิหารคือเอ็นดาวเมนต์ คำว่า *เอ็นดาวเมนต์* หมายถึง “ของประธาน” และเอ็นดาวเมนต์พระวิหารเป็นของประธานจากพระผู้เป็นเจ้าจริงๆ พิธีการดังกล่าวประกอบด้วยคำแนะนำเป็นตอนๆ รวมถึงพันธสัญญาที่เราทำเพื่อดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและทำตามข้อเรียกร้องของพระกิตติคุณ เอ็นดาวเมนต์ช่วยให้เรา

เพ่งความคิดไปที่พระผู้ช่วยให้รอด บทบาทของพระองค์ในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ และคำมั่นสัญญาที่ว่าเราจะติดตามพระองค์

พิธีการพระวิหารอีกอย่างหนึ่งคือการแต่งงานชั้นสูง ซึ่งในพิธีการนี้สามีภรรยาจะผนึกกันสำหรับนิรันดร การผนึกที่ประกอบในพระวิหารจะดำเนินต่อไปชั่วกาลนานถ้าสามีภรรยาเชื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาที่ทำไว้

ลูกที่เกิดจากบิดามารดาผู้ได้รับการผนึกในพระวิหารถือว่าเกิดในพันธสัญญา เด็กเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนิรันดรโดยอัตโนมัติ เด็กที่ไม่ได้เกิดในพันธสัญญาจะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนิรันดรเมื่อบิดามารดาผู้ให้กำเนิดหรือบิดามารดาที่รับเขาเป็นบุตรบุญธรรมได้รับการผนึกเข้าด้วยกัน พิธีการผนึกบุตรธิดากับบิดามารดาจะประกอบในพระวิหาร

ถ้าหากท่านได้รับพิธีการพระวิหารแล้ว จงระลึกถึงพันธสัญญาที่ท่านไว้ตลอดเวลา กลับไปพระวิหารให้บ่อยที่สุด ถ้าท่านเป็นบิดาหรือมารดาจงสอนลูกๆ ถึงความสำคัญของพระวิหาร ช่วยเขาเตรียมตัวให้มีค่าควรต่อการเข้าพระวิหาร

หากท่านยังไม่เคยรับพิธีการพระวิหารมาก่อน ให้เริ่มเตรียมตัวนับแต่บัดนี้ เมื่อสภาวะการณ์เอื้ออำนวย ท่านจะเข้าพระวิหารเพื่อมีส่วนร่วมในการบัพติศมาและการยืนยันแทนคนตาย

พิธีการสำหรับคนตาย

ผู้ที่เสียชีวิตโดยปราศจากพิธีการพระกิตติคุณที่จำเป็นอาจได้รับพิธีการเหล่านั้นผ่านงานที่ทำในพระวิหาร ท่านอาจทำงานนี้แทนบรรพชนของท่านและผู้อื่นที่เสียชีวิตไปแล้ว ท่านสามารถรับบัพติศมาและการยืนยัน รับเห็นดาวเม้นท์ และมีส่วนร่วมในการผนึกสามีกับภรรยาและบุตรธิดากับบิดามารดาโดยกระทำแทนพวกเขา

ท่านควรค้นหาคำสอนที่ลึกซึ้งของบรรพชนที่ล่วงลับด้วยความกระตือรือร้น เพื่อจะสามารถประกอบพิธีการพระวิหารแทนพวกเขาได้

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานพระวิหารสำหรับคนตายและงานประวัตินครอครวได้ที่ “งานประวัตินครอครวและลำดับการสืบเชื้อสาย” หน้า 130-134

ความมีค่าควรต่อการเข้าพระวิหาร

เพื่อจะเข้าพระวิหาร ท่านต้องมีค่าควร ท่านรับรองความมีค่าควรของตนเองในการสัมภาษณ์สองครั้ง ครั้งแรกกับสมาชิกในฝ่ายอภิศการหรือประธานสาขาของท่านและอีกครั้งกับสมาชิกในฝ่ายประธานสเตคหรือประธานคณะเผยแผ่ ผู้นำฐานะปุโรหิตของท่านจะรักษาความลับของการสัมภาษณ์เหล่านี้ ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง ผู้นำฐานะปุโรหิตจะถามท่านเกี่ยวกับความประพฤติและความมีค่าควรส่วนตัว เกี่ยวกับประจักษ์พยานของท่านในพระบิดาบนสวรรค์และการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ และจะถามว่าท่านสนับสนุนผู้นำศาสนาจักรทั้งในระดับสามัญและระดับท้องถิ่นหรือไม่ จะถามเพื่อยืนยันว่าท่านสะอาดทางศีลธรรมและรักษาพระวาจาแห่งปัญญา จ่ายส่วนสิบเต็ม ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาจักร และไม่ไปมาหาสู่หรือคล้อยตามกลุ่มละทิ้งความเชื่อ

หากท่านให้คำตอบอันเป็นที่ยอมรับในการสัมภาษณ์ และหากท่านและผู้นำฐานะปุโรหิตต่างให้การยืนยันว่าท่านมีค่าควรต่อการเข้าพระวิหาร ท่านจะได้ไปรับรองพระวิหาร ท่านและผู้นำฐานะปุโรหิตของท่านจะเซ็นชื่อในใบรับรอง ซึ่งจะอนุญาตให้ท่านเข้าพระวิหารเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน ตราบที่ท่านยังมีค่าควร

การสัมภาษณ์ขอใบรับรองพระวิหารเป็นโอกาสดีที่ท่านจะสำรวจ

ความมีค่าควรและรูปแบบชีวิตตนเอง หากมีสิ่งใดไม่ถูกต้องในชีวิตท่าน ให้หาเวลาพูดคุยกับอธิการหรือประธานสาขาก่อนจะสัมภาษณ์ขอใบรับรองพระวิหาร เขาจะช่วยท่านเตรียมตัวให้มีค่าควรต่อการถือใบรับรองพระวิหาร

ชุดพระวิหาร

เมื่อท่านไปพระวิหาร ท่านควรสวมเสื้อผ้าที่ดีที่สุดเหมือนที่ท่านสวมไปโบสถ์ เมื่ออยู่ในพระวิหาร ท่านจะเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดสีขาวของพระวิหาร ท่านจะเปลี่ยนเสื้อผ้าในห้องแต่งตัวซึ่งมีตู้เก็บเสื้อผ้าและที่มิดชิดให้แต่งตัว ฟังสุภาพเรียบร้อยตลอดเวลาเมื่ออยู่ในพระวิหาร

เมื่อท่านเก็บเสื้อผ้าไว้ในตู้ เท่ากับท่านได้ทิ้งเรื่องกวนใจทางโลกทั้งหมดไว้เบื้องหลัง เมื่อสวมชุดขาวท่านจะรู้สึกได้ถึงความเป็นหนึ่ง และความเท่าเทียมกับผู้อื่นในพระวิหาร เพราะทุกคนรอบตัวท่านแต่งตัวเหมือนกัน

การสวมการ์เมนต์พระวิหาร

เมื่อท่านได้รับเอ็นดาวเมนต์ ท่านมีพรของการสวมการ์เมนต์พระวิหารตลอดชีวิต ท่านมีข้อผูกมัดที่ต้องสวมการ์เมนต์ตามคำแนะนำที่ให้ไว้ในเอ็นดาวเมนต์ จำไว้ว่าพรที่เกี่ยวข้องกับสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์นี้ขึ้นอยู่กับความมีค่าควรและความซื่อสัตย์ของท่านในการรักษาพันธสัญญาพระวิหาร

การ์เมนต์จะเตือนท่านตลอดเวลาถึงพันธสัญญาที่ท่านทำในพระวิหาร ท่านควรปฏิบัติต่อการเริ่มต้นด้วยความเคารพเสมอ ไม่ควรให้ผู้ไม่เข้าใจความสำคัญของการเริ่มต้นเห็นอาการดังกล่าว ทั้งไม่ควรดัดแต่งให้เข้ากับเสื้อผ้าหลากหลายรูปแบบของท่าน เมื่อท่านสวมการ์เมนต์ถูก

ต้อง การที่มั่นที่จะคุ้มครองท่านให้พ้นจากการล่อลวงและความชั่วร้าย การสวมการมั่นที่เป็นการแสดงออกภายนอกถึงคำมั่นสัญญาภายในว่า จะติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พรจากการเข้าพระวิหาร

นอกจากจะเป็นสถานที่ประกอบพิธีการศักดิ์สิทธิ์ของฐานะปุโรหิตแล้ว พระวิหารยังเป็นสถานที่แห่งสันติสุขและการเปิดเผยด้วย เมื่อท่านยุ่งยากใจหรือเมื่อการตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ ทำให้ท่านหนักใจ ท่านอาจนำความวิตกกังวลเข้าไปในพระวิหาร ที่นั่นท่านจะได้รับการนำทางทางวิญญาณ

บางครั้งท่านอาจรู้สึกว่าคุณคิดอะไรไม่ออกเพราะในสมองหนักอึ้งด้วยปัญหาและเรื่องมากมายที่เรียกร้องความสนใจ ในพระวิหารละอองความวุ่นเหล่านี้จะหมดไป ความสับสนและความไม่แน่นอนจะจางหาย และท่านจะเข้าใจเรื่องต่างๆ ที่ท่านไม่เคยเข้าใจมาก่อน ท่านจะมีวิธีใหม่ๆ ใ้รับมือการทำทนายที่ท่านเผชิญ

พระเจ้าจะประทานพรท่านเมื่อท่านทำงานพิธีการศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหาร และพรที่พระองค์ประทานให้ท่านจะไม่ถูกจำกัดด้วยเวลาที่ท่านอยู่ในพระวิหาร พระองค์จะประทานพรท่านในชีวิตทุกด้าน การทำงานของท่านในพระวิหารจะทำให้ท่านเข้มแข็งและขัดเกลาท่านทางวิญญาณ

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อิสยาห์ 2:1-3; ค.พ. 88:119; 109-110; 124:39-41
ดู พันธสัญญา; งานประวัติกอบครัวและการสืบเชื้อสาย; การแต่งงาน; พิธีการ; แผนแห่งความรอด *ด้วย*

พันธสัญญา

พันธสัญญาคือข้อตกลงอันศักดิ์สิทธิ์ระหว่างพระเจ้ากับบุคคลหรือกลุ่มคน พระเจ้าเป็นเจ้าทรงกำหนดเงื่อนไขแบบเจาะจง และทรงสัญญาจะให้พรเราเมื่อเราทำตามเงื่อนไขเหล่านั้น เมื่อเราไม่เชื่อรักษากฎพันธสัญญา เราจะรับพรไม่ได้ และในบางกรณี เราจะได้รับโทษอันเป็นผลจากการไม่เชื่อฟังของเรา

พิธีการแห่งความรอดทั้งหมดของฐานะปุโรหิตมีพันธสัญญาติดมาด้วย ตัวอย่างเช่น ท่านทำพันธสัญญาเมื่อท่านรับบัพติศมา และท่านต่อพันธสัญญานั้นทุกครั้งที่รับส่วนศีลระลึก (ดู โมไซยา 18:8-10; ก.พ. 20:37, 77, 79) ถ้าท่านได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็คแล้ว ท่านได้เข้าสู่คำสาบานและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต (ดู ก.พ. 84:33-44) เอ็นดาวเมนท์พระวิหารและพิธีการผนึกมีพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์รวมอยู่ด้วยเช่นกัน

จงระลึกถึงและให้เกียรติพันธสัญญาที่ท่านทำไว้กับพระเจ้าตลอดเวลาเพื่อพระองค์จะไม่ต้องทรงบัญชาท่านไปทุกเรื่องที่ท่านทำ (ดู ก.พ. 58:26-28) ท่านจะได้รับการคดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และความประพฤติเยี่ยงพระคริสต์จะเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะนิสัยท่าน ดังที่พระเจ้าทรงสัญญา ท่านจะ “ได้รับเป็นการเปิดเผยเป็นการเปิดเผย เป็นความรู้เป็นความรู้ เพื่อเจ้าจะรู้ความลับลึกและสิ่งที่รักสงบ—สิ่งนั้นซึ่งนำความสุขมา สิ่งนั้นซึ่งนำชีวิตนิรันดร์มา” (ก.พ. 42:61) สิ่งที่ท่านควรหวังมากที่สุดคือ หวังจะมีความสุขกับการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นด้วยการนำทางจากสวรรค์ สิ่งที่ท่านควรกลัวมากที่สุดคือ กลัวสูญเสียพรเหล่านี้

พันธสัญญาเอราแฮม

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: เยเรมีย์ 31:31-34; โมไซยา 5; โมโรไน 10:33; ค.พ. 82:10; 97:8; 98:13-15

ดู พันธสัญญาเอราแฮม; บัพติสมา; การแต่งงาน; พิธีการ; ฐานะปุโรหิต; ศีลระลึก; พระวิหาร *ด้วย*

พันธสัญญาเอราแฮม

เอราแฮมรับพระกิตติคุณและได้รับการวางมือแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิต (ดู ค.พ. 84:14; เอราแฮม 1:2) ต่อมาเขาได้เข้าสู่การแต่งงานชั้นสูง ซึ่งคือพันธสัญญาของความสูงส่ง (ดู ค.พ. 131:1-4; 132:19, 29) เกี่ยวกับพันธสัญญาที่ทำไว้นั้น เขาได้รับสัญญายิ่งใหญ่จากพระเจ้าเกี่ยวกับครอบครัวเขา คำสัญญาส่วนหนึ่งมีดังนี้

- ลูกหลานของเขาจะมีมากมาย (ดู ปฐมกาล 17:5-6; เอราแฮม 2:9; 3:14)
- วงศ์วานหรือผู้สืบตระกูลของเขาจะได้รับพระกิตติคุณและดำรงฐานะปุโรหิต (ดู เอราแฮม 2:9)
- โดยผ่านการปฏิบัติศาสนกิจของวงศ์วานของเขา “ครอบครัวทั้งหมดของแผ่นดินโลกจะได้รับพรแม้ด้วยพรแห่งพระกิตติคุณ ซึ่งคือพรแห่งความรอด แม้แห่งชีวิตนิรันดร์” (เอราแฮม 2:11)

พันธสัญญาและคำสัญญาทั้งหมดที่เอราแฮมได้รับจากพระเจ้ารวมเรียกว่าพันธสัญญาเอราแฮม ซึ่งคือพันธสัญญาเป็นนิจที่ขยายไปถึงวงศ์วานทั้งหมดของเอราแฮม (ดู ปฐมกาล 7:7) เพื่อให้นับเป็นวงศ์วานของเอราแฮม แต่ละบุคคลต้องปฏิบัติตามกฎและพิธีการแห่งพระกิตติคุณ หลังจากนั้นเขาจะได้รับพรทั้งหมดของพันธสัญญาเอรา

แฮม แม้เขาหรือเธอจะไม่ได้เป็นผู้สืบตระกูลโดยตรงของเอบราแฮม ก็ตาม (ดู กาลาเทีย 3:26-29; 4:1-7; ก.พ. 84:33-40)

ในฐานะสมาชิกศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย ท่านคือลูกหลานแห่งพันธสัญญา (ดู 3 นีไฟ 20:25-26) ท่านได้รับพระกิตติคุณอันเป็นนิจและสืบช่วงคำสัญญาเดียวกับที่ประทานแก่เอบราแฮม ไอแซค และเจacob ท่านมีสิทธิรับพรของฐานะปุโรหิตและชีวิตนิรันดร์ตามความเชื่อสัตย์ของท่านในการรับพิธีการแห่งความรอดและรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้อง ประชาชาติต่างๆ ของแผ่นดินโลกจะได้รับพรจากความเพียรของท่านและการทำงานของลูกหลานท่าน

ดู พันธสัญญา; ชีวิตนิรันดร์; พิธีการ; ปิตุพร; ฐานะปุโรหิต *ด้วย*

พิธีการ

ในศาสนาจักร พิธีการเป็นการกระทำที่ศักดิ์สิทธิ์และมีรูปแบบประกอบโดยผู้มีอำนาจฐานะปุโรหิต พิธีการบางอย่างจำเป็นต่อความสูงส่งของเรา พิธีการเหล่านี้เรียกว่าพิธีการแห่งความรอด ซึ่งมีบัญญัติมา การยืนยัน การวางมือแต่งตั้งฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค (สำหรับผู้ชาย) เอ็นดาวเม้นท์พระวิหาร และการผนีกการแต่งงานรวมอยู่ในนั้นด้วย เราเข้าสู่พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์กับพระเจ้าด้วยพิธีการแต่ละอย่างนี้

พิธีการอื่นประกอบโดยผู้มีอำนาจฐานะปุโรหิตด้วยเช่นกัน อาทิ การตั้งชื่อและให้พรเด็ก การทำให้น้ำมันศักดิ์สิทธิ์ การให้พรผู้ป่วยและผู้ทุกข์ยาก แม้พิธีการดังกล่าวจะไม่จำเป็นต่อความรอดของเรา แต่มีความสำคัญเพราะจะทำให้การปถอบโยน การนำทาง และกำลังใจของเรา

พิธีการและพันธสัญญาช่วยให้เราระลึกว่าเราเป็นใคร อีกทั้งเตือน

ให้เรานึกถึงหน้าที่ซึ่งเรามีต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วย พระเจ้าทรงเตรียมวงนี้ไว้เพื่อช่วยให้เรามาหาพระองค์และได้รับชีวิตนิรันดร์ เมื่อเราให้เกียรติพิธีการและพันธสัญญาเหล่านั้น พระองค์จะทรงทำให้เราเข้มแข็ง

ท่านอาจได้รับโอกาสมากมายให้มีส่วนร่วมในพิธีการฐานะปุโรหิตทุกครั้งที่ท่านมีโอกาสเช่นนั้น จงทำทุกอย่างที่ท่านทำได้เพื่อเตรียมตัวท่าน ไม่ว่าจะประกอบพิธีการหรือรับพิธีการก็ตาม ท่านเตรียมได้โดยสวดอ้อนวอน อดอาหาร หรือฐานะปุโรหิต ศึกษาพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดายุคสุดท้าย ถ้าท่านเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิต ท่านต้องมีความพร้อมทางวิญญาณอยู่เสมอเพื่อประกอบพิธีการ ท่านต้องมีชีวิตที่สะอาด มีค่าควร และพยายามรับความเป็นเพื่อนที่มั่นคงของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ก.พ. 84:19-21; หลักแห่งความเชื่อข้อ 3-5

ดู พันธสัญญา; พระกิตติคุณ; ฐานะปุโรหิต ด้วย

ฟ้าสวรรค์

ในพระคัมภีร์ใช้คำว่า *ฟ้าสวรรค์* สองประการด้วยกัน หนึ่ง หมายถึงสถานที่พำนักของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นบ้านหลังสุดท้ายของผู้ซื่อสัตย์ (ดู โมไซยา 2:41) สอง หมายถึงท้องฟ้ารอบแผ่นดินโลก (ดู ปฐมกาล 1:1)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: สดุดี 11:4; มัทธิว 6:9; 1 นิไฟ 1:8; โมไซยา 3:8; ก.พ. 20:17

ดู อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ ด้วย

มัครนายก (ดู ฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน; ฐานะปุโรหิต)

มาร (ดู ซาตาน)

มิลเลเนียม

มิลเลเนียมคือช่วงเวลา 1,000 ปี เมื่อเราพูดถึง “มิลเลเนียม” เรามายถึง 1,000 ปีหลังจากการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด (ดู วิวรณ์ 20:4; ค.พ. 29:11) ระหว่างมิลเลเนียม “พระคริสต์จะทรงครองแผ่นดินโลกเอง” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 10)

มิลเลเนียมจะเป็นเวลาของความชอบธรรมและสันติบนแผ่นดินโลก พระเจ้าทรงเปิดเผยว่า “ในวันนั้น อริของมนุษย์และอริของสัตว์แท้จริงแล้ว อริของเนื้อทั้งปวงจะเลิกไปต่อหน้าของเรา” (ค.พ. 101:26; ดู อิสยาห์ 11:6-9 ด้วย) ซาตานจะ “ถูกผูกมัดเพื่อเขาจะไม่มีที่ในใจของลูกหลานมนุษย์” (ค.พ. 45:55; ดู วิวรณ์ 20:1-3 ด้วย)

ระหว่างมิลเลเนียม ทุกคนบนแผ่นดินโลกจะเป็นคนดีและเที่ยงธรรม แต่คนจำนวนมากจะยังไม่ได้รับความบริบูรณ์ของพระกิตติคุณด้วยเหตุนี้สมาชิกของศาสนาจักรจึงต้องมีส่วนร่วมในงานสอนศาสนา

สมาชิกของศาสนาจักรจะมีส่วนร่วมในงานสอนศาสนาระหว่างมิลเลเนียมด้วย สิทธิชนจะยังคงสร้างพระวิหารและรับพิธีการแทนญาติพี่น้องที่ล่วงลับต่อไป โดยได้รับการนำทางจากการเปิดเผย เขาจะเตรียมบันทึกของบรรพชนทั้งหมดย้อนกลับไปถึงแอดัมและอีฟ

ความชอบธรรมและสันติสุขอย่างสมบูรณ์จะคงอยู่ต่อไปจนถึงสิ้นสุด 1,000 ปี เมื่อซาตาน “จะถูกปล่อยชั่วระยะสั้น เพื่อเขาจะรวบรวมกองทัพของเขา” กองทัพของซาตานจะต่อสู้กับไพร่พลสวรรค์ ซึ่งจะนำโดยไมเกิลหรือแอดัม ซาตานและผู้ติดตามเขาจะพ่ายแพ้และถูกขับออกไปตลอดกาล (ดู ค.พ. 88:111-115)

ไม้กางเขน

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ก.พ. 45:55-59; 101:22-34; 133:25

ดู การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ ด้วย

ไม้กางเขน

โบสถ์ชาวคริสต์หลายแห่งใช้ไม้กางเขนเป็นสัญลักษณ์แทนการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด และเป็น การแสดงศรัทธาจากใจจริง ในฐานะสมาชิกศาสนาจักรของพระเยซู- คริสต์แห่งลัทธิชนยุคสุดท้าย เราละทิ้งถึงการทนทุกข์ของพระผู้ช่วยให้ รอดด้วยความคารวะเช่นกัน แต่เพราะพระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ เราจึงไม่ใช่สัญลักษณ์ของการสิ้นพระชนม์เป็นสัญลักษณ์แห่งศรัทธา ของเรา

ชีวิตท่านต้องแสดงให้เห็นศรัทธาของท่าน จำไว้ว่าเมื่อท่านรับบัพ- ติสมาและได้รับการยืนยัน ท่านทำพันธสัญญาว่าจะรับพระนามของพระ เยซูคริสต์ เมื่อมิตรสหายเห็นท่าน เขาควรรู้สึกถึงความรักที่ท่านมีต่อ พระผู้ช่วยให้รอดและงานของพระองค์

สมาชิกศาสนาจักรที่ติดสัญลักษณ์ไม้กางเขนมีเฉพาะอนุศาสนา- จารย์ลัทธิชนยุคสุดท้ายเท่านั้น เขาจะคิดที่เครื่องแบบทหารเพื่อแสดง ว่าเขาเป็นอนุศาสนาจารย์ชาวคริสต์

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; พระเยซูคริสต์; การฟื้นคืนชีวิต ด้วย

ยาสูบ (ดู พระวาจาแห่งปัญญา)

ยาเสพติด (ดู พระวาจาแห่งปัญญา)

รมดี

ในพระคัมภีร์ใช้คำว่า *รมดี* แตกต่างกัน หนึ่ง รมดีหมายถึงสถานที่ซึ่งมีความสงบและความสุขในโลกแห่งวิญญาณหลังจากเสียชีวิตแล้ว สวงนไว้สำหรับผู้ที่รับบัพติศมาแล้วและยังคงเชื่อสัตย์ (ดู แอลมา 40:12; โมโรไน 10:34) คนที่อยู่ในคุกแห่งวิญญาณมีโอกาสรเรียนรู้พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ กลับใจจากบาป รับพิธีการแห่งบัพติศมาและการยืนยันโดยผ่านงานที่เราทำในพระวิหาร (ดู ก.พ. 138:30-35) เมื่อเขาทำ เขาจะได้เข้าไปในรมดี

สอง คำว่า *รมดี* ใช้ในเรื่องราวของลูกาเกี่ยวกับการตรึงกางเขนของพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงอยู่บนกางเขน ขโมยที่ถูกรึงกางเขนด้วยนั้นกล่าวว่า “พระเยซูเจ้าข้า ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในแผ่นดินของพระองค์” (ลูกา 23:42) จากลูกา 23:43 พระเจ้าตรัสตอบว่า “เราบอกความจริงแก่เจ้าว่าวันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม [รมดี]” ศาสตราจารย์ สมิธอธิบายว่าข้อนี้เป็นความผิดพลาดด้านความหมาย อันที่จริงพระเจ้าตรัสว่า ขโมยจะอยู่กับพระองค์ในโลกแห่งวิญญาณ

คำว่า *รมดี* มีอยู่ใน 2 โครินธ์ 12:4 ด้วย ซึ่งอาจหมายถึงอาณาจักรชั้นสูง ในหลักแห่งความเชื่อข้อสิบ คำว่า *สภาพแห่งรมดี* หมายถึงรัศมีภาพของแผ่นดินโลกในมิลเลนเนียม

ดู ความตาย, ทางร่างกาย; แผนแห่งความรอด; การฟื้นคืนชีวิต *ด้วย*

รอด (ดู ความรอด)

รักร่วมเพศ (ดู พรหมจรรย์)

วอร์ด (ดู การบริหารศาสนาจักร)

วันอาทิตย์ (ดู สะบาโต; การนมัสการ)

วิญญาณ

ท่านเป็นบุตรทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ และท่านดำรงอยู่เป็นวิญญาณก่อนจะมาเกิดบนแผ่นดินโลก ในช่วงชีวิตของท่านบนแผ่นดินโลก วิญญาณของท่านอาศัยอยู่ในร่างซึ่งเป็นรูปร่างซึ่งกำเนิดจากบิดามารดาที่เป็นมนุษย์

จากพระคัมภีร์ เราเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของวิญญาณ เราเรียนรู้ว่า “วิญญาณทั้งหมดเป็นสสาร แต่ละเอียดหรือบริสุทธิ์มาก และจะมองเห็นได้โดยตาที่บริสุทธิ์มากเท่านั้น” (ก.พ. 131:7) เราอ่านพบว่า “วิญญาณของมนุษย์ [อยู่] ในรูปลักษณะของตัวเอง ดังวิญญาณของสัตว์ด้วย และสิ่งมีชีวิตอื่นทุกสิ่งซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสร้างไว้” (ก.พ. 77:2; ดู อีเธอร์ 3:7-16 ด้วย)

พระคัมภีร์สอนด้วยว่าในเวลาของความตายทางร่างกาย วิญญาณไม่ตาย แต่แยกออกจากร่างกายไปอยู่ในโลกวิญญาณหลังจากเสียชีวิตแล้ว ในเวลาของการฟื้นคืนชีวิต วิญญาณกลับมารวมกับร่างกายอีกโดย “จะไม่ถูกแยกจากกันเลย ทั้งหมดกลับเป็นทางวิญญาณและอมตะดังนี้” (แอลมา 11:45)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: โรม 8:16-17; 2 นีไฟ 9:10-13; ก.พ. 93:29, 33

ดู แผนแห่งความรอด; การฟื้นคืนชีวิต; จิตวิญญาณ ด้วย

ศรัทธา

อัครสาวกเปาโลสอนว่า “ความเชื่อ [ศรัทธา] คือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกลับใจว่าสิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง” (ฮีบรู 11:1) แอลมากล่าวคล้ายคลึงกันดังนี้ “หากท่านมีศรัทธา ท่านย่อม

หวังในสิ่งที่ไม่เห็นซึ่งจริง” (แอลมา 32:21)

ศรัทธาเป็นหลักธรรมของการปฏิบัติและพลัง เมื่อใดก็ตามที่ท่านทำงานบรรลุเป้าหมายที่มีค่า เมื่อนั้นท่านใช้ศรัทธา ท่านแสดงให้เห็นว่าท่านมีความหวังในสิ่งที่ท่านยังไม่เห็น

ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์

เพื่อให้ศรัทธาของท่านนำท่านไปสู่ความรอด ศรัทธานั้นต้องมุ่งไปที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ (ดู กิจการ 4:10-12; โมไซยา 3:17; โมโรไน 7:24-26; หลักแห่งความเชื่อข้อ 4) ท่านใช้ศรัทธาในพระคริสต์ได้เมื่อท่านมีความเชื่อมั่นว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ มีแนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระองค์ และมีความรู้ว่าท่านกำลังพยายามดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์

การมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์หมายถึงการพึ่งพาพระองค์อย่างสมบูรณ์—วางใจในพละนาภาพ ปรีชาญาณ และความรักอันไม่มีขอบเขตของพระองค์ ตลอดจนเชื่อในคำสอนของพระองค์ หมายถึงการเชื่อว่าแม้ท่านไม่เข้าใจทุกสิ่ง แต่พระองค์ทรงเข้าพระทัย จำไว้ว่าเพราะพระองค์ทรงเคยประสบกับความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน และความทิวพลาพทั้งหมดของท่านมาแล้ว พระองค์จึงทรงทราบว่าจะช่วยท่านเอาชนะความยุ่งยากในชีวิตประจำวันได้อย่างไร (ดู แอลมา 7:11-12; ก.พ. 122:8) พระองค์ทรง “ชนะโลก” แล้ว (ยอห์น 16:33) และทรงเตรียมทางไว้ให้ท่านรับชีวิตนิรันดร์ พระองค์ทรงพร้อมช่วยท่านเสมอเมื่อท่านระลึกถึงคำวิงวอนของพระองค์ที่ว่า “จงดูที่เราในความนึกคิดทุกอย่าง อย่าสงสัย อย่ากลัว” (ก.พ. 6:36)

ดำเนินชีวิตด้วยศรัทธา

ศรัทธาเป็นยิ่งกว่าความเชื่อที่ปราศจากการกระทำ ท่านแสดงศรัทธาผ่านการกระทำ โดยวิธีที่ท่านดำเนินชีวิต

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า “หากเจ้าจะมีศรัทธาในเรา เจ้าจะมีอำนาจทำสิ่งใดก็ได้ตามที่สมควรในเรา” (โมโรไน 7:33) ศรัทธาในพระเยซูคริสต์จะผลักดันท่านให้ทำตามแบบอย่างที่ดีพร้อมของพระองค์ (ดู ยอห์น 14:12) ศรัทธาของท่านจะนำท่านให้ทำงานดี เชื้อฟุ้งพระบัญญัติ และกลับใจจากบาป (ดู ยากอบ 2:18; 1 นีไฟ 3:7; แอลมา 34:17) ศรัทธาของท่านจะช่วยให้ท่านเอาชนะการล่อลวง แอลมาแนะนำฮีลามันบุตรชายว่า “จงสอนเขาให้ด้านทานการล่อลวงทุกอย่างของมารด้วยศรัทธาของเขาอันมีต่อองค์พระเยซูคริสต์” (แอลมา 37:33)

พระเจ้าจะทรงทำการอัศจรรย์มากมายในชีวิตท่านตามศรัทธาของท่าน (ดู 2 นีไฟ 26:13) ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ช่วยให้ท่านได้รับการเยียวยาทางวิญญาณและทางร่างกายโดยการชดใช้ของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 9:13-14) เมื่อความยากลำบากมาเยือน ศรัทธาจะให้พลังท่านก้าวไปข้างหน้าและเผชิญความลำบากด้วยความกล้าหาญ แม้นในยามที่ดูเหมือนว่าอนาคตจะไม่แน่นอน แต่ศรัทธาที่ท่านมีต่อพระเจ้าช่วยให้รอดจะให้สันติสุขแก่ท่าน (ดู โรม 5:1; ฮีลามัน 5:47)

เพิ่มพูนศรัทธาของท่าน

ศรัทธาเป็นของประทานจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ แต่ท่านต้องบำรุงเลี้ยงศรัทธาให้มีพลังอยู่เสมอ ศรัทธาเป็นเหมือนกล้ามเนื้อแขนของท่าน หากท่านใช้แขน กล้ามเนื้อจะมีพลังมากขึ้นเรื่อยๆ หากท่านคล้อยแขนไว้เฉยๆ กล้ามเนื้อจะอ่อนแอ

ท่านบำรุงเลี้ยงของประทานแห่งศรัทธาได้โดยสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เมื่อท่านแสดงความกตัญญูต่อพระบิดาของท่านและเมื่อท่านทูลขอพรที่ท่านและผู้อื่นต้องการ ท่านจะเข้าใกล้พระองค์ ท่านจะเข้าใกล้พระผู้ช่วยให้รอด ผู้ซึ่งการชดใช้ของพระองค์ทำให้ท่านทูลขอพระเมตตาได้ (ดู แอลมา 33:11) ท่านจะพร้อมรับการนำทางแบบเรียบง่าย ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

ท่านเสริมสร้างศรัทธาได้โดยรักษาพระบัญญัติ เจกเช่นพรทุกประการจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า การเชื่อฟังและการกระทำที่ชอบธรรมของท่านจะทำให้ท่านมีศรัทธาและจะเพิ่มศรัทธาของท่าน ถ้าท่านปรารถนาจะเพิ่มพูนศรัทธาให้ถึงระดับสูงสุด ท่านต้องรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้

ท่านพัฒนาศรัทธาได้โดยศึกษาพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดายุคสุดท้าย ศาสดาแอลมาสอนว่าพระคำของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าช่วยเสริมสร้างศรัทธา ท่านเปรียบเทียบพระคำกับเมล็ดพืชโดยกล่าวว่า “ปรารถนาที่จะเชื่อ” จะนำท่านไปสู่การ “ให้ที่” สำหรับพระคำ เพื่อจะ “ปลูกไว้ในใจท่าน” เมื่อนั้นท่านจะรู้สึกว่าพระคำนี้ดี เพราะมันจะเริ่มทำให้จิตวิญญาณของท่านขยายและทำให้ความเข้าใจของท่านกระจ่าง สิ่งนี้จะเสริมสร้างศรัทธาของท่าน เมื่อท่านบำรุงเลี้ยงพระคำในใจท่านอย่างต่อเนื่อง “ด้วยความพากเพียรยิ่ง และด้วยความอดทนโดยมุ่งคอยผลจากดิน มันจะแตกราก และจงดูเถิดมันจะเป็นต้นที่ออกงามไปสู่ชีวิตอันเป็นนิรันดร์” (ดู แอลมา 32:26-43)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ฮีบรู 11; ยากอบ 1:5-6; 2:14-26; อีเธอร์ 12:4-27; โมโรไน 7:20-48; ก.พ. 63:7-11; 90:24

ดู บัพติศมา; พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดา; พระเยซูคริสต์; การกลับใจ ด้วย

ศาสนา

ในฐานะสมาชิกศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย เราได้รับพรที่ศาสดามีชีวิตเป็นผู้นำเรา—ท่านคือผู้ได้รับการดลใจ และได้รับเรียกให้พูดแทนพระเจ้าเช่นเดียวกับโมเสส อิสยาห์ เปโตร เปาโล นีไฟ มอรมอน และศาสดาท่านอื่นๆ ในพระคัมภีร์ เราสนับสนุนประธานของศาสนาจักรในฐานะศาสดา ผู้พยากรณ์ และผู้เปิดเผย ท่านเป็นบุคคลเดียวบนแผ่นดินโลกที่ได้รับการเปิดเผยให้นำทางศาสนาจักรโดยรวม เราสนับสนุนที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดและสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองในฐานะศาสดา ผู้พยากรณ์ และผู้เปิดเผยด้วย

ศาสดาสมัยปัจจุบันเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และสอนพระกิตติคุณแก่คนเช่นศาสดาสมัยโบราณ ศาสดาทิ้งหลายทำให้เรารู้พระประสงค์และพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พวกท่านพูดอย่างองอาจและชัดเจน โดยประณามบาปและเตือนเรื่องผลของบาป บางครั้งพวกท่านอาจได้รับการดลใจให้พยากรณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคตเพื่อประโยชน์ของเรา

ท่านวางใจศาสดาที่มีชีวิตได้เสมอ คำสอนของพวกท่านสะท้อนพระประสงค์ของพระเจ้า ผู้ทรงประกาศว่า “อะไรที่เราพระเจ้าพูดไว้ เราพูดและเราหาแก้ตัวไม่ และแม้ท้องฟ้าและแผ่นดินโลกผ่านไป คำของเราจะไม่ผ่านไป แต่จะสำเร็จทั้งหมด ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ของเราก็เหมือนกัน” (ค.พ. 1:38)

ความปลอดภัยสูงสุดของเราอยู่ที่การทำตามพระคำรัสที่พระเจ้าประทานผ่านศาสดาของพระองค์อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประธานคนปัจจุบันของศาสนาจักร พระเจ้าทรงเตือนว่าผู้ไม่เอาใจใส่คำของศาสดาที่มีชีวิตจะตก (ดู ค.พ. 1:14–16) พระองค์ทรงสัญญา

จะประทานพรมากมายแก่ผู้ทำตามประธานของศาสนาจักรดังนี้

“เจ้าจงเอาใจใส่คำและบัญญัติทั้งหมดของเขา ซึ่งเขาจะให้แก่เจ้า ดังที่เขาได้รับมัน โดยเดินอยู่ในความบริสุทธิ์ทั้งหมดต่อหน้าเรา

“เพราะเจ้าจะรับคำของเขาด้วยสุดความอดทนและศรัทธา ราวกับ มาจากปากของเราเอง

“เพราะโดยทำสิ่งเหล่านี้ ประตูนรกจะไม่ชนะเจ้า แท้จริงแล้ว และ พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้อำนาจแห่งความมีดกระจายไปต่อ หน้าเจ้า และทำให้ห้องฟ้าสั่นเพื่อผลดีแก่เจ้า และรัศมีภาพของพระ นามของพระองค์” (ก.พ. 21:4-6)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: 2 พงศาวดาร 20:20; อาโมส 3:7; เอเฟซัส 2:19-20; 1 โนไฟ 22:1-2; โมไซยา 13:33-35; ก.พ. 107:91-92; หลักแห่งความเชื่อข้อ 6

ศีลระลึก

ในคืนก่อนการตรึงกางเขน พระเยซูคริสต์ทรงประชุมกับอัครสาวก และทรงจัดตั้งศีลระลึก “พระองค์ทรงหยิบขนมปังโมทนาพระคุณ แล้ว หักส่งให้แก่เขาทั้งหลาย คริสต์ว่า นี่เป็นกายของเราซึ่งให้สำหรับท่านทั้งหลาย จงกระทำอย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา เมื่อรับประทานแล้ว จึ่ง ทรงหยิบถ้วยกระทำเหมือนกัน คริสต์ว่า ถ้วยนี้ซึ่งเทออกเพื่อท่านทั้งหลายเป็นคำสัญญาใหม่โดยโลหิตของเรา” (ลูกา 22:19-20) หลังจาก พินคืนพระชนม์ พระองค์ทรงจัดตั้งศีลระลึกในหมู่ชาวนีไฟ (ดู 3 โนไฟ 18:1-11)

ปัจจุบันเรารับส่วนขนมปังและน้ำเพื่อระลึกถึงการเสียสละอันเป็นการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พิธีการดังกล่าวจำเป็นต่อการนมัสการและการพัฒนาทางวิญญาณของเรา ยิ่งเราไตร่ตรองความหมายของศีลระลึก มากเท่าใด พิธีการดังกล่าวจะยิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่อเรามากเท่านั้น

ระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์

สี่ระลึกเปิดโอกาสให้ท่านระลึกถึงพระชนม์ชีพ การปฏิบัติศาสนกิจ และการชดใช้ของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความกตัญญู

ขนมบ่งที่ลึกแล้วทำให้ท่านระลึกถึงพระวรกายของพระองค์ ท่านจะไม่ลืมความทุกข์เวทนาทางกายของพระองค์ โดยเฉพาะความทุกข์เวทนาของพระองค์บนกางเขน ท่านจะจดจำว่าโดยทางพระเมตตาและพระคุณของพระองค์ คนทั้งปวงจะฟื้นคืนชีวิตและมีโอกาสอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าชั่ววันนิรันดร์

น้ำจอกเล็กทำให้ท่านระลึกว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงหลังพระโลหิตด้วยความทุกข์เวทนาและความปวดร้าวสาหัสทางวิญญาณ โดยเริ่มต้นในสวนเกทเสมนี ที่นั่นพระองค์ตรัสว่า “ใจของเราเป็นทุกข์แทบตาย” (มัทธิว 26:38) โดยที่ทรงยอมตามพระประสงค์ของพระบิดา พระองค์จึงทนทุกข์เวทนาเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ “ความปวดร้าวของพระองค์ . . . ใหญ่หลวงนักจนพระโลหิตไหลออกจากทุกขุมขนเพราะความชั่วร้ายและความน่าชิงชังของผู้คนของพระองค์” (โมไซยา 3:7) ท่านจะระลึกว่าพระเยซูคริสต์ทรงหลังพระโลหิตเพื่อช่วยให้ท่านและคนทั้งหลายรอดจากสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า “ความผิดดั้งเดิม” เพราะการล่วงละเมิดของอาดัม (โมเสส 6:54) ท่านจะระลึกว่าพระองค์ทรงรับเอาบาป ความเศร้าโศก และความเจ็บปวดของลูกทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ด้วย โดยประทานให้การปลดบาปแก่คนที่กลับใจและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ (ดู 2 นีไฟ 9:21-23)

ต่อพันธสัญญาและพรที่สัญญาไว้

เมื่อรับส่วนสี่ระลึก ท่านเป็นพยานต่อพระผู้เป็นเจ้าว่าท่านจะระลึกถึงพระบุตรของพระองค์ต่อไปเรื่อยๆ แม้จะผ่านพ้นช่วงสั้นๆ ของ

พิธีการศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวไปแล้วก็ตาม ท่านสัญญาว่าจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา ท่านเป็นพยานว่าท่านเต็มใจยอมรับพระนามของพระเยซูคริสต์และท่านจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ในขณะที่รับส่วนศีลระลึกและทำสัญญาเหล่านี้ ท่านได้ต่อพันธสัญญาบัพติศมาของท่าน (ดู โมไซยา 18:8-10; ก.พ. 20:37)

ท่านได้รับพรมากมายเมื่อท่านรักษาพันธสัญญาบัพติศมา ขณะที่ท่านต่อพันธสัญญา พระเจ้าทรงต่อสัญญาว่าจะปลดบาปให้ท่าน เมื่อท่านสะอาดจากบาป ท่านย่อม “มีพระวิญญูณของพระองค์อยู่กับ [ท่าน] ตลอดเวลา” (ก.พ. 20:77) การมีพระวิญญูณเป็นเพื่อนตลอดเวลาเป็นของประทานยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งที่ท่านจะได้รับในความเป็นมรรตัย พระวิญญูณจะทรงนำทางท่านในวิถีแห่งความชอบธรรมและสันติ โดยนำท่านไปสู่ชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาในสวรรค์และพระเยซูคริสต์

รับส่วนอย่างมีค่าควร

ในการเตรียมรับศีลระลึกแต่ละสัปดาห์นั้น ท่านจะใช้เวลาสำรวจชีวิตและกลับใจจากบาป ท่านไม่จำเป็นต้องดีพร้อมเพื่อรับส่วนศีลระลึก แต่ท่านควรมีวิญญูณของความอ่อนน้อมและการกลับใจอยู่ในใจท่าน ทุกสัปดาห์ท่านควรเตรียมรับพิธีการศักดิ์สิทธิ์นั้นด้วยใจที่ซอกซำและวิญญูณที่สำนึกผิด (ดู 3 นีไฟ 9:20)

ถ้าท่านรับศีลระลึกด้วยความคารวะและความขำเกรง พิธีการดังกล่าวจะเป็นโอกาสประจำสัปดาห์สำหรับการทบทวนตนเอง การกลับใจ และการอุทิศตนอีกครั้ง—เป็นชุมพลังและเป็นเครื่องเตือนใจให้คิดอยู่ตลอดเวลาถึงการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: 1 โครินธ์ 11:23-29; โมโรไน 4-5; ก.พ. 20:75-79; 27:2

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; พันธสัญญา ด้วย

สงคราม

พระเจ้าตรัสว่าในวันเวลาสุดท้ายจะมี “สงครามและข่าวดีเรื่องสงครามและทั้งแผ่นดินโลกจะอยู่ในความโกลาหล และใจมนุษย์จะทำให้เขาไม่สมหวัง” (ก.พ. 45:26)

ในฐานะสมาชิกศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสอิทิสชนยุคสุดท้าย เราคือผู้คนแห่งสันติ เราทำตามพระผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงเป็นเจ้านายแห่งสันติ เราตั้งตาคอยการปกครองมิลเลเนียมของพระองค์ เมื่อสงครามจะสิ้นสุดและสันติสุขจะคืนสู่แผ่นดินโลกอีกครั้ง (ดู อิสยาห์ 2:4) อย่างไรก็ตาม ใช่ว่าในบางครั้งผู้นำรัฐบาลก็ต้องส่งกำลังทหารไปทำสงครามป้องกันประเทศและอุดมคติของตน

สอิทิสชนยุคสุดท้ายในกองทัพไม่จำเป็นต้องรู้ลึกกระอักกระอ่วนระหว่างประเทศชาติกับพระผู้เป็นเจ้า ในศาสนาจักร “เราเชื่อในการขึ้นอยู่กับกษัตริย์ ประชาชนที่ดี ผู้ปกครอง ผู้พิพากษา ในการทำตาม การยกย่อง และการสนับสนุนกฎหมาย” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 12) การเป็นทหารแสดงให้เห็นถึงการอุทิศตนต่อหลักธรรมนี้

หากสอิทิสชนยุคสุดท้ายถูกเรียกให้ไปรบ เขาจะต้องดูตัวอย่างของแม่ทัพโมโรไน ผู้นำทางทหารที่ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์มอรมอน แม่ท่านจะเป็นนักรบเกรียงไกร แต่ท่าน “ไม่ชื่นชมการนองเลือด” (แอลมา 48:11) ท่าน “มั่นคงอยู่ในสรีรธาของพระคริสต์” และเหตุผลเดียวที่ท่านต่อสู้คือเพื่อ “ป้องกันผู้คนของท่าน สอิทิสของท่าน และประเทศของท่าน และศาสนาของท่าน” (แอลมา 48:13) หากสอิทิสชนยุคสุดท้ายต้องไปทำสงคราม เขาควรไปด้วยวิญญาณแห่งความจริงและความชอบธรรม ด้วยความปรารถนาที่จะทำความดี เขาควรไปด้วยความรัก

ในหัวใจต่อบุตรทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า รวมทั้งฝ่ายตรงข้าม เมื่อถึง
ตอนนั้น หากเขาจำเป็นต้องทำให้ผู้อื่นหลังเลียด จะไม่นับว่าการกระทำ
ของเขาเป็นบาป

ดู การปกครองบ้านเมืองและกฎหมาย; สันติสุข ด้วย

สเตก (ดู การบริหารศาสนาจักร)

สภาในสวรรค์ (ดู แผนแห่งความรอด)

สภาวินัยของศาสนาจักร

อธิการ ประธานสาขา ประธานสเตก ประธานคณะเผยแผ่ และ
ประธานท้องถิ่นมีหน้าที่ช่วยสมาชิกเอาชนะการล่งละเมิดโดยผ่านการ
กลับใจ การล่งละเมิดร้ายแรงส่วนใหญ่ เช่น การฝ่าฝืนกฎหมายบ้าน
เมืองขั้นรุนแรง การทารุณกรรมคู่ครอง การทารุณกรรมเด็ก การล่งประ
เวณี การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การข่มขืน และการมีเพศสัมพันธ์
ที่ผิดศีลธรรมบ่อยครั้งต้องได้รับการลงโทษอย่างเป็นกิจลักษณะจาก
ศาสนาจักร การลงโทษดังกล่าวอาจรวมถึงการจำกัดสิทธิ์การเป็นสมาชิก
ในศาสนาจักร หรือสูญเสียสมาชิกภาพในศาสนาจักร

กระบวนการลงโทษอย่างเป็นกิจลักษณะเริ่มขึ้นเมื่อผู้นำฐานะปุโร
हितที่เป็นประธานขอให้ตั้งสภาวินัย จุดประสงค์ของสภาวินัยคือ เพื่อ
ช่วยจิตวิญญาณของผู้ล่งละเมิด คຸ້ມครองผู้บริสุทธิ์ ปกป้องความบริ
สุทธิ์ ความดีงาม และชื่อเสียงของศาสนาจักร

การลงโทษของศาสนาจักรเป็นกระบวนการที่ได้รับการตั้งใจซึ่งเกิดขึ้น
ช่วงเวลาหนึ่ง โดยผ่านกระบวนการดังกล่าวและโดยทางการชดใช้ของ
พระเยซูคริสต์ สมาชิกจะได้รับการอภัยบาป เกิดสันติสุขในใจอีกครั้ง

สมาคมสงเคราะห์

และมีพลังหลีกเลี่ยงการล่วงละเมิดในอนาคต ศาสนาจักรมิได้ตั้งใจจะให้การดำเนินการทางวินัยเป็นจุดสิ้นสุดของกระบวนการ แต่ออกแบบไว้ช่วยเหลือๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ก็ให้พยายามต่อไปจนได้สิทธิ์และพรของศาสนาจักรคืนมาโดยครบถ้วน ผลที่ต้องการคือ บุคคลนั้นทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต่อการกลับใจอย่างสมบูรณ์

๑ การให้อภัย; การกลับใจ ด้วย

สมาคมสงเคราะห์

สมาคมสงเคราะห์ก่อตั้งโดยศาสตราจารย์ สมิทเมื่อวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 1842 ที่เมืองนอวู รัฐอิลลินอยส์ ในยุคสมัยที่ก่อตั้ง สมาคมสงเคราะห์มีวัตถุประสงค์หลักสองประการคือ ให้การสงเคราะห์คนยากจนและคนขัดสน และช่วยจิตวิญญาณให้รอด องค์การนี้ดำเนินงานถึงปัจจุบัน โดยยังคงยึดหลักการเดิม พื้น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ทั่วโลกทำงานกับผู้ดำรงฐานะบุโรหิตเพื่อดำเนินพันธกิจของศาสนาจักรสตรีเหล่านี้สนับสนุนกันเมื่อพวกเขา

- เพิ่มพูนประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสต์โดยการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์
- แสวงหาความเข้มแข็งทางวิญญาณโดยทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- อุทิศตนเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้กับการแต่งงาน ครอบครัว และบ้าน
- ค้นพบศักดิ์ศรีในความเป็นมารดาและความสุขในความเป็นสตรี
- เบิกบานในการรับใช้และงานดี

- รักชีวิตและการเรียนรู้
- ยืนหยัดเพื่อความจริงและความชอบธรรม
- สนับสนุนฐานะปุโรหิตในฐานะผู้มีอำนาจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก
- ชื่นชมในพรของพระวิหาร
- เข้าใจเป้าหมายอันศักดิ์สิทธิ์และพากเพียรเพื่อความสูงส่ง

ถ้าท่านอยู่ในสมาคมสงเคราะห์ วิธีหนึ่งที่ท่านจะส่งเสริมพันธกิจขององค์กรคือ ยอมรับงานมอบหมายให้รับใช้เป็นผู้เยี่ยมสอน เมื่อไปเยี่ยมและรับใช้พี่น้องสตรีที่ได้รับมอบหมาย จงใช้เวลาสอนพระกิตติคุณและหล่อเลี้ยงมิตรภาพ นอกจากนี้จะรับใช้เป็นรายบุคคลแล้ว ท่านยังมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างครอบครัวด้วย

ผู้นำในวอร์ดและสาขาจะต้องมอบหมายการเยี่ยมสอนให้สตรีทุกคนที่อายุ 18 ปีขึ้นไป ผู้นำฐานะปุโรหิตและผู้นำสมาคมสงเคราะห์จะติดตามสอบถามผู้เยี่ยมสอนเพื่อช่วยสนองความต้องการทางวิญญาณและทางโลกของพี่น้องสตรีแต่ละคน

ในฐานะสตรีของสมาคมสงเคราะห์ ท่านเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสมาคมสตรีที่แผ่ขยายไปทั่วโลกผู้พร้อมใจกันถวายความจงรักภักดีแด่พระเยซูคริสต์ ท่านเข้าร่วมกับธิดาคนอื่นๆ ของพระเจ้าในฐานะสตรีแห่งศรัทธา คุณธรรม วิสัยทัศน์ และความใจบุญ ด้วยความรู้ที่แน่นอนว่า ชีวิตท่านมีความหมาย จุดประสงค์ และทิศทาง การมีส่วนร่วมในสมาคมสงเคราะห์จะเปิดโอกาสให้ท่านได้มีความสุขกับความ เป็นพี่น้องและความเป็นเพื่อน ให้การรับใช้ที่มีความหมาย แบ่งปัน ประจักษ์พยานและพรสวรรค์ และเติบโตทางวิญญาณ

สมิธ, โจเซฟ จูเนียร์ (ดู โจเซฟ สมิธ)

ส่วนสิบ

พรประการหนึ่งของการเป็นสมาชิกในศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้ายคือสิทธิพิเศษของการจ่ายส่วนสิบ การดำเนินชีวิตตามกฎส่วนสิบทำให้ท่านมีส่วนในการเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก

นิยามและจุดประสงค์ของส่วนสิบ

ในการจ่ายส่วนสิบเต็ม ท่านจะถวายหนึ่งในสิบของรายได้ของท่าน แต่พระเจ้าผ่านศาสนาจักรของพระองค์ ท่านยื่นส่วนสิบให้สมาชิกคนหนึ่งในฝ่ายอภิศาหรือฝ่ายประธานสาขาของท่าน

ผู้นำในท้องถิ่นจะส่งทุนส่วนสิบไปที่สำนักงานใหญ่ของศาสนาจักรโดยตรง ซึ่งที่นั่นสภาจะพิจารณาวิธีที่เหมาะสมในการใช้ทุนศักดิ์สิทธิ์ สภาดังกล่าวประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุด โควรัมอัครสาวกสิบสอง และฝ่ายอภิศาควบคุม พวกเขาจะตัดสินใจตามที่ได้รับคำแนะนำจากพระเจ้าโดยกระทำตามการเปิดเผย (ดู ก.พ. 120:1)

ศาสนาจักรจะใช้ทุนส่วนสิบตามวัตถุประสงค์ของพระเจ้าเสมอ อาทิ สร้างและบูรณะพระวิหารและอาคารประชุม สนับสนุนงานสอนศาสนา และดำเนินงานของศาสนาจักรทั่วโลก

พรของการจ่ายส่วนสิบเต็ม

กฎส่วนสิบเรียกเรื่องการเสียสละ แต่การเชื่อฟังกฎนี้ก่อให้เกิดพรยิ่งกว่าทุกสิ่งที่ท่านเคยเสียสละ ศาสดามาลาคีสอนว่า

“จงนำทศกึ่งเต็มขนาดมาไว้ในคลังเพื่อว่าจะมีอาหารในนิเวศของ

เรา จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูทีหรือว่า เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพรออย่าล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่” (มาลาکی 3:10)

พรเหล่านี้มาถึงทุกคนที่จ่ายเต็มสิบส่วนของรายได้ของเขา แม้เงินจำนวนนั้นจะน้อยมาก เมื่อท่านปฏิบัติตามกฎนี้ พระเจ้าจะทรงอวยพรท่านทั้งทางวิญญาณและทางโลก

ให้คำมั่นสัญญาว่าจะจ่ายส่วนสิบ

หากท่านยังไม่เคยสร้างแบบฉบับของการจ่ายส่วนสิบอย่างสม่ำเสมอ ท่านอาจไม่ยอมเชื่อว่าท่านสามารถสละหนึ่งในสิบจากรายได้ของท่านได้ แต่ผู้ที่จ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์เรียนรู้ว่าเขา *ไม่* จ่ายส่วนสิบไม่ได้ พระเจ้าจะทรงเปิดหน้าต่างสวรรค์และเทพรอมาให้เขาจริงๆ ในวิธีที่น่าอัศจรรย์

จำไว้ว่าการจ่ายส่วนสิบเป็นเรื่องของศรัทธาไม่ใช่เรื่องเงิน จงวางใจพระเจ้า พระองค์ประทานพระบัญญัติเพื่อประโยชน์ของเรา และพระองค์ทรงทำสัญญาควบคุมกับพระบัพติศมานั้นด้วย จงยึดศรัทธาของนีไฟเป็นที่ตั้ง ผู้กล่าวว่า “ให้เราซื่อสัตย์ในการรักษาบัญญัติของพระเจ้า เพราะคุณเถิด พระองค์ทรงอำนาจยิ่งกว่าแผ่นดินโลกทั้งหมด” (1 นีไฟ 4:1)

ดู การอดอาหารและเงินบริจาคอดอาหาร *ด้วย*

สวัสดิการ

สมาชิกทุกคนของศาสนจักรมีความรับผิดชอบเบื้องต้นสองประการในด้านสวัสดิการ คือ ฟังพาดตนเอง และดูแลคนยากจนและคนขัดสน

บิดามารดามีความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะดูแลสวัสดิการทาง

กายและทางวิญญาณของลูกๆ เมื่อลูกโตเป็นผู้ใหญ่ เขาจะรับผิดชอบ ต่อสวัสดิการของตนเองได้มากขึ้น บิดามารดาควรสอนลูกให้รู้หลักธรรม เบื้องต้นของสวัสดิการ ช่วยลูกเตรียมพึ่งพาตนเองและหาเลี้ยงครอบครัวของตนในอนาคต บิดามารดาจะเปิดโอกาสให้ลูกได้ช่วยดูแลคน ยากจนและคนขัดสนด้วย

หากท่านเป็นสมาชิกผู้ใหญ่ของศาสนาจักร คำแนะนำทั้งหมดนี้ ประยุกต์ใช้กับท่านได้โดยตรง หากท่านเป็นเยาวชนชายหรือเยาวชน หญิง คำแนะนำส่วนใหญ่ประยุกต์ใช้กับท่านได้ด้วย แม้ท่านจะยังพึ่ง บิดามารดาเป็นส่วนใหญ่

พึ่งพาตนเอง

ความรับผิดชอบต่อความผาสุกทางสังคม อารมณ์ วิญญาณ ร่าง กาย และเศรษฐกิจของตัวท่านคกอยู่กับท่านเป็นอันดับแรก อันดับที่สองคือครอบครัว และอันดับที่สามคือศาสนาจักร ภายใต้การคลอใจของ พระเจ้าและความอดสาหะของท่าน ท่านควรจัดหาสิ่งจำเป็นของชีวิต ทั้งทางวิญญาณและทางโลกให้ตนเองและครอบครัว

ท่านจะสามารถดูแลตนเองและครอบครัวได้ดีขึ้นเมื่อท่านพึ่งพา ตนเอง ท่านพร้อมจะอดทนต่อความทุกข์ยากโดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้ อื่น

ท่านจะพึ่งพาตนเองได้โดย (1) ไขว่คว้าโอกาสทางการศึกษา (2) ปฏิบัติตามหลักโภชนาการและหลักอนามัยที่ถูกต้อง (3) เตรียมพร้อม และหางานอาชีพที่เหมาะสม (4) สะสมอาหารและเสื้อผ้าในปริมาณ ที่กฎหมายอนุญาต (5) บริหารทรัพย์สินอย่างฉลาด รวมทั้งจ่ายส่วน สิบและเงินบริจาค หลักเลี้ยงหนี้สิน (6) พัฒนาความเข้มแข็งทางวิญญาน อารมณ์ และสังคม

ในการพึ่งพาตนเอง ท่านต้องเต็มใจทำงาน พระเจ้าทรงบัญชาให้เรทำงาน (ดู ปฐมกาล 3:19; ก.พ. 42:42) งานที่มีเกียรติเป็นแหล่งพื้นฐานของความสุข คุณค่าในตนเอง และความรุ่งเรือง

หากท่านไม่สามารถสนองความต้องการพื้นฐานของตนเองโดยความเพียรพยายามของท่านหรือไม่สามารถเลี้ยงดูสมาชิกครอบครัวได้ชั่วคราว ศาสนาจักรสามารถช่วยท่านได้ ในสถานการณ์เช่นนี้ ตามปรกติศาสนาจักรจะจัดหาสิ่งประทังชีวิตเพื่อช่วยให้ท่านและครอบครัวกลับมาพึ่งพาตนเองได้อีกครั้ง

ดูแลคนยากจนและคนขัดสน

พระเจ้าทรงบัญชาผู้คนของพระองค์เสมอให้ดูแลคนยากจนและคนขัดสน พระองค์ตรัสว่า “เจ้าต้องไปเยี่ยมคนจนและคนที่ขัดสนและปฏิบัติเพื่อความบรรเทาของเขา” (ก.พ. 44:6) พระองค์ทรงบัญชาด้วยว่า “จำไว้ในทุกสิ่งคนจนและคนที่ขัดสน คนเจ็บและคนที่มีทุกข์ เพราะคนที่ไม่ทำสิ่งเหล่านี้ คนนั้นมีโชสานุศิษย์ของเรา” (ก.พ. 52:40)

ท่านดูแลคนยากจนและคนขัดสนได้หลายวิธี วิธีหนึ่งที่สำคัญคือโดยการอดอาหารและการบริจาคเงินอดอาหาร ซึ่งอธิการหรือประธานสาขาจะใช้เงินนั้นช่วยสมาชิกวอร์ด หรือสาขาที่ประสบความยากจน ความเจ็บป่วย หรือความยากลำบากอื่นๆ ท่านจะสละเวลาและแบ่งปันพรสวรรค์ของท่านด้วยก็ได้ ท่านสามารถรับใช้คนไร้ที่อยู่อาศัย คนพิการ หญิงม่าย และคนอื่นๆ ในละแวกใกล้เคียงและในชุมชนของท่าน

นอกจากจะดูแลคนตกทุกข์ได้ยากในท้องที่เป็นรายบุคคลแล้ว ศาสนาจักรยังช่วยคนทั่วโลกด้วยไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดก็ตาม คนที่ประสบภัยธรรมชาติ ความยากจนโรคร้ายไข้เจ็บ และวิกฤตอื่นๆ ศาสนาจักรจะจัดหาสิ่งประทังชีวิตเพื่อช่วยให้ครอบครัวและบุคคลฟื้นตัว

สะบาโต

และทำงานจนสามารถพึ่งพาตนเองได้ เงินบริจาคเข้ากองทุนต่อเนื่อง เพื่อการศึกษาของศาสนาจักรจะให้ทุนทรัพย์แก่สิทธิชนยุคสุดท้ายที่ ด้อยโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนศาสนาด้านบริการของ ศาสนาจักรอาสาสละเวลาและทรัพย์สินเงินทองเพื่อปรับปรุงการอ่าน ออกเขียนได้ ส่งเสริมสุขภาพ และให้การอบรม

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ยากอบ 1:27; เจกอบ 2:17-19; ก.พ.. 42:31; 104:15-18

ดู การอดอาหารและเงินบริจาคอดอาหาร; การรับใช้ *ด้วย*

สะบาโต

สะบาโตเป็นวันของพระเจ้า กันไว้ในแต่ละสัปดาห์เพื่อพักผ่อน และนมัสการ ในสมัยพันธสัญญาเดิม ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า ถือปฏิบัติวันสะบาโตในวันที่เจ็ดของสัปดาห์เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าทรงพัก ผ่อนในวันที่เจ็ดเมื่อทรงสร้างโลก พระเจ้าทรงเน้นความสำคัญของการ ถือปฏิบัติวันสะบาโตในพระบัญญัติสิบประการโดยตรัสดังนี้

“จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์

“จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน

“แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นอย่ากระ ทำการงานใดๆ ไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชาย บุตรหญิงของเจ้า หรือทาส ทาสีของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมือง ของเจ้า

“เพราะในหกวันพระเจ้าทรงสร้างฟ้า และแผ่นดิน ทะเล และ สรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์”

(อพยพ 20:8-11)

หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเกิดขึ้นในวันแรกของสัปดาห์ สาวกของพระเจ้าเริ่มถือปฏิบัติวันสะบาโตในวันแรกของสัปดาห์ คือวันอาทิตย์ (ดู กิจการ 20:7)

ในยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ถือปฏิบัติวันสะบาโตต่อไป พระองค์ทรงสัญญาว่าถ้าเราปฏิบัติตามพระบัญญัติข้อนี้ เราจะได้รับ “ความบริบูรณ์ของแผ่นดินโลก” (ดู ก.พ. 59:16-20)

เพราะสะบาโตเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ จึงควรสงวนไว้เพื่อกิจกรรมที่มีค่าควรและศักดิ์สิทธิ์ การไม่ทำงานและงดกิจกรรมนันทนาการเท่านั้นไม่พอ ความจริงแล้ว ถ้าเราอยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไรเลยในวันสะบาโต แสดงว่าเราไม่ได้รักษาวินัยให้ศักดิ์สิทธิ์ ในการเปิดเผยที่ประทานแก่โจเซฟ สมิทปี 1831 พระเจ้าทรงบัญชาว่า “เพื่อรักษาตัวให้หมดจดจากโลกได้เต็มที่ยิ่งขึ้น เจ้าจงไปยังบ้านแห่งการสวดอ่อนน้อม และถวายศีลระลึกของเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของเรา เพราะตามจริงแล้วนี่คือวันที่กำหนดไว้ให้เจ้า เพื่อพักผ่อนจากการทำงานของเจ้า และเพื่อถวายความจงรักของเจ้าแด่พระเจ้าผู้สูงสุด” (ก.พ. 59:9-10) เพื่อให้สอดคล้องกับการเปิดเผย เราต้องเข้าร่วมการประชุมศีลระลึกทุกสัปดาห์ กิจกรรมอื่นๆ ของวันสะบาโตอาจได้แก่ สวดอ่อนน้อม ตรีภคตรอง ศึกษาพระคัมภีร์และคำสอนของศาสดายุคสุดท้าย เขียนจดหมายถึงคนในครอบครัวและมิตรสหาย อ่านหนังสือที่ดี เชื่อมคนป่วยและคนมีทุกข์ เข้าร่วมการประชุมต่างๆ ของศาสนาจักร

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: อพยพ 31:16-17; โมไซยา 18:23; ก.พ. 59:11-14; 68:29

ดู ความการวะ; ศีลระลึก; การนมัสการ *ด้วย*

สันติสุข

คนจำนวนมากคิดว่าสันติสุขคือไม่มีสงคราม แต่เรามีสันติสุขได้แม้ในยามสงคราม และเราขาดสันติได้แม้เมื่อไม่มีสงคราม การไร้ความขัดแย้งไม่มากพอที่จะนำสันติสุขมาสู่ใจเรา สันติสุขผ่านมาทางพระกิตติคุณ ผ่านมาทางชาติของพระเยซูคริสต์ การปฏิบัติศาสนกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความชอบธรรมส่วนตัว การกลับใจที่แท้จริง และการรับใช้ด้วยความขยันหมั่นเพียรของเรา

แม้ในยามที่โลกรอบตัวท่านสับสนวุ่นวาย ท่านสามารถรับพรแห่งสันติสุขในใจได้ พรดังกล่าวจะอยู่กับท่านต่อไปเมื่อท่านแน่วแน่ต่อประจักษ์พยานแห่งพระกิตติคุณ เมื่อท่านจดจำว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงรักท่านและเฝ้ามองท่าน

นอกจากตัวท่านจะมีสันติสุขแล้ว ท่านสามารถเป็นอิทธิพลเพื่อสันติสุขในครอบครัว ในชุมชน และในโลกได้ด้วย ท่านสร้างสันติสุขเมื่อท่านรักษาพระบัญญัติ เมื่อท่านรับใช้ ดูแลคนในครอบครัวและเพื่อนบ้าน และแบ่งปันพระกิตติคุณ ท่านสร้างสันติสุขเมื่อท่านช่วยบรรเทาทุกข์ของผู้อื่น

พระคำรัสต่อไปนี้ของพระเจ้าช่วยให้รอดสอนว่าเราจะประสบสันติสุขที่มาจากพระกิตติคุณได้อย่างไร

“องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง และจะทำให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว

“เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตก และอย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:26-27)

“อย่างลัวที่จะทำดี บุตรของเรา เพราะอะไรก็ตามที่เจ้าหว่าน สิ่งนั้นเจ้าจะเกี่ยวด้วย ฉะนั้นหากเจ้าหว่านความดีเจ้าจะเกี่ยวความดีเป็นรางวัลของเจ้าด้วย

“ฉะนั้น อย่างลัว ผุ่งแกะเล็กๆ จงทำดี ให้แผ่นดินโลกและนรก รวมกันต่อต้านเจ้า เพราะหากเจ้าถูกสร้างบนศิลาของเรา พวกเขาจะชนะไม่ได้

“ดูเถิด เราไม่กล่าวโทษเจ้า จงไปตามทางของเจ้า และอย่าทำบาปอีก จงทำงานซึ่งเราสั่งเจ้าด้วยความมีสติ

“จงดูที่เราในความนึกคิดทุกอย่าง อย่าสงสัย อย่างลัว

“จงดูผลซึ่งถูกแทงที่สีข้างของเรา และรอยดาบที่มือและเท้าของเราด้วย จงเชื่อสัตย์ รักษาบัญญัติของเรา และเจ้าจะได้รับอาณาจักรสวรรค์เป็นมรดก” (ก.พ. 6:33-37)

“เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่านเพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

เมื่อท่านระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดและทำตามพระองค์ ท่านย่อมชื่นใจได้อย่างแท้จริง ท่านจะประสบสันติสุขที่แท้จริงและยั่งยืนตลอดเวลา ท่านจะพบความหวังในพระคำรัสแรกที่พระผู้ช่วยให้รอดตรัสกับสาวกของพระองค์หลังจากฟื้นคืนพระชนม์ “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” (ยอห์น 20:19)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ก.พ. 59:23

ดู ความใจบุญ; พระวิญญูณบริสุทธิ; ความหวัง; พระเยซูคริสต์; ความรัก; การรับใช้; สงคราม ด้วย

สาวกเจ็ดสิบ (ดู การบริหารศาสนจักร)

สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ภาค (ดู การบริหารศาสนจักร)

สิทธิ์เสรี

พระบิดาบนสวรรค์ประทานสิทธิ์เสรีให้ท่าน หรือความสามารถที่จะเลือกและกระทำเพื่อตัว สิทธิ์เสรีเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในแผนแห่งความรอด หากไม่มีสิทธิ์เสรี ท่านจะเรียนรู้และเจริญก้าวหน้า หรือทำตามพระผู้ช่วยให้รอดไม่ได้ ด้วยสิ่งนั้นท่านมี “อิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์ โดยทางความเป็นกลางอันยิ่งใหญ่ของมนุษย์ทั้งปวง หรือจะเลือกการเป็นเชลยและความตายตามการเป็นเชลยและอำนาจของมาร” (2 นิไฟ 2:27)

ท่านมีอำนาจที่จะเลือกแม้ก่อนที่ท่านเกิด ณ สภานในสวรรค์ก่อนการเป็นมนุษย์ พระบิดาบนสวรรค์ทรงเสนอแผนของพระองค์ ซึ่งมีหลักธรรมแห่งสิทธิ์เสรีรวมอยู่ด้วย ลูซิเฟอร์กบฏและ “พยายามทำลายอำเภอใจของมนุษย์” (โมเสส 4:3) ผลที่ได้คือ ลูซิเฟอร์และทุกคนที่ติดตามเขาไม่มีสิทธิ์ได้รับร่างกาย การที่ท่านอยู่บนโลกนี้ยืนยันว่าท่านได้ใช้สิทธิ์เสรีทำตามแผนของพระบิดาบนสวรรค์

ในความเป็นมนุษย์ ท่านยังคงมีสิทธิ์เสรี การใช้ของประทานดังกล่าวจะกำหนดความสุขหรือความทุกข์ของท่านในชีวิตนี้และในชีวิตที่จะมาถึง ท่านมีอิสระที่จะเลือกและกระทำ แต่ท่านไม่มีอิสระที่จะเลือกผลการกระทำของท่าน ผลอาจจะไม่เกิดขึ้นในทันที แต่จะตามมาเสมอ การเลือกความดีและความชอบธรรมนำไปสู่ความสุข สงบ และชีวิตนิรันดร์ ส่วนการเลือกบาปและความชั่วร้ายนำไปสู่ความปวดร้าวใจและความทุกข์

ท่านต้องรับผิดชอบการตัดสินใจที่ท่านทำ ท่านไม่ควรโทษสภาวะแวดล้อม ครอบครัว หรือเพื่อนฝูงถ้าท่านเลือกไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า ท่านเป็นบุตรของพระเจ้าและมีพลังมาก ท่านมีความสามารถที่จะเลือกความชอบธรรมและความสุข ไม่ว่าจะสภาวะแวดล้อมจะเป็นเช่นไรก็ตาม

ท่านต้องรับผิดชอบการพัฒนาความสามารถและพรสวรรค์ที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่ท่านด้วย ท่านต้องชี้แจงต่อพระองค์ถึงสิ่งที่ท่านทำกับความสามารถของท่านและวิธีที่ท่านใช้เวลาของท่าน อย่าปล่อยให้เวลาให้ล่วงเลยไปโดยเปล่าประโยชน์ จงเต็มใจทำงานหนัก เลือกทำสิ่งดีมากมายด้วยความสมัครใจของท่านเอง

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: เฉลยธรรมบัญญัติ 11:26-28; 30:15-20; โยชูวา 24:14-15; 2 นิไฟ 2; ฮีลามัน 14:30-31; ก.พ. 58:26-28; 101:78

ดู การเชื่อฟัง; แผนแห่งความรอด; การล่อลวง ด้วย

สื่อลามก

สื่อลามกคืออะไรก็ตามที่พรรณนาหรือวาดให้เห็นร่างกายมนุษย์หรือความประพฤติทางเพศในทางที่ปลุกเร้าความรู้สึกทางเพศ สื่อลามกแพร่ผ่านสื่อมากมาย อาทิ นิตยสาร หนังสือ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ดนตรี และอินเทอร์เน็ต สื่อลามกเป็นภัยต่อวิญญาณแจกเช่นยาสูบ แอลกอฮอล์ และยาเสพติดเป็นภัยต่อร่างกาย การใช้อุปกรณ์อันเป็นสื่อลามก ไม่ว่าจะทางใดก็ตามเป็นการฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้าที่ว่า “เจ้าจะไม่...เป็นชู้...หรือไม่ทำอะไรที่เหมือนกันนี้” (ก.พ. 59:6) สื่อลามกจะนำไปสู่บาปร้ายแรงอื่นๆ สมาชิกของศาสนจักรควรหลีกเลี่ยงสื่อลามกทุกรูปแบบและควรต่อต้านการผลิต จำหน่าย และใช้สื่อเหล่านั้น

หนังสือ

สื่อลามกชวนให้คลั่งไคล้หลงใหล มันจะชักนำผู้คนเช่นเดียวกับการหลงใหลอื่นๆ ให้ทดลองและเสาะหาสิ่งเร้าที่มีพลังยิ่งกว่าเดิม ถ้าท่านทดลองและปล่อยให้ตนเองจมปลักอยู่กับมัน มันจะทำลายท่าน โดยทำให้ความคิด จิตใจ และวิญญาณท่านถดถอย มันจะช่วงชิงความเคารพตนเองและสำนึกในความสวยงามของชีวิตท่าน มันจะทำลายและนำไปสู่ความคิดที่ชั่วร้ายและการกระทำที่ชั่วร้ายด้วยหากอยู่ในวิสัยที่จะเกิดขึ้นได้ มันจะนำมหันตภัยมาสู่ความสัมพันธ์ในครอบครัวท่าน

เพราะความน่าหลงใหลของสื่อลามกและภัยอันจะเกิดขึ้นต่อร่างกายและวิญญาณ ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงได้เตือนเรามาแล้วครั้งเล่าให้หลีกเลี่ยง ถ้าท่านจมปลักอยู่กับสื่อลามก จงหยุดทันทีและขอความช่วยเหลือ โดยผ่านการกลับใจ ท่านจะได้รับการอภัยและพบความหวังในพระกิตติคุณ ไปพบอธิการหรือประธานสาขาเพื่อขอคำแนะนำว่าท่านจะเอาชนะปัญหาได้อย่างไรและขอการเยียวยาโดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ขอให้พระเจ้าประทานพลังแก่ท่านเพื่อเอาชนะความคลั่งไคล้หลงใหลดังกล่าว

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: มัทธิว 5:27-28; โรม 6:12; แอลมา 39:9; ก.พ. 42:23

ดู พรหมจรรย์; การล่อลวง *ด้วย*

หนังสือ

พระเจ้าทรงบอกสิทธิชนกลุ่มหนึ่งผ่านศาสดาโจเซฟ สมิธว่า “เป็นความต้องการของเราที่เจ้าจะจ่ายหนี้ทั้งหมดของเจ้า” (ก.พ. 104:78) ตั้งแต่ยุคแรกๆ ของศาสนาจักร ศาสดาของพระเจ้าเตือนเรามาแล้วครั้งเล่าให้หลีกเลี่ยงพันธะหนี้สิน

อันตรายใหญ่หลวงอย่างหนึ่งของหนี้สินคือดอกเบี้ยที่ติดตามมา
 สินเชื่อบางแบบ เช่นบัตรเครดิต มีอัตราดอกเบี้ยสูงเป็นพิเศษ ทั้งนี้ที่
 ท่านเป็นหนี้ ท่านจะพบว่าดอกเบี้ยไม่มีความปรานี มันพอกพูนขึ้น
 เรื่อยๆ ไม่ว่าสถานการณ์ของท่านจะเป็นเช่นไรก็ตาม ไม่ว่าท่านจะมีงาน
 ทำหรือไม่มีงานทำ สุขภาพดีหรือเจ็บป่วย มันจะไม่ออกไปจนกว่าจะใช้
 หนี้ อย่าถูกลอกใจให้คล้อยตามข้อเสนอของสินเชื่อ แม้จะทำให้หนี้สิน
 ดังกล่าวดูน่าสนใจด้วยการให้สัญญาเรื่องอัตราดอกเบี้ยต่ำหรือไม่คิด
 ดอกเบี้ยชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง

จงเอาใจใส่ภาวะการเงินของท่าน มีวินัยในการจับจ่าย โดยหลีกเลี่ยง
 หนี้สินให้อยู่ในขอบเขตที่ท่านจะทำได้ ในกรณีนี้ส่วนใหญ่ ท่าน
 หลีกเลี่ยงหนี้สินได้โดยบริหารทรัพยากรอย่างฉลาด ถ้าท่านเป็นหนี้ เช่น
 ต้องใช้เงินจำนวนหนึ่งซื้อบ้านที่ไม่ทรูหราหรือใช้เรียนหนังสือ ท่านต้อง
 จ่ายคืนเร็วที่สุดและปลดปล่อยตนเองจากพันธะ เมื่อท่านชำระหนี้แล้ว
 และเก็บออมไว้บ้าง ท่านจะพร้อมรับมือปัญหาการเงินที่อาจเกิดขึ้น ท่าน
 จะมีที่พักอาศัยให้ครอบครัวและความสงบในจิตใจ

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: ลูกา 16:10-11; ก.พ. 19:35

หลักแห่งความเชื่อ

หลักแห่งความเชื่อสรุปประเด็นความเชื่อพื้นฐาน 13 ข้อในหมู่
 สมาชิกศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย ศาสดาโจ
 เซฟ สมิธเขียนขึ้นครั้งแรกในจดหมายถึงจอห์น เวนท์เวิร์ธ บรรณาธิ-
 การหนังสือพิมพ์ เพื่อตอบรับคำขอร้องของนายเวนท์เวิร์ธที่อยากรู้ว่า
 สมาชิกของศาสนาจักรเชื่ออะไร และพิมพ์ลงวารสารศาสนาจักรใน
 เวลาต่อมา ปัจจุบันเราถือว่าหลักแห่งความเชื่อเป็นพระคัมภีร์และรวม
 ไว้ในไข่มุกอันล้ำค่า

อธิการ (ดู การบริหารศาสนาจักร)

อัครสาวก (ดู การบริหารศาสนาจักร; ศาสดา)

อาณาจักรชั้นกลาง (ดู อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ)

อาณาจักรชั้นต้น (ดู อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ)

อาณาจักรชั้นสูง (ดู อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ)

อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ

โดยทางการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ คนทั้งปวงจะฟื้นคืนชีวิต (ดู แอลมา 11:42-45) หลังจากเราฟื้นคืนชีวิต เราจะยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับคำพิพากษา (ดู วิวรรณ์ 20:12; 3 นีไฟ 27:14) เราแต่ละคนจะได้รับมอบหมายให้ไปยังสถานพำนักนรันดรในอาณาจักรแห่งรัศมีภาพที่กำหนด พระเจ้าทรงสอนหลักธรรมนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก” (ยอห์น 14:2)

มีอาณาจักรแห่งรัศมีภาพสามอาณาจักร ได้แก่ อาณาจักรชั้นสูง อาณาจักรชั้นกลาง และอาณาจักรชั้นต้น รัศมีภาพที่ท่านได้รับจะขึ้นอยู่กับระดับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่าน ซึ่งเห็นได้จากการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า และขึ้นอยู่กับรูปแบบที่ท่าน “ได้รับประจักษ์พยานของพระเยซู” (ค.พ. 76:51; ดู ข้อ 74, 79, 101 ด้วย)

อาณาจักรชั้นสูง

อาณาจักรชั้นสูงเป็นอาณาจักรสูงสุดในอาณาจักรแห่งรัศมีภาพทั้งสาม ผู้ที่อยู่ในอาณาจักรนี้จะอยู่ตลอดไปในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า

พระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ สิ่งที่ดีควรเป็นเป้าหมายของท่านคือการได้รับรัศมีภาพชั้นสูงเป็นมรดกและช่วยให้ผู้อื่นได้รับพรประเสริฐนั้นด้วย เป้าหมายดังกล่าวนี้เชื่อว่าสำเร็จด้วยความพยายามเพียงครั้งเดียว แต่เป็นผลจากความชอบธรรมและเป้าหมายอันแน่วแน่ตลอดชีวิต

อาณาจักรชั้นสูงคือที่ซึ่งเตรียมไว้ให้ผู้ “ได้รับประจักษ์พยานของพระเยซู” และ “ถูกทำให้ดีพร้อมโดยทางพระเยซู พระผู้เป็นกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ ผู้ทรงกระทำการชดใช้ที่สมบูรณ์นี้โดยการหลั่งโลหิตของพระองค์เอง” (ค.พ. 76:51, 69) เพื่อให้ได้ของประทานนี้เป็นมรดก เราต้องรับพิธีการแห่งความรอด รักษาพระบัญญัติ และกลับใจจากบาป สำหรับคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับผู้จะอยู่ในรัศมีภาพชั้นสูง ดูในคำสอนและพันธสัญญา 76:50-70, 92-96

ในเดือนมกราคม ค.ศ. 1836 ศาสดาโจเซฟ สมิทได้รับการเปิดเผยที่ขยายความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับข้อกำหนดของการได้รับรัศมีภาพชั้นสูงเป็นมรดก ท้องฟ้าเปิดต่อท่าน และท่านเห็นอาณาจักรชั้นสูง ท่านอัศจรรย์ใจเมื่อเห็นอัลวินพี่ชายท่านอยู่ที่นั่น แม้อัลวินจะเสียชีวิตไปแล้วก่อนได้รับพิธีการแห่งบัพติศมา (ดู ค.พ. 137:1-6) จากนั้นสุรเสียงของพระเจ้ามาถึงศาสดาโจเซฟมีความว่า

“คนทั้งปวงผู้ตายโดยปราศจากความรู้ถึงพระกิตติคุณนี้ ผู้ที่จะรับมันหากเขาได้รับอนุญาตให้อยู่ต่อไป จะเป็นทายาทของอาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า

“คนทั้งปวงที่จะตายจากนี้ไปโดยปราศจากความรู้ถึงมันด้วย ผู้ที่จะรับมันด้วยสุดใจของเขา จะเป็นทายาทของอาณาจักรนี้

“เพราะเราพระเจ้าจะพิพากษาคนทั้งปวงตามงานของเขา ตามความปรารถนาของใจเขา” (ค.พ. 137:7-9)

ศาสดาโจเซฟแสดงความเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยนี้โดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้ามองเห็นด้วยว่าเด็กๆ ทั้งหมดผู้ตายก่อนถึงอายุที่รับพิศชอบได้ รอดอยู่ในอาณาจักรชั้นสูงแห่งสวรรค์” (ค.พ. 137:10)

เราเรียนรู้จากการเปิดเผยอีกครั้งหนึ่งต่อศาสดาโจเซฟว่า มีสามระดับในอาณาจักรชั้นสูง เพื่อให้ได้ความสูงส่งในระดับสูงสุดและดำเนินต่อไปชั่วนิรันดร์ในความสัมพันธ์นั้นครบถ้วน เราต้องเข้าสู่ “พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน” และแน่วแน่ต่อพันธสัญญานั้น อีกนัยหนึ่งคือ การแต่งงานในพระวิหารเป็นข้อกำหนดสำหรับการได้รับระดับสูงสุดของอาณาจักรชั้นสูง (ดู ค.พ. 131:1-4) ทุกคนที่มีค่าควรแก่การเข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงานจะมีโอกาสนั้น ไม่ว่าในชีวิตนี้หรือชีวิตหน้า

อาณาจักรชั้นกลาง

คนที่ได้อาณาจักรชั้นกลางเป็นมรดกจะ “ได้รับการประทับอยู่ของพระบุตร และมีโช่จากความบริบูรณ์ของพระบิดา ดังนั้น เขาจึงเป็นร่างกายของชั้นกลางและมีโช่ร่างกายของชั้นสูง และแตกต่างในรัศมีภาพดังที่ดวงจันทร์แตกต่างจากดวงอาทิตย์” (ค.พ. 76:77-78) กล่าวโดยทั่วไปคือ บุคคลในอาณาจักรชั้นกลางคือคนมีเกียรติ “ผู้ที่ตามอดโดยกลโกงของคน” (ค.พ. 76:75) คนกลุ่มนี้จะมีสมาชิกของศาสนาจักรผู้ “ไม่เป็นอัครวิโนในประจักษ์พยานของพระเยซู” รวมอยู่ด้วย (ค.พ. 76:79) รวมถึงคนที่ปฏิเสธโอกาสที่จะรับพระกิตติคุณในขณะที่เป็นมนุษย์แต่มารับภายหลังในโลกแห่งวิญญาณหลังจากเสียชีวิตแล้ว (ดู ค.พ. 76:73-74) ถ้าต้องการเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับผู้จะได้อาณาจักรชั้นกลางเป็นมรดกให้ดู คำสอนและพันธสัญญา 76:71-80, 91, 97

อาณาจักรชั้นต้น

อาณาจักรชั้นต้นจะสงวนไว้สำหรับบุคคลที่ “หวั่นวิตกดิคุณของพระคริสต์ไม่ ทั้งประจักษ์พยานของพระเยซู” (ค.พ. 76:82) บุคคลเหล่านี้จะได้รับรัศมีภาพของตนหลังจากการไถ่จากकुविद्युณ ซึ่งบางครั้งเรียกว่านรก (ดู ค.พ. 76:84, 106) คำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับผู้จะได้รับรัศมีภาพชั้นต้นเป็นมรดกมีอยู่ในคำสอนและพันธสัญญา 76:81-90, 98-106, 109-112

หายนะ

คนบางคนไม่มีค่าควรจะอยู่ในอาณาจักรแห่งรัศมีภาพใดเลย เขาจะถูกเรียกว่า “บุตรแห่งหายนะ” และจะต้อง “อยู่ในอาณาจักรซึ่งไม่ใช่อาณาจักรแห่งรัศมีภาพ” (ค.พ. 76:32; 88:24) นี่จะเป็นสถานะของ “คนทั้งหมดนั้นที่รู้จักอำนาจ [ของพระเจ้า] และถูกทำให้เป็นผู้รับส่วนของอำนาจนั้น และยอมตัวโดยอำนาจของมารที่จะแพ้ และที่จะปฏิเสธความจริง และต่อต้านอำนาจ [ของพระเจ้า]” (ค.พ. 76:31; ดู ข้อ 30, 32-49 ด้วย)

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม: 1 โครินธ์ 15:40-42; ค.พ. 88:20-39; 130:18-19

ดู การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ชีวิตนิรันดร์; ฟ้าสวรรค์; นรก; แผนแห่งความรอดด้วย

เอ็นดาวเมนท์ (ดู พระวิหาร)

เอ็ลเดอร์ (ดู ฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค; ฐานะปุโรหิต)

แอลกอฮอล (ดู พระวาจาแห่งปัญญา)

จงเรียนรู้เรื่องราว และฟังคำของเรา
เดินในความอ่อนโยนของพระวิญญาณของเรา
และเจ้าจะมีสันติในเรา

คำสอนและพันธสัญญา 19:23

ศาสนาจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งสิทอิชบุรีสุดท้าย

